

ILLEGITIMITEIT

NAVO - oorlog

1 - ~~B~~

LIST OF DESTROYED, DAMAGED AND LOOTED MONASTERIES AND CHURCHES IN KOSOVO AND METOHIJA

- 1. Medieval St. Trinity monastery (including the church with fresco paintings) above the village of Musutiste (Suva Reka), 14th century, looted, burnt down and razed to the ground by explosive.**
- 2. Medieval parish church Assumption of Virgin Mary (with frescos), dates back to 1315, in Musutiste, first burnt down and then razed to the ground.**
- 3. Medieval Monastery of St. Marc near the village of Korisa, Prizren, dates back to 1467, looted, burnt down and totally demolished by explosive.**
- 4. Medieval Monastery of St. Archangel Gavriilo (with frescos), in the village of Binac near Vitina, from 14th century, looted and burnt down.**
- 5. Medieval monastery in Devic of St. Joanikij (with frescos), near the village of Srbica, from 15th century, demolished and looted.**
- 6. Church Presentation of Virgin Mary (with frescos) within the monastery complex, in the village of Dolac, near Klina, built in 1620, burnt down and sacred throne destroyed.**
- 7. Church of St. Nicholas in the village of Slovinje, near Lipljan, built in 16th century and restored in 19th century, razed to the ground by explosive.**
- 8. Church of St. Apostles Peter and Paul in Suva Reka, from 1938, looted and razed to the ground by explosive.**
- 9. St. Trinity Church in the village of Petric, near Pec, from 1993, destroyed by dynamite.**
- 10. Church of the Presentation of Virgin Mary in Belo Polje, near Pec, from 16th century, restored in 19th century, demolished and burnt down.**

11. Church of St. Uros in the town of Urosevac, built in 1933, demolished and fire set inside the building.
12. Church of St. Prophet Ilija in the town of Vucitrn, from 1834, looted, demolished and partially burnt down.
13. Church of St. John Baptizer in the village of Samodre`, near Vucitrn, an old church restored in 1932, demolished and burnt down.
14. Church of St. Paraskeva (and St. Nicholas) (with frescos) in the village of Drenik, near Pec, from 16th century, demolished and fire set inside the building.
15. Church of Virgin Mary in the village of Naklo, near Pec, from 1985, demolished and burnt down.
16. St. Trinity Church in the village of Velika Reka, near Vucitrn, from 1997, demolished and burnt down.
17. Church of St. Apostles in the village of Petrovci, near Kosovska Kamenica, demolished and burnt down.
18. Church of St. Virgin Mary in the village of Podgorica, near Vitina, demolished and burnt down.
19. Church of St. John Baptizer in the Pec spa, near Pec, from 1996, demolished and fire set inside the building.
20. Church of St. Virgin Mary in the village of Djurakovac, near Pec, from 1997, demolished.
21. Cathedral like St. Trinity Church in the town of Djakovica, from 1998, demolished, fire set inside the building, a valuable mosaic above the main entrance door destroyed.
22. Church of St. Nicholas in the village of Osojane, near Pec, demolished.
23. Church of Prophet Ilija in the village of Bistra`in, between Prizren and Djakovica, rebuilt in 1988 on old foundations of the church which the ethnic Albanians had destroyed before 1941 and during World War Two, now totally demolished.

24. Church of St. Dimitrije in the village of Siga, near Pec, restored in 1931 on the medieval foundations, completely destroyed.
25. Church in the village of Zerga, near Gnjilane, from 1931, demolished and, according to unverified information, razed to the ground.
26. There are indications that a church in the village of Novake, near Prizren, has been demolished.
- 27-28. Monastery of St. Uros and a church in the village of Nerodimlje have been most probably demolished.
29. A church in the village of Krusevo, near Pec, broken into and partially burnt down.
30. Monastery of St. Prophets Kozma and Damjan (with frescos) in the village of Zociste, from 14th century, looted and demolished.
31. Parish church in the village of Gromovo, near Vitina, first the fire has been set and then it has been razed to the ground by explosive.
32. A church in the village of Kijevo, near Klina, from 14th century, razed to the ground.

TALKING POINTS
VIOLATIONS OF THE SECURITY COUNCIL RESOLUTION 1244 (1999)

1. **Affirmation of the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia:** United Nations Security Council resolution 1244 (1999) unambiguously confirms the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia in Kosovo and Metohija (preambular para 10; Annex 2 para 8). The Resolution limits the mandate of the international security (KFOR) and civilian (UNMIK) presence to the establishment of conditions for an unimpeded return of all refugees and displaced persons (paras 1 and 5, Annex 1; paras 1 and 4, Annex 2), safe environment (op. para 9 c), preservation of the multi-ethnic, multi-confessional and multi-cultural character of Kosovo and Metohija and of the basic civilian and administrative functions (operative para 11 b), with a view to ensuring conditions for a political solution on the basis of the establishment of a substantial autonomy within the FR of Yugoslavia (operative para 10).

2. **Security of citizens:** The Government of the FR of Yugoslavia notes with concern that KFOR and UNMIK have not fulfilled their obligation to guarantee security to all citizens in Kosovo and Metohija and to ensure a safe environment for the return of all refugees and internally displaced persons (op. para 9 c; Annex 1 para 5, Annex 2 para 7).

KFOR and UNMIK, and the UN Secretary-General's Special Representative B. Kouchner in particular are, since they ignore the mandate they have been entrusted to and grossly violate UN SC resolution 1244 (1999), directly responsible for the lawlessness and chaos prevailing in the Province, for massive crime, usurpation of the State and private property as well as for terror, killings, abductions and ethnic cleansing of Serb and other non-Albanian population.

3. **Genocide and ethnic cleansing:** Since the deployment of KFOR and UNMIK, on 12 June 1999, more than 350,000 non-Albanians, primarily Serbs, Montenegrins, as well as Roma, Muslims, Turks, Goranci and others have been forcibly driven out of the Province. As many as 768 Serbs were killed and 673 abducted. Not a single perpetrator of these serious criminal acts has been arrested or brought to justice, which clearly demonstrates the efficiency of UNMIK police and their protective attitude towards Albanian terrorists. Most of these serious crimes have been committed by the members of the so-called KLA, later absorbed into the so-called Kosovo Protection Corps (KPC).

The remaining Serbs in the Province have been subjected to constant terror and provocations, herded into few enclaves. KFOR and UNMIK lack any serious willingness and readiness to protect the remaining Serbs and members of other non-Albanian ethnic groups in Kosovo and Metohija, exposed to constant terror and pressure to leave the Province, whereby KFOR and UNMIK became direct accomplices in ethnic cleansing and genocide in the southern Serb Province. A telling example of this is a several months-old blockade of Orahovac by Albanian terrorists, who have virtually turned this town into a first Nazi ghetto in post-war

Europe.

4. **Destruction of cultural monuments:** In their genocidal campaign of wiping out all Serb heritage, Albanian terrorists so far destroyed or damaged more than 80 monasteries and churches of the Serb Orthodox Church, some of which date back to the XII century and represent a part of not only Serbian but world cultural heritage.

5. **Tolerant attitude and support to terrorists:** By their tolerant attitude towards a systematic campaign of ethnic cleansing and genocide against Serb and other non-Albanian population, KFOR and UNMIK bear sole responsibility for the violation of the provisions of UN SC resolution 1244 (1999) on the preservation of a multi-ethnic, multi-confessional and multi-cultural character of the Province. KFOR and UNMIK's failure to implement UN SC resolution 1244 (1999) or gross violations thereof, represent the cause of lawlessness and chaos in the Province.

6. **Violation of the UN Security Council mandate:** UNSG Special Representative and Head of UNMIK B. Kouchner with his arbitrary and unilateral decisions continuously and flagrantly violates the mandate set out in UN SC resolution 1244 (1999) and related documents. B. Kouchner has issued 25 regulations so far, all of which have no basis in UN SC resolution 1244 (1999), and are aimed at severing all ties of the Province with the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia, i.e. at completely separating the Province from the constitutional, legal, economic, customs, monetary and banking system of the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia, which is in direct contravention of UN SC resolution 1244 (1999) and related documents, reaffirming the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia in Kosovo and Metohija.

Kouchner has illegally seized all legislative, executive and judicial power in the Province (Regulation 1999/1 of 25 July 1999). By his regulation 1999/3 of 31 August 1999, he established a separate customs service. By his regulation 1999/4 of 2 September 1999, Kouchner illegally transferred monetary functions to local authorities and introduced the German Mark as a legal tender. With regulations 1999/16 and 1999/17 of 6 November 1999 and regulations 1999/20 and 1999/21 of 15 November 1999, he introduced a "Central Banking and Payments Authority", i.e. a separate banking system in Kosovo and Metohija.

- By Kouchner's regulation 1999/5 of 4 September 1999 on an Ad Hoc Court of Final Appeal, de facto a supreme court of the Province, was actually established, while regulations 1999/6 and 1999/7 of 7 September 1999 regulated the administration of justice and prosecution in the Province, favouring Albanians, with a large number of KLA members including among judges. Disastrous consequences are evident: so far, no terrorist has been brought to justice or convicted of serious crimes against the Serbs and other non-Albanian population.

- Entrusting the regulation of the importation, transportation, distribution and sale of petroleum products regime to illegal local authorities controlled by KLA,

otherwise a prerogative of the State sovereign rule (regulation 1999/9 of 24 September 1999), constitutes a gross violation of UN SC resolution 1244 (1999).

- The same situation prevails concerning the control of payments and services, post and telecommunication services, granting permits for the establishment of financial institutions and registration of vehicles, all of which are uniformly regulated in the entire territory of the FR of Yugoslavia (regulations 1999/11 of 13 October 1999, 1999/12 of 14 October 1999, 1999/13 of 16 October 1999 and 1999/15 of 21 October 1999).

- UNMIK has been illegally issuing personal documents (vital statistics records, intention to issue personal IDs) to citizens, without the official FRY State symbols, on the pretext that Albanians would not accept documents with official symbols of the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia. The policy of giving in to the Albanians is also in evidence in connection with the registration of the population.

- The FRY State property has been illegally transferred to foreign legal persons (taking control of "Beopetrol" and "Jugopetrol" companies, forcible seizure of "Beobanka" branch offices, assigning mobile telephone network service to French "Alcatel").

- By Kouchner's decision, Kosovo and Metohija has been taken out from a single power supply system of Serbia and the FR of Yugoslavia and connected with the power supply systems of Albania and Macedonia, grossly violating the sovereignty and territorial integrity of the FRY.

- By preventing the activities of media outlets in Serbian and forcible seizure of their premises and equipment, favouring at the same time the media in Albanian, not only has destroyed a single media system of the FR of Yugoslavia and Republic of Serbia but encourages discrimination based on ethnicity, contrary to the basic intentions of the SC Resolution on the preservation of the multi-ethnic, multi-cultural and multi-confessional character of the Province.

- Without prior approval of the competent FRY authorities, KFOR and UNMIK have established international transport between the Province and some States, including those with which the FR of Yugoslavia does not have diplomatic relations. The establishment of local air, railway and other transport between the Province and other parts of the single FRY territory has been prevented, which is particularly unacceptable.

7. **Establishment of illegal organs of administration:** By a fait accompli tactic, without consulting legal representatives of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia, Special Representative Kouchner has illegally established the so-called Interim Administration Council, de facto provincial "Government", comprised exclusively of Albanians, mostly leaders of the terrorist so-called KLA and Albanian separatist political parties, in an attempt to legalize an ethnically pure Kosovo and Metohija, contrary to UN SC resolution 1244 (1999).

8. Blocking a political settlement: UNMIK and B. Kouchner do not accept dialogue and co-operation with representatives of the Governments of the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia on questions of interest for the stabilization of the overall security, economic and political situation in the Province.

The contact between UNMIK and the Government of the FR of Yugoslavia concerning substantial autonomy and self-government in Kosovo and Metohija (Resolution op.para 11 a; Annex 1 para 6 and Annex 2 para 5) has not been established. UNSG Special Representative Kouchner persistently continues to ignore repeated requests of the Government of the FR of Yugoslavia addressed to the UN Secretary-General and the Security Council to start negotiations on substantial autonomy in Kosovo and Metohija (op.para 11 a; Annex 2 para 8) between the legitimate representatives of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia and the representatives of all ethnic communities in Kosovo and Metohija.

9. Control of the State border: KFOR and UNMIK do not carry out their obligation to control the State border of the FR of Yugoslavia towards Albania and Macedonia (op.para 9 g), which is why more than 200,000 foreigners came to the territory of the FRY, including a large number of the terrorists of the so-called KLA and criminal gangs, especially the narco-mafia, illegal arms and white slave traders, etc., whereby Kosovo and Metohija has become the center for the expansion of organized crime throughout Europe. Illegal entries to the FR of Yugoslavia have not stopped despite the assurances by KFOR and UNMIK that they consistently implement their obligations arising from the Resolution, regarding the safeguarding of the FRY international border.

10. Return of the Army of Yugoslavia (VJ) and police: The return of the agreed number of members of VJ and Serb police in Kosovo and Metohija is still unjustifiably prevented and delayed (Annex 2 para 6), which additionally encourages Albanian terrorists to continue with their daily terror against the Serb and other non-Albanian population with a view to completing the ethnic cleansing of the Province.

11. Demilitarization and disarming of the so-called KLA: Terrorist so-called KLA has not been disarmed or demilitarized, which represents one of the most serious examples of gross violation of UN SC resolution 1244 (1999) (op.para 9 b and op.para 15). Only a token quantity of antiquated arms were surrendered. Secret arms caches of terrorists are being revealed every day. The border with Albania and Macedonia has not been closed, whereby KFOR and UNMIK continue to enable the entry of armed terrorists and large quantities of arms in the Province. This has been testified to by daily armed attacks of Albanians on Serb enclaves, buses and other means of transport carrying Serb and other non-Albanians as well as against their houses, land and other property.

12. Transformation of the so-called KLA: The establishment of the so-called Kosovo Protection Corps (KPC), which is made up of members of the terrorist so-called KLA (in Albanian translation "corps" means "force"), has actually

legalized this terrorist organization as well as its former leadership and enhanced its combat organizational structure. While the leadership of the so-called KPC has retained a wide authority through "transformation" - its members publicly carry light weapons and they hide their heavy weapons in hide-outs whose location is known to KFOR. At the same time, "KPC" leadership or the former leaders of the terrorist so-called KLA publicly state that "KPC", as a parallel structure of the so-called KLA, represents a model for the future "Kosovo Army".

13. Security and freedom of movement for international representatives: Passive attitude of KFOR and UNMIK towards several-months long Albanian blockade of the deployment of a Russian KFOR contingent in Orahovac, confirms their protective stance towards Albanian terrorists and represents an open violation of UN SC resolution 1244 (1999) on security and freedom of movement of KFOR and UNMIK, as well as other international organizations (op. para 9 h).

14. Legal status of the UN peace-keeping mission: Proceeding from the fact that Kosovo and Metohija is part of the sovereign territory of the FR of Yugoslavia, the Government of the FR of Yugoslavia, as the host, has initiated, since the deployment of international security and civilian presence under the auspices of the United Nations in Kosovo and Metohija, the conclusion of an appropriate agreement with the United Nations concerning the legal status of this mission, which did not take place due to the refusal on the part of the United Nations.

15. Para-diplomatic missions and visits by foreign officials: UNMIK has allowed the illegal establishment of para-diplomatic missions of some countries in Kosovo and Metohija, in a gross violation of the principle of the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia.

Despite the repeated official protests by the Government of the FR of Yugoslavia addressed to the Security Council, the Secretary-General and KFOR and UNMIK, an illegal practice continues of establishing "diplomatic offices" of foreign States in Kosovo and Metohija, which constitutes a drastic violation of Security Council resolution 1244 (1999) and Article 2 of the Vienna conventions on diplomatic and consular relations, as well as a hostile act towards a receiving country whose sovereignty is flagrantly violated, because it is done without its prior consent.

Ignoring the warnings and overriding the official protests by the FR of Yugoslavia an unacceptable practice is being continued of not notifying the visits of foreign officials to Kosovo and Metohija, thus violating the provisions of SC resolution 1244 (1999) and Annex 2 paras 5 and 8, and the Vienna Convention on Diplomatic Relations and the existing Yugoslav visa regime.

The Government of the FR of Yugoslavia insists that this illegal practice be immediately terminated and that the behaviour of all factors in the Province be strictly in accordance with the provisions of the Resolution and the applicable international conventions and practice.

16. Responsibility of KFOR and UNMIK: KFOR and UNMIK are

responsible for disturbing developments in the Province. By failing to comply with the clear responsibilities under SC resolution 1244 (1999) and the relevant documents or by interpreting them arbitrarily as well as by an inadmissibly tolerant attitude towards Albanian terrorists, KFOR and UNMIK bear full responsibility for the crimes of genocide and systematic ethnic cleansing that are being perpetrated against Serbs and other non-Albanian population in their presence, thus using the UN peace-keeping mission as a smoke screen and actually becoming accomplices in these serious crimes.

17. Responsibility of the UN Security Council: Under SC resolution 1244 (op. paras 19 and 20), the Security Council guarantees its implementation. In view of the tragic situation in Kosovo and Metohija and systematic violations of all crucial provisions of UN SC resolution 1244 (1999) and the Military Technical Agreement, the FR of Yugoslavia demands that the Security Council undertake without delay most energetic steps and measures for their consistent implementation and prevent all attempts at departing, postponing to carry out or arbitrarily interpreting the provisions of this Resolution.

In that context, the Government of the FR of Yugoslavia energetically demands that the Security Council rescind, without delay, all illegal decisions of UNSG Special Representative B. Kouchner and take other measures, as may be necessary, to have the situation in Kosovo and Metohija restored to its previous state.

All decisions of KFOR and UNMIK which are contrary to the Resolution and related documents imply either their gross violation or arbitrary interpretation, particularly regarding strict respect for the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia in the southern Serb Province, are considered by the Government of the FR of Yugoslavia null and void and cannot have any legal effect.

Belgrade, 10 January 2000

FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

FEDERAL MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS

BELGRADE, 25 January 2000

Prof. Dr. Rodoljub Etinski

Prof. Dr. Ivan Cukalovic

AGGRESSION AGAINST THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA AND INTERNATIONAL LAW AT A CROSSROADS OF CENTURIES AND GLOBAL INTERNATIONAL TRENDS

The basic and most important principles of international law, forming the basis of the United Nations, world peace and stability, have been grossly violated by the aggression of the NATO member States against the FR of Yugoslavia. During this aggression, on 29 April 1999, the FR of Yugoslavia submitted an application and a request to the International Court of Justice to indicate preliminary measures against these States for gravest breaches of international law and for most serious crimes. Understandably, the application of our country was received with great attention worldwide, both by the international public at large and even more by the international legal profession, experts and scientific circles. A symbolic manifestation of it was the fact that the courtroom at the Palais de justice in the Hague was packed during the oral hearings held on 10-12 May 1999, regarding Yugoslavia's request for indication of temporary measures to stop the bombing.

The ICJ hearings were the focus of attention of the world media. They were attended by international lawyers, peace movement activists, champions of the cause against the use of depleted uranium from the remotest parts of the world and also by many people from the aggressor countries wishing to support and encourage representatives of the FR of Yugoslavia before the Court(*1). All ten respondent State appeared before the Court. On the benches for the Respondents there sat representatives of the United States, Britain, Germany, France, Italy, the Netherlands, Canada, Belgium, Spain and Portugal. As expected, they challenged the Court's jurisdiction in the case. This fact speaks for itself quite sufficiently. Why was it that these States were reluctant at the time to accept the jurisdiction of the Court? Did they doubt that the Court, of whose fifteen judges six had the nationality of NATO member States, could be partial in favour of the FR of Yugoslavia?

In a situation where ten aggressor States rejected the Court's jurisdiction, it did not accept the requested preliminary measures with the explanation that it did not find that it had a jurisdiction in these cumulative proceedings. The judges, however, were aware of the importance and significance of the dispute and in such a situation could not be silent on the destruction of a sovereign State, on daily deaths of civilians, women, children and elderly people. By its orders of 2 June 1999, the Court gave a "legal framework" for the settlement of the dispute. The Court indicated that all States which appeared before it must fulfil their obligations under the United Nations Charter as well as those established under humanitarian law. The Court used the word "must", although it does not use such an imperative expression in its orders related to preliminary measures, in which it usually uses the word "should" so as to avoid prejudicing the adjudication. The Court, further, confirmed that the parties were bound to resolve the dispute by peaceful means in accordance with the UN Charter. Regardless of whether the Respondents accepted or refused the jurisdiction of the Court, the Court said, they were responsible for breaches of international law. Additionally, the Court warned the Respondents not to do anything that might complicate and widen the dispute(*2). The Court set the deadline of 5 January 2000 for the FR of Yugoslavia to submit its Memorial, which corresponds in our jurisprudence to a lawsuit, and the deadline of 5 July 2000 for the Respondents to submit their Counter-Memorials.

Besides competent Government authorities, prominent Yugoslav experts in some fields of law also participated in the preparation of the Yugoslav Memorial. Its text was finalized with the help of the Federal Ministry of Foreign Affairs. It was elaborated on 350 pages and divided into four parts. The text of the Memorial is accompanied by documentary evidence contained in a separate annex, consisting of two volumes of the White Paper on NATO Crimes, described on 965 pages and published by the Federal Foreign Ministry. Also attached as an annex is the reprinted 1899 edition of the Department of Foreign Affairs of the Kingdom of Serbia entitled "Correspondence on the Albanian violence in the old Serbia 1898-1899" which comprises diplomatic correspondence of Mr. Stojan Novakovic, the then Serbian Envoy in Turkey, and deals with the crimes committed at that time by Albanian gangs against the Serbs in Kosovo and Metohija. These communications are important for understanding the historical background of problems

in Kosovo and Metohija, i.e. to deny the argument that the problems started in 1989. Part I of the Memorial contains information on facts related to aerial bombardment and the genocide against the Serbs and persons belonging to other non-Albanian ethnic groups following the deployment of KFOR in Kosovo and Metohija. Part II presents the relevant law. Part III is devoted to the question of jurisdiction of the Court. The last part, Part IV, of the Yugoslav Memorial contains the application itself. The application was extended in comparison with the one submitted on 29 April 1999. Namely, the respondent States, as the States contributing to the Kosovo Force (KFOR) under United Nations Security Council resolution 1244 (1999), are obliged to ensure security for all the population of Kosovo and Metohija. They not only failed to do so, but failed to prevent the genocide of the Serb people and other ethnic groups living in Kosovo and Metohija, in breach of the obligation established by the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide. The extended application requested that the Court declare the respondent States responsible not only for breach of obligations committed by air strikes but also for breach of obligations committed through these failures or omissions. The case in point are the most important international obligations including the obligation not to use force against other States, not to interfere in the internal affairs of States, to respect the sovereignty of another State, the obligation to protect civilians, civilian facilities and other specially protected facilities in international armed conflicts, the obligation not to use certain types of weapons, the obligation to protect the environment. The Court is requested to order these States to go back to the respect of rights and to carry out their obligations, as well as to compensate for the damages. Most of the Memorial is devoted to the information on the damage caused by air attacks that contains data on the destroyed bridges, residential housing, hospitals, roads, power supply system and material and other damage. The Memorial cites information on the loss of lives of Sanja Milenkovic, Milica Rakic and other innocent and defenceless children, even though we know that such losses are irreparable.

The Yugoslav application was the subject of widespread interest in the world. Some people have asked how come that we submitted the application to the Court and yet we did not want to co-operate with it. In fact, there are two courts in the Hague: the International Court of Justice and the International Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Grave Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territories of the Former Yugoslavia Since 1991 (hereinafter: the International Criminal Tribunal). These are two fundamentally different courts, established at different periods, in different ways and for different reasons, and they have completely dissimilar, even opposite functions.

The International Court of Justice is the principal judicial authority of the United Nations, set up in 1945 under Article 92 of the UN Charter^(*). ICJ operates on the basis of its Statute, which forms an integral part of the Charter of the United Nations. All UN Member States are *ipso facto* States Parties to the Statute of the Court. The Court settles disputes between States and gives its opinions on legal matters of principle at the request of the Security Council, the General Assembly and an organization or body authorized by the General Assembly to seek an advisory opinion. The Court is based on the notion of sovereign equality of States, respect for the sovereignty and independence of States, implying voluntary consent to the jurisdiction of the Court. Confidence in the ICJ, especially of small and medium-sized countries, has increased in the last twenty years. More and more States are submitting their disputes to the Court or are seeking its protection. Confidence in this Court has increased especially after the case *Nicaragua v. the United States of America*, concerning interference of the latter in the civil war in Nicaragua, ended by the Court declaring the United States responsible and obliged to pay the compensation. Thus, the Court has demonstrated that a small country can win a case against a large State. As a result of such an opinion of the Court, it is not favoured by those financing the United Nations, as reflected in its budget, number of personnel, etc.

Contrary to this, the Hague is also the site of the seat of the International Criminal Tribunal, which often creates confusion and the mixing of the two institutions. The Tribunal is not very flattering for the residents of the Hague, and a Hague newspaper published some time ago a letter from a non-governmental organization proposing its residents to banish the International Criminal Tribunal from this city, so that it may not tarnish the good reputation of the city as the seat of the headquarters of respectable international organizations. The International Criminal Tribunal was established by Security Council resolution 827 (1993) with a purported aim of prosecuting serious violations of humanitarian law committed in the territory of the former Yugoslavia. Many international lawyers, Ramsey Clark included, deny the validity of the establishment of the Tribunal by the decision of the Security Council. However, the composition, procedure, method of funding, gathering of evidence and bringing of indictments all indicate that the International Criminal Tribunal is the tool of world power wielders, which was set up primarily with the political goal

dictated, first and foremost, by the interests of those aspiring to an exclusive global power. The composition of judges sitting on the Tribunal does not reflect the geographic regions as elsewhere in the UN system, which is otherwise the practice and the rule at the United Nations. There is not a single Russian or a representative of Orthodox Christian nations, while representatives of some regions are disproportionately highly represented. The Tribunal has a budget and an administration that are several times those of the ICJ, a fact which speaks much of its relationship with the power wielders whose interests it protects. The Prosecutor of the International Criminal Tribunal has introduced the practice of sealed indictments, unknown in any legal system. Indictees are tricked into being arrested lured by false promises, and sometimes by staging a show for the purposes of the media and interests standing behind these media. So far, the Tribunal mostly indicted and arrested Serbs. Those well-informed know that the Tribunal sticks to an unwritten formula: 70 per cent of Serbs, 25 per cent of Croats and 5 per cent of Muslims must be in its penitentiary unit or in the docks at any time^{(*)4}. Dr. Kovacevic died in detention because of the lack of appropriate care at the penitentiary unit, while the detainee Slavko Dokmanovic committed suicide. General Djukic died immediately after he had been released from prison. Indictees Simo Drijaca and Dragan Gagovic were killed during the action to arrest them. Gen. Momir Talic was arrested by means of treachery as he attended a meeting of military officials hoseds by the Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) in Vienna. In both cases there are serious indications that powers had been exceeded, but no one was held responsible. The international community rightfully asks, if the goal is really justice and not the diktat of the mighty, why similar tribunals were not established to prosecute the crimes committed in Vietnam, Grenada, Panama, Ethiopia, in other words, wherever the crimes were done by soldiers of the great Powers. A great many individuals like Nikolai Rishkov, Chairman of the Russian State Duma Commission for the gathering and collation of information on crimes committed during the NATO aggression against the FR of Yugoslavia; Greek attorney Likouresos; Prof. Mendel and fifteen other professors from Canada; Monsieur R. Monsigni from France; British Professor of International Law Glen Rangwell and others have asked the Hague Tribunal to bring indictments against those responsible for the crimes committed during the aggression against the FR of Yugoslavia, against persons coming from the United States, Germany, Britain, France, etc. Although the evidence on this is abundant, Tribunal's Prosecutor Carla del Ponte has not reacted by issuing indictments, regardless of the fact that evidence on the crimes is notorious, thus proving once again that the Tribunal is not impartial and even-handed.

The Tribunal was set up riding the wave of international developments that run contrary to those beginning in the Hague in 1899 and that bring into question the results of the development of international law. The idea of international criminal justice is not a new one. It appeared after the First World War. However, it was not before 1998 that a Statute of the Permanent Criminal Court was adopted at the UN Conference in Rome. This Statute substantially differs from the Statute of the International Criminal Tribunal. The Rome Statute, like the Statute of the ICJ, is based on the principle of voluntary consent that stems from the sovereign equality of States. It is valid not only for one territory and one time, especially not for members of one nation, but for all the States which have accepted it and for all future times. It does not relate only to violations of humanitarian law but includes also the most serious international crime, that of aggression, and other crimes. The position of its Prosecutor is fundamentally different in comparison with the position of the Prosecutor envisaged under the Statute of the International Criminal Tribunal.

Someone has written that the International Criminal Tribunal serves allegedly as a Security Council's Disciplinary Commission. As a matter of fact, it serves as a Disciplinary Commission of some permanent members of the Security Council. They refuse to accept the Permanent Criminal Court, which could put them in the dock.

In brief, there is a substantial difference between the ICJ and ICT. The FR of Yugoslavia has, therefore, addressed the ICJ whose practice has proven that it can resist the pressures of world power wielders, rather than to the ICT which is, in essence, an extended hand of the above-mentioned power wielders.

Footnotes:

1. The FR of Yugoslavia, in addition to Yugoslav lawyers, was represented by reputed international lawyers such as Ian Brownlie, Professor of International Law at OXFORD University, member of the United Nations

International Law Commission (ILC), one of the leading international lawyers and a man who has, over the past twenty years, most defended victims in the cases before the ICJ; Eric Soy, Professor of International Law at Louvain, Belgium, former Under-Secretary-General of the United Nations for Legal Affairs; Paul de Vart, Professor of International Law at Open University in Amsterdam; and Olivier Corten, a young and talented international lawyer from the Open University in Brussels. These are respectable lawyers who have, despite the fact that they come from the respondent States, agreed to represent the FR of Yugoslavia before the Court.

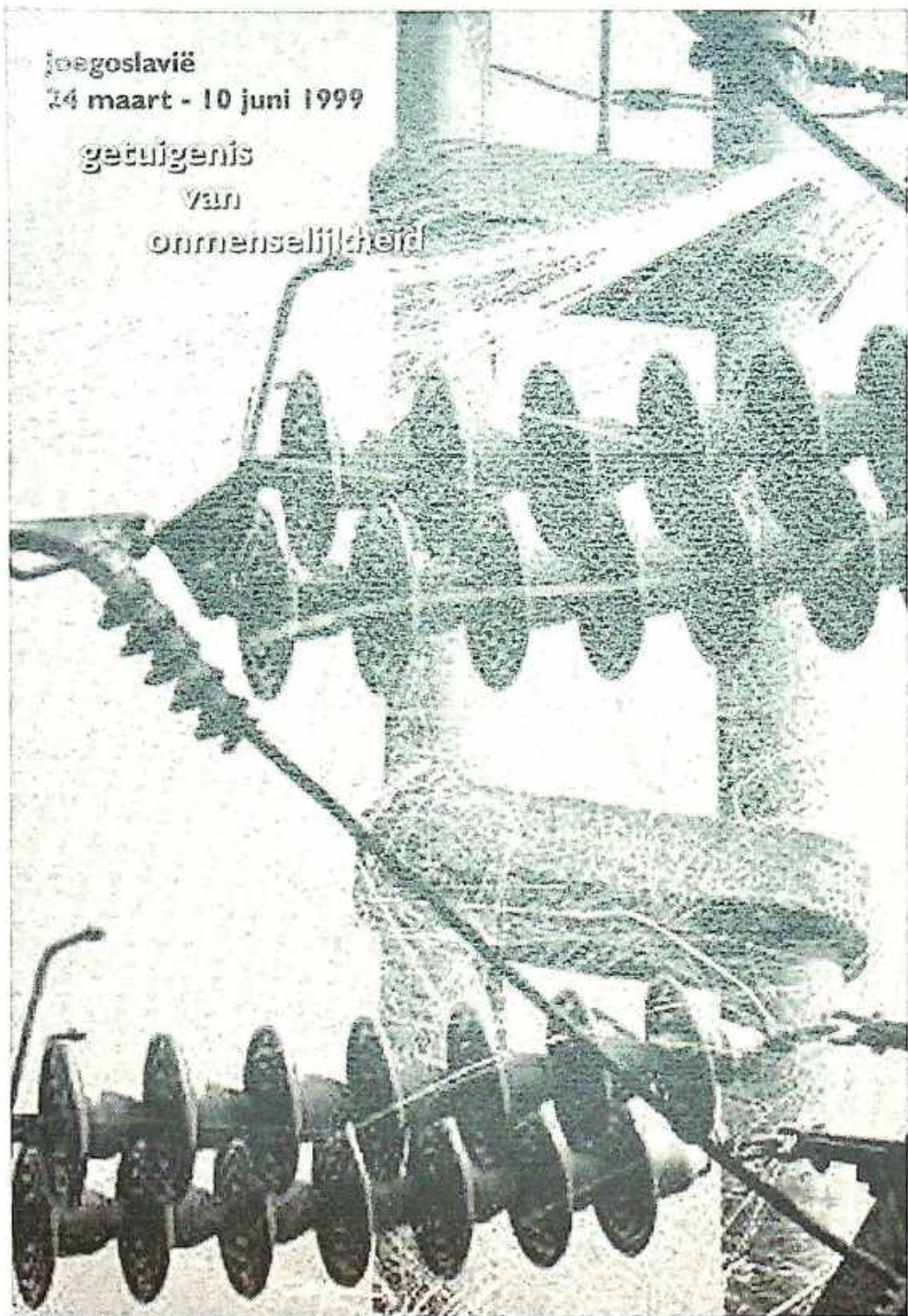
2. The Court, on that occasion, suspended proceedings against the United States and Spain, considering that there were no chances that it established its jurisdiction in the later stages of the dispute, since these two States have excluded the jurisdiction of the Court as envisaged under the Genocide Convention by their reservations, while it decided to resume proceedings against the eight other States.

3. Its forerunner is the Permanent Court of International Justice which was the principal judicial authority of the League of Nations. The latter Court, in turn, was preceded by the Permanent Court of Arbitration, established at the First Hague Peace Conference in 1899. Indeed, the Department of Foreign Affairs of the Kingdom of Serbia prepared for that conference the above publication containing the diplomatic correspondence of Envoy Stojan Novakovic, but it was never forwarded to the Conference. The roots of the ICJ, therefore, go back to the end of the nineteenth century. This instrument of peaceful settlement of disputes has developed and strengthened alongside the development and strengthening of contemporary international law, whose foundations have been codified in the constitution of the international community, i.e. the Charter of the United Nations. It is a mechanism on whose improvement worked the best lawyers of the nineteenth and twentieth centuries. The Kingdoms of Serbia and Montenegro, later the Kingdom of Yugoslavia, and Democratic Federative Yugoslavia all the way to the present Federal Republic of Yugoslavia have continuously participated in this process. The Kingdoms of Serbia and Montenegro participated at the First Hague Peace Conference in 1899 and they were parties to the Convention on the Permanent Court of Arbitration. The Kingdom of Yugoslavia, which resolved its disputes before the Permanent Court of International Justice, had its citizens among the judges of that court. Yugoslavia is a founding Member of the United Nations and as such, is party to the 1945 Statute of the International Court of Justice since 1945. Judge Zoricic was a permanent judge of this Court.

4. Currently, the following Serbs are detained in the penitentiary unit at Scheweningen: Mladjo Radic, Miroslav Kvočka, Milojica Kos, Zoran Zigic, Dragan Kolundžija, Damir Dosen, Milorad Krnojelac, Dragoljub Kunarac, Goran Kovac, Zoran Vukovic, Miroslav Tadic, Dusko Tadic, Goran Jelusic, Simo Zoric, Brdjanin, Momir Talic, Svetislav Galic, Radoslav Krstic, Stevan Todorovic and Miroslav Simic; the following Croats: Zdravko Mucic, Vlatko, Marijan and Zoran Kupreskic, Vlado Santic, Drago Josipovic, Tihomir Blaskic, Dario Kordic, Mario Cerkez, Martinovic; and the following Muslims: Hazim Delic and Esad Landzo.

Joegoslavië
24 maart - 10 juni 1999

getuigenis
van
onmenselijkheid

uitnodiging

zondag 9 april 2000
van 16.00 uur tot 19.00 uur

foto-expositie

Joegoslavië 24 maart - 10 juni 1999 getuigenis van onmenselijkheid

de expositie wordt geopend door Vladimir Novakovic
zaakgelastigde van de Joegoslavische ambassade

De expositie wordt georganiseerd door
Stichting Nederland Joegoslavië in samenwerking met
centrum LINX Internationaal en de
Joegoslavische ambassade in Nederland

Sloterkade 20 - 1058 HE Amsterdam
Telefoon 020 615 1122 - Fax 020 615 1120
E-mail centrum@linx-internationaal.nl

Het centrum is geopend van maandag t/m vrijdag van 13.00 uur tot 17.00 uur

Geen reden tot wanhoop over Kosovo

De Tweede Kamer debateert deze week over Kosovo. Daan Everts maakt de balans op van negen maanden wederopbouw van dit gebied. Hoe te hooggespannen verwachtingen omsloegen in ongerechvaardigd pessimisme en doemdenken.

De laatste weken is een golf van negatieve publiciteit over Kosovo gegaan. Als men vluchtige journaalisten en oppervlakkige waarnemers mag geloven, is het er een al ellende en is zo ongeveer de hele samenleving gecriminaliseerd. Binnen een jaar is het beeld van de Kosovoarse Albanen veranderd van vertapt en verdreven in wrakzuchtig en misdadig, dat van de Serviers van meedogenloos en racistisch in benarde onschuld. Zelfs wordt de vraag gesteld of de hele NAVO-interventie van vorig jaar wel zin heeft gehad.

Deze omslag in de beeldvorming heeft meer te maken met veel te hooggespannen verwachtingen dan met de werkelijkheid. Hij is het typische uitvloeisel van frustratie bij diegenen die, tegen beter weten in, in wonderen geloven, en denken dat etnische haat en rijd in een mum van tijd kunnen verdampen. Zij vergeten dat dergelijke tegenstellingen in de eigen regio pas na decennia zijn teruggebracht tot onschuldiger vormen (voetbalvies), als ze al zijn beslecht (Noord-Ierland). De ware balans in Kosovo na negen maanden internationale bemoeienis is natuurlijk veel genuanceerder en kent, naast inderdaad ernstige minpunten, genoeg pluspunten om niet te wanhopen of in doemdenken te vervallen.

Er is een hoop gebeurd sinds 'K-day', de dag dat KFOR binnenrok. Een samenleving in puin, fysiek en institutioneel, is weer in opbouw. Alle sombere voorspellingen ten spijt, kwamen ruim 800.000 vluchtelingen binnen de kortste keren terug, werden vele duizenden huizen, vaak op eigen kracht, herbouwd en kwam niemand om van honger en kou tijdens de strenge winter. De economie vertoont tekenen van (op)leven. Volgens economen van de Europese Unie ter plekke is de productie in de particuliere sector 40 procent hoger dan in 1998 en is de werkloosheid met 30 procent gestegen. Een groot deel van het landbouwareaal is weer onder de ploeg. Ook het geldwezen komt op orde. Er is een centrale bank opgericht en particuliere banken zijn bezig activiteiten te ontplooiën.

Militair gesproken heeft KFOR niet alleen een veilige buitenmuur rondom Kosovo opgetrokken, maar ook binnen het gebied opruiming gebouwd. De guerrilla-beweging UCK, die zichzelf als winnaar beschouwd (wetsmatig niet, letterlijk, hulp van boeven), is ontmannd. Naar schatting meer dan 20.000 strijders zijn gedemilitariseerd. Natuurlijk, er zijn problemen met hun herintegratie in de samenleving. Voor slechts 5.000 is plaats in het Kosovo Beschermingskorps (TKM), een korps dat eind deze maand volledig gevormd moet zijn en dat onder leiding staat van de voormalige uck-commandant Ceku. Een klein aantal anderen kan, na scherpe selectie, een politieopleiding volgen aan de politie-academie van de ovsz (een multi-etnische success story: twintig procent van de studenten komen van niet-Albanese huize, voornamelijk Serviers). Maar het merendeel moet zijn heil elders vinden.

Sommigen zoeken dat in illegale praktijken, inclusief het op eigen houtje politie spelen en belasting innen. Ook erkende leden van het TKM, naast vele vermeende, hebben zich daaraan schuldig gemaakt. KFOR en Ceku hebben onlangs een aantal schuldige TKM-leden ontslagen en aangegeven dat dergelijke praktijken binnen het korps niet geduld zullen worden. Dat moet uiteraard nauwelijktend worden gevolgd, maar er is geen reden om hier niet het voordeel van de twijfel te gunnen.

Bestuurlijk is een halt toegeroepen aan de gevaarlijke ontwikkeling van parallelle structuren. Met de afspraak halverwege december om het bestuur van de Verenigde Naties (UNMK) te 'kosovariseren', is aan de Kosovo-Albanese kant een einde gemaakt aan de ondoorzichtige, parallelle en onderling concurrerende machtsstructuren gevormd door Rugova's presidentschap, regering en parlement en Thaci's voorlopige regering. Geen geringe politieke prestatie. Er is nu een gezamenlijke quasi-'regering' van de UNMK en Kosovo-vaase leiders (drie Albanese, een Servier) en een quasi-'parlement' met 35 vertegenwoordigers van politieke partijen, minderheidsgroepen en 'civil society'. En

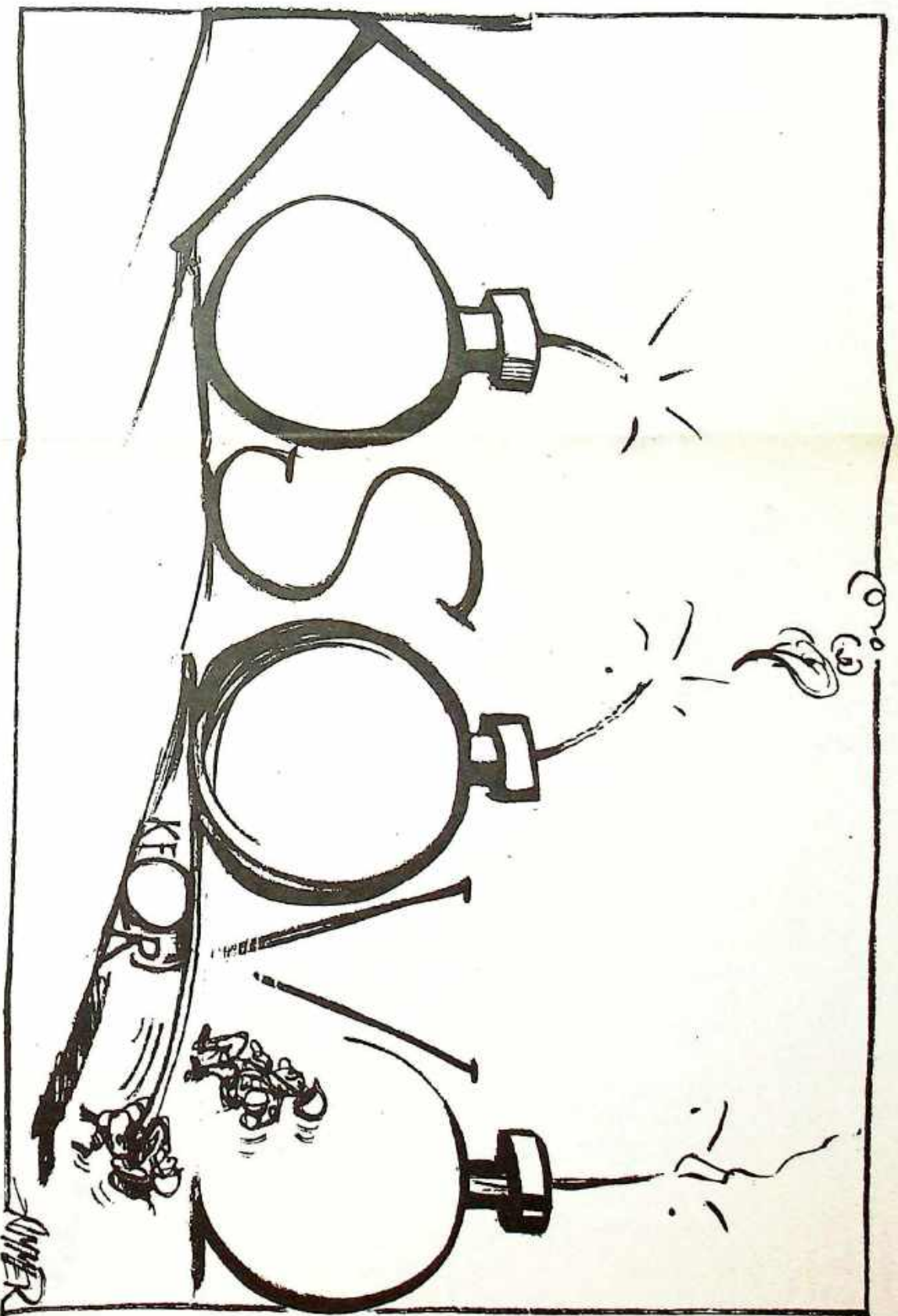
er zijn 20 departementen die elk door een UNMK-expert en een Kosovo-gezamenlijk worden geleid. Een van deze, een departement voor 'democratisch bestuur' dat onder ovsz-toezicht staat, moet als interne waakhond fungeren voor goed bestuur, respect voor mensenrechten, emancipatie en de onafhankelijkheid van rechtspraak en media.

Ook op andere gebieden heeft de institutionele opbouw voortgang laten zien. De media, genietten ongekende vrijheid, met maar liefst een drietal radiostations en veel dag- en weekbladen, waaronder sommige fier onafhankelijk en van relatief redelijk niveau. Er is een publieke televisie- en radio-omroep, door de ovsz geïncorporeerd, volstrekt onafhankelijk is qua management en redactioneel beleid - een klein wonder op de Balkan. Mede dankzij Ne-

Etnische haat verdampt niet in een mum van tijd

derlandse ontwikkelingsamenwerking is deze terre kasplant de eerste groeistuipten te boven gekomen en op weg naar volle wasdom. Een ontwikkeling van enorm belang gezien de invloed van televisie op de mediavorming in deze streken. Het aantal non-gouvernementele organisaties groeit met de dag, al is ook hier nog sprake van grote afhankelijkheid van buitenaf. Daar is er de politie-school die elke vijf weken 250 agenten aflevert (binnenkort oplopend tot 350) om de straat van hoognoedig 'blauw' te voornemen. Ook de ombudsman maakt eerderez zijn entree.

Maar nu de minzide. Absoluut onaanvaardbaar is het klimaat van strafloosheid dat nog steeds heerst en waarin misdaad en geweld gedijen. Handhaving van orde en gezag laat ernstig te wensen over. Liget dat aan intrinsieke misdadigheid van (Kosovaaarse) Albanen? Natuurlijk niet. Wie dat suggereert maakt zich schuldig aan kwalijk, racistische generalisatie. Hoe zou Nederland er uit zien als het wettelijk bestuur op halve kracht wordt teruggebracht tot minder dan de helft wordt teruggebracht en de rechterlijke macht nauwelijks nog functioneert? Dat is de situatie in Kosovo. Na negen maanden hebben de VN nog slechts 55 procent van de bestuursfuncties kunnen invullen. Krap de helft van de bedoelde internationale politiemacht is op de been gebracht, 2500 van de 4800 toegezegde poli-

ILLUSTRATIE: WOLFGANG AMMER

tie-agenten. Ter vergelijking: in Noord-Ierland met eenzelfde grondgebied en bevolkingsaantal, werd 12.000 man politie nodig gemaakt voor handhaving van orde en veiligheid. En aan de herhaalde roep om internationale rechten en aanklagers ter versterking van het justitiële apparaat in opbouw, is al in het geheel geen gevolg gegeven. Voor de uitgever Verton Surroi, kort geleden geterd met de Nederlandse Geuzenpenning, reden om zich hardop af te vragen of de Kosovaaarse samenwerking misschijn wel meer zelfbeheersing toont dan menige andere samenleving zou doen, zo kort na een gruwelijke oorlog, na tien jaar apartheid en na een eeuw discriminatie.

Terugblikkend over negen maanden is dit tekortschieten in de onmiddellijke opbouw van een rechtsstaat, de hoeksteen van een democratische en veilige samenwerking, de grootste misrekening van de internationale gemeenschap in Kosovo. Een misrekening waar hopelijk lering uit wordt getrokken voor de toekomst.

De problemen van de minderheden blijft onveranderd schrijnend. Zij zijn dat gelijks slachtoffers van isolatie, intimidatie en geweld. Geen bewegingsvrijheid, nauwelijks toegang tot overheidsvoorzieningen, verstoken van informatie, hulpbehoevend en zonder rechtszekerheid. Een ruime meerderheid van de Servische Kosovaren is gewelicht naar Servië en Montenegro, deels aan het einde van de oorlog deels nadien. Mitrovica, de verdeelde stad, is het brandpunt van de etnische spanning.

Overigens is UNMK hier, verrassend snel na het laatste grote oproer, met een breed opgezet actieplan gekomen om de genoederen te bedaren, bloedige confrontaties tegen te gaan en heel voorzichtig een begin van geweldloos samenleven en samenwerking mogelijk te maken. Zonder illusie van verzoening, maar met hoop op vreedzame coëxistentie. Het zal een risikante situatie blijven, zeker zolang de Servische bevolking reden heeft zich veilig te voelen als de facto deel van Servië dan als integraal deel van Kosovo. Opnieuw achteraf gezien, lijkt de beslissing, indertijd de KFOR-opmars te beëindigen bij de brug in het midden van Mitrovica, een kardinaal vergissing.

Een andere spanningshaard is de Zuid-Servische grensstreek Pristvo, waar extre-misme van twee kanten tot gewapende acties en een exodus van zo'n 7000 Albanees bewoners naar Kosovo heeft geleid. Van de weeronstuit is de druk op de Servische minderheid in het aangrenzende Kosovo-hardhandig verder opgevoerd. KFOR heeft hardhandig laten weten dat kraachtig zal worden opgetreden tegen elke actie die de

breekbare stabiliteit in het gebied in gevaar brengt. Ook Albanese leiders hebben zich gedistanieerd van de zeligdoopje 'bevrijdingsbeweging'. Het gevaar lijkt voorlopig bedwongen, maar zowel Servische ordediensten als Albanese extremisten moeten in de gaten worden gehouden.

Gezien hun precarie situatie is het niet onbegrijpelijk dat de resterende Servische Kosovaren, naar schatting 100.000, weinig op hadden met UNMK en deelname aan het 'gekosovariseerde' bestuur afwezen. Milošević's propaganda zou hen al te gemakkelijk als landverraders en quistsjins kunnen bestempelen. Hun geleiders zijn echter verdeeld. Zij die in enclaves ten zuiden van Mitrovica wonen, ongeveer de helft, zien de wenselijkheid van samenwerking met UNMK en de Albanese Kosovaren. Verenigd in de Servische Nationale Raad, geleid door bisschop Artemije en met 'vader' Sava, de befaamde 'ghermonk' als stuwende krachten, hebben zij onlangs besloten tot het gezamenlijke bestuur toe te treden, vooralsnog alleen als warmemer en op voorwaarde dat KFOR en UNMK beter bescherming bieden en actief steun verlenen bij de terugkeer van hun ontheemde lotgenoten.

Ook de Albanese meerderheid is geen monolithisch blok. Er komen nieuwe constructieve geluiden uit die hoek. Onder indruk van de zware internationale kritiek op de geweldsdaadigheid en de bejegening van minderheden, dringt het besef door dat het anders en beter moet. Niet alleen lenende de onontbeerlijke steun van het Westen te behouden, maar ook om de eigen normen en tradities niet blijvend te verliezen. Het kritische rapport van de ovsz over illegale politiepraktijken werd breed uitgemeten in de lokale pers. Nieuwe politieke voor mannen - nog nauwelijks of geen vrouwen, helaas - discussie zich aan als alternatief voor zowel Rugova als Thaci. Zij positioneren zich in het politieke midden, appelleren aan verdraagzaamheid en bieden onderdak aan dissidenten van beide zijde. Het perspectief van gemeenteraadsverkiezingen in het na-jaar zal de verder uitbouw van politieke partijen stimuleren en daarmee de politieke aandacht voor de directe zorgen van de Kosovaren: veiligheid, goed bestuur, werkgelegenheid, infrastructuur, onderwijs, gezondheidszorg, sociale zekerheid.

Om dit proces van nieuw ontlukend pragmatisme en meer verdraagzaamheid te stimuleren, is het belangrijk dat meer klaarheid wordt geschapen over wat precies de status is van Kosovo en hoe op centraal niveau het bestuur moet worden ingericht. Het gaat daarbij niet om de uiteenlopende status, die het resultaat moet zijn van toekomstige politieke onderhandelin-

gen, maar die van de interimperiode waarin de VN de leiding hebben. Resolutie 1244 is voor velerlei uitleg vatbaar, waar ze spreekt van zowel „soevereinheit van de Federale Republiek Joegoslavië" als „substantiële autonomie" en „zelfbestuur" voor Kosovo.

Een duidelijk invulling van die laatste begrippen voor de duur van een duidelijke gedefinieerde interimperiode zou de roep om onmiddellijke onafhankelijkheid doen verstommen, als daarmee voortgezette internationale steun aan de opbouw van de economie en van een samenleving naar Europees model wordt verzekerd. De hang naar Europa en de wens deel uit te maken van de Europese gemeenschap in brede zin, is zo sterk dat andere politieke idealen die dat in de weg staan, voorlopig tot achter de horizon kunnen worden ver-

Het is naïef Kosovo nu al af te schrijven

vannem. Vandaar de gedachte van een 'contract' tussen de internationale gemeenschap en de Kosovaren, met duidelijke afspraken voor die interimperiode waarin de vorm van zinnig zelfbestuur en de wederzijdse verwachtingen en verplichtingen worden vastgelegd. Politieke voorwaarde van een dergelijk contract is waarschijnlijk wel dat een toekomstige herinlijving van Kosovo als provincie in Servië wordt uitgesloten. Het zou een meervang contract moeten zijn, voor een interimperiode van zeker drie tot vijf jaar.

Het lijkt mij wonderlijk naïef al historisch en kortzichtig om Kosovo nu al af te schrijven als een internationale mislukking. Het is een uiterst lastige vredesmissie. De problemen zijn niet alleen talrijk en complex, maar ook historisch tot dusver vertoont ongetwijfeld tekortkomingen, deels van structurele aard. Maar er is voortgang geboekt, in feite meer en sneller dan in andere vergelijkbare missies. Er is hoop voor de toekomst. Het zou buitengewoon contra-productief zijn om nu aan onthelpropheten gehoor te geven en de internationale inzet en steun te minderen.

Daan Everts is ambassadeur van de Organisatie voor Vrijheid en Samenwerking in Europa (ovsz) in Kosovo.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 27 februari 2000 20:15
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Fw: eyewitness on Yugoslavia war and after [fwd]

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Herman de Tollenaere <hermantl@stad.dsl.nl <mailto:hermantl@stad.dsl.nl>>
Aan: office@globalreflexion.org <mailto:office@globalreflexion.org> <office@globalreflexion.org>
<<mailto:office@globalreflexion.org>>>
Datum: dinsdag 22, februari 2000 0:18
Onderwerp: eyewitness on Yugoslavia war and after [fwd]

WSWS : News & Analysis : Europe : The Balkans

Eyewitness account of Yugoslavia after NATO bombardment: "People are preoccupied with day-to-day survival"

By Keith Lee
21 February 2000

Pavel Popovic works as a courier in central London. He went back to Yugoslavia in August for a month and a half to visit his relatives. The *World Socialist Web Site* interviewed him on the situation facing the Serbian people in the aftermath of the US-led NATO bombardment.

What is the extent of the destruction of Serbia's infrastructure by NATO bombs and missiles?
It was very obvious. There was a lot of damage, because even NATO admitted that within two or three days they had run out of military targets. In order to inflict maximum destruction and force the government to surrender they had to go for non-military targets—hospitals, schools, railways and motorways. There could have been military personnel hiding in these buildings, but most often it wasn't the case.

I was very shocked on the news here in England to see my own village bombed. I lived there for 18 years before I went to study in Belgrade. There was never, ever any military infrastructure there. At first I thought there's something wrong, there's nothing there, it's just a mistake. But when I went back home and talked to people they showed me the extent of the destruction. A few houses, a big crater in the ground and the majority of the bridges. These were never used by the military because they were already in Kosovo before the bombing started. NATO said it was to cut the supply routes, but it was really a justification to ruin the country and inflict so much damage that the civilian population would rebel against the Yugoslav government.

The largest facility to be hit was the Zastava car plant. One report says 6,000 workers lost their jobs as a result. What support do the unemployed and their families receive?

First of all, I believe it was about 30,000 people, maybe even higher. The support from the government is an absolute minimum. Most of the people have to fend for themselves, but because they still have their roots in the villages they can grow things. That's how people in the towns survive this kind of hardship. They help each other. But there are 1 million refugees and the economy is shattered, so I doubt if they are getting anything much.

What was the scale of damage to industry?

I saw several of the smaller plants hit and some other buildings like hotels. I'm not sure if they were being used by the military, but as I said before lots of things went wrong with the war—intelligence, mismanagement of information. Anyway, NATO didn't care what they hit—they were trying to carpet-bomb the country. I saw a lot of destruction in Belgrade. Some buildings were connected to the government and military, but many weren't. There was difficulty travelling because of the destroyed bridges.

What about your own family?

They were affected, by fear, fear of relatives dying, others dying, how long the war would go on, and what would happen later. They could hear the planes flying above and the explosions.

What was the atmosphere like when you went back?

I got a strange feeling, actually. I thought people would hate me for living in a country that was so heavily involved in the war. But they didn't. And then I thought they would hate everyone in this country, but nothing like that. They said, "Look, we know it's just the government not the people." I

very pleasantly surprised.

It is bitter that this could happen at the end of the twentieth century, that someone could be carpet-bombed for so long. And that it came from countries that many people in Yugoslavia thought were more democratic than us. They were shocked. Now they know it's not true. The democracy in Britain is not much different to the democracy in Yugoslavia. Events are stage-managed. People are manipulated.

Did the bombing surprise people?

I think 90 percent were shocked so-called Western democracies could do it. Just prior to the bombing, I phoned a few people and said, "Look, I'm sure there is going to be bombing, but don't worry. They have very precise munitions and will just bomb military targets for a few days. You have nothing to fear." By the fourth or fifth day I realised what was going on and was very ashamed I'd phoned these people.

How has the bombing affected everyday life?

Food is difficult to distribute and it will become worse. The harvest will be affected by the lack of machinery and petrol. The plants producing spare parts for tractors and lorries were destroyed. The water systems were bombed and also the heating plant in Belgrade. As for electricity, the graphite bombs did not cause much damage, so NATO started using the real things. Now it is in short supply. Quite a few schools were bombed because NATO suspected or wanted to suspect the military were hiding in them.

Did your family know what the level of casualties was?

They would not know much themselves. The Yugoslav government was possibly trying to hide the number of dead soldiers and civilians as well, maybe to lessen the hysteria. People were afraid who would die next. Bombs were falling everywhere.

Do you know the extent of casualties in your own village?

A friend and neighbour of mine died in Kosovo. I do not know exactly if he was killed in the bombing or in the fighting. There are about another 50 or 60 people from the village dead and in another nearby town about 15 people died in a TV station. In all, about 12 to 15 people died that I knew myself, or were friends of a friend.

I heard some appalling stories. Like after they buried someone, they found their hand five days later, or a wedding ring. I just froze when they told me. I've seen even worse things on TV, but when someone tells you exactly what happens, when they describe the details, it is very graphic. An average person will just want to shut it out. I was saddened and overpowered. I tried, possibly unconsciously, to exclude things. I tried not to notice everything in a way.

What effect is the trade embargo imposed on Yugoslavia having?

I would say it's having a major effect, especially on health. Yugoslavia needs a lot of chemicals and medicines, which we always imported. A neighbour of mine, a man I grew up with, died as a result of not having proper medication after an accident. He had internal bleeding and died after three or four weeks. As a result of the bleeding, he had an infection and they couldn't control it. I think the consequences of the sanctions might even exceed the war in numbers of deaths. Also the poisoning of the environment and water systems could mean the death toll will be significantly higher.

What about land mines?

I haven't been to Kosovo myself, even though I intended to go. I knew I would face a lot of problems. It was dangerous and a lot of Serbs were running away at the time. We know that the Yugoslav government laid a lot of mines, but NATO used cluster bombs, huge numbers of them, and quite a few people still get killed, the majority being Albanians. Most were used in Kosovo though they were used in Leskovac and a few other towns. But as I said it was so overpowering, I tried to shut things out. I feel sad about not finding out more.

Did you see much evidence of refugees?

I saw a good number of refugees in empty hotels—now that tourism has collapsed—almost in every town. You notice the refugees just by their faces, they usually go around in groups. They're not really present. They are miles away, as if they are in a trance.

They look different, they look shattered, they look sad, they look distraught, destroyed. I've seen quite a few in Belgrade, but in a capital they seem almost swallowed up, assimilated somehow, even if it's temporary. In smaller towns it's more obvious.

What was NATO's response to these refugees?

NATO knew they were going to produce a good number of refugees, but that was not important to them. As we know, the Western media scarcely reported the stream of refugees, mainly Serbs and some Gypsies, coming from Kosovo. Maybe 50,000 fled during the conflict and possibly another 200,000 left after NATO went in there. So NATO was not concerned about refugees at all.

Is there a difference between how the top and bottom of society are able to get goods? What about the black market?

viously, the well-off people find the necessary channels. They travel to Greece, Italy and Hungary and get quite a few things, even luxury goods. The black market has sprung up quite quickly. This is a way of keeping the economy going and quite a lot of people are getting a lot of cash, mainly the underworld. The crooks dominate. It's the only thing that's flourishing.

Regarding minorities in Yugoslavia, what is the situation now?

There are as many as before. There are about 100,000 Albanians living in Belgrade, but I've not heard of any disturbances or harassment. I think there were a few cases of people trying to organise sabotage and explosions, but it soon stopped. All the different groups just seem to get on with their lives. They are affected whether they are Serb or otherwise, and their main concern is the daily struggle for survival.

Which political parties have benefited from this situation?

The nationalists must have benefited at the beginning, during the bombing when everyone was together. Afterwards, many of the Western-oriented parties lost out, because how can you support someone who is against you? Some of them are still receiving money from NATO. I must stress, I don't know many nationalist Serbs. I don't think we have that strong a feeling of national identity. That could possibly be our problem.

What about independent movements against the government?

I think they are small. The current government still enjoys reasonable support. With some of the things that have been discovered, people now think that Milosevic could not have averted this war. We could not just surrender the country to NATO troops. There were a few strikes by workers, but I think that has died down during the winter. People are preoccupied with day-to-day survival.

Copyright 1998-2000
World Socialist Web Site
All rights reserved

Herman de Tollenaere

My Internet site on Asian history and "new" religions:

<<http://stad.dsl.nl/~hermant/>>

See also SIMPOS, information on occult tendencies' impact on society:

<<http://www.stelling.nl/simpos/simpoeng.htm>>

Forwarded messages represent only the views of their authors, not necessarily mine. I send them for informational purposes

[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) |
[Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: [mirs@srbija-info.yu <mailto:mirs@srbija-info.yu>](mailto:mirs@srbija-info.yu)

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 27 februari 2000 19:24
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: NATO aggression similar to Hitler crimes (<http://www.serbia-info.com/news/2000>)

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html)
[<http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)
CIVIL ISSUES [<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html)
POLITICS [<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html)
MILITARY [<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/military/index.html)
[<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)
ECONOMY [<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html)
CULTURE AND RELIGION [<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html)
SPORT [<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html)
[<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif)

Guide through Kosovo and Metohia [<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html)

Print this page! [<http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/24/17453.html>](http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/24/17453.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif) [<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)
[<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/header.gif)
[<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)
[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

"Haarecu": NATO aggression similar to Hitler crimes

February 24, 2000

NATO bombing of civilian facilities [<http://www.serbia-info.com/g3/images/05nis7a.jpg>](http://www.serbia-info.com/g3/images/05nis7a.jpg)
NATO bombing of civilian facilities

Tel Aviv, February 24th (Tanjug) - The manner in which NATO committed its aggression on FR Yugoslavia last year is very similar to the crimes committed by Hitler's policy in this country, stated the historian, Anat Peri, in the text "Let the truth be heard", published today in the prominent Israeli "Haarecu" daily.

Simultaneously with the forming of the ustasha NDH (The Independent State of Croatia) and the giving over of Kosmet to the fascistic Albanian regime, Hitler requested that all Serbs opposing nazis be expelled. Germany and the US have now, as Hitler did then, encouraged the separation of Croatia and the expulsion of the Serbian population from the Croatian territory, stated Peri.

The US has armed the Albanian army, encouraged it to attack FRY and take over the control over parts of Kosmet, the southern Serbian province, and launch attacks on Serbian soldiers. Aside from that, the US supported the Albanian terrorists and mafia, while it accused the Albanian intellectuals from Kosmet of collaborating with Serbs, reminded the Israeli historian.

Peri said that today, Ibrahim Rugova, the leader of the Kosmet Albanians, fears for his life because of the terrorists, which the US supported and enabled to rule. These terrorists, proteges of the US, are the murderers of, not only Serbs, but also Albanians, which are opposed to violence. This is why there are many similarities between the policies of NATO and Hitler, stated Peri.

It is in NATO's interest that there be violence between the small nations in Yugoslavia in order for them to justify their policy of enslavement, stated Peri, adding that any decent man must confess that the only way to achieve peace in Kosmet is through extensive negotiations between Serbs

and ethnic-Albanians, as it is the only way of achieving peace between the Palestinians and the Israelis.

The NATO aggression on FRY did not, as the aggressors claimed, protect the lives of Albanians, but with it, the last Russian ally in Europe was attacked, and from the territory of Kosmet, after the arrival of the KFOR and UNMIK forces, the majority of the Serbian population was expelled, the remaining Serbs are being murdered on daily basis, and the representatives of KFOR and UNMIK are not interested in avoiding this, said Peri.

<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>

[[Home](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 21 februari 2000 23:30
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: Horror in Kosovska Mitrovica (<http://www.serbia-info.com/news/2000-02/21/17371>)

www.serbia-info.com/news

<<http://www.serbia-info.com/index.html>>
<<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>
CIVIL ISSUES <<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>>
POLITICS <<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>>
MILITARY <<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>>
KOSOVO AND METOHIA <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>
ECONOMY <<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>>
CULTURE AND RELIGION <<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>>
SPORT <<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>>
<<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>>

Guide through Kosovo and Metohia <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>>

Print this page! <<http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/21/17371.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>> <<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>
<<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>>
<<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>
<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

Horror in Kosovska Mitrovica

February 21, 2000

Modern pogrom of Serbs <http://www.serbia-info.com/g3/images/kristalnojutro1_m.jpg>
Modern pogrom of Serbs

Kosovska Mitrovica, February 20th 2000 (Mininf, BETA) - Ten Serbs were injured, ten more arrested during the yesterday's KFOR's search for hidden weapons in the northern part of Kosovska Mitrovica. KFOR's action started yesterday at 7 a.m. A skyscraper, the building of technical faculty, student's boarding school and a nursery school were searched till noon.

During the search, the American soldiers threw out things through the windows of the boarding school, destroyed documentations, hurled attendance registers and used spray to hurt two Serbs who tried to stop them.

Zivojin Markovic informed the international police that the American soldiers seized 450 DEM from him during the search.

<<http://www.serbia-info.com/g3/images/kristalnojutro3.jpg>>
Raid on the Serb house

The Serbs in the northern part of Kosovska Mitrovica are bitter over the fact that the American and German soldiers used dogs during the search.

The French soldiers entered the Health center and children welfare center at around 3 p.m. but found no weapons there. Chief of the pediatrics ward of the Health center, Ljiljana Lavan, said that three babies were in the child welfare center and that the soldiers even searched under the mattresses on which the babies were sleeping.

The news of the Americans' raid on the school and the faculty aroused anger among the Serbs

to soon congregated in great number. The Serbs protested and threw stones at the American soldiers thus disabling them to continue the action.

"The Americans are behaving like savages, they even undress women" claims the Serb Milan K. who wanted to remain unknown. He says he knows this because KFOR soldiers have already visited his building. The unit which searched that skyscraper included two women dressed in the uniforms of the American army under full war equipment.

A young man, who introduced himself as Zoran, a student, told Beta's reporter: "The French arrived first here. What are the Americans doing here now? We know what it was like in Gnjilane. The Americans are cooperating with the Albanians", says Zoran.

<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>

[[Home](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]

Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information

Email: mirs@srbija-info.yu

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: woensdag 2 februari 2000 22:56
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: TFF Associates (<http://www.transnational.org/tff/associates.html>)

TFF logo <<http://www.transnational.org/sitemap.html>> TFF Associates
<<http://www.transnational.org/bilder/hassociat.gif>>
NEW <<http://www.transnational.org/new/index.html>> PRESSINFO
<<http://www.transnational.org/pressinf/index.html>> TFF
<<http://www.transnational.org/tff/index.html>> FORUMS
<<http://www.transnational.org/forum/index.html>> FEATURES
<<http://www.transnational.org/features/index.html>> PUBLICATIONS
<<http://www.transnational.org/publica/index.html>> KALEJDOSKOP
<<http://www.transnational.org/kalejdo/index.html>> LINKS
<<http://www.transnational.org/links/index.html>>

Associates - who are the people working with us?

Founders

Christina Spännar <http://www.transnational.org/tff/people/c_spannar.html> & Jan Øberg
<http://www.transnational.org/tff/people/j_oberg.html>

Board

Anna Christensen <http://www.transnational.org/tff/people/a_christensen.html>, Ann-Sofi Jakobsson <http://www.transnational.org/tff/people/as_jakobsson.html>, Pertti Joenniemi
<http://www.transnational.org/tff/people/p_joenniemi.html>,

Kerstin Schultz <http://www.transnational.org/tff/people/k_schultz.html>, Ulf Svensson
<http://www.transnational.org/tff/people/u_svensson.html>, Håkan Wiberg
<http://www.transnational.org/tff/people/h_wiberg.html>, Jan Øberg
<http://www.transnational.org/tff/people/j_oberg.html>

International Advisers

Ulrich Albrecht <http://www.transnational.org/tff/people/u_albrecht.html>, Judit Balázs
<http://www.transnational.org/tff/people/j_balazs.html>, Ken Coates
<http://www.transnational.org/tff/people/k_coates.html>, Scilla Elworthy

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 21 februari 2000 23:46
Aan: Globalreflexion; Ruza Despotovic
Onderwerp: Yugoslav Daily Survey (http://www.mfa.gov.yu/Bilteni/Engleski/b200200_e.html)

[<http://www.mfa.gov.yu/grb_m.gif>](http://www.mfa.gov.yu/grb_m.gif)

Yugoslav Daily Survey

[<http://www.mfa.gov.yu/indent_spc.gif>](http://www.mfa.gov.yu/indent_spc.gif)

BELGRADE, 20 February 2000

FROM THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

• **YUGOSLAV MINISTER VUCIC SAYS INTEREST IN JOINT INVESTMENT GREAT AFTER THE FOURTH SPS CONGRESS - FOREIGN REACTIONS**

• **BELGIAN PUBLICIST COLLON ON IMPRESSIVE SUPPORT TO YUGOSLAVIA KOSOVO-METOHIIJA - KFOR - INCIDENT**

• **U.S. KFOR TROOPS COMMIT VIOLENCE IN KOSOVSKA MITROVICA**
• **ANDJELKOVIC ON NEW EVIDENCE OF KFOR, UNMIK INVOLVEMENT IN ETHNIC CLEANSING**

KOSOVO-METOHIIJA-TERRORISM

• **ETHNIC ALBANIAN EXTREMISTS KILL SERB NEAR KOSOVO AND METOHIIJA'S PODUJEVO**
• **ETHNIC ALBANIAN TERRORIST ATTACKS ON SERBS NEAR GNJILANE CONTINUE**

* * *

FROM THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

YUGOSLAV MINISTER VUCIC SAYS INTEREST IN JOINT INVESTMENT GREAT

BELGRADE, February 20 (Tanjug) - Yugoslav Minister for relations with foreign financial institutions Borka Vucic has said that all delegations at the fourth congress of Serbia's Socialist Party (SPS), held in Belgrade last Thursday, showed great interest in capitalization, joint investment and economic cooperation with Yugoslavia despite an embargo imposed on the country.

Vucic told reporters after the screening of films on the country's reconstruction and development in the presence of delegates on Saturday that, "All delegation officials voiced great support to our development in talks we held with them.

"The guests at the congress showed a really great interest in the 21 Projects for the 21st Century national development programme about which they were informed at a highly interesting presentation organised by the directorate for the country's reconstruction and development," she said.

She said that the second phase of the country's reconstruction and development priorities listed in the national programme that covered all spheres ranging from agriculture, infrastructure, tourism to industry, had been in the focus of attention.

She said that the foreign delegates had been especially interested in cooperation in the field of agriculture and tourism, saying that Yugoslavia was also interested in cooperation in these areas.

In this connection, she said that Iraq was interested in Yugoslav produce, saying that other delegations had shown interest in the country's health resorts and spas.

AFTER THE FOURTH SPS CONGRESS - FOREIGN REACTIONS

BELGIAN PUBLICIST COLLON ON IMPRESSIVE SUPPORT TO YUGOSLAVIA

BELGRADE, February 20 (Tanjug) - NATO is losing the war against Yugoslavia because the world can never be the same again following the alliance's criminal air raids on this sovereign country last spring, according to Michel Collon, a Belgian publicist.

Collon, who attended the fourth congress of the Socialist Party of Serbia (SPS) in Belgrade last Thursday as a representative of Belgium's Workers' Party, said that the Yugoslav people deserved to be admired because of their resistance to the NATO aggression through which they had not only defended themselves but also all others.

Collon said that he had been greatly impressed at the congress by the spirit of the Serbian people's resistance.

He said that he had been impressed also by a large number of delegates at the congress and participants in a meeting called International Relations in the New Century - for the World of Equality held last week.

He said that the meeting had clearly pointed to aspirations by most of humanity to live in peace on the footing of equality and to solve internal affairs without interference from abroad.

He said that the major importance of the address made by Yugoslav President and SPS leader Slobodan Milosevic lay in his pointing to an international issue, because the United States' and NATO's attack on Yugoslavia had just been an excuse that had nothing to do with minorities, human rights and similar issues but had everything to do with the so-called new world order that the United States wanted to impose at all costs.

Collon said that he had been impressed by the strength of the support offered to Yugoslavia by small and big countries alike including China, Russia and India that identified Yugoslavia's struggle with their struggle.

The attendance by a large number of officials of socialist and leftist parties - some 100 delegates from more than 60 countries - of different cultures and traditions who voiced their solidarity with Yugoslavia and stressed the significance of the Yugoslav people and leadership's struggle for the survival and future of modern world and the Left is an impressive achievement, especially in the light of the fact that it was made less than a year after NATO's air strikes, he said.

He said that the NATO aggression had continued through different ways and methods.

Stressing that a war never began with bombs but with lies, Collon pointed to the power of media and the manipulation of the public in imperialist countries. He proposed that Belgrade rally leading media workers in order to disseminate the truth about Yugoslavia.

The Left must be very active in the struggle against misinformation, while the exchange of information must be improved in order to make it possible for the leftist front to fight against media

manipulations, he said.

He said that Yugoslavia's struggle was progressive, saying that the world's Left could rally around that clearly-defined basis.

KOSOVO-METOHIIJA - KFOR - INCIDENT

U.S. KFOR TROOPS COMMIT VIOLENCE IN KOSOVSKA MITROVICA

KOSOVSKA MITROVICA, February 20 (Tanjung) - U.S. and German troops participating in the U.N. peacekeeping force KFOR stormed early on Sunday the Kosovska Mitrovica University School of Engineering and the engineering college located in the town's northern section.

Having demolished the school's and the college's premises, the troops started to search nearby buildings and flats.

The U.S. KFOR troops sealed off the town's northern section, predominantly populated by Serbs, putting barbed wire and armoured personnel carriers around it and starting to take in its residents.

The troops blocked the area around the school of engineering, the engineering college and the dormitory at around 6 a.m. local time, launching a search of these facilities and flats in nearby streets.

The troops stormed the flats even if there was no one in them, broke the doors to flats whose inhabitants did not have enough time to get up and open them and, pointing their rifles, claimed to be looking for weapons and ammunition.

They searched also the people in the streets on their way to buy milk and other victuals.

The residents in this part of Kosovska Mitrovica are embittered by the behaviour of the U.S. troops, who infiltrated the town's northern section at night.

A Serb family told reporters that it had identified in the ranks of the U.S. troops ethnic Albanians who lived in Kosovska Mitrovica and who had stolen 450 German marks from this family during the search.

The troops also stormed and searched the dormitory, but students responded to it by throwing stones and snowballs at them.

The troops left devastation at the school of engineering and the engineering college. They even destroyed computers and other equipment.

Dragan Radulovic, a professor at the school of engineering, said that the troops had prevented him from holding an exam, had forced students to leave the school and then completely demolished its laboratory.

Radulovic said that the exam should have begun at 9 a.m. but the troops had forced the students to leave the school and had thoroughly searched the dean's office.

He said that the troops had been warned that this was a school, that they would not find anything there and that they should not touch anything, but all in vain. He said that the troops had insisted that a safe be opened and its contents taken out.

Nearly 2,000 enraged residents of Kosovska Mitrovica's northern section rallied in protest against the U.S. troops' behaviour, throwing stones and snowballs at them.

The troops stormed and searched even the local outpatient clinic for children.

Two Serbs were injured as they were hit in the face by rifle butts, while another two sustained injuries to their eyes after the troops used blister gas.

Eyewitnesses say, however, that at least ten Serbs were injured in the incident.

The U.S. troops left after the 'search' and were replaced at around 11 a.m. by France's and Germany's KFOR troops who are now just standing there doing nothing. Leaflets, urging the town residents to surrender their weapons, rained down on the town earlier in the day. The leaflets also inform residents that, if they cooperate with KFOR, the force will treat them with respect.

The same message can be heard over loudhailers on U.N. vehicles cruising the town.

ANDJELKOVIC ON NEW EVIDENCE OF KFOR, UNMIK INVOLVEMENT IN ETHNIC CLEANSING

BELGRADE, February 20 (Tanjug) - Chairman of Kosovo and Metohija's Provisional Executive Council Zoran Andjelkovic said on Sunday that events that had occurred in Kosovska Mitrovica earlier in the day had shown again that international security and civilian presences were practising ethnic cleansing in the Yugoslav Republic of Serbia's southern province together with ethnic Albanian terrorists.

Andjelkovic said that, after the French and the English had failed to do what the ethnic Albanian terrorist organisation calling itself Kosovo Liberation Army (KLA) wanted them to do, the U.S. and German troops participating in the U.N. peacekeeping force KFOR had stormed the Kosovska Mitrovica School of Engineering and its engineering college and demolished their premises and equipment.

He said that fresh KFOR troops had attacked the town, located in the north of Kosovo and Metohija, with scores of armoured personnel carriers and jeeps, saying that all that was a form of terrible psychological pressure exerted on Serbs in order to force them to leave the town's northern section.

He said that the U.S. KFOR troops wanted in this way to solve the problem of KLA by allowing it to take control over the town's northern section.

Andjelkovic warned against this form of ethnic cleansing, saying that KFOR and the U.N. civilian mission (UNMIK) appeared to believe that there would be no problems once Serbs had been expelled from the Province because the force and the mission no longer mentioned in their reports Pec, Istok, Klina, Djakovica, Decani and Prizren where Serbs, ethnic Turks, Moslems and Goranies no longer lived.

KOSOVO-METOHIIJA-TERRORISM

ETHNIC ALBANIAN EXTREMISTS KILL SERB NEAR KOSOVO AND METOHIIJA'S PODUJEVO

GRACANICA/GNJILANE, February 19 (Tanjug) - A Serb was killed on Friday in the village of Susica near Gracanica, Kosovo and Metohija, where he stopped after his car had broken down near Podujevo, on the route leading to Pristina, local radio enthusiasts said on Saturday.

Dragan Jovanovic, 40, is believed to have been killed by members of the ethnic Albanian terrorist organisation calling itself Kosovo Liberation Army (KLA) while he was on his way to the nearby, ethnic Albanian-populated village of Glavnik where he wanted to ask for help at a local petrol station.

It is a well-known fact in the Yugoslav republic of Serbia's southern province that KLA members patrol routes in order to make Serbs realise through various measures of intimidation, abductions and murders that they are not allowed to move freely.

Also, the village of Partes at Gnjilane, in the east of Kosovo and Metohija, has again been left without telephone links, because ethnic Albanian extremists in the nearby village of Donji Viloc have cut a telephone cable in two places in order to force the Serb villagers to leave the province.

The telephone links in Partes, which had been severed since the deployment of the U.N. peacekeeping force KFOR to the province, were re-established by workers of Serbia's Telekom company several days ago.

According to KFOR troops who monitored the repair of telephone cables, ethnic Albanian

extremists threatened the Telekom workers that they would again cut the cables and that they would cut the workers' heads off if they ever come again.

ETHNIC ALBANIAN TERRORIST ATTACKS ON SERBS NEAR GNJILANE CONTINUE

GNJILANE, February 20 (Tanjug) - Ethnic Albanian terrorist attacks on Serbs and their property in the village of Pones at Gnjilane, Kosovo and Metohija, have continued, with shots being heard in the village on a daily basis, local radio enthusiasts said late on Saturday.

Sporadic fire, opened from the ethnic Albanian-populated section of the village where there are about 40 houses, on the village's Serb-populated section with 180 homes has been going on for two days.

The radio enthusiasts also said that, some ten days ago, a Serb house had been razed to the ground by anti-tank mines planted at it. None of the people living in the house were injured, but shrapnel and pieces of furniture that the blast sent flying around injured a neighbour's children.

Ethnic Albanian terrorists have stepped up attacks over the past ten days because Pones with about 700 Serbs and the nearby villages of Gornji Livoc and Paralovo are the only villages northwest of Gnjilane, located in the east of the Yugoslav republic of Serbia's southern province, which Serbs have not fled.

A unit of the U.N. peacekeeping force KFOR stationed in Pones has done nothing to prevent attacks on Serbs nor to identify the attackers.

A Serb family fled Pones recently under threats by a local wood keeper, an ethnic Albanian, who believed that they had informed KFOR about his involvement in a crime that had occurred near the village last July when five Serbs had been killed and six wounded.

http://www.mfa.gov.yu/indent_spc.gif <http://www.mfa.gov.yu/Bilteni/b0200_s.stm>
<<http://www.mfa.gov.yu/index.htm>> <<mailto:smip@smip.sv.gov.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 6 maart 2000 23:53
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 00, Letter to Ambassador James Dobbins (<http://news.suc.org/press/suc216.html>)

<<http://news.suc.org/>>

Search suc.org:

<http://news.suc.org/images/black1px.gif> Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
<http://news.suc.org/images/black1px.gif> http://news.suc.org/images/suc_grb.gif

<http://news.suc.org/images/1px.gif>
Serbian Unity Congress - Letter

March 3, 2000

Ambassador James Dobbins
Special Adviser to the President and
Secretary of State for Kosovo and Dayton Implementation
The State Department
Washington DC 20520

By fax and mail: (202) 647-0939

Dear Ambassador Dobbins:

I am writing in connection with the testimony of Mr. John Menzies at the Commission on Security and Cooperation in Europe (CSCE) on February 28, 2000. This encapsulates the essence of what is wrong with the Administration's approach to Kosovo. It also demonstrates why, unless urgent corrective action is taken, U.S. policy will compound the region's difficulties. No right thinking person would deny that the situation in Kosovo is extraordinarily tense and that there are real risks of renewed fighting. Equally no right thinking person would deny that at least part of the cause of this tension is the extreme lack of security felt by the remaining Serb population in Kosovo. They have been driven from their homes, murdered in their beds, attacked in buses, seen their hold places fire-bombed.

Mr. Menzies is well aware of this information. It is amply documented and its factual basis is uncontroversial. Bishop Artemije's testimony before the same Committee on February 28, 2000 set out the facts clearly and without exaggeration.

Yet Mr. Menzies cannot bring himself to utter one word of concern, let alone sympathy, for the Serbian plight. How on earth does he imagine that reconciliation can be effected or people induced to live together if senior U.S. officials are so callously indifferent to the suffering on one side, namely the Serbs? Is it surprising that the Serbs see the need for desperate measures of self-defense in the face of such one-sided condemnation? Is it a surprise that the brave forces in Serbia battling for democracy and reform face such difficulty when U.S. officials cannot express even minimum human concern for the suffering of their compatriots in Kosovo?

responsible statements such as those by Mr. Menzies are raising tensions inside Kosovo and are making the position of those striving for reconciliation such as Bishop Artemije and Momcilo Trajkovic impossible. I urge you to disavow Mr. Menzies' remarks and restore some balance to U.S. policy.

Sincerely,

Milosh Milenkovich
President

CC: Congress and NATO

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-2000 Serbian Unity Congress.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 21 februari 2000 23:35
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: Rogozin urges joint statement on inviolability of Yugoslav borders (<http://www>)

www.serbia-info.com/news

<http://www.serbia-info.com/index.html>

<<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>

CIVIL ISSUES <<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>>

POLITICS <<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>>

MILITARY <<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>>

ECONOMY <<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>>

CULTURE AND RELIGION <<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>>

SPORT <<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>>

Guide through Kosovo and Metohia <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>>

Print this page! <<http://www.serbia-info.com/cgi-bin/printpage?filename=/news/2000-02/21/17369.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>> <<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

Rogozin urges joint statement on inviolability of Yugoslav borders

February 21, 2000

<<http://www.serbia-info.com/g3/images/2.jpg>>

MOSCOW, Feb 21 (Tanjug) - It is necessary that those who are taking part in resolving the situation in Serbia's Kosovo and Metohija province, including Russia and the United States, adopt a joint statement confirming the inviolability of the state borders of Yugoslavia, including Kosovo and Metohija, Duma Foreign Policy Committee President Dmitri Rogozin said on Monday.

The fate of Yugoslavia is being decided, he said in an interview to the Itar-Tass state news agency. It is necessary now to remove High Representative of the international community Bernard Kouchner, who has actually discredited himself with his statements and actions, by supporting the ethnic Albanian side and violating all joint resolutions, Rogozin said.

It is really necessary now to achieve an immediate execution of the articles of United Nations Security Council resolution on Kosovo and Metohija in their full extent, he said.

On the occasion of violations of Resolution 1244, the Duma has already adopted a statement underscoring that the aggression against the Federal Republic of Yugoslavia is actually

continuing, through other means, Rogozin pointed out.

The current authorities in Kosovo and Metohija, the terrorists who are at large there, are heading for a complete secession from Yugoslavia, and they are carefully following reactions from the west which is not interfering in this process, Rogozin said. This is an extremely dangerous situation since it could set a precedent, he said. Rogozin also said the difficult position of Russian peacekeepers in Kosovo and Metohija made it imperative to raise the issue of parliamentary control over the structure and state of the Russian contingent in this southern Serbian province.

<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>

[[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: dinsdag 7 maart 2000 1:01
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: The bloody truth of how Nato changed the rules to win a 'moral war' in Yugoslav

http://news.belograd.com/english/articles_and_opinion/logos/independent.gif

7 February 2000

The bloody truth of how Nato changed the rules to win a 'moral war' in Yugoslavia

By Robert Fisk

For me, the proof came near the end of the Yugoslav war, when Nato bombed a hospital at Surdulice on 31 May last year. Serb soldiers were hiding in the basement, civilian refugees sleeping above them. The soldiers survived, the civilians were slaughtered in the raid and James Shea, Nato's king of excuses, announced that it was "a military target".

Did he know – did Nato know – that this building was a hospital, that there were civilians as well as Yugoslav military hiding there? Sure, the Yugoslav army were using their own Serb people as human shields. And shame upon them. But if Nato knew this, then it broke international law. Article 50, paragraph 3, of the 1949 Geneva Conventions' Protocol 1 specifically demands the safeguarding of civilian lives even in the presence of "individuals who do not come within the definition of civilians".

The bodies of the dead refugees were laid out in the afternoon sun on the day of their death. One teenage girl lay on the grass a few metres from a book of love poems; her tragic love and death was researched and reported in The Independent in November. She was killed by Nato. So was a young and brilliant Serb mathematics student, cut down as she tried to rescue the wounded at Varvarin bridge. An American jet had bombed the narrow old river bridge, killing the civilians walking across it. It was a saint's day in Varvarin and a market day – the attack happened at about 1pm – and the bridge was too narrow to take a tank.

Just because there wasn't a tank on the bridge at the time, Mr Shea told us, didn't mean a tank didn't cross it. But the bridge was too narrow for any Yugoslav tank. And about 20 minutes after the first bloody assault, another American jet attacked, just in time to kill the rescuers. The girl, who had just been awarded top prize at her Belgrade college, was killed by this US pilot as she tried to pull a wounded man from the road. The same bomb beheaded the local priest as he emerged from his church.

In the countryside around lay what appeared to be parts of Nato's favourite weapon, cluster-bombs. They were dropped across all of Yugoslavia, and most of their civilian victims were in the south of Serbia. Cluster-bombs tore many of the Albanian refugees to pieces on the mistargeted

convoys of refugees in the early part of the war. And cluster-bombs – possibly dropped by British aircraft – killed civilians in the Serbian city of Nis when a plane mistargeted a local military barracks. The UN High Commissioner for Human Rights, Mary Robinson, was so outraged at the Nis attack that she pleaded with alliance officials to take greater care in their bombardment, as well as condemning Serbia's "ethnic cleansing" of Kosovo.

At some point in the second half of the Yugoslav war, Nato decided to stop apologising for civilian deaths.

And you can see why. From its initial attacks on real military barracks and facilities – almost all of them empty – Nato's air bombardment moved to dual-use factories and then "targets of opportunity" (which doomed many a Kosovo refugee travelling in convoys in which police vehicles were present) and then slid promiscuously to transportation routes and hospitals which hid soldiers and the Serb television station.

Today's Human Rights Watch report is the nearest we have seen so far to the unvarnished, bloody truth about Nato's campaign in Yugoslavia. If it depends too heavily on Yugoslav references, including the carefully produced and detailed – though sometimes selective – Belgrade government's "White Book" on Nato "crimes", its analysis of alliance tactics, claims and barefaced lies (a word not used by Human Rights Watch, of course) provides a new balance to the history of last year's "moral" war.

It condemns Nato for the attack on Serb television headquarters – as opposed to transmitters – on the basis that it could not be regarded as a military target, only a propaganda target. And that's exactly how the cabinet minister Clare Short justified the killing of 16 studio technicians and a young make-up artist. Needless to say, Nato never bombed Croatian television headquarters when it was pumping out propaganda of a similar kind in 1992.

After walking through the rubble of the Serb studios at the time, I reflected that when you kill people for what they say – however much you hate their words – then you have changed the rules of war. And that is what Nato did from April through to June of 1999. They changed the rules of war. A military barracks was a legitimate target. Then a tobacco factory, a road bridge, the railway line at Gurdulice – just when a train was crossing the bridge.

Interestingly enough, Human Rights Watch quotes General Wesley Clark, Nato's commander, saying of the pilot's video footage of the passenger train racing over the Gurdulice bridge that "you can see if you were focusing right on your job as a pilot, how suddenly that train appeared – it was really unfortunate". But the human rights organisation appears ignorant of recent revelations that Nato deliberately speeded up the video film for its press audience to three times the train's actual speed.

The train did not appear "suddenly" as General Clark mendaciously claimed. It was travelling much more slowly. And despite Human Rights Watch's claims to have interviewed so many Yugoslav survivors of air attacks – their work is indeed impressive – the group seems unaware that several survivors of the train attack say they saw the aircraft return for a second strike. Indeed, the evidence at the scene showed how the first bomb smashed a road bridge above the track, cutting the electrical wires and stopping the train. A second missile then hit the carriages.

It was not a war crime, Human Rights Watch says. In fact, Nato committed no war crimes, according to Kenneth Roth and his investigators. But it committed "violations of international humanitarian law" – which amounts to about the same thing. And still we don't know who bombed what. Survivors believe the train was attacked by a British Harrier. The report says it was an American jet. The Yugoslavs say the plane that bombed the centre of Aleksinac in April was British – based on intercepted pilot radio messages – yet still we don't know.

In the New Year Honours List, Britain's Kosovo pilots got their gongs. All their names were printed in The Independent although we have no idea who was rewarded for their role in Nato's sloppy bombing campaign – Nato failed to hit more than a handful of Serb tanks throughout the war and the Yugoslav Third Army retired unscratched from Kosovo – or who was bemedalled for watching the radar tracks.

Last September, an unnoticed article in The Officer, a magazine widely read by Ministry of Defence officials and senior army NCOs, quoted a British Harrier pilot who had been bombing Serbia the previous April.

"After a while you've got to ignore the collateral damage [civilian casualties] and start smashing those targets," he said at the time. "But the politicians aren't ready for that yet."

They soon were.

[More Articles and Opinion <http://news.beograd.com/english/articles_and_opinion.html>]

Copyright ©2000 beograd.com. All Rights Reserved. <<http://www.beograd.com/copyright.html>>

Amnesty hekelt bestuur Kosovo

2000
Door een onzer redacteuren
ROTTERDAM, 14 MAART. De rechten van de mens in Kosovo worden „niet gerespecteerd” door het VN-bestuur UNMIK en de vredesmacht KFOR. Die beschuldiging uitte gisteren Amnesty International in een rapport over Kosovo. Na de intocht van KFOR en de vestiging van het VN-bestuur had het in Kosovo afgelopen moeten zijn met de systematische schending van de rechten van de mens. Maar volgens het rapport van Amnesty is dat niet het geval. In het rapport neemt Amnesty één voorbeeld van „het falen” van UNMIK en KFOR gedetailleerd onder de loep, omdat het incident volgens de organisatie „illustratief is voor de bredere nalatigheid” van de internationale gemeenschap.

Het uitgekozen incident had plaats op 13 februari in Kosovska Mitrovica, de verdeelde stad in het noorden van Kosovo. Op die dag werden twee KFOR-soldaten gewond bij incidenten waarbij Servische en Albanese inwoners betrokken waren. Eén Albanees, Avni Hajredini, werd gedood, 49 anderen werden door KFOR opgepakt.

Het Amnesty-rapport concentreert zich op de omstandigheden waaronder Hajredini werd gedood en op het lot van de arrestanten. Over de dood van de Albanees wordt in het rapport stilgestaan bij de diverse lezingen die op opeenvolgende dagen door KFOR werden verstrekt. Eerst werd meegedeeld dat Hajredini door KFOR onder vuur was genomen omdat hij vanaf een balkon op de KFOR-soldaten had geschoten. Hij was gewond gevangen genomen en later bezweken. Toen uit ooggetuigenverslagen en een video-opname bleek dat die lezing niet klopte, heette het dat Hajredini niet op het balkon had gestaan, maar op de grond – maar op KFOR had hij wél geschoten. Nog later werd ook die versie bijgesteld. Amnesty: de ware toedracht is nooit serieus door KFOR of UNMIK onderzocht.

Bij de aanhouding van de 49 Kosovaren op 14 februari zijn de rechten van de verdachten volgens Amnesty op grove schaal geschonden. Bij hun aanhouding werden ze geïntimideerd. Ze werden vastgehouden in een onverwarmde school, waar het overdag niet warmer werd dan nul graden. [• *Vervolg* AMNESTY: pagina 5]

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: dinsdag 7 maart 2000 1:03
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion
Onderwerp: Yugoslavian ethnic cleansing 'no Holocaust' (<http://news.beograd.com/english/ar>)

The Ottawa Citizen
January 10, 2000

Yugoslavian ethnic cleansing 'no Holocaust'

Canadian critic of Yugoslav bombing campaign says NATO guilty of 'crime against history'

by Mike Blanchfield

As a peace activist, a lawyer and a Jew, Toronto law professor Michael Mandel says he abhors NATO's decision last year to bomb Yugoslavia in defence of persecuted Kosovar Albanians.

And it is the Jew in Mr. Mandel that makes him seethe with anger at all the comparisons of the ethnic cleansing of Kosovars to the persecution of Jews in Nazi Germany during the Holocaust. He believes there is no comparing the two acts of aggression, and that NATO's decision to come to Kosovo's rescue last year was shameful.

"This manipulation of the Holocaust to use it to justify this terrible aggression seems to me to be a crime against history," says Mr. Mandel, a professor at Osgoode Hall law school. "As a Jew, I just felt this was a monstrosity."

His passionate opposition to the bombing is shared by many -- especially the majority of Serbs -- but he has gone to extraordinary lengths to express it. The lawyer has emerged as a spokesman for an international group of lawyers, many of them Canadian, who want top politicians from NATO countries -- Canada's Jean Chretien and Lloyd Axworthy, the U.S.'s Bill Clinton and Britain's Tony Blair to name a few -- hauled before the International Criminal Tribunal in The Hague as war criminals.

The damage they inflicted on civilians and their infrastructure in Yugoslavia during the 78-day bombing campaign was a war crime, Mr. Mandel's group believes.

Mr. Mandel and his entourage met with former Hague prosecutor Louise Arbour in June to convince her to indict western leaders. Justice Arbour, who has since left that post for a seat on the Supreme Court of Canada, had just indicted Yugoslav President Slobodan Milosevic as a war criminal. And in November, Mr. Mandel's group spent close to three hours with Carla Del Ponte, Justice Arbour's successor, trying to convince her to investigate western leaders. The tribunal has issued a statement saying it is not formally investigating NATO leaders.

Mr. Mandel's group filed a legal brief with the tribunal outlining the crimes it believes were committed. In particular, it cites the bombings of a passenger train, Serbian television stations and a refugee convoy near the Kosovo city of Djakovica.

The complaint mirrors the Yugoslav government's official protest to the World Court, which Serbia filed this week.

"(Mr. Mandel's group is) doing this on their own," said Ljiljana Milojevic Borovcanin, a Yugoslav diplomat in Ottawa. "Generally speaking, the Yugoslav government welcomes activities taken worldwide to bring out the truth and the justice on the NATO war against Yugoslavia."

Mr. Mandel called the Yugoslav Embassy last spring during the bombing and officials there provided its "white books," two bound volumes that show graphic photos of injured people, many of them children, and burned out buildings. Mr. Mandel, born in Canada after the Second World War to parents who fled Poland a decade before the Holocaust started, filed the Yugoslav government documents in support of his brief.

The Serb complaint calls on the World Court to condemn the NATO aggression and asks it to condemn the reprisal violence against the Serbs in Kosovo after NATO troops liberated the territory last June. It calls the attacks on Serbs since then "genocide."

But genocide is not a word Mr. Mandel believes applies to what happened to Kosovo's Albanian population.

"A genocide? There was no genocide going on in Kosovo. It was an obscenity." He said he was personally offended by the "cynical" use of that term.

So what should have been done in Kosovo? Mr. Mandel is short on specifics. He blames western governments -- namely the U.S. -- for isolating Yugoslavia and causing the ethnic bloodshed. He points out that the U.S. has the largest prison population in the free world, that it executed 90 people last year, that it has lost the moral high ground on human rights for a range of sins committed in South Asia, and Central and South America over the years.

"The people with the power to make peace are in Washington. Instead of dropping \$10 billion in bombs, they could have invested in peace."

Exactly how peace could have been purchased, Mr. Mandel can't say.

But he does insist the majority of damage and violence toward Kosovar Albanians occurred after the NATO bombing -- not before.

"There was absolutely no justification for intervention. It did way more harm than good. Almost everybody who is dead would have been alive today," said Mr. Mandel.

Not so, says Canadian Brig.-Gen. Michel Maisonneuve.

From December 1997 to March 20, 1998 -- four days before the start of the NATO bombing campaign -- Gen. Maisonneuve headed a team of international monitors in Kosovo under the Organization for Security and Co-operation in Europe. Though there was violence on both sides, he said, the amount meted out by the Serbs against Albanians was overwhelming.

"The Albanians did not give as good as they got," said Gen. Maisonneuve. "It was an atmosphere of repression for sure."

Gen. Maiseonneuve said his monitors saw defenseless Albanian villages shelled and large numbers of villagers on the run, afraid to stay in their homes. And he personally walked among the corpses in the wake of the the January 1998 Racak massacre in which 45 ethnic Albanians were killed, including an eight-year-old boy. It came a week after the Albanians killed two Serb police officers.

"There was absolutely no sense of proportionality," he said. "Our guys saw tanks firing into houses. ... I'm a tanker myself. I would never fire into an occupied civilian house."

As for Mr. Mandel, all Gen. Maiseonneuve will say is that it is his democratic right to air his views.

U.S. government officials question Mr. Mandel's motives.

"The idea that this can be precedent-setting would get a lot of people involved," said a U.S. State Department official in Washington.

"I also think that many people feel this is a travesty of a system, that it would be used at all like this, and that there is really no grounds for a case."

[More Articles and Opinion <http://news.beograd.com/english/articles_and_opinion.html>]

Copyright ©2000 beograd.com. All Rights Reserved. <<http://www.beograd.com/copyright.html>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: dinsdag 7 maart 2000 1:03
Aan: Ruza Despotovic; Globalreflexion; Dolf Loth; Annamiek Vermeulen
Onderwerp: KOSOVO AND PRESIDENTIAL POLITICS
(http://news.beograd.com/english/articles_and_

www.antiwar.com <<http://www.antiwar.com>> February 16, 2000

Justin Raimondo

KOSOVO AND PRESIDENTIAL POLITICS

It has been almost a year since our "humanitarian" bombers unleashed their vengeance on the former Yugoslavia, a year since the War for Ethnic Diversity claimed its first victims – and what have we got to show for it? Well, let's see: 150,000 Serb refugees, ethnically cleansed out of their homes in the former Yugoslavian province of Kosovo: at least 1,200 killed by the Kosovo Liberation Army, and thousands more wounded; an emerging one-party dictatorship ruled over by narco-terrorists, in which no one, regardless of ethnicity, is safe. According to the information I have managed to gather, including from unofficial sources inside Kosovo and official UN records, since June 12, 1999, there have been 3,688 terrorist attacks. Of these, 3,630 were committed against civilians: 3,433 against Serbs and Montenegrins, 87 against Albanians, and 110 against members of other nationalities, such as the Roma (Gypsies).

REIGN OF TERROR

This reign of terror is not overlooked by the Western media. Instead, it is excused and even celebrated: the over 1200 Serbs abducted and since the "liberation" are routinely described as victims of "revenge killings" – as if their murderers were merely instruments of justice, however rough, and therefore somehow admirable. What has happened to Kosovo since the great "victory" brings to mind a famous *Weekly Standard* editorial that gleefully anticipated how we would get to "crush Serb skulls" – if only Clinton would listen to Bill Kristol (and Hillary) and start bombing. Kristol's wish has come true. Certainly Hillary say can that Bill didn't let her down this time. The skulls of Serbs are literally being crushed by the mobs that encircle them if they even so much as speak Serbo-Croatian in the streets of Pristina – as several unfortunates, including a few foreigners, discovered soon after "liberation." Are you happy, Bill?

REIGN OF ERROR

The number of murdered and missing Serbs, to date, is 1,282 – more than half the total number of bodies found in Kosovo's much-touted "mass graves." The NATO-crats, you remember, initially claimed that the Serbs were engaged in a program of "genocide." At the height of the war hysteria, CNN and other news outlets were routinely reporting claims of 100,000-plus Kosovars killed at the hands of "Milosevic's willing executioners." This was halved before the last bombs fell on Belgrade, and further revised downward to 10,000. To date, the exhumation of these alleged "mass graves" has yielded a little over 2,000 bodies, *total* – including Serbs, Gypsies, and others considered enemies by the KLA. This is the Kosovar "holocaust" described by the "humanitarian" saviors of the Balkans and their brainwashed supporters.

SO WHAT ELSE IS NEW?

While most of Kosovo is ethnically cleansed of Serbs, they persist in the north, the site of their most sacred and ancient shrines, and it is there that the battle lines have formed. The city of Mitrovica has become a Serbian Alamo, with the Kosovar majority moving on the last Serb neighborhoods, held back by French troops – who found themselves under Albanian sniper fire the other day. The "peacekeepers" arrested some 46 residents of Mitrovica, 45 Albanians and a lone Serb. But don't worry, we'll get around to the Serbs soon enough: "Yesterday was a bad day for the Albanians," said Mario Morcone, Mitrovica's UN overseer, "but that will not be all." So what else is new? The crimes of the KLA against the Serbian minority have so far been carried out with the full acquiescence of NATO's army of occupation. As their forensic investigators comb Kosovo for scant evidence of a "genocide" that was said to have victimized tens of thousands, the NATO-crats are presiding over the creation of an ethnically pure Kosovo state – the government of which is now beginning to assert itself.

READING BETWEEN THE LINES

The *New York Times* described the lament [of the French general whose troops were caught in the crossfire](http://www.nytimes.com/library/world/europe/021500kosovo-violence.html): "General de Saquui de Sannes, who has blamed the violence on both sides, said individuals were instigating attacks purposely to escalate the violence and to destroy the last multiethnic town in Kosovo where Serbs and Albanians are living side by side, if uneasily." But what can this mean in the context of a Kosovo almost entirely "cleansed" of Serbs? If "extremists" are determined "to destroy the last multiethnic town in Kosovo," then surely the General must mean Albanian extremists, for they are in power and in the majority. He confesses he is "worried that we may be in the process of an escalation of intolerance." On whose part, he does not say – but clearly only one ethnic faction in Kosovo is in a position to exhibit intolerance, and that is the Party of Intolerance itself, known as the KLA.

THE PROVOCATEURS

Founded by student visionaries who combined the doctrines of Albanian Communist dictator Enver Hoxha with a homegrown pan-Albanian messianism, the KLA has never moderated its program of ethnic particularism and militant expansionism. In Mitrovica, these two themes merge seamlessly and logically. As they launch a campaign to drive the last of the Serbs out of the country, the KLA also hopes to provoke Milosevic and the hardliners in Belgrade – and the north is the most likely battleground. Using NATO as a shield, KLA provocations will play a key role in

the next war, just as they did in the last.

A PAUSE FOR STATION IDENTIFICATION

From the NATO-crats' point of view, this is far preferable to contending with the militant Albanians in the streets of Pristina. In the face of a KLA insurrection against NATO, the only alternative is to turn that anger and violence *outward*, against Milosevic and away from NATO. The only way to delay the inevitable clamor for Kosovo's formal declaration of independence and the consolidation of the KLA dictatorship is for the NATO-crats to go on to phase two of the war – which did not end with the signing of a cease-fire but only paused long enough for the US to elect a new Hegemon-in-chief.

COMPLAINT DEPARTMENT

As US sanctions bite deeply into Serbian flesh this bitterly cold winter, and yet another regional player – Austria – is demonized and isolated, the next President of the United States will have a great deal to do with whether or not the developing crisis explodes into war. And this brings me to a subject that occasionally comes up in letters, especially recently, which is why I spend so much time analyzing American politics. This usually comes from leftists, and all too many "libertarians" (i.e. free market leftists), who chafe at my praise for Pat Buchanan's noninterventionism, praise they find entirely too effusive. After all, what does presidential politics have to do with foreign affairs?

HEAVY ON THE ITALICS

The obvious answer is: *everything*. The usurpation of the power to make war, reserved to Congress by the Constitution, has swelled the American presidency into an office far more exalted and powerful than that of *any* Roman Emperor. Compared to the original Caligula, the depraved aggressor who presently inhabits the White House exhibits his bloodlust on a *far* grander scale – a *world* scale. When we elect the President of the United States we are really electing the Emperor of the World. *This* is the job that John McCain is applying for, and if *that* doesn't concern everyone who fears another war, then *what will?*

THE McCAIN THREAT

McCain has repeatedly said that he thought the Kosovo war ended too soon, that the US should have gone in and "finished the job" – presumably by occupying Belgrade and subjugating the entire country. Determined to avenge the nagging defeat of Vietnam, and caught up in his own megalomaniac myth, President McCain would have us in a shooting war in the Balkans within months of his inauguration – and don't think he would stop there.

LET HISTORY JUDGE

What fascinates me is the complete and utter silence on the vital matter of foreign policy in this presidential election: in spite of all that has happened, the endless interventions of the Clinton era and the ongoing carnage in Kosovo, we hear not a peep of criticism from the so-called "insurgents." Bradley, the alleged liberal, who strives to be a latter day Adlai Stevenson, says not a word of criticism about the starvation tens of thousands of Iraqi children due to US-UN sanctions. This humanitarian – and profoundly *human* – gesture is left to "archconservative" Pat Buchanan. Documenting this inversion, this role-reversal on the question of war and peace in the age of globalization, is surely a major theme of this column, and reporting on this exciting new development is central to what Antiwar.com is all about. Hopefully this will suffice to answer some of my critics (who I thank for writing, and giving me material for a column). If not, then we shall have to let history judge whether or not American politics is the primary battlefield on which the fate of the world is decided.

[More Articles and Opinion <http://news.beograd.com/english/articles_and_opinion.html>]

Copyright ©2000 beograd.com. All Rights Reserved. <<http://www.beograd.com/copyright.html>>

antifascistische oud verzetsstrijders nederland

bond van anti fascisten

Koudebergweg 55
Postbus 1
7350 AA Hoenderloo
Tel. 055-3781258
b.g.g. 026-4951058

Aan de heer W. Kok, Minister-President,
en Minister van Algemene Zaken,
Binnenhof 20,
2513 AA , s-Gravenhage.

Hoenderloo, 22 april 2000,

Wij zijn voornemens alle leden van het Kabinet onderstaande brief te sturen, wij vragen uw aandacht.

Ingesloten foto is gemaakt in de vroege ochtend van 23 april 1999. Een burgerdoel, het televisie-station in Belgrado, werd door NAVO-bommen bestookt. Direct na het bombardement zijn er foto's van de vernietiging gemaakt welke gepubliceerd zijn in een "WITBOEK". Deze foto kreeg nr. 38. U ziet de restanten van de make-upkamer met twee van de 23 slachtoffers. Daar waar het puin van een instortende muur is afgekalfd tot op de vloer. Het stof van de instorting zweeft nog in de lucht. Versluisend wat te zien is: Donkere vlekken van de verwaaide haren van een man. Van zijn gezicht is alleen de vorm te schatter. En wazig de ogen. Links er naast een stuk been, van knie tot enkel. Rechts van hem vaag het mooie gezicht van een blonde vrouw. Het flitslicht heeft enig contrast veroorzaakt. De open ogen met de donkere pupillen, de afscheiding van neus en mond. Zij viel voorover. Het afglijdende puin is gestopt in haar nek. Het hoofd poseert als een plaquette, evenals haar rechterhand, vanaf de pols omhooggericht tegen het tot stilstand gekomen puin. Vormen haar laatste druppels bloed de donkere vlek? Haar gezicht is vredig, alsof ze gestoord is in een glimlach.

We nemen aan dat u niet dat gruwelijke beeld voor ogen had toen u voorstelde aan de bombardementen mee te doen. Maar u is er mede-verantwoordelijk voor.

Wij hebben het voornemen de namen van de dames en heren van het Kabinet in het bezit te stellen van de opstellers van het Witboek. Daarmee kunnen ze het boek completeren. We zullen dit initiatief tevens ter kennis brengen van onze zusterverenigingen, in de Navo-landen die vóór het bombarderen hebben gestemd, en hen aansporen onze actie te volgen, opdat de naam van iedere vóórstemmer in het "Witboek" wordt genoteerd, als blijvend document. We hebben alle leden van de Tweede Kamer een soortgelijke brief gestuurd. Uitgezonderd de leden van de fractie der S.P.

Namens de A.F.V.N.,
A. van Luttikhuisen - de Vries, secretaresse.

A. van Luttikhuisen - de Vries

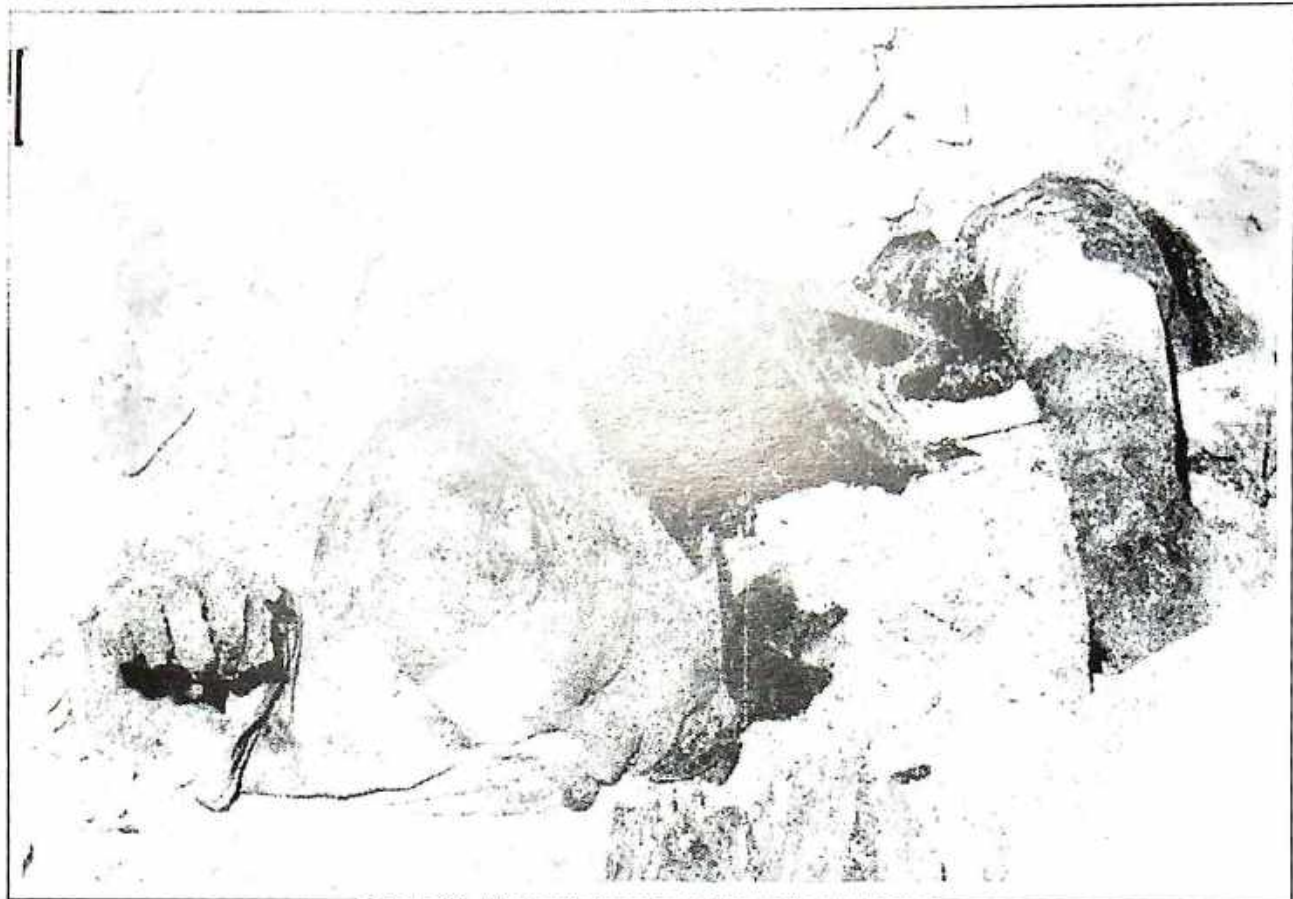

Photo 38 Woman's body found in make-up room

Viennese Tribunal against the Austrian government for their assistance with NATO aggression against Yugoslavia

We, who are honest, democratic and peace-loving Austrians, as well as victims of NATO and the USA who are living in Austria, indict:

- * Klima (Chancellor)
- * Schüssel (Foreign Minister)
- * Fasslabend (Defence Minister)
- * Petrisch (the A...

from Rambouillet)

world power

it

*- alle Jahre zum UNO... mit Kosovo
ETC*

*- A.U. - - - - -
WILOR NAPA KOSOVO
→ NO GO ERA
TE GEN... yor*

totalitarian uniform opinion of ORF
the "free press" have not allowed anything else.
in order to give justice a voice!

Present:

- * Ramsey Clark (former U.S. Attorney General)
- * Elmar Schmähling (former Admiral of the German Army)

Saturday, December 4, 1999

Yugoslavian-Austrian Solidarity Movement

Further information: PF 217, 1041 Wien or by email: joesb@hotmail.com

Back to the top

DISSIDENCE

Viennese Tribunal against the Austrian government for their assistance with NATO aggression against Yugoslavia

We, who are honest, democratic and peace-loving Austrians, as well as victims of NATO and the USA who are living in Austria, indict:

- * Klima (Chancellor)
- * Schüssel (Foreign Minister)
- * Fasslabend (Defence Minister)
- * Petrisch (the Austrian messenger of the NATO ultimatum from Rambouillet)

With:

- * betrayal of neutrality and breaking the constitution
- * taking part in the subjection of Yugoslavia under the NATO world power

Through:

- * political support of the war and the tyranny of NATO
- * transit and fly-over authorization for NATO's murder equipment
- * interference in Yugoslavia by supporting the separations
- * chase campaign against Serbia

We have decided to take this step because the totalitarian uniform opinion of ORF [Austrian broadcasting agency] and the "free press" have not allowed anything else. Take part in the tribunal in order to give justice a voice!

Present:

- * Ramsey Clark (former U.S. Attorney General)
- * Elmar Schmähling (former Admiral of the German Army)

Saturday, December 4, 1999

Yugoslavian-Austrian Solidarity Movement

Further information: PF 217, 1041 Wien or by email: joesb@hotmail.com

Back to the top

DISSIDENCE

Peter Sloterdijks visie op de toekomst van de mens zorgde voor een schandaal in Duitsland.

„We hebben hier te maken met de verbitterde pensioengerechtigden, die geen vertrouwen in hun opvolgers hebben.”

28-4-2000

digd in zijn boek *Der Denker auf der Bühne*, uit 1986, over Nietzsche: 'na tientallen jaren behandeling met sociaal-liberaal en neo-christelijk moralisme verlangt de Tijdgeest weer hardere waarheden en gelukkiger makende ontdekkingen', heette het daar.

„De Platonische ontologie en de metafysische verklaring van de wereld vormden eigenlijk altijd een alternatief voor de priester”, zegt hij vanmiddag, sprekend over de klassieke filosofie. „Er laten zich twee types onderscheiden, beide met een eigen pedagogische functie. De sceptici zeiden dat de mens zich vertilt aan illusies over zaken waarover hij niets kan weten. Dit type wijsgeer is een exorcist. Hij berooft de mensen van hun illusies en ziet erop toe dat zij geen tot zelfmoord leidende waandenkbeelden nastreven.

„En er was de enthousiaste variant van de klassieke filosoof. Die vond juist dat de mensen hun begeerte naar kennis ten onrechte richten op deelobjecten, in plaats van op de hele waarheid. Men begeert de kous van de vrouw, maar dient de gehele vrouw te begeren. Ook deze vorm van filosofie had een functie, omdat zij deelbegeerten op een hoger plan tilde.”

In de negentiende eeuw ontstond een nieuw type filosoof, genre Marx of Hegel. „Het wereldgebeuren werd als geschiedenis geïnterpreteerd en de filosoof wierp zich op

Gesprek met 'filosofisch schrijver' Peter Sloterdijk

door
Raymond van den Boogaard

„De filosofen hebben de samenleving slechts op verschillende manieren geveild; nu komt het crop aan, de samenleving te provoceren”, schrijft de Duitse filosoof Peter Sloterdijk, vrij naar Marx, in zijn laatst verschenen essay, *Die Verachtung der Massen*. In de provocatie is hij vorig jaar, met de toespraak *Regeln für den Menschenpark* geslaagd. Hij werd ervan beticht een lans te hebben gebroken voor een eugenetica die aan die van het Derde Rijk deed denken. In zijn werkkamer aan huis in het Zuid-Duitse Karlsruhe, waar hij sinds 1992 filosofie doceert aan de Hochschule für Gestaltung, wijst Sloterdijk de gedachte aan een provocatie van zijn kant beslist van de hand.

„De provocatie moet nog komen. De *Regeln* waren niet bedoeld als een provocatie, maar als een meditatie onder vrienden, intiem en half schertsend. Het was een toespraak op een bijeenkomst voor filosofen, die bereid waren mee te denken, mee te dolen door lastig terrein. Een *Nachtstück* was het, niet bedoeld voor een breed publiek. De provocatie kwam van elders: van hen die het schandaal hebben teweeggebracht.”

Door de auteur gewild of niet, het rumoer was een feit toen een criticus van het weekblad *Die Zeit* in september opperde dat Sloterdijk als 'neofascist' kon worden bestempeld. De filosoof zou in *Regeln für den Menschenpark* hebben voorgesteld de mogelijkheden van de moderne genen-techniek aan te wenden voor het telen van een verbeterd mensenslag. Zoiets wekt in Duitsland, waar in de nazi-tijd even wrede als onwaarschijnlijke eugenetische experimenten werden ondernomen, onaangename associaties.

Op het moment van de eerste kritiek was *Regeln für den Menschenpark* nog nergens gepubliceerd. Maar wat er van horen zeggen bekend was over de filosofische context waarin Sloterdijk de eugenetica ter sprake had gebracht, gaf te denken: verwijzingen naar Heidegger, die met het nazisme geestelijk gecollaboreerd had, en naar Nietzsche, in de nazi-tijd soms aangeroepen als theoretisch fundament voor de toelaatbaarheid van onmenselijkheid jegens anderen ten be-

hoeve van zelfverwezenlijking. Beide denkers behoren al vele jaren tot Sloterdijks referentie-repertoire.

Toen de toespraak, weer in *Die Zeit*, in gedrukte vorm verschenen was, bleek dat Sloterdijk niet zozeer voor het fokken van zijn favoriete menstype pleitte, maar meer de vraag stelde hoe men kon omgaan met de mogelijkheden tot menselijke voortplanting buiten de seksualiteit en met selectie op genetische kenmerken – ten goede of ten kwade. Hij nam in de tekst ook nadrukkelijk afstand van een bepaalde lezing van Nietzsche 'door gelaarsde slechte lezers'

Bestiaal

Sloterdijks gedachten over de mogelijkheid mensen te telen zijn in de toespraak gebed in een veel verder reikende, sombere bespiegeling over fatale gevolgen van ceuwen beschavingsstrategie, die enerzijds de 'bestiale' neigingen van de mens zouden hebben onderdrukt, maar hem anderzijds zouden hebben gereduceerd tot een willoos, nog slechts op gecontroleerde prikkels in de media reagerend object.

'Het nieuwe fascisme zal
opduiken als weldoenerij,
zoals de NAVO in Kosovo'

Maar de rel kon door de publicatie van de rede in geen geval meer worden voorkomen. Niet voor het eerst in het Duitse intellectuele debat van de afgelopen jaren ging het er om of het Duitse oorlogsverleden voor Duitse denkers geen terughoudendheid gebiedt bij het formuleren van bepaalde gedachten.

Sloterdijk vindt in ieder geval van niet. Hij begon meteen na de eerste kritieken het vuurtje verder op te stoken met wat forse persoonlijke beschuldigingen. Die eerste kritische publicatie in *Die Zeit*, betoogde hij in een tegenartikel, was op de achtergrond geïnspireerd door Jürgen Habermas, de paus van de zogeheten 'kritische filosofie' in Duitsland en een alom gerespecteerde denk-

eminentie die de maatschappelijke verantwoordelijkheid en verplichte terughoudendheid voor Duitsers hoog in het vaandel heeft staan.

Vanmiddag in zijn studeerkamer wil Sloterdijk graag zijn mening over de tegenpartij – Habermas en andere 'weldenkenden' – toelichten. „We hebben hier te maken”, zegt hij, „met een belangwekkend sociaal-psychologisch fenomeen: dat van de verbitterde pensioengerechtigden, die menen dat zij niet kunnen terugtreden omdat zij geen vertrouwen in hun opvolgers hebben. Zij, de zeventigjarigen, zijn de laatsten die nog persoonlijk contact hebben gehad met het nazisme en vinden dat dit in hun voordeel pleit. Vaak zijn ze ook lid geweest van de Hitler-Jugend, alvorens na de oorlog tot andere gedachten bekeerd te worden. Hun wantrouwen in de navolgende generaties hangt er mee samen dat ze ooit hun eigen vaders hebben verraden uit liefde voor Hitler. Daardoor zijn zij niet in staat tot vertrouwen in hun 'zonen'.

„Hun eigen denkparcours zien ze als het best denkbare. Wanneer er mensen komen zoals ik, die de aard van de bestaande democratie en de vrije geest ter discussie stellen, kunnen ze hun oren niet geloven. Zo komt het dat, toen Habermas de zaak eenmaal in beweging had gezet, men in mijn toespraak dingen heeft willen lezen die geen redelijk mens erin zou onderscheiden. Habermas wilde het schandaal, niet ik.”

Maar waarom heeft Sloterdijk achteraf de zijns inziens verkeerde lezing van zijn toespraak niet duidelijker weersproken? Waarom heeft hij de gerezen bezwaren niet wat minder polemisch en ernstiger benaderd? „Ach, Habermas behoort tot de figuren die hun eigen gevoeligheden het liefst door de UNESCO tot Wereld-Cultuurgood zouden laten uitroepen. Ik heb meer de neiging wat krachttermen uit te spreken – dat reinigt de atmosfeer.”

Bovendien, meent Sloterdijk, heeft het sowieso weinig zin om te schrijven voor wie in geschrifte alleen maar op zoek is naar gedachten waar hij het mee eens is, of die – erger nog – alleen maar leest om te controleren of er geen dingen opgeschreven worden die hij niet goed vindt.

Middageten

Wat de bedoeling was, een *Gespräch* of een

Mittagessen, had Sloterdijk gisteren aan de telefoon gevraagd, toen ik opbelde voor een bevestiging van onze afspraak. Ik zag meer in het eerste, hij meer in het laatste. Het resultaat werd een compromis: eerst een half-uurtje in de studeerkamer, en dan óp naar een Italiaans restaurant in de buurt.

Zo lopen we dan over straat in het kalme Karlsruhe, keuvelend. Dat zijn beschouwingen over eugenetica in Nederland vooral in het protestants-christelijke dagblad *Trouw* inkt hebben doen vloeien, komt Sloterdijk alleszins begrijpelijk voor: „op dit soort vragen zijn alleen theologische antwoorden mogelijk”. Voor het moment wil hij zichzelf niet bezondigen aan nadere beschouwingen over eugenetica.

Op mijn vraag of zijn familienaam misschien verband houdt met het gelijknamige dorp nabij Amsterdam reageert hij ontwijkend: misschien was zijn vader een Nederlander, zegt hij, maar zeker weet hij dat niet, want er is geen contact. Hij heeft wel moeten lachen, toen hij voor het eerst het bordje zag op het station Amsterdam-Sloterdijk.

Het werkelijke nieuwe fascisme, meent hij, zal de kop opsteken in een vorm waar we niet op verdacht zijn, zoals bijvoorbeeld redelijkheid en weldoenerij. Het ingrijpen van de NAVO in Kosovo, en de manier waarop de Westerse pers de geesten rijp gemaakt heeft voor deze onzinnige onderneming, komen een aardig eind in die richting, vindt hij.

Eenmaal aangekomen in Ristorante Tartufo Bianco blijkt de filosoof in het bezit van een stevige eelst. Uit beleefdheid laat hij mij de keuze van ons hoofdgerecht. Wanneer ik 'vis' zeg, trekt een lichte teleurstelling over zijn gelaat. Willen we dan één grote dorade delen of twee kleintjes? vraagt de ober. Magistraal antwoordt Sloterdijk: „Ein Mann, ein Fisch.”

Indrukwekkend, dat is Peter Sloterdijk zeker. Sinds zijn geruchtmakende *Kritik der zynischen Vernunft* uit 1984 – hij gold toen nog als een linkse denker – heeft hij een gestage stroom ambitieuze werken het licht doen zien: soms gepassioneerde boutades over actuele vraagstukken, soms kloeke filosofische verhandelingen. Maar altijd gekenmerkt door een haastige en associatieve betoogtrant, waarbij denkbeelden van velerlei herkomst (filosofie, theologie, biologie, sociologie etc.) over elkaar heen buitelen. Niet de

minste handicap van Sloterdijks critici is dat het onderwerp van boek of lezing, of het aspect waaronder een vraagstuk beschouwd wordt, nog wel eens binnen een tekst kunnen wisselen. Het is daarom niet altijd eenvoudig om hem op een eenduidig verwoord standpunt te betrappen dat met vrucht bestreden kan worden.

Vuurwerk

Wie filosofen het liefst ziet als gidsen door de onbegrijpelijkheid des levens en morele dilemma's, late Sloterdijk ongelezen. Maar wie van intellectueel vuurwerk houdt en van een vurige schrijfrant, en wie bovendien niet gefrustreerd raakt wanneer hem af en toe eens een hoofdstuk ontgaat, zal zich bij Sloterdijk niet vervelen. Neem bijvoorbeeld zijn filosofische hoofdwerk *Sphären*, in drie delen waarvan de eerste twee (totaal 1.600 pagina's) reeds zijn verschenen. De hele ons bekende wereld en ook de ons onbekende goddelijke worden er behandeld aan de hand van de iconografie van sferen, in alle betekenissen van het woord, ook de archaische. In deel 1 gaat het vooral om biologi-

'De sceptische filosofen zijn
aan de macht. Zij zijn er
tegen dat mensen ideeën
opdoen'

sche sferen als de baarmoeder, in deel twee om globes.

„Ik ben een filosofische schrijver, geen filosoof die voor andere filosofen schrijft”, zegt Sloterdijk, gevraagd naar de aard van zijn werk. „Het filosofisch schrijverschap is de enige uitweg uit de steriliteit. De filosofie kan eigenlijk alleen maar adjectivisch bedreven worden. Men kan communicatiewetenschap zijn, of medicus, en dan op filosofische wijze de communicatiewetenschap of de medische wetenschap bedrijven. Filosofische filosofie – ik weet niet wat dat is.”

De tijd van de filosoof als geestelijk leiderman is voorbij, heeft Sloterdijk al aangekon-

als gids naar het einde van de geschiedenis. Maar dit type filosofie is door de ervaring weerlegd. Het bleek slechts om ideologen te gaan, niet om filosofen.” En de enthousiaste richting in de neoplatoonse wijsbegeerte is daarmee eigenlijk uitgestorven. „Je vindt ze hoogstens nog terug in de esoterie, als holisten, maar dan worden ze als dilettanten in de academische wereld niet serieus genomen.

„De sceptici hebben overleefd, zij zijn van San Francisco tot Sint Petersburg, overal aan de macht in de filosofische wereld. Onveranderlijk menen ze dat niemand zo nuchter is als zij. En ze zetten alles op alles om te verhinderen dat de mensen ideeën opdoen, want ideeën zijn illusies.”

De enige nog beloftevolle weg in de filosofie is om, in Nietzsche's voetspoor, een 'constellatie' te bedrijven tussen kunst of schrijverschap en filosofie, meent Sloterdijk. „Deze vorm van wijsbegeerte is nog niet uitgeput. Hij leent zich ook nauwelijks voor weerlegging. Hij kan hoogstens vermoeden.”

Helaas is van het parool 'Ein Mann, ein Fisch' alleen het tweede deel tot de keuken doorgedrongen, zodat Sloterdijk moet toezien hoe twee bescheiden stukjes vis op zijn bord geraken. Ook het bijgerecht, zes groene asperges en twee kleine aardappeltjes, biedt weinig soelaas voor een hongerig man. Door intensief gebruik van de zoutstrooier probeert hij de voedingswaarde van het geheel wat op te vijzelen.

Als hij een ander beroep moest kiezen dan wijsgerig schrijver, verklaart hij bij het opstaan van tafel, dan was het wijnbouwer. „Journalisten die over wijn schrijven hebben ook meestal verstand van wijn. Van de recensenten die nu mijn werk beoordelen kun je niet zeggen dat ze er verstand van hebben. Het is altijd hetzelfde: de slechte literatuur gunt de goede literatuur het licht in de ogen niet. Het is wel treurig voor de schrijver dat hij altijd maar met mensen van doen heeft die alleen van Coca-Cola houden.”

Peter Sloterdijk gaat vanavond in Amsterdam in openbaar debat met de filosoof Rüdiger Safranski: Rode Hoed, Keizersgracht 102, 20.30 u., inl. 020-6385606, gespreksleider Paul Scheffer. Zondag is Sloterdijk in Brussel, 11u Theatre dela Place des Martyrs in Brussel. Inl. tel. 003222260456

Sloterdijks werk verschijnt bij uitgeverij Suhrkamp. 'Regels voor het mensenpark' verscheen, aangevuld met reacties, in Nederlandse vertaling bij uitgeverij Boom. Ook bij Boom: 'Mediatijd' (verspreide beschouwingen). Een wijsgerige verdediging van Sloterdijk n.a.v. de aantijgingen is te vinden in het tijdschrift 'Lettre International' (No. 48, voorjaar 2000)

Terugblik op de Toekomst van de NAVO

Mag ze optreden buiten het verdragsgebied, in Kosovo?

'De Navo heeft z'n tijd gehad', wordt nog wel eens gezegd. De Koude Oorlog is immers verdwenen. Toch is er nog steeds een taak voor de Navo, zoals bij Vredes-missies, zo wordt door anderen gesteld. Het Vredescentrum van de TUE wijdde daarom het afgelopen najaar een trimester-bijeenkomst aan dit onderwerp. Enkele punten uit de voordrachten:

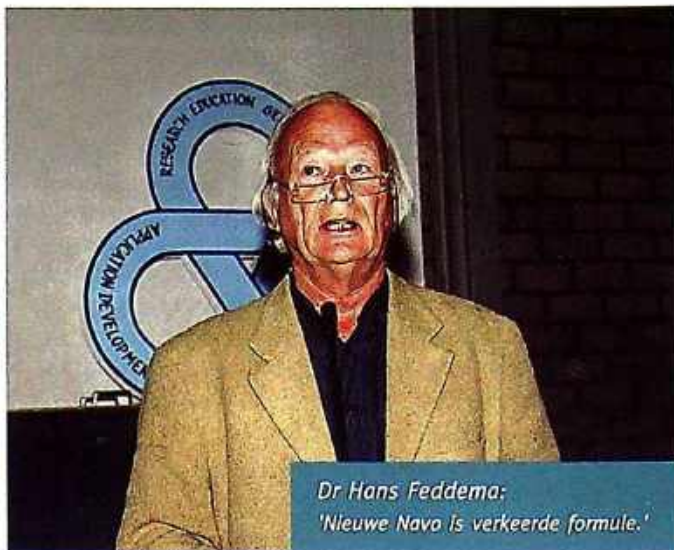
Mr Jan Lucas van Hoorn: Naar een sterkere Navo.

De Navo is na de Tweede Wereldoorlog opgericht als verdediging en tegenwicht tegen de Sovjet-Unie. En organisatie van 19 democratiën, waarbinnen besluiten met consensus genomen worden. Het waarborgen van de veiligheid en vrijheid van al haar leden is haar primaire taak. Die taak is vrijwel verdwenen. Maar de NAVO mag en kan ook buiten het eigen grondgebied optreden. 'Alle deelnemende landen zijn het daarmee eens.'

"Out of area"-optreden kan nodig zijn om agressie te voorkomen. Regionale instabiliteit kan tot een directe bedreiging van het bondgenootschap leiden.

'Uitvoeren van vredesop-raties is nu een kerntaak van de Navo'. In 1995 voerde de NAVO luchtacties uit tegen de Bosnische Serviërs. Deze waren gemandateerd door de VN. Hetzelfde geldt de SFOR-operatie in Bosnië. Ook aan de KFOR operatie in Kosovo ligt een VN-resolutie ten grondslag. De luchtacties tegen Servië waren niet door de VN gemandateerd. Maar het VN-handvest was nooit bedoeld om bedrivers van genocide te beschermen. Er zijn geen regels voor het geval de Veiligheidsraad niet tot een besluit kan komen.

Aanleiding tot de Kosovo-operatie: acht jaar lang hebben de Kosovaren tevergeefs getracht op vreedzame wijze getracht hun

Dr Hans Feddema:
'Nieuwe Navo is verkeerde formule.'

situatie te verbeteren. Ze hadden een indrukwekkende functionerende schaduw-administratie opgezet. Nu dreigde een humanitaire catastrofe. Er zaten 400000 ontheemden in de bergen in Kosovo. Deze ontwikkeling bedreigde ook de stabiliteit in de regio, denk aan de gevolgen voor Albanië en Macedonië. De NAVO moest wel optreden, Maar de inzet van militair geweld, met het risico van eigen slachtoffers, blijft het laatste middel. De NAVO is geen globocop.

Dr Hans Feddema: Negatieve gevolgen van nieuwe NAVO.

Nu de bi-polaire situatie van supermachten na '90 is gewijzigd in een uni-polaire, keren het Westen en vooral de VS terug naar de 19e eeuwse 'Real-politiek', gebaseerd op belangen en macht. De 'nieuwe' NAVO is daarvan een uitvloeisel. De oostwaartse NAVO-expansie was onnodig en 'arrogantie van de macht', maar werd verkocht als *solidariteit*. *Real-politiek* een moreel jasje geven hoort bij moderne democratie. Een 'verslagen' tegenspeler extra vernederen getuigt van het tegendeel van vredesvisie. Vandaag de dag zou het doel van hoofddoel van de politiek moeten zijn "Keep the Russians in" i.p.v. "Keep the Russians out".

In de NAVO maken de Amerikanen de dienst uit. Maar macht en welvaart geven geen recht tot moreel leiderschap. De VS steunden jarenlang illegale operaties van groepen, die bezig waren de Maya's uit te roeien. Dat was ook genocide. Voor Kosovo vond Feddema 'termen als humanitair en mensenrechtenbescherming niet op z'n plaats.' En hoe zouden wij het vinden als de Russen ten oorlog trokken om de Koerden of Palestijnen te beschermen? "Nieuwe Navo is een verkeerde formule", stelt Feddema. "Het leidt dat grotere wapenwedloop: nucleair, chemisch en biologisch." Het zal de trend naar *Real politiek* versterken, Rusland en China provoceren en de positie van de VN nog meer ondermijnen dan nu al het geval is.

Ervaringen in Somalië, Sierra Leone en nu weer in Kosovo tonen aan dat partij kiezen en "peace making" niet samengaan. Wil je

vrede stichten dan is partij kiezen uit den boze. Externe militaire presentie moeten we beperken tot:

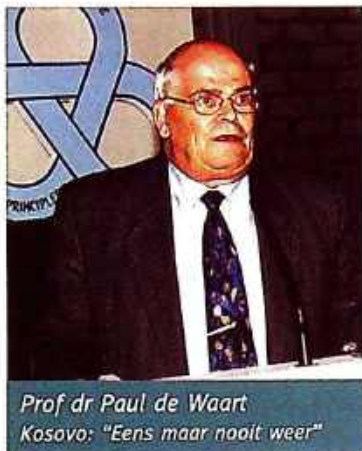
1. Conflictpreventie, dus als er nog geen geweldsexplosie is;
2. 'Peace-keeping', dus vredeshandhaving na een akkoord;
3. echte situaties van genocide, en dan gericht op het redden van slachtoffers.

Bij dwangmatig militair ingrijpen wordt met zelf partij in het conflict, en wordt de situatie erger, cq het geweld escaleert. Het is de uitdaging van de 21e eeuw de internationale democratie en rechtsorde eindelijk eens gestalte te geven via een versterking en outbouw van de VN en haar (regionale) organen. Momenteel is de jaarlijkse investering in de OVSE gelijk aan de waarde van één straaljager.

Prof dr Paul de Waart: Navo, wat doe je me nou?

De VN is niet het kader voor vredeshandhaven. De VN is opgericht om de grote mogendheden van elkaar af te houden. Om die reden is indertijd het vetorecht ingevoerd. Maar de VN is niet in staat de plaats van een falende staat in te nemen, en de NAVO evenmin.

Wat de geschiedenis van Kosovo betreft, voor 1989 werden de Serviërs onderdrukt door de Kosovaren. Na 1989 waren die rollen omgekeerd. Als je de geschiedenis bij 1989 laat beginnen krijg je een vertekend beeld. In de tweede wereldoorlog heulden de Kosovaren met Italië en Duitsland, die streefden naar een groot Albanië. Na 1945 verbood Tito de uit Kosovo gevluchte Serviërs terug te keren, omdat hij hoopte via Kosovo Albanië als achtste republiek in Joegoslavië op te kunnen nemen.

Prof dr Paul de Waart
Kosovo: "Eens maar nooit weer"

In Rambouillet heeft de NAVO gefaald door ontijdig te gaan dreigen, en niet uit te onderhandelen. Bepaald geen schoolvoorbeeld van effectief optreden. Dat de NAVO democratisch is, is een fictie. Er zou consensus bereikt zijn, consensus tussen wie? De vraag of men ook burgerdoelen aan zou vallen om het doel te bereiken werd niet in de NAVO-raad besproken, zo werd de consensus omzeild. Militairen gingen politieke doeleinden kiezen om een debacle te voorkomen. De NAVO zou haar eigen handvest moeten herzien. Zoals er in de EU het Europees gerechtshof als "implied power", om in laatste instantie de rechtmatigheid van een actie te beoordelen. Maar de NAVO wil zoiets niet. Ze wil niet onderworpen worden aan een oordeel over de rechtmatigheid van haar handelen; de grote mogendheden - de VS voorop - houden liever het zwaard in eigen hand om het naar beleven te hanteren in dienst van eigenrichting.

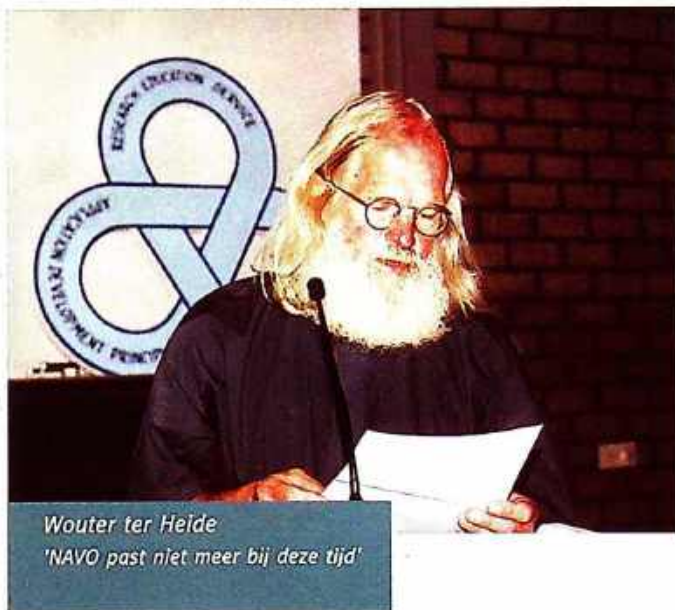
Het NAVO-optreden in Kosovo: "Eens maar nooit weer"

Dr Rob Siekman: 'De Victimologie van de humanitaire interventies'.

Vaak is onze aandacht alleen op de dader(s) gericht, en is er geen of weinig aandacht voor de slachtoffers. Ons strafrecht is daar een goed voorbeeld van, uitsluitend dadergericht. In Kosovo waren grote groepen Albanezen over de grenzen gevlucht, waren massa's slachtoffers. Dan kan militair geweld ingezet moeten worden. Maar bij het bombarderen van Joegoslavië kun je veel vraagtekens zetten. Deze vraagtekens betreffen de disproportionaliteit van de actie, niet het ontbreken van een mandaat van de veiligheidsraad. Op zichzelf is de 'out of area ontwikkeling' positief. De nieuwe koers is al een voldongen feit, de NAVO heeft de nieuwe koers ingezet. De verdedigingstaak bestaat niet meer.

Mensenrechten

Publicist Wouter ter Heide is eveneens sceptisch: "De Navo als wat? Als verdedigingsorganisatie, of als vredesstichter en verdediger van mensenrechten?" Dat zou moeilijk zijn: "Vredesmissies zullen nooit tot ware vrede leiden", meent Ter Heide. Herinnerend aan de vroegere taak: "De Navo heeft een

Wouter ter Heide
'NAVO past niet meer bij deze tijd'

onmisbare rol gespeeld als verdedigingsorganisatie. Tot de val van de muur". Die periode ligt nu achter ons. "Nu is de Navo overbodig", stelt Ter Heide. "Navo zal den duur verdwijnen." De taak van onze tijd is de verwerkelijking van de mensenrechten. "Dat kan alleen door de VN te versterken niet de Navo." Daarom is zijn stelling: "Plannen tot versterking van de Navo lopen achter de feiten aan."

Jan Emck en Hendrik Venema.

Kosovo: overbodige oorlog?

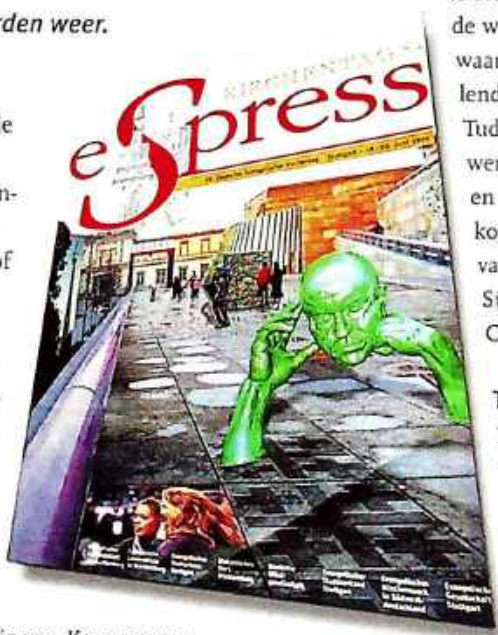
kou liet staan. Kroatië en Bosnië toonden hetzelfde patroon. Als de vredesbeweging pleitte voor financiële steun aan de onafhankelijke media, opdat er wat tegengas tegen de nationalistische propaganda uit Belgrado, Zagreb of Sarajevo gegeven kon worden, kreeg ze te horen dat daar geen geld voor was. Als de Duits minister van BZ naar Zagreb reisde, en Aktion Sühnezeichen vroeg hem behalve Tudjman ook de leiders van de democratische oppositie te ontmoeten, was het antwoord nee. Dezelfde ervaring had Mient Jan Faber in december 1992 in Geneve, toen hij tevergeefs bij de EU-bemiddelaar Lord Owen probeerde een gesprek voor de democratische oppositie uit Sarajevo

te arrangeren. Alleen krijgsheren, alleen zij die naar de wapens grijpen, zijn de aandacht van het westen waard. Met als gevolg dat de aanstichters van alle ellende, de nationalistische voormannen Milosevitch, Tudjman en Izetbegovic, met alle egards behandeld werden, en men degenen, die werkelijk democratie en vooral verdraagzaamheid voorstonden, in de kou liet staan. Zij moesten het doen met de steun van weinig kapitaalkrachtige NGO's als Aktion Sühnezeichen, Pax Christi en de Helsinki Citizens Assembly.

Terug naar Kosovo

Bij het uitblijven van iedere internationale steun was de vreedzame oppositie tegen de Servische onderdrukking gedoemd te mislukken. Ibrahim Rugova verloor zijn geloofwaardigheid, en met name onder de jeugd groeide de populariteit van de guerillabeweging UCK. Begin 1998 werd duidelijk dat de zaak volkomen uit de hand ging lopen. De Serviërs hanteerden het klassieke middel tegen een guerilla, te weten het verdrijven van de bevolking die verdracht werd de guerilla te steunen, zoals dit ook gebeurde in Vietnam, Afghanistan, Guatemala, El Salvador en ZO-Turkije (Koerden). Etnische zuivering op wel zeer grote schaal. Kon men daarbij nog passief blijven? En zo niet, wat dan te doen?

Op 7 augustus 1998 stelde de Amerikaanse ambassadeur bij de NAVO in Brussel, Alexander Vershbow, aan zijn regering voor het initiatief te nemen om samen met de Russen de Veiligheidsraad voor te stellen in Kosovo een "Internationaal Protectoraat" in te stellen. Na verkrijging van dit mandaat zou in Kosovo een internationale troepenmacht van 30000 man, bestaande uit NAVO-troe-

Op de bijeenkomst in het kader van de "Strategische Toekomstdiscussie Defensie" op 8 juni op de TUE suggereerde generaal van Baal dat de oorlog in Kosovo onvermijdelijk was; andere mogelijkheden waren er niet. Enkele weken later, in Stuttgart tijdens de Duitse Kirchentag, gaf Andreas Zumach (nu journalist, voorheen algemeen secretaris van "Aktion Sühnezeichen und Friedensdienst") een heel andere voorstelling van zaken. Kern van zijn betoog was dat men alles, wat tot een vreedzame oplossing had kunnen leiden, nagelaten heeft. Zijn betoog vond ik zo belangwekkend en overtuigend, dat ik het de lezers van onze Nieuwsbrief niet wil onthouden.

Ik geef zijn betoog met eigen woorden weer.

De crisis rond Kosovo kwam niet uit de lucht vallen. Al in 1989 rapporteerde Amnesty International dat demonstranten in Kosovo in isolatiecellen terecht kwamen, zonder contact met familie of advocaten, en zonder dat er een aanklacht tegen hen werd ingediend. In 1991 bekritiseerde Amnesty de politie wegens martelen en schieten op ongewapende Albanezen. In rapporten uit 1993 en 1994 werden meer wonden gedocumenteerd. Maar de internationale gemeenschap wilde het niet weten, en wilde niets doen. De Servische soevereiniteit was heilig.

Inmiddels was niet alleen de autonomie van Kosovo opgeheven, ook werd het geven van onderwijs in het Albanees verboden, en Albanese ambtenaren werden ontslagen en vervangen door Servische. Negen jaar lang hebben de Kosovaren zich voornamelijk via burgerlijke ongehoorzaamheid verzet tegen de opgelegde assimilatie. Ze deden dat o.m. door een indrukwekkende paralele maatschappij op te bouwen, met een eigen (illegale) regering, met professoren die thuis onderricht in het Albanees gaven. Al die tijd kregen ze geen enkele steun uit het westen (uiteraard met uitzondering van de steun van Kosovaarse emigranten).

Paralel met Bosnië

Kosovo was niet het enige gebied waar men diegenen, die op een vreedzame wijze naar een "civiele" maatschappij streefden, in de

Kosovo: overbodige oorlog?

kou liet staan. Kroatië en Bosnië toonden hetzelfde patroon. Als de vredesbeweging pleitte voor financiële steun aan de onafhankelijke media, opdat er wat tegengas tegen de nationalistische propaganda uit Belgrado, Zagreb of Sarajevo gegeven kon worden, kreeg ze te horen dat daar geen geld voor was. Als de Duits minister van BZ naar Zagreb reisde, en Aktion Sühnezeichen vroeg hem behalve Tudjman ook de leiders van de democratische oppositie te ontmoeten, was het antwoord nee. Dezelfde ervaring had Mient Jan Faber in december 1992 in Geneve, toen hij tevergeefs bij de EU-bemiddelaar Lord Owen probeerde een gesprek voor de democratische oppositie uit Sarajevo

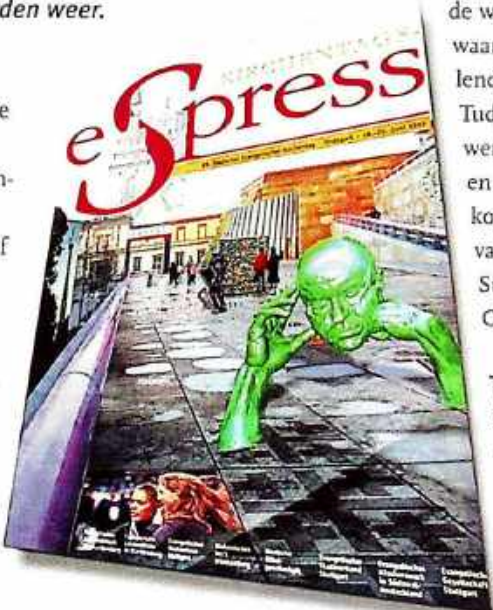
te arrangeren. Alleen krijgsheren, alleen zij die naar de wapens grijpen, zijn de aandacht van het westen waard. Met als gevolg dat de aanstichters van alle elende, de nationalistische voormannen Milosevitch, Tudjman en Izetbegovic, met alle egards behandeld werden, en men degenen, die werkelijk democratie en vooral verdraagzaamheid voorstonden, in de kou liet staan. Zij moesten het doen met de steun van weinig kapitaalkrachtige NGO's als Aktion Sühnezeichen, Pax Christi en de Helsinki Citizens Assembly.

Terug naar Kosovo

Bij het uitblijven van iedere internationale steun was de vreedzame oppositie tegen de Servische onderdrukking gedoemd te mislukken. Ibrahim Rugova verloor zijn geloofwaardigheid, en met name onder de jeugd groeide de de populariteit van de guerillabeweging UCK. Begin 1998 werd duidelijk dat de zaak volkomen uit de hand ging lopen. De Serviërs hanteerden het klassieke middel tegen een guerilla, te weten het verdrijven van de bevolking die verdacht werd de guerilla te steunen, zoals dit ook gebeurde in Vietnam, Afghanistan, Guatemala, El Salvador en ZO-Turkije (Koerden). Etnische zuivering op wel zeer grote schaal. Kon men daarbij nog passief blijven? En zo niet, wat dan te doen?

Op 7 augustus 1998 stelde de Amerikaanse ambassadeur bij de NAVO in Brussel, Alexander Vershbow, aan zijn regering voor het initiatief te nemen om samen met de Russen de Veiligheidsraad voor te stellen in Kosovo een "Internationaal Protectoraat" in te stellen. Na verkrijging van dit mandaat zou in Kosovo een internationale troepenmacht van 30000 man, bestaande uit NAVO-troe-

Op de bijeenkomst in het kader van de "Strategische Toekomstdiscussie Defensie" op 8 juni op de TUE suggereerde generaal van Baal dat de oorlog in Kosovo onvermijdelijk was; andere mogelijkheden waren er niet. Enkele weken later, in Stuttgart tijdens de Duitse Kirchentag, gaf Andreas Zumach (nu journalist, voorheen algemeen secretaris van "Aktion Sühnezeichen und Friedensdienst") een heel andere voorstelling van zaken. Kern van zijn betoog was dat men alles, wat tot een vreedzame oplossing had kunnen leiden, nagelaten heeft. Zijn betoog vond ik zo belangwekkend en overtuigend, dat ik het de lezers van onze Nieuwsbrief niet wil onthouden. Ik geef zijn betoog met eigen woorden weer.

De crisis rond Kosovo kwam niet uit de lucht vallen. Al in 1989 rapporteerde Amnesty International dat demonstranten in Kosovo in isolatiecellen terecht kwamen, zonder contact met familie of advocaten, en zonder dat er een aanklacht tegen hen werd ingediend. In 1991 bekritiseerde Amnesty de politie wegens martelen en schieten op ongewapende Albanezen. In rapporten uit 1993 en 1994 werden meer wandaan gedocumenteerd. Maar de internationale gemeenschap wilde het niet weten, en wilde niets doen. De Servische soevereiniteit was heilig.

Inmiddels was niet alleen de autonomie van Kosovo opgeheven, ook werd het geven van onderwijs in het Albanees verboden, en Albanese ambtenaren werden ontslagen en vervangen door Servische. Negen jaar lang hebben de Kosovaren zich voornamelijk via burgerlijke ongehoorzaamheid verzet tegen de opgelegde assimilatie. Ze deden dat o.m. door een indrukwekkende paralele maatschappij op te bouwen, met een eigen (illegale) regering, met professoren die thuis onderricht in het Albanees gaven. Al die tijd kregen ze geen enkele steun uit het westen (uiteraard met uitzondering van de steun van Kosovaarse emigranten).

Paralel met Bosnië

Kosovo was niet het enige gebied waar men diegenen, die op een vreedzame wijze naar een "civiele" maatschappij streefden, in de

Vredesdemonstraties, hier in 1983, horen bij Kirchentag.

Foto: Neue bildpost.

pen en Russen, gelegerd worden. "Grondtroepen zijn op den duur onontkoombaar" schreef Vershbow. Op deze wijze zou de strijd en de etnische zuiveringen beëindigd kunnen worden, en kon verder naar een politieke oplossing gezocht worden. Maar de Amerikaanse regering ging niet op dit voorstel in, ze was, evenals de andere NAVO-regeringen, er van overtuigd dat dreigen met lucht-aanvallen voldoende zou zijn om Milosevic in te laten binden. Dat had in Bosnië toch ook gewerkt, en tot Dayton geleid? Daarbij had men Rusland niet nodig. Met deze opstelling werd een mogelijkheid tot een vreedzame oplossing afgesneden.

Slikken of stikken

Wat men niet onderkende was dat Kosovo fundamenteel van Bosnië verschilde. Allereerst waren in Bosnië alle partijen oorlogsmoe, terwijl de strijd in Kosovo maar net begonnen was. Ten tweede ging het in Kosovo, in tegenstelling met Bosnië, om een gebied in Servië zelf, de emotionele lading hiervan was veel groter. En ten derde, het waren niet alleen de luchtaanvallen die de Serviërs naar de onderhandelingstafel in Dayton joegen, het succesvolle grondoffensief van de door de Amerikanen bewapende Kroaten en Bosniërs speelde een minstens even grote rol. Op naar Rambouillet. Van onderhandelingen was geen sprake, er lag een diktaat. "Slikken of stikken". Was tot dusver de Servische soevereiniteit als argument gebruikt om niets te doen, nu werden de voorstellen zo geformuleerd dat deze soevereiniteit zoveel mogelijk ge-

weld aangedaan werd. Ten eerste de eis dat Servië in Kosovo een NAVO-leger moest gedogen, een grotere inbreuk op je soevereiniteit dan een VN-leger. Ten tweede dat Servië in moest stemmen met een volksstemming, en ten derde de eis dat het de NAVO-troepen vrije doorgang moest verlenen, zodat ze zich vanuit Hongarije door Servië naar Kosovo konden verplaatsen (logistiek uiteraard de meest aantrekkelijke route).

Het werd dus stikken (bombarderen). De eerste drie weken, toen de bombardementen zich beperkten tot zuiver militaire doelen, bewerkten ze het tegendeel van wat beoogd werd. De Servische bevolking stelde zich massaal tegen Milosevic, en de etnische zuiveringen werden sterk opgevoerd. Niet alleen vanuit de dorpen in de streken waar het UCK actief was, maar ook vanuit de steden werd de Albanese bevolking massaal verdreven (er zijn overigens aanwijzingen dat de plannen hiervoor al gereed waren voordat de bombardementen begonnen, en dat de NAVO-luchtacties hier alleen als katalysator gewerkt hebben).

Na drie weken veranderde de NAVO van tactiek. Nu werden de doelen zo gekozen dat de economie van Servië zoveel mogelijk getroffen werd. Men wilde het leven voor de Servische bevolking zo moeilijk mogelijk maken, opdat de steun voor Milosevic af zou nemen. Daarnaast werd in het geheim met Milosevic onderhandeld, waarbij met name de Zweedse financier Peter Castenfelt, die tijdens onderhandelingen tussen Rusland en het IMF het vertrouwen van de Russen gewonnen had, een belangrijke rol speelde. Uiteindelijk ging de NAVO ermee akkoord dat de bezettingsmacht in Kosovo formeel een VN-macht zou zijn, dat er geen volksstemming kwam en de NAVO-troepen niet via Servië zouden reizen; concessies waartoe ze in Rambouillet niet bereid was. Waarbij opgemerkt moet worden dat het hier voor een deel om papieren concessies gaat. Reizen via Servië is so wie so niet aantrekkelijk meer nu de Servische infrastructuur door de NAVO-bombardementen verwoest is. En de stroom Servische vluchtelingen uit Kosovo maakt meer dan wat ook duidelijk dat Kosovo voor Servië verloren is. Daar is geen volksstemming meer voor nodig.

Nog iets over de rol van Rusland. Rusland's eigen optreden in Abchazië en elders in de Kaukasus was even eigengereid en egocentrisch als dat van de NAVO in Kosovo. Rusland heeft geen enkele reden zich verongelijkt te voelen. Daarmee is niet gezegd dat de NAVO-opstelling verstandig is. Jeltsin en Primakov waren geen vrienden van Milosevic, die de tegenstanders van Jeltsin (Alexander Rutskoï en Khasbulatov) steunde en regelmatig in Bel-

grado onthaalde. Maar de westerse politiek om de rol van de NAVO (waar Rusland buiten staat) op te waarderen ten koste van de OVSE en de VN is uiteraard tegen het zere been schoppen, verzwakt de positie van de pro-westerse politici in Moskou en drijft de Russen in het kamp van de Serviërs. Naar het oordeel van voormalig CIA-directeur Robert Gates speelt dit een grotere rol bij de opstelling van de Russen dan de z.g. "Slavische broederschap".

VN of NAVO?

Het argument om aanvankelijk voor een NAVO-macht in plaats van een VN-macht te kiezen was de slechte ervaring met het VN-commando in Bosnië. Dit argument gaat voorbij aan het feit dat in Bosnië alle wezenlijke beslissingen door westerse regeringen genomen zijn. In de eerste twee jaar werd de besluitvorming in het VN-commando gedomineerd door Engeland en Frankrijk, die beiden zowel lid van de veiligheidsraad als van de EU zijn. Het initiatief tot het achteraf gezien rampzalige besluit safe-havens in te stellen kwam van westerse regeringen, zeker niet van Rusland of China. En het was de Franse generaal Janvier, die na intern overleg met de Franse regering het dringende verzoek van om luchtsteun van dutchbat-commandant Karremans afwees. De reden hiervoor was niet dat zijn chef Akashi tegen bombarderen was, maar dat de contactgroep tot de overtuiging gekomen was dat een de facto opdeling van Bosnië (zoals die uiteindelijk in Dayton haar

beslag kreeg) de enige mogelijkheid was een einde aan de strijd te maken. Daarbij stonden de moslim-enclaves binnen Servisch gebied (met name Srebrenica en Zepa) in de weg. In deze omstandigheden leek het onverstandig te investeren in het behoud van de enclaves, en werd Karreman's verzoek afgewezen.

Mijn konklusie kan niet anders zijn dan dat de wegen, die mogelijk tot een vreedzame oplossing hadden kunnen leiden, niet bewandeld zijn, en dat er relatief snel tot militair ingrijpen besloten is. Zij die op een vreedzame wijze oppositie voeren (zoals Ruhova) krijgen wel onze sympathie, maar niet onze steun. Die steun komt pas als ze naar de wapens grijpen (zoals het UCK). Deze opstelling hangt samen met de westerse politiek t.a.v. de veiligheids-instituten. Voor militair ingrijpen hebben we de NAVO, voor preventie de OVSE. De westerse politiek om de NAVO op te waarderen ten koste van de OVSE (door in de NAVO veel geld en prestige in te investeren, en in de OVSE weinig) heeft als vermoedelijk onbedoeld neveneffect dat vreedzame preventie een lagere prioriteit krijgt. In ieder geval is duidelijk dat de uitspraak (24-3-98) van de Duitse minister van BZ Joschka Fischer dat "alle diplomatieke en politieke mogelijkheden uitgeput waren" in strijd met de waarheid was.

Jan Emck

Haagse Vredesconferentie: "De oorlog uitbannen"

Enkele persoonlijke indrukken en ervaringen.

Gedurende twee dagen, 13 en 14 mei, woonde ik het "Hague Appeal for Peace", in het Haags Congrescentrum bij. Rondlopen in het congrescentrum was op zichzelf al een belevenis, met 8000 deelnemers uit de gehele wereld, waaronder zeer kleurrijke figuren; met muziekgroepen, met de vele stands en posters, waar de diverse deelnemende organisaties lieten zien waar ze mee bezig zijn.

Bijwonen betekende hier ook een keuze maken uit de zeer vele interessante programma's die er geboden werden. Ik had voor de 13e en de 14e mei gekozen, omdat op de 14e 's ochtends de workshops over de nucleaire bewapening in Zuid Azië en het Indisch-Pakistaanse conflict gehouden werden, een onderwerp waarmee ik me ook in het IKV had beziggehouden. Deze workshop werd door de Pakistaanse en Indische vredesbeweging samen met het IKV georganiseerd. Het was goed te zien dat althans in de vredesbeweging Indiërs en Pakistani harmonisch samenwerken.

Die middag koos ik eerst voor een hierop aansluitend programma "Dialogue in Nonviolent Solutions of the Kashmir Issue". Althans ik dacht dat het een aansluitend programma zou zijn. Maar dat pakte anders uit, want de deelnemers en daardoor de sfeer waren heel anders. Naast vertegenwoordigers uit de Indische en Pakistaanse vredesbeweging werk het programma gedragen door organisaties als "Jammu Kashmir Democratic Freedom Party" en het JKLF (Jammu Kashmir Liberation Front). Opmerkelijk was dat deze organisaties pas bij de voorbereiding van deze workshop hoorden van het bestaan van de vredesbewegingen in India en Pakistan. Terwijl Kashmir en

Wall, Redefined: A Peace

Piece. The Hague Appeal for Peace, May

1999. www.members.tripod.com/chimpgr1

het Indisch-Pakistaanse conflict alles met elkaar te maken hebben, werkten de organisaties die zich hiermee bezighouden volkomen langs elkaar heen. Waar een vredesconferentie al niet nuttig voor kan zijn. Het JKLK is een organisatie die me kwa opstelling aan de PKK deed denken; mijn sympathie voor deze organisatie is bij deze eerste kennismaking bepaald niet toegenomen. Desondanks gebeurde er een klein wonder: de betrokken organisaties - Indiëse en Pakistaanse vredesbeweging en organisaties die streven naar een vrij Kashmir - werden het eens over de wijze waarop het Kashmir-vraagstuk vreedzaam opgelost kan worden. Kernpunt daarbij was het recht van de Kashmiris hun eigen toekomst te bepalen. Waar de meningen fel bleven botsen was t.a.v. de vraag of het geweld van het JKLK tegen anders-denkenenden of anders-gelovigen gerechtvaardigd was.

De rest van de vrijdagmiddag besteedde ik aan programma's die met bewapening te maken hadden: Een programma "New Military Technologies and their Future Impact on Peace and Security", waar je bepaald niet vrolijk van werd, en een programma over verarmd uranium. Dit programma was zeer informatief; ik hoop later

Illustratie: Global Voyage Report Peace Boat (<http://www.peaceboat.org>)

nog eens op dit onderwerp terug te komen. Vermeldenswaard is dat in officiële Pentagon-documenten van voor 1990 gesteld werd dat het gebruik hiervan ook voor de eigen militairen risico's in kan houden; terwijl de na de Koeweit-oorlog verschenen documenten hierover het zwijgen toe doen. Een hierop volgende bijeenkomst was gewijd aan het starten van een campagne tegen het gebruik van verarmd uranium; zelf heb ik deze bijeenkomst niet meer bijgewoond maar ben naar Eindhoven terug gegaan.

Tot zover over de vrijdag. De donderdag daarvoor was ik minder actief. Veel tijd besteed aan het oriënteren, hoe werkt alles, waar vinden de bijeenkomsten plaats, etc. En aan ontmoetingen, met vredesactivisten uit de hele wereld, en met oude vrienden uit de kruisraketentijd en van de Vredeskaravaan door Joegoslavië (1991). Uiteindelijk die dag twee programma's bijgewoond, "Global Action to Prevent War: Regulating Armaments, Disarmament and Defensive Security" en een programma over de status van Jeruzalem. De titel van het eerste programma, vrij vertaald "De oorlog uitbannen", geeft zeer goed weer waar het in de Haagse vredesconferentie in wezen om ging. Over dit programma wil ik nog iets meer zeggen.

Eigenlijk was het een tweede keus; ik ben sceptisch geworden t.a.v. de mogelijkheid om met campagne voeren het grote publiek te bereiken (wat nodig is als je echt iets wil bereiken). Maar er was op dat tijdstip geen ander onderwerp dat mij sterk boeide, daarom ben ik hier naar toe gegaan. En hoewel mijn scepcis gebleven is, vond ik de argumentatie van de betrokken forumleden indringend en overtuigend; met name die van Randall Forsberg (mogelijk bij sommige lezers bekend als de voor-vrouw van de Amerikaanse Freeze-beweging). Forsberg betoogde dat er sinds 1989, voor de eerste keer in de geschiedenis, geen reële militaire dreiging meer voor de westelijke grote mogendheden bestaat. Maar desondanks is hun politiek is erop gericht hun militaire apparaten en wapenindustrie in essentie in stand te houden. Ook de ontwikkeling van nieuwe wapensystemen gaat onverminderd voort. De argumentatie hiervoor is dat mogelijk over 10 of 20 jaar een nieuwe dreiging van Rusland of China uit kan gaan (de dreiging van Noord Korea, Syrië of Irak rechtvaardigt geen budget van 250 miljard dollar per jaar). Forsberg bepleitte het maken van afspraken met Rusland en China om in gezamenlijk overleg tot forse reducties in de militaire apparaten te komen. Zonder dat zal de westelijke wapenopbouw op termijn door die landen als een bedreiging ervaren worden, en leiden tot een nieuwe koude oorlog.

Was het door mij bijgewoond programma gewijd aan de bewapenings problematiek, in andere deelprogramma's van "Global Action to Prevent War" stond conflict-preventie centraal. Een twintigtal voorstellen werden daar gelanceerd, waaronder: een verdrag dat de rechten van minderheden vastlegt; een verdrag dat verplicht "human rights" waarnemers toe te laten; het oprichten van een corps getrainde beroeps-bemiddelaars en van een VN "Conflict Mediation Panel" (met duidelijk omschreven bevoegdheden, dat informeler kan werken dan de veiligheidsraad; oprichten van een permanent VN vredesbewaking leger en idem politiemacht. Kern van alle voorstellen is ervoor te zorgen dat ontwikkelingen als in Ruanda en Kosovo als in een vroeg stadium de aandacht van de internationale gemeenschap krijgen, en dat niet gewacht wordt tot het conflict volkomen uit de hand gelopen is.

Het gegeven dat tijdens alle besprekingen over wegen naar het uitbannen van oorlog de oorlog in Kosovo volop woedde, maakte alles extra actueel. Waarbij het goed was dat onze Zuid-Afrikaanse mede-congressisten niet ophielden ons Europeanen er op te wijzen dat datgene wat toen in Kosovo gebeurde in landen als Angola, Zaire en de Soedan al jaren lang de dagelijkse praktijk is. Terugkijkend op twee dagen Haagse Vredesconferentie kan ik niet anders zeggen dan dat het een zeer boeiende ervaring was; wel heb ik, achteraf gezien, de bewapeningsvraagstukken te veel en andere onderwerpen te weinig aandacht gegeven.

Jan Emck

Date sent: Thu, 02 Mar 2000 20:34:14 +0100
To: office@globalreflexion.org
From: Miguel <marmi@imola.queen.it> (by way of
Herman de Tollenaere <hermantl@stad.dsl.nl>)
Subject: Kosovo Roma [fwd]

Feel free to pass this around...

This is a leaflet we plan to distribute during a concert of "Rom" music here in Imola, Italy. The text is rather long, but people have time to read it while waiting for the music to start.

Miguel Martinez

There is corner of Europe where having a slightly darker shade of skin is enough to risk being kidnapped, tortured, raped, killed... enough to have your house burned down and all your belongings taken away.

This corner is Kosovo, the only place in Europe where the Roma used to have houses and jobs and lived peacefully with their neighbours; where they could study at school in their own language and where they even had a minister in the government.

Thanks to the war we stepped so lightly into, our allies have cleaned Kosovo from "Gypsies" with a pogrom which has no precedents since the times of WWII. 50,000 NATO soldiers have done nothing to prevent this genocide.

Thousands of families lost everything in a few days; those who survived went to Serbia - a country suffering from an embargo and which already hosts one million refugees; to Montenegro or Macedonia - countries on the brink of civil war. A small nucleus stayed in Kosovo, besieged in camps and ghettos: going shopping or to hospital means risking their lives.

Many borrowed money at an interest rate of ten per cent a month to get on boats belonging to mafiosi from our and other countries, in order to cross the Adriatic. Not all came across alive, and those who did often live in hair-raising conditions in camps.

Tonight you will be listening to very beautiful music; but the happiness it expresses should not allow us to forget the words of those who are still down there - the Roma mothers of a camp called Stenkovac 2 in Macedonia; words we pass on to you as we received them:

"Mothers all over the world, as we are writing this appeal to you, our hands are frozen, the only light is the light of the candle whose flame is swinging in the wind in our tent.

Instead of heat from the stove, our children's hearts are warmed only by our motherly love and our hopes for a better future. Mothers all over the world, please help us, help our children in this, the worst times in our lives."

Kelebek
<http://www.kelebekler.com/>

Date sent: Sun, 27 Feb 2000 17:13:12 +0100
To: office@globalreflexion.org
From: Herman de Tollenaere <her-
mantl@stad.dsl.nl>
Subject: ontwerp pamflet Balkan/8 maart

Beste mensen

onderstaand is een ontwerp pamflet over Kosovo, bestemd voor 8 maart, Internationale Dag van de Vrouw in Leiden; 1 A4 groot.

Eventuele suggesties voor verbetering zijn van harte welkom; bijvoorbeeld op de bijeenkomst van het Anti Oorlogs Comité Leiden op woensdag 1 maart a.s.

groeten,

8 maart: steun vrouwen op de Balkan

In Nederland zijn inkomens van vrouwen nog steeds lager dan van mannen. Tegen vrouwen, die door ondraaglijke werkdruk in de WAO terechtkomen, voeren regering en pers een hetze.

Sinds honderd jaar is 8 maart de Internationale Dag van de Vrouw: een idee van socialiste Clara Zetkin. Toen al streden vrouwen tegen oorlog. Ook nu lijden vrouwen door oorlogen en hun gevolgen. Maar zij strijden daar ook tegen. Ook rond Joegoslavië: waar de NAVO in 1999 met bommen aanviel. Twee voorbeelden: het Humanitair Vrouwencomit  Orahovac; en de Roma-vluchtelingvrouwen in Macedonië.

Nederlandse militairen trokken in juni 1999 Orahovac in Kosovo binnen. Vlak achter hen kwam het UCK. Doden vielen. In buurten waar Albanen, Serven, en Roma ( zigeuners) door elkaar woonden, brandden al snel de huizen van de twee laatst genoemden. De KFOR/NAVO deed hier niets tegen.

Ongeveer vierduizend niet-Albanen van Orahovac vluchtten naar een klein getto-wijkje. De NAVO omringde het getto met NAVO prikkeldraad met scheermesjes. Dit is strijdig met internationaal recht. Na al die maanden kunnen zij nog steeds zich niet bewegen buiten dit gebied. Wie dat probeert, heeft verwonding of dood te vrezen. Geen kranten, geen TV, geen telefoon. Voedsel is schaars.

Natasha, 27 jaar, slaagde er in, uit Orahovac te vluchten. Met twee lotgenotes richtte zij het Humanitair Vrouwencomit  Orahovac op, om de achtergeblevenen te steunen. Dit comité heeft drie eisen:

- KFOR moet veiligheid, voedsel, water, elektriciteit en telefoonverkeer
- normale leefomstandigheden- garanderen; ook voor de niet-Albanezen in Orahovac
- KFOR moet bewegingsvrijheid garanderen voor iedereen in Orahovac
- KFOR moet onmiddellijk een veilige busroute garanderen van Orahovac naar het niet door de NAVO bezette deel van Servië

We kunnen het Humanitair Vrouwen Comité Orahovac steunen via SaveFamilies@aol.com

Duizenden Roma-vluchtelingen uit Kosovo zitten nu in kampen als Stenkovec 2 in Macedonië. Want in Kosovo zijn 80% van de Roma-huizen in brand gestoken; 90% geplunderd (in Kosovska Mitrovica-Zuid is dat zelfs nog meer). In slechts 5% van die huizen wonen nog Roma. Tegen geen enkele Roma loopt een aanklacht wegens gewelddaden tegen Kosovo-Albanezen. De omstandigheden in Stenkovec zijn slecht. Vlees, groente, en fruit mogen de Roma niet eten. De winter moeten zij in lekke zomertenten zien te overleven.

Begin november 1999 stierven twee Roma-vrouwen in het kamp: Ajvazi Azemine uit Kmetovica-Gilane, en Raba Buza uit Kosovo Polje. Zij waren niet de eersten of de laatsten. De vluchtelingen voeren hongerstakingen en andere acties uit protest tegen de mensonterende omstandigheden.

De Roma-vrouwen van kamp Stenkovec roepen internationaal op, hen te steunen. Zij eisen:

- Stop discriminatie en fascisme [ook bij voorbeeld tegen Roma in de Tsjechische republiek]
- Stop etnische zuivering in Kosovo
- Landen van Europa en de wereld, erken Roma uit Kosovo als vluchtelingen

De Roma-vrouwen in de kampen in Macedonië willen door gaan met hun acties. Zij vragen om solidariteit, via email in Macedonië: drom@soros.org.mk en asmet@romanationalcongress.org

Meer weten? Anti-oorlogscomité Leiden, tel. 071- 5220296.
Postbus 2228,
2301 CE Leiden
Balkan Vredescoalitie, Internet: http://www.geocities.com/vrede_nl

Herman de Tollenaere

My Internet site on Asian history and "new" religions:

<http://stad.dsl.nl/~hermantl/>

See also SIMPOS, information on occult tendencies' impact on society:

<http://www.stelling.nl/simpos/simpoeng.htm>

FEB. 2000

Guinea Foreign Minister Zainil Abidin Sanusi has received in Conakry Ambassador in the Yugoslav Foreign Ministry Danilo Milic, who brought a message from Foreign Minister Zivadin Jovanovic, the Yugoslav government said on Tuesday.

The message, in written form, related to bilateral relations, some foreign political questions and Yugoslavia's international position, and stressed the importance Yugoslavia attaches to relations with Guinea and other African countries.

The Guinea minister reaffirmed an interest in further developing bilateral relations, and upheld Yugoslavia's sovereignty and territorial integrity, as being in the interest of the non-aligned countries.

He said it was necessary that Yugoslavia return as soon as possible to the non-aligned movement and to all international organisations, and stressed Guinea's readiness to help actively towards this end.

In this connection, Guinea Prime Minister Lamine Sudimo, and a number of foreign ambassadors, visited the Yugoslav embassy in Conakry.

Meeting with Milic and with Yugoslavia's Ambassador to Guinea Slobodan Rakovic, Sudimo stressed the need for expanding bilateral political and economic cooperation.

He stressed especially the importance of the role played by Yugoslav companies, primarily Energoprojekt, in Guinea's economic development, the government statement said.

YUGOSLAV OFFICIAL SAYS KOSOVO AND METOHIJA'S SERBS TARGET OF GENOCIDE

Crimes committed against Serbs and other non-Albanians in the Yugoslav republic of Serbia's Kosovo and Metohija province have all characteristics of genocide, according to Rodoljub Etinski, chief Yugoslav Foreign Ministry legal adviser.

Etinski told Radio Belgrade on Tuesday, that the charges that Yugoslavia had filed with the International Court of Justice in The Hague on January 4 against eight NATO member states that had participated in the alliance's aggression on the country were more comprehensive than those filed on April 29, 1999, because these countries had made a series of errors since the deployment of their troops and personnel in Kosovo and Metohija under UN Security Council Resolution 1244.

Under the resolution, it has been

these countries' obligation to restore order, peace and security for all in the province, he said adding that they had not done so for Serbs and members of other ethnic groups.

Consequently, they have violated the mandate given them by the UN Security Council.

Etinski said that Yugoslavia had filed charges against Belgium, Canada, the Netherlands, Great Britain, France, Italy, Germany and Portugal.

Commenting on the reparations issue that has been included in the charges, Etinski said that the charges for the largest part dealt with the damage caused by the NATO bombing.

He said that the basic document had 350 pages, saying that the damage caused by NATO was described on some 180 pages.

The eight countries are to respond to the charges and raise possible objections to the Court's dealing with the charges or to the validity of the charges by July 5, he said.

STRONG PROTEST OVER GENOCIDE IN KOSOVO AND METOHIJA

The organizations of Yugoslav war veterans and patriots strongly protested in a joint letter sent on Wednesday to the UN Security Council over the genocide against the non-Albanian population of Kosovo and Metohija carried out by the terrorist so-called KLA, which is sponsored by NATO.

The Patriotic Alliance of Yugoslavia, the Alliance of the Societies of the Veterans of the Liberation Wars of Serbia from 1912 - 1920 and Their Descendants, the Federation of the Veterans of the National Liberation War of Belgrade and the veterans of 1990 said in the joint letter that since the arrival of KFOR in Kosovo and Metohija the KLA criminals have killed 600 Serbs, Montenegrins and ethnic Albanians who do not support the barbarism of their compatriots in Serbia's southern province.

These organizations demanded from the Security Council and the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) to take firm steps to ensure the consistent implementation of Resolution 1244 and secure the return of the expelled non-Albanian population to Kosovo and Metohija, as well as the Yugoslav Army and the security organs.

DUTCH KFOR TROOPS' RESPONSIBILITY FOR

SERB WOMAN'S DEATH TO BE DETERMINED

The Dutch Defence Ministry has admitted that Dutch troops participating in the UN peacekeeping force KFOR made a mistake recently when they did not help transport a Serb woman in Orahovac, Kosovo and Metohija, to hospital because of which the woman died.

Dutch military police is to investigate the case and estimate whether proceedings will be instigated against the Dutch KFOR troops, Brussels media quoted Tuesday the Dutch Defence Ministry as saying in a statement.

The deceased woman's family and a doctor urged the Dutch troops in Orahovac, in the southwest of the Yugoslav republic of Serbia's province, to help transport the woman to hospital in Kosovo Polje at Pristina but the troops refused to do so, the statement said.

The woman died of a heart attack in the outpatient clinic in Orahovac on January 16 after waiting more than five and a half hours for the Dutch troops to help her.

ARMED ATTACK ON POLICE CHECKPOINT IN SERBIAN TOWN OF VRANJE

Mortar fire was opened on Monday night at a police checkpoint in the village of Konculj, near Bujanovac, close to Vranje in southern Serbia, Vranje district public prosecutor Milan Bozilovic said on Tuesday.

Several mortars were fired from the direction of the village of Dobrosin but, luckily, no one was hurt.

The investigation was conducted by the Vranje investigating judge and deputy district public prosecutor.

The police said that it is believed the attack was carried out by ethnic Albanian bandits and terrorists.

BRITISH, U.S. SPIES IN SERBIA PREPARED AIR STRIKES - GERMAN PAPER

A German newspaper said on Tuesday that U.S. and British agents had fed deliberate lies to Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE) ambassadors so as to lay the groundwork for NATO's aggression on Serbia (Yugoslavia).

In a lengthy article on the role of

western intelligence services in preparing and executing the NATO aggression in early 1999, the Junge Welt newspaper said there had been U.S. and British agents in the OSCE mission to Serbia's Kosovo-Metohija province.

The authors, an authority on secret services and a journalist, stress the important role played in this by U.S. State Department army veteran William Walker, who in the mid-1980's had done similar dirty work for Washington in Latin America.

"Walker deliberately published a totally false account of the alleged massacre (of ethnic Albanians) in the village of Racak," the authors stress.

Complaints about Walker, they add, come also from Serbs in Croatia, since he had, as provisional administration chief in East Slavonia in 1996/97, "strongly supported Croatia's policy of ethnic cleansing."

During the "Kosovo war," which is the western euphemism for the NATO aggression on Yugoslavia, NATO formed a "militant brotherhood" with the ethnic Albanian terrorist Kosovo Liberation Army (KLA).

The crucial role in this was played by western intelligence services, notably the American CIA and the British Secret Service as well as the German BND, which assisted the opposition in Belgrade, and by the Austrian HNA, the authors stress.

Meanwhile, writes the Berlin leftist newspaper, the Israeli Mossad secret service warned its government in a report of a growing threat of the KLA turning Kosovo into another Afghanistan, and of the KLA being a serious threat to peace in the Balkans.

The authors set down their views on the NATO aggression on Serbia in a 280-page book which is due to be released later in January and from which the Junge Welt newspaper carried excerpts on Monday and Tuesday.

Search suc.org:

Choose S.U.C. Page
About S.U.C.
S.U.C. Activities
News from Serbia
Kosovo Crisis
Bosnia, Croatia
Help children
BLAGO Fund
Serbian History
Serbian Art
Book Library
Become a member

Ukraine War Crimes Tribunal Condemns Washington, NATO, IAC, Dec 01

KIEV, Ukraine--President Clinton and other NATO leaders were found guilty of crimes against peace by an International Peoples Tribunal on NATO War Crimes Against Yugoslavia (English translation) that met Jan. 23 in the parliament building of this beautiful ancient capital. The hearing was held in defiance of the U.S.-backed regime of President Leonid Kuchma, who wants to bring Ukraine into NATO.

Delegates from Ukraine, Belarus, Russia, Yugoslavia, the Czech Republic, Poland, Germany and the United States took part in the hearing. The U.S. was represented by Larissa Kritskaya and Bill Doares of the International Action Center. Kritskaya and Doares were shown on the front page of the major daily Kievsky Vedomosty under the headline "Americans Who Dream of Destroying NATO."

The Kiev tribunal was the second in a series of hearings organized by the International Peoples Tribunal, which was initiated in Russia by All-Slavic Assembly. The first was held in the Russian city of Yaroslavl Dec. 14. Others are planned for Belgrade (March 27), Warsaw and Minsk. The Kiev tribunal focused on charges of crimes against peace-conspiracy to cause a war. IPT organizers plan to coordinate their efforts with the Commission of Inquiry on U.S./NATO War Crimes Against Yugoslavia organized by the International Action Center and former U.S. attorney general Ramsey Clark.

The Ukraine hearing, which was chaired by Prof. Mikhail Kuznetsov of Moscow, got considerable support from the Socialist, Communist and other Ukrainian opposition parties. Socialist Party deputy Vil Nikolayich Romashenko was vice president of the tribunal.

The judges and participants heard eyewitness testimony from Yugoslav delegates who told of the death and destruction inflicted by NATO bombs and missiles, which took 2,000 civilian lives. They also heard several parliamentarians who had visited Yugoslavia during the war.

Deputy Sergei Kaszian of the Belarus parliament

told of his meetings with ethnic Albanian Kosovar leaders who condemned the NATO bombing and held the U.S. responsible for the destruction of their country. Kaszian said that NATO forces used had brutalized Kosovar refugees, separating children from mothers and sending them to different countries. He also testified to the large number of children killed or wounded by NATO bombs and missiles.

Ukrainian Communist deputy Vladimir Moiseenko represents the Donbass coal-mining region and chairs the Ukraine Association to Restore the Soviet Union. He pointed out that NATO was from its inception an aggressive alliance aimed against East Europe and the Soviet Union and compared the U.S.-NATO strategy used to break up Yugoslavia with its current strategy toward Ukraine. He quoted U.S. strategist Zbigniew Brzezinski's description of Ukraine as a "military platform" for NATO's expansion to the east. A NATO Ukraine would become a base to invade Belarus and later Russia, Moiseenko said. He condemned Ukraine's U.S.-backed president Leonid Kuchma for facilitating NATO's expansion but said, "The Ukrainian people are waking up to resist Ukraine's colonization." He also called on the rest of the world to apply economic sanctions against the U.S. and other NATO states if NATO is not dissolved. "But the world is not insane yet and has the strength to stop NATO and its 'spiritual leader' the United States."

Retired Soviet admiral Anatoli Yurkovsky, now a member of Ukrainian parliament, testified that NATO was also aimed at the Albanian people. He told of the 1996 mass uprising in southern Albania against the U.S.-backed Berisha regime. The insurgents "formed committees of national salvation that were like the workers' councils in Russia in 1917. But they were smothered by the massive intervention of NATO troops."

Larissa Kritskaya, a member of the International Action Center, said that "corporate America has dominated Ukraine long enough to deliver the country to the point of total destruction. But there is another America inside the land of giant corporations, and that is conscious people in the U.S. We are happy to be here today representing these people as your friends and supporters in your struggle against the coming colonization planned by U.S.-led NATO."

IAC spokesperson Bill Doares condemned the war against Yugoslavia "as a cynical maneuver carried out to enrich giant U.S. corporations that profit off death and destruction." He said that "bombs and missiles are not the only agency of destruction. When the International Monetary Fund orders Ukraine to close down its coal mines and steel plants, reducing workers to starvation, is that not an act of war?" He denounced NATO as "the strike force of the International Monetary Fund."

Yugoslav ambassador to Ukraine Goiko Dapcevic said, "the fact that the war crimes tribunal took place here in Ukraine and the fact that there were many representatives

of your country willing to testify in the name of truth about the horrible crimes committed during this unlawful war that brought a human tragedy to Yugoslavia speaks to our unity. Yet the war in Yugoslavia is still far from its end," he continued. "Though there are no missiles and bombs falling from the sky right now, there is also no peace for us at this time. And the most difficult thing now is our incapacity to break the blockade on information. Therefore an event like the war crimes tribunal has special value in our struggle to tell the world the truth about this war and the present condition of my country."

International Action Center
39 West 14th Street, Room 206
New York, NY 10011
email: iacenter@iacenter.org
<http://www.iacenter.org>
phone: 212 633-6646
fax: 212 633-2889

home | [suc home](#) | [suc info](#) | [site map](#) | [members-](#)
[hip](#) | [contact](#)
© 1996-99 Serbian Unity Congress.

3-9-2000

- >proportionality which requires that every attack should produce specific
- >and decisive military advantages. More specifically, the choice of
- >targets, such as Serbian radio and television or factories producing
- >consumer goods, is incompatible with the prohibition to target civilian
- >objectives. The use of certain weapons, such as those containing depleted
- >uranium, violates the precautionary principle that requires the attacker
- >not to cause serious, extensive or irreversible damage.
- >
- >The violation of international law by the NATO member states is all the
- >more flagrant as these states refused to have an impartial body decide on
- >the lawfulness of their actions, including by analysing their arguments
- >based on prior violations of international law perpetrated by
- >Yugoslavia. In spite of their declarations in favour of the rule of law
- >and of justice, none of the intervening powers accepted to have the
- >International Court of Justice decide on these issues.
- >
- >NATO decided to take action after the Rambouillet talks broke down. And
- >yet these talks had made serious progress of the political issues before
- >last minute conditions, which were apparently unacceptable to the Serbs,
- >led to an impasse.
- >
- >The war strategy that devastated Yugoslavia and made Kosovo non-liveable
- >produced more refugees and victims than would have been caused by any
- >other combination of force and diplomacy. So it must be contested, both
- >from the political and the moral point of view. It was accompanied by a
- >media campaign to systematically legitimise the operations under way.
- >
- >The arrangements made at the end of the bombing are intended to make
- >international aid contingent to the results of elections in Yugoslavia and
- >make aid contingent on the political options adopted by its beneficiaries,
- >which is not a very honourable means of political interventions in the
- >internal affairs of a third country. For its part, under the
- >administration created by NATO forces, Kosovo has become a

BELGRADE, Feb 3 (AFP) - About 1,000 people, mostly non-Albanian Muslims, fled southwestern Kosovo into Serbia in January, the UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) in Belgrade said Thursday.

The Muslims left the southwestern Kosovo town of Prizren and Gora region to take shelter in Novi Pazar, a Muslim-populated Serbian town, UNHCR spokesman Maki Shinohara told reporters.

Some told UNHCR field workers they had left the province following the murder of a four-member Muslim family in Prizren on January 11. They feared they might also be attacked, Shinohara said.

Areas of Prizren and Gora with large non-Albanian Muslim and Goran communities, both Serb-speaking, feel vulnerable to threats by the ethnic Albanian majority.

A handful of Serbs have remained in Prizren, living under the constant protection of the NATO-led international KFOR force. KFOR

was deployed in Kosovo after Belgrade troops withdrew from the province at the end of NATO bombings last June.

Shinohara said the report was "discouraging" and "worrying" news after the Wednesday attack against a UNHCR bus near Kosovska Mitrovica, in the north, which left two Serbs dead and three injured.

Some 250,000 Serbs and non-Albanians have fled Kosovo since last June, and the province has been plagued by inter-ethnic violence ever since, despite the presence of some 42,000 peacekeeping troops.

Herman de Tollenaere

My Internet site on Asian history and "new" religions:

<http://stad.dsl.nl/~hermantl/>

See also SIMPOS, information on occult tendencies' impact on society:

<http://www.stelling.nl/simpos/simpoeng.htm>

Forwarded messages represent only the views of their authors, not

Anzeigenaufgabe <http://www.BerlinOnline.de/markt/anzeigen_aufgabe/?medium=BZG>

Mediadaten <http://www.BerlinOnline.de/wir_ueber_uns/berliner_zeitung/>

www.otto.de <[http://www.BerlinOnline.de/bin/adcount.cgi/2/1712?url=http://ad.de.doubleclick.net/jump/N453.imp.berlinonline.de/B17141;sz=80x30;ord=\[timestamp\]?](http://www.BerlinOnline.de/bin/adcount.cgi/2/1712?url=http://ad.de.doubleclick.net/jump/N453.imp.berlinonline.de/B17141;sz=80x30;ord=[timestamp]?)>

Ran an Berlin! <<http://www.BerlinOnline.de/bin/adcount.cgi/2/1852?url=http://www.berlinonline.de/service/leserservice/.html/probe.html>>

<<http://www.BerlinOnline.de/img/trans.gif>> Berliner Zeitung
<http://www.BerlinOnline.de/aktuelles/berliner_zeitung/> [zur Ressortübersicht Politik]
<http://www.BerlinOnline.de/aktuelles/berliner_zeitung/politik/.html/5index.html>
[zum Newsletter] <<http://www.BerlinOnline.de/service/postbote/.html/blz.html>>
<<http://www.BerlinOnline.de/img/trans.gif>>

Politik <http://www.BerlinOnline.de/aktuelles/berliner_zeitung/politik/.img/artikel_top.gif>

"Ich spürte, da stimmte etwas nicht"

RACAK!

Im Januar 1999 starben in Racak über 40 Albaner - Geheime Berichte widersprechen der These von einer gezielten Hinrichtung

Bo Adam, Roland Heine und Claudius Technau

BERLIN, 23. März. Bei der Weichenstellung für den Kosovo-Krieg spielte ein kleines Dorf eine wichtige Rolle: **Racak**. In diesem von Albanern bewohnten Ort sollen serbische Sicherheitskräfte am 15. Januar 1999 kaltblütig unbewaffnete Zivilisten hingerichtet haben. So hat es, neben vielen anderen Politikern der Nato, US-Präsident Bill Clinton behauptet. Wurde die Öffentlichkeit der Nato-Staaten im Frühjahr 1999 mit Halbwahrheiten und unbewiesenen Behauptungen versorgt, um die Zustimmung zu einem militärischen Eingreifen der Nato in den Kosovo-Konflikt zu sichern? Die "Berliner Zeitung" konnte geheim gehaltene Dokumente einsehen, die an der gängigen Version der Ereignisse zweifeln lassen:

Was ist im Januar 1999 geschehen? Nehmen wir die Anklageschrift des Haager Kriegsverbrechertribunals für Jugoslawien: "Am 15. Januar 1999 wurde das Dorf **Racak** (Gemeinde Stimlje/Shtime) in den frühen Morgenstunden durch Sicherheitskräfte Jugoslawiens und Serbiens angegriffen. Nach einer Bombardierung durch die Jugoslawische Armee betrat serbische Polizei später am Morgen das Dorf und begann, die Häuser zu durchsuchen. Auf Dorfbewohner, die versuchten zu fliehen, wurde im ganzen Dorf geschossen. Eine Gruppe von 25 Männern versuchte, sich in einem Gebäude zu verstecken, doch sie wurde entdeckt durch die serbische Polizei. Sie wurden geschlagen und wurden dann zu einem nahem Hügel gebracht, wo Polizisten sie erschossen. Alles in allem töteten die bewaffneten Kräfte Jugoslawiens und Serbiens etwa 45 Albaner in **Racak** und Umgebung." Die Haager Anklageschrift kennzeichnet dies als "Mord an kosovo-albanischen Zivilisten".

Diese Darstellung entspricht den Erklärungen des US-Amerikaners William Walker, damals Leiter der OSZE im Kosovo. Am Tag nach der Tragödie in **Racak** besucht er das Dorf. Sein Urteil steht sofort fest: Er habe zunächst die Leichen von mehr als 20, meist älteren Männern gesehen, sagt er, die "offenkundig dort hingerichtet wurden, wo sie lagen". Später habe man die anderen gefunden. Ein tags darauf unter Walkers Regie fertig gestellter "special report" der OSZE-Mission fasst zusammen: Man habe Beweise gefunden für "willkürliche Verhaftungen, Tötungen und Verstümmelungen von unbewaffneten Zivilisten". Im Detail listet der Report auf: 23 erwachsene Männer in einem Hohlweg oberhalb **Racaks**, "viele aus extremer Nahdistanz erschossen", ferner vier erwachsene Männer, die anscheinend auf der Flucht erschossen wurden, sowie 18 Leichen im Dorf selbst. Unter Letzteren waren auch eine Frau und ein Junge.

Die Bilder von den Leichen lösen weltweit Entsetzen und Empörung aus. Ein "galvanisierendes Ereignis" nennt es US-Außenministerin Madeleine Albright. Drei Tage später verlangt sie als "Bestrafung" die Bombardierung Jugoslawiens. In einem Brief an Jugoslawiens Präsident Milosevic schreibt der deutsche Außenminister Joschka Fischer am 20. Januar, jedwede Entschuldigung Belgrads würde "auf keinen Fall die Hinrichtung von 45 unbewaffneten Personen, darunter Frauen und Kinder, durch die Sicherheitskräfte rechtfertigen". Später wird Fischer sagen: **Racak** "war für mich der Wendepunkt".

Dementi aus Belgrad

Die jugoslawische Regierung bestreitet die Vorwürfe vehement. Belgrad spricht von einer Polizeiaktion gegen UCK-Terroristen. Die Getöteten seien am Abend des 15. Januar von der UCK eingesammelt und als zivile Opfer präsentiert worden.

Am 22. Januar beginnt ein gerichtsmedizinisches Team aus Finnland mit der Obduktion der in die Kosovo-Hauptstadt gebrachten Toten. Eine Woche später hat es die Untersuchung beendet. Die Öffentlichkeit wartet auf das Resultat. Doch das Team unter Leitung von Dr. Helena Ranta nimmt sich zunächst Zeit für die Auswertung.

Indessen spitzt sich der Kosovo-Konflikt immer mehr zu. In Rambouillet bei Paris verhandeln Westmächte, Russland, Serben und Kosovo-Albaner noch über eine friedliche Regelung für die Auseinandersetzungen. Die Rambouillet-Gespräche sind in ihrer entscheidenden Phase, als Teamchefin Ranta in Pristina eine verwirrende Pressekonferenz gibt. Statt ein Untersuchungsergebnis zu veröffentlichen, teilt sie "Kommentare" mit, die ihre "persönliche Meinung" wiedergäben. Niemand ahnt an diesem 17. März 1999, dass Frau Ranta von der Politik gedrängt worden ist, jetzt an die Öffentlichkeit zu gehen. Ihre Analysen sind bis zu diesem Tag weder fertig noch haben sie klare Ergebnisse gebracht.

In missverständlichen, gewundenen Sätzen versucht Frau Ranta sich aus der Affäre zu ziehen. Sie lehnt es ab, von einem "Massaker" zu sprechen, dafür nennt sie die Tragödie ein "Verbrechen gegen die Menschlichkeit". Sie erklärt, dass bei den Opfern keine Munition und keine Uniformen entdeckt wurden, aber dass viele mehrere dicke Pullover trugen. Sie erläutert umständlich, dass Pulverspuren nicht gefunden wurden, ohne genau zu sagen, wo gesucht worden war. Sie kritisiert die fehlende Sicherung der Leichen und der Beweise durch die OSZE und verweist auf die lange Zeitspanne zwischen Tod und Untersuchung. Beides würde eindeutige Aussagen erschweren.

Dennoch legen die meisten Beobachter die Erklärungen Helena Rantas als eine Bestätigung der Behauptungen von einer Hinrichtung aus. Wichtige Politiker lassen keine Zweifel mehr zu. US-Präsident Clinton spricht davon, dass "unschuldige Männer, Frauen und Kinder" aus ihren Häusern getrieben wurden, dass sie gezwungen waren, "im Dreck zu knien, und niedergemäht wurden". In der "International Herald Tribune" berichten anonyme westliche Regierungsvertreter darüber hinaus, dass die schrecklichsten Details aus den finnischen Berichten noch gar nicht

veröffentlicht sind. Eine Woche später beginnt der Krieg, die Berichte bleiben geheim.

Nachfragen bei Frau Ranta

Jetzt konnte die "Berliner Zeitung" Kopien der Obduktionsunterlagen einsehen. Das Ergebnis: All diese Berichte enthalten keine Beweise für ein Hinrichtungsszenarium. Bei einem einzigen Opfer haben die finnischen Gerichtsmediziner und ihre jugoslawischen und belorussischen Kollegen Spuren entdeckt, die auf einen Schuss aus "relativer Nähe" hindeuten könnten. In den anderen Fällen war das Ergebnis negativ.

Auch das angebliche Fehlen von Schmauchspuren an den Händen ist nicht dokumentiert. Damit fehlt ein Nachweis, dass es sich bei den Opfern um Zivilisten handelte. Wir fragten Frau Ranta, wieso nicht. Nach kurzer Überlegung löste sie das Rätsel: Das finnische Team habe gar nicht danach gesucht. Bei den in der Pressekonferenz vom 17. März 1999 erwähnten Tests handelte es sich vielmehr um die Suche nach Spuren einer Hinrichtung durch aufgesetzte oder Nahdistanzschüsse. Es waren diese Tests, die negativ verliefen. "Das war in der Pressekonferenz etwas missverständlich", gibt Frau Ranta heute zu.

In der Tat. Doch dieses "Missverständnis" berührt die wesentliche Frage des Falles **Racak**. Waren die Toten tatsächlich allesamt unbewaffnete friedfertige Dorfbewohner? Oder handelte es sich zumindest bei einem Teil um albanische UCK-Kämpfer? Handelte es sich um eine Hinrichtung oder um ein Gefecht? In allen offiziellen Stellungnahmen der OSZE, des Haager Tribunals oder der EU wird die zweite Möglichkeit ausgeblendet.

Wider besseres Wissen. Bereits am Morgen des 16. Januar 1999 teilt die UCK in einem ersten Kommuniqué mit, bei Kämpfen um **Racak** seien acht ihrer Kämpfer gefallen. Die Namen dieser Toten tauchen nicht in der Liste des Haager Tribunals auf. Sonderbar auch: Ebenfalls am 16. Januar nennt die UCK 22 Hingerichtete in **Racak** mit Namen. Von ihnen sind jedoch nur elf auf der Totenliste des Tribunals protokolliert. Nur die Zahl 22 stimmt in etwa mit der Zahl der gefundenen Toten auf dem Hügel hinter **Racak** überein. Wie viele Tote gab es nun wirklich?

"Die Wahrheit ist", sagt der französische Journalist Renaud Girard, "dass **Racak** ein befestigtes Dorf mit vielen Schützengräben war." Davon liest man in dem "special report" der OSZE kein Wort. Girard war am 16. Januar 1999 zum Platz der Tragödie geeilt und erlebte OSZE-Missionschef Walker in Aktion. "Walker ist ein Profi, was Massaker angeht", sagt Girard. "Jeder Profi weiß, was er zu tun hat in solchen Fällen: Er sperrt das Gelände ab, damit die Beweise gesichert werden können. Walker tat nichts dergleichen. Er trampelte selbst herum und ließ die Journalisten an den Leichen fummeln, Souvenirs sammeln und Spuren verwischen." Girard sandte seiner Zeitung "Le Figaro" zunächst einen Massaker-Bericht wie alle seine Kollegen. Doch dann kam er ins Grübeln: "Ich spürte, da stimmte was nicht."

Zweifel bei Journalisten

Zu seinen Zweifeln trug ein Kollege von "Le Monde" bei. Christophe Chatelet war am Vortag - am Tag des angeblichen Massakers - in **Racak** gewesen. Zusammen mit OSZE-Vertretern betrat er das Dorf am späten Nachmittag, als die Serben sich zurückgezogen hatten. Die Ausländer entdeckten vier Verletzte und hörten von einem Toten. Als es dunkel wurde, kehrte Chatelet nach Pristina zurück. In **Racak** sei nichts Besonderes passiert, teilte er seinen Kollegen mit. Am nächsten Tag, als Walker mit einem großem Pressetrupp nach **Racak** fuhr, winkte Chatelet ab und blieb im Hotel. Wieso die OSZE am Nachmittag des 15. Januar im Dorf **Racak** nur einen Toten registrierte, während die OSZE am Morgen darauf plötzlich mindestens 13, womöglich sogar 18 Leichen in den Straßen und Höfen entdeckte, kann sich Chatelet nicht erklären: "Ich kann das Rätsel nicht lösen."

Fest steht, dass die 45 Toten von **Racak** Opfer der Serben sind. Aber wenn es eine Massenhinrichtung gab: warum zogen die serbischen Einheiten ab, ohne den Versuch zu unternehmen, das Geschehene zu vertuschen und möglichst viele Leichen verschwinden zu lassen? Licht in den Fall könnte vor allem die UCK bringen. Deren Chef Hashim Thaci erklärte vor kurzem der BBC: "Wir hatten eine Schlüsseleinheit in der Region. Es war ein wilder Kampf. Wir hatten viele Opfer zu beklagen. Aber die Serben auch."

Artikel vom 24. März 2000

[Leserbrief <mailto:leserbriefe@berlinonline.de>](mailto:leserbriefe@berlinonline.de)

http://www.BerlinOnline.de/.bin/print.php/suche/.bin/mark.cgi/aktuelles/berliner_zeitung/politik/.html/5artik18.html?keywords=racak

http://www.BerlinOnline.de/service/.bin/email.php/suche/.bin/mark.cgi/aktuelles/berliner_zeitung/politik/.html/5artik18.html?keywords=racak

<http://www.BerlinOnline.de/.img/footer2000.gif>

Ein Service von Berliner Zeitung http://www.BerlinOnline.de/aktuelles/berliner_zeitung/, TIP BerlinMagazin

http://www.BerlinOnline.de/kultur/tip_magazin/, Berliner Kurier

http://www.BerlinOnline.de/aktuelles/berliner_kurier/ und Berliner Abendblatt

http://www.BerlinOnline.de/aktuelles/berliner_abendblatt/. © 2000 G+J BerlinOnline GmbH

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 28 februari 2000 21:48
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 00, Letter to President Clinton (<http://news.suc.org/press/suc213.html>)

<http://news.suc.org/> [REDACTED]

Search suc.org:

<http://news.suc.org/images/black1px.gif> Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C. Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian History Serbian Art Book Library Become a member
<http://news.suc.org/images/black1px.gif> http://news.suc.org/images/suc_grb.gif

<http://news.suc.org/images/1px.gif>

Serbian Unity Congress - Letter

February 21, 2000
President William J Clinton,
The White House,
Washington, D.C., 20500

Dear Mr. President:

When I joined with members of the Serb American community in a meeting with Ambassador James Dobbins on February 10, discussion centered on constructive ways to resolve the very serious problems facing our country in the Balkans. I cannot say that I emerged from this meeting with any sure feeling that U.S. policy is on the right track or that Serb interests are being seriously protected. But at least we are talking.

The weekend's news from Kosovska Mitrovica, however, has confirmed my worst fears that the Administration has lost its way in Kosovo. The picture of U.S. soldiers in full body armor conducting pre-dawn house to house raids among the Serbian community in Mitrovica symbolized all that has gone wrong with our policy. Instead of being a focus of reconciliation and reconstruction, our forces are turning into occupiers, with all the attendant evils associated with occupation forces.

The Serbs in Mitrovica are, in large part, not there because of their own free will. They are there because the city provides a safe haven from the brutal pattern of killing, brutalization and intimidation followed by the Kosovo Albanian community since the end of the NATO bombardment. As countless news reports from independent media have made clear, defenseless Serbs, including many elderly women, have been cut down; buses have been attacked with grenades; Albanian snipers daily go about their deadly business; churches and monasteries have been firebombed. And the worst of it is that the Albanian perpetrators feel that their close relationship with the U.S. allows them to carry out these ugly crimes with impunity.

It should be obvious that the problem is not with the Serbs. They are simply trying to protect themselves in their own homes from a heavily armed Albanian population by which they are massively outnumbered. The Serbs are certainly entitled to the means of self-defense. They are defending their own homes and territory. The NATO-supported aggression by the Kosovo Albanians cannot change this basic fact.

it beggars the imagination, therefore, to see NATO troops, prominent among them our own service personnel, conducting violent searches among the Serbs, the innocent victims of ethnic cleansing, while failing to attack the root cause, namely the lawless bands of Kosovo Albanian extremists who are taking over the province. This point becomes all the more obvious when one considers the extremely small number and caliber of weapons that have been discovered. These do not go beyond the normal requirements of legitimate self-defense.

Mr. President, in our meeting with Ambassador Dobbins we stressed that one of the fundamental elements of returning peace to the Balkans was for the U.S. to demonstrate that it understood that the Serb people was an integral part of the region and that their aspirations and rights also enjoyed respect. Among these rights should be the right to return to their homes and to personal security.

What is happening in Mitrovica is the precise opposite of this. In effect, we have aligned ourselves with the worst elements among the Kosovo Albanians, namely the terrorists, fire-bombers, assassins and ethnic cleaners to finish their grisly job for them. This is unworthy of our great nation. Our forces should concentrate on the real job of disarming the terrorists and providing security for all inhabitants of Kosovo and for the safe return of those who have been driven from their homes. They should not openly side with those among the Kosovo Albanians who are on a land-grab binge. They should stop their one-sided approach of acting as the accomplices of the Kosovo Albanian extremists whose only objective is the total and irrevocable ethnic cleansing of the Serbs from Kosovo.

This is where our true national interests and our true values lie. I urge you to instruct our NATO commanders to return to their senses.

Sincerely,

Milosh D. Milenkovich
President

cc: Members of the Congress
Vice President Albert Gore, Jr.
Secretary of State Madeleine Albright
Ambassador James Dobbins, State Department
NATO, UN Security Council
Governor George W. Bush
Senator Bill Bradley
Senator John McCain

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-2000 Serbian Unity Congress.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: woensdag 15 maart 2000 1:34
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 2 (http://news.suc.org/bydate/Mar_13/2.html)

<<http://news.suc.org/>>

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C. Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)

Revealed: UN-backed unit's reign of terror, The Observer, Mar 12

Kosovo 'disaster response service' stands accused of murder and torture

John Sweeney and Jens Holsoe
Sunday March 12, 2000, The Observer (LONDON)

Murder, torture and extortion: these are the extraordinary charges made against the UN's own Kosovo Protection Corps in a confidential United Nations report written for Secretary-General Kofi Annan.

The KPC stands accused in the document, drawn up on 29 February, of 'criminal activities - killings, ill-treatment/torture, illegal policing, abuse of authority, intimidation, breaches of political neutrality and hate-speech'.

The 5,000-strong corps, funded by UN members including Britain, has a £30 million aid budget for Kosovo. It was set up to provide 'disaster response services'; instead, says the UN, it has been murdering and torturing people.

The UN's own damning verdict on its newly created civil defence force is fresh evidence of the failure of Special Representative Bernard Kouchner to establish the rule of law in Kosovo. Many of the corps's recruits came straight from the Kosovo Liberation Army, set up to meet the violence of Slobodan Milosevic's police with violence.

Nato's intervention last June saw the departure of armed Serbs from Kosovo, but violence and gangsterism by Albanian extremists has not stopped. The report's grim message is that the UN is paying the salaries of many of the gangsters.

The report covers the period from 21 January, when the corps formally came into being. Under the heading 'killings', the UN says: 'Dragash: two members of the KPC and three others were arrested by UN police in connection with the killing of an ethnic Gorani (11 February).'

There are three charges of ill-treatment and torture: in Pec, a man was beaten senseless in the KPC's headquarters, suffering head injuries and severe bruising from a rifle butt. The victim had

been attacked in a newspaper article, written by a former fighter in the KLA. In Prizren, a man from the Torbesh minority - a group of Muslim Turks suspected by the Albanians of collaborating with the Serbs - was kidnapped and beaten up by a KPC member and three other men.

Also in Prizren, the KPC stands accused of using torture to obtain confessions. After two men arrested on suspicion of stealing cars were handed over to UN police, they 'complained they had been severely ill-treated. Subsequent medical examinations corroborated the victims' allegations'. Troops from K-For, the multi-national force, suspended the two alleged torturers from the KPC on 4 February.

The KPC is not a police force, and yet one of the grave concerns raised by the UN report, drawn up by Kouchner's own office, is that members of the KPC are behaving as if they were above the law. The report lists complaints from UN police working for its mission in Kosovo, Unmik.

The KPC has been running protection rackets across Kosovo - in Pristina, Suva Reka, Dragash, Istok and Prizren - demanding 'contributions' from shopkeepers, businessmen and contractors. In Suva Reka, KPC members are alleged to have forced petrol stations to accept coupons rather than money for fuel.

In Vucitrm, the KPC reportedly demanded protection money from members of an ethnic minority, the Ashkali, originally from India. One family member had previously been kidnapped and the family had been bombed.

The KPC has a nice line in death threats, says the UN. Two members threatened to kill K-For interpreters after being arrested by Nato troops in Kosovo. Following the arrests, 20 KPC men mobbed the police station and demanded their release. They were freed the next day.

The KPC may be running prostitution rackets, says the UN. A report was received on 14 February that a high-ranking KPC officer may be supervising a forced prostitution racket running out of the Drenica Bar, close to the Srbica KPC training camp.

The KPC is led by General Agim Ceku, who comes in for fierce criticism from the report. His earlier pledges not to tolerate any criminal behaviour by KPC members and to expel anyone who violates the law are mocked by the report, and Ceku, who was formerly a senior commander in the KLA, comes in for personal criticism.

Under the heading 'Activities against minorities, including hate speech', Ceku is criticised for being present at a walk-out staged by Albanian members of the KPC when a speech was translated into Serbo-Croat - the language of the Muslim Slav minority suspected by the Albanians of collaboration with the Serbs.

The report comments: 'It was the clear opinion of those present that this was a premeditated action. The speeches of General Ceku and that of the regional KPC commander were not those agreed upon in advance. The men spoke of the war and loyalty to the "country" - 10 February.' Such a speech would contradict the policy of the UN, the general's paymaster.

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-2000 Serbian Unity Congress.

Kosovo was onvoorbereide maar rechtvaardige oorlog

Deze week is het een jaar geleden dat de oorlog om Kosovo begon. Nu al is er rondom de operatie een ware mythologie ontstaan. De realiteit was echter heel wat minder mythisch: het was een overmijdelijke maar slecht geplande oorlog. De uitslag was een tijdelijke overwinning voor het westen, vooral dankzij het feit president Milošević van Joegoslavië nog grotere fouten heeft begaan dan de NAVO.

De oorzaken van de oorlog vormen, zoals het hoort, de felste controverse. Volgens wilde, meest uit Belgrado afkomstige beschuldigingen, zouden de plannen voor de oorlog allang hebben klaargelegd en heeft de westerse politiek daarin niets te vertellen gehad. Ook gerespecteerde politici en commentatoren uit het westen hebben zich in deze discussie gemengd. Zij betogen dat de oorlog te voorkomen was geweest als Joegoslavië bij de onderhandelingen in het Franse Rambouillet in februari 1999 niet zulke strenge voorwaarden waren opgelegd.

Maar uit alle beschikbare informatie komt naar voren dat Milošević niet van plan was om in Rambouillet tot een serieus akkoord te komen. Hij besefte, net als alle inwoners van de Balkan, dat de in het kader van Rambouillet voorgestelde constructie waarbij Kosovo autonomie en zelfbestuur zou krijgen, weinig kans van slagen had. Milošević meende – toen hij er eindelijk in toestemde een delegatie naar Rambouillet te sturen – al dat hij de keus had uit twee mogelijkheden: Kosovo kwijtraken via vreedzame onderhandelingen of Kosovo kwijtraken in een gewapend conflict.

Hij koos voor het laatste, deels omdat hij niet zeker wist of zijn weigering tot militair optreden van het westen zou leiden, deels omdat hij er van uitging dat Kosovo in het ergste geval zou worden opgedeeld waarbij Joegoslavië nog altijd een deel zou behouden. Om mensenlevens heeft Milošević zich nooit bekommerd, dus leek hem het risico aanvaardbaar. Geen vriendelijke bejegening in Rambouillet of papieren concessies hadden aan die afweging iets kunnen veranderen.

Over de oorzaken van de oorlog verspreidt zich dezer dagen een an-

De NAVO begon precies een jaar geleden in Kosovo een slecht voorbereide oorlog, maar wel een terechte. Volgens Jonathan Eyal is het geen daverend succes geworden. Toch is het gezag van het westen op de Balkan vergroot.

dere mythe, dit keer gesteund door westerse regeringen. Dat is de opvatting dat de oorlog nodig was om iets kunnen doen aan de nijpende humanitaire crisis die de veiligheid in heel Europa bedreigde. Dit is lachwekkend. De situatie was in maart 1999 niet dringender dan een jaar tevoren. Uit niets blijkt dat de situatie zou gaan verslechteren, althans niet voor de zomer. De hele reënering is opgezet ter rechtvaardiging van een heel ander feit: het besluit van de NAVO om zonder nadere of gerichte raadpleging van de VN-Veilighedsraad over te gaan

23-3-2000
manitaire catastrofe te veroorzaken. Maar te beweren, zoals sommigen doen, dat de NAVO 'verantwoordelijk' was voor de massale verdrijving van Kosovaren is absurd; de enig verantwoordelijke voor die exodus is de man die bij de grondwet heeft gezworen alle burgers van Joegoslavië, ongeacht hun etnische afkomst, te zullen beschermen: president Milošević.

De regeringen van de NAVO-landen roemen graag het welslagen van de oorlog uit het oogpunt van planning en eendracht binnen het bondgenootschap. Ook deze be-

ogenblik.

Een andere mythe is dat Kosovo een modern voorbeeld is van een overwinning behaald door luchtmacht. Dat was het pertinent niet. De luchtmachtcrachten hebben zeer veel schade aangericht, maar niet zoveel als destijds door het bondgenootschap werd beweerd. Het Joegoslavische leger viel niet uiteen, ook in Kosovo zelf niet. Dat Milošević toch een door het westen gedictieerd vredesakkoord tekende had vooral te maken met zijn besef dat de NAVO vroeg of laat tot een landoffensief zou overgaan. Milošević wist dat hij binnenvallende grondtroepen wel schade zou kunnen toebrengen. Maar hij wist ook dat het eindresultaat Servië meer nadeel zou berokkenen dan alleen het verlies van Kosovo.

Wat de doorslag gaf tot zijn besluit om in te binden was Ruslands beslissing de condities van de NAVO te aanvaarden. Kortom, de NAVO overwon doordat ze na twee maanden van bombarderen bij toeval op het beleid stuitte dat ze van meet af aan had moeten voeren: een combinatie van luchtaanvallen, grondtroepen en de juiste diplomatieke strategie. Ondanks alles wat er is misgegaan, is het goed te bedenken wat er in Kosovo wél is bereikt. Bijna een miljoen mensen kregen de kans naar huis terug te keren – het eerste voorbeeld in meer dan een eeuw Europese geschiedenis van een etnische zuiveringscampagne die geheel ongedaan is gemaakt. Milošević is nog aan de macht, maar vanuit een westers oogpunt is hij uitgerangeerd. De geloofwaardigheid van het westen in het Balkangebied is vergroot. De Europese Unie, tot voor vrij kort een klein clubje rijke landen op het westpunt van het continent en vast van plan dat zo te houden, heeft eindelijk ingezien dat de enige duurzame oplossing voor het Balkan-probleem gelegen is in integratie met de EU. De operatie die de NAVO een jaar geleden begon, is niet geëindigd in een catastrofe. Evenmin was het een daverend succes dat het aanzien van Europa zal veranderen.

Jonathan Eyal is verbonden aan het Royal United Services Institute for Defence Studies in Londen.

Planning van de NAVO-landen voor de operatie was rampzalig

tot het gebruik van geweld, en het ontbreken van een duidelijke wettelijke grond voor deze operatie. Na bijna tien jaar van vernederingen en geruzie tussen Europeanen en Amerikanen over het te volgen beleid op de Balkan hadden de NAVO-landen zich voorgenomen eensgezind te blijven en hebben ze het uitbreken van een toch al onvermijdelijke oorlog verder verhaast.

De kwestie is belangrijk omdat het andere argument voor de oorlog was gelegen in de garantie dat de vluchtelingen moesten kunnen terugkeren. De golven vluchtelingen wier lot vervolgens de spil van het hele conflict werd, zijn natuurlijk pas in beweging gekomen toen de NAVO daadwerkelijk met bombarderen was begonnen. Wat de NAVO in feite zegt is dat ze verplicht was de wapens op te nemen om de onbedoelde gevolgen ongedaan te maken van iets wat ze zelf had ontdekt.

Toch is dit betoog niet zo potstierlijk als het lijkt. Het was wel duidelijk dat Milošević beoogde verdeeldheid te zaaien tussen de westerse regeringen door een hu-

weringen zijn grotendeels mythisch. De NAVO-regeringen hadden aanvankelijk een relatief beperkte operatie op het oog die niet meer dan enkele dagen zou duren. Dat was een evidente, zij het achteraf beschouwd heel gelukkige misrekening. Als de Britten en Amerikanen – de grootste 'haviken' onder de deelnemers – meteen aan het begin hadden gezegd dat de campagne maanden van luchtbombardementen zou vergen, mogelijk gevolgd door een grondoffensief, dan was de eendracht die de NAVO vervolgens aan de dag legde er waarschijnlijk nooit gekomen.

Overigens gingen de tekortkomingen in de voorbereidingen voor de campagne om Kosovo nog veel verder. Van meet af aan wisten de westerse regeringen dat zij een internationale troepenmacht het gebied in zouden moeten sturen; toch duurde het maanden voordat die troepenmacht was samengesteld. De planning voor de operatie was rampzalig; wel is Kosovo een goed voorbeeld van succes dankzij improvisatie op het laatste

Date sent: Sat, 01 Apr 2000 19:58:56 +0200
To: office@globalreflexion.org
From: Hans Feddema <feddema@wish.net> (by way of
Herman de Tollenaere <hermantl@stad.dsl.nl>)
Subject: Hans Feddema: Kosovo-oorlog [fwd]

EVALUEER KOSOVO-OORLOG OP EFFECTIVITEIT VAN TOEGEPASTE MIDDEL

Hans Feddema
-28 maart 2000-

Een jaar geleden startte de NAVO haar oorlog in Kosovo. Als we nu terugkijken, valt het publieke oordeel kritischer uit dan tijdens het vallen van de bommen. Op het moment van oorlogvoering wordt men kennelijk gedwongen tot partijkiezen voor de eigen club. We zagen dat ook heel nadrukkelijk tijdens de Falkland-oorlog, toen premier Thatcher alle Britse neuzen dezelfde kant op kreeg. Echter, na verloop van tijd ontwaakt men uit zijn roes. Dat is nu ook het geval bij de bombardementen op Joegoslavië.

De media zijn plotseling veel kritischer. Omdat er nieuwe feiten boven water komen, maar ook omdat anarchie, haat en geweld momenteel de boventoon voeren in Kosovo en er minstens even sterk aanwezig zijn als vóór de oorlog. Het dagblad Trouw lijkt vooralsnog niet mee te doen aan deze kritischere benadering. In een redactioneel commentaar wordt gesproken van "een brede steun via VN-resoluties inzake Kosovo, waarmee ook Rusland en China instemden." Een steun die volgens het commentaar "deze oorlog een onmiskenbare rechtvaardiging verleende (Trouw, 25 maart).

Resolutie 1199 van de VN-Veiligheidsraad stelde eisen aan zowel het UAK als -vooral- het militair sterkere Joegoslavië. Een resolutie die echter geenszins een legitimatie inhield van het gebruik van geweld tegen dat land. Het betrof daarentegen een algemene uitspraak zoals die voorafgaand aan oorlogen wel vaker overeengekomen wordt; een uitspraak waaraan de NAVO geenszins een rechtvaardiging kon ontleen om eigenmachtig over te gaan tot bombardementen. Dat er niettemin sprake zou zijn van een VN-mandaat, is een mythe die mede door minister Van Aartsen in het leven is geroepen. Tijdens

een debat in de Tweede Kamer in oktober 1998 werd de betreffende resolutie 1199 abusievelijk niet meegezonden met de stukken aan de Kamerleden, maar behalve de SP sprak geen van de fracties de minister tegen. Inmiddels weet men wel beter. Trouw voegt er in het eerder aangehaalde commentaar dan ook aan toe dat Rusland en China uiteindelijk een gewapend ingrijpen om deze resoluties gestand te doen, afwezen. De woorden uiteindelijk en gestand doen zijn echter suggestief. Wat ook de verborgen agenda's mogen zijn geweest van sommige westerse landen, Rusland en China hadden niet uiteindelijk, maar nooit de bedoeling gewelddadig optreden van de NAVO te legitimeren.

De machtspositie van de NAVO is door de Kosovo-oorlog inderdaad vergroot. Het is echter de vraag of we daar blij mee moeten zijn. Een en ander gaat immers impliciet ten koste van de VN. De NAVO kan op verzoek dan wel in een enkel geval hand- en spandiensten ten goede verrichten, maar zij is als belangenorganisatie van het machtige Westen geen onderdeel van de internationale rechtsorde. Al onder president Reagan openbaarde zich een zekere animositeit van de VS jegens de VN. Vreemd genoeg is onder Clinton deze, mijns inziens onwenselijke koers om VS en NAVO te versterken ten koste van de VN, versterkt doorgevoerd. Dat Joegoslavië binnen de Russische invloedssfeer ligt en er door dat land strategische transportroutes lopen naar de Zwarte Zee, speelde in dit verband mogelijk een rol. Indien wij nu als West-Europa akkoord gaan met het NAVO-ingrijpen in Kosovo, honoreren we daarmee deze door de VS ingezette beleidslijn.

Radicalen Albanese Kosovaren begrepen destijds dat de NAVO niets zou doen, als zij hun geweldloze verzet niet verruilden voor een militair uitdagen van de Servische beer. Vandaar de plotselinge doorbraak van het UAK in 1998. Michaël Ignatieff verwoordde het in Foreign Affairs zo: De NAVO zei op te komen voor de mensenrechten, maar in werkelijkheid werd zij in een oorlog gesleept door een onderdrukte etnische minderheid, het UAK, dat zelf

de mensenrechten schond.ö
Het nieuws van vorige week, dat een geheim gehouden Fins
lijkschouwingsrapport aantoonde dat er in januari 1999 in het
Kosovaarse
plaatsje Račak geen executie van 39 burgers heeft plaatsgevonden, lijkt dat
te bevestigen. Alles wijst er nu op dat een groep Albanezen
(het UAK zelf?)
de lijken van in de regio gesneuvelde UAK-strijders na het
terugtrekken van
de Servische troepen speciaal voor OVSE-waarnemers en journalisten bijeen
heeft gebracht in een greppel nabij Račak.
In een recente BBC-documentaire wordt duidelijk hoe «Račak» de
aanleiding
werd tot de NAVO-oorlog. De leider van de OVSE-missie, de
Amerikaan Walker,
belde onmiddellijk president Clinton en andere westerse politieke leiders
en lichtte hen in over de vermeende slachting. Werd Račak het
alibi voor de
Amerikanen? Ik denk van wel, ook al zal hierover nog nader
onderzoek moeten
plaatsvinden. De situatie was in maart 1999 in Kosovo, aldus
de Britse
defensiespecialist Jonathan Eyal ôniet dringender dan een jaar
tevoreno.ö
Ook bleek niet, dat ôde situatie zich zou gaan verslechtereno,
maar er was
een redenering nodig ôter rechtvaardiging dat de NAVO zonder
raadpleging
van de Veiligheidsraad overging tot gebruik van geweldö (NRC--
Handelsblad,
23 maart).
Stuurden de Amerikanen bewust aan op een confrontatie met de
Serviërs? Het
lijkt erop. De Serviërs werden in elk geval bij de onderhandelingen in
Rambouillet, zo blijkt ook uit de BBC-documentaire over de
oorlog, dusdanig
voor het blok gezet, dat ze niet anders konden dan «neen»
zeggen.

Bij etnische conflicten over territorium is etnische zuivering
een wapen.
Dit kan men abject vinden, maar de vraag is niet hoe wij het
zien. De vraag
is of bombardementen een effectief middel zijn om etnische
zuivering tegen
te gaan. Onderzoeken tonen aan dat ingrijpen in burgeroorlogen
door derden
in drie opzichten escalierend werkt: 1) de oorlog duurt langer,
2) het
aantal doden wordt groter en 3) het conflict breidt zich uit
over de regio,
het zogenaamde 'spillover effect'.
Kan men deze conclusie ook trekken voor de interventie in
Kosovo? Het is

zaak die vraag te beantwoorden. Eén effect is in elk geval dat momenteel in en rond Kosovo, vooral in Zuid-Servië, Albanese guerrillagroeperingen in toenemende mate actief zijn.  Geweld loont , lijkt voor hen de boodschap van de bombardementen.

Hoe dan ook, laten we bij de evaluatie van de Kosovo-oorlog niet blijven steken in de rechtvaardiging ervan en niet langer het accent leggen op enkel de doeleinden, maar vooral aandacht besteden aan de vraag of de toegepaste middelen adequaat waren en of deze niet juist de haat en de strijd hebben aangewakkerd. Is er bijvoorbeeld een samenhang tussen de bombardementen en de toegenomen haat in Kosovo? De interventie in Somalië was een echec. De NAVO vreest nu hetzelfde in Kosovo. Een evaluatie van het toegepaste middel ter lering voor nu en later lijkt dan ook van het grootste belang.

Dr. J.P. Feddema is antropoloog, publicist en buitenlandspeci-
alist binnen
GroenLinks

* * * * *

Hans Feddema
Nieuwstraat 10
NL-2312 KB Leiden
The Netherlands

Tel./Fax +31-(0)71-5122399
Tel. Mobiel: 06-23717713
E-mail: feddema@wish.net

VRAGEN?

Voor eventuele vragen, suggesties en op- of aanmerkingen,
mailt u naar Hans
Feddema: feddema@wish.net

WEBSITE

Eerder verschenen artikelen zijn te vinden op op de volgende
URL:
<http://www.geocities.com/HansFeddema>

AAN- OF AFMELDEN/WIJZIGEN E-MAILADRES?

U kunt zich aan- of afmelden als ontvanger van artikelen door
een e-mail te
sturen naar vermue@tref.nl, met vermelding in de subject
header van resp.
"Subscribe Hans Feddema" of "Unsubscribe Hans Feddema". Dit
e-mailadres
graag ALLEEN gebruiken voor aan- of afmelden en wijzigingen

van het
E-mailadres!

(C) Hans Feddema, 1999

From: "lau" <lau@elledi.it>
To: <board@ialana.org>
Subject: [BOARD] Uranio- bombs
Date sent: Sun, 26 Mar 2000 19:17:31 +0200
Send reply to: board@ialana.org

Dear all ,

Hereby I send You a short statement to the state prosecutor on use of DU-bombs in Kosovo.

Dott. Intelisano is the military prosecutor of the Priebke case t ago, and on his table is just open a file regarding the illegal aggression against the Yu - Republic. The denounce that I started in 28.3.99 was later in may supported by 40 judges and other lawyers. At the beginn of this year Domenico Gallo, Giovanni Nifosi and me have tabled fotografic and other materials (hundred of pictures and copies - medical certificatuons ecc, that I brought from Belgrad in Dicember) in the office of Dott. Intelisano , which gives evidence of - not casuality - civil damages , to be considered war-crimes under the Hague convention of 1907 ecc.

Looking to the fact that now the italian parliament is discussing to creat a special Inquiry-Commission about the Warcrimes in Kosovo , I 'm looking forward with small optimism , that Nato-crimes against the civil population in YU shall not be ignored in the futur.

The alleged document in english from Asaf Durakoviae is quite important , because it gives evidence of the Pentagon and NATO conscious in the last ten years.

The nuclear hypocrisy of the NATO- States - sorry when I repeat this , but Peter has precisely indicated the Washington confernce in April 99 - has its fundamental reasons in the economic domination over the rest of th world by the rich states. I alledge You my relative consideration

I'm hope to get more informations about the Aachen - conference,

Your friendly Jo

VII Considerazioni Finali

Mico! de Italiaam Tolana
in het Ital. parlement
zijn nu ook bezig met
de Nato agressie (mil. DU
bommen) aan te kaarten.
Looft dat dit je zeer
interesseren! H. groot
Tom.

Lau)

Vorrei passare alla questione che pare essere una delle più importanti.

Quali sono realisticamente le condizioni generali attuali per la politica del totale disarmo delle armi nucleari di distruzione di massa e per creare i relativi presupposti legali ?

1.

La specie biologica homo sapiens sta vivendo attualmente un trionfo senza precedenti nella sua proliferazione.

2. Il mantenimento e l'alimentazione di questa popolazione consumerà, nei prossimi 100 anni, tutte le riserve energetiche di carattere fossile, accumulate negli ultimi milioni di anni .

3. Gli ultimi 50 anni – nonostante esistesse una conoscenza della problematica – sono stati persi per sviluppare modelli alternativi, perché i relativi sistemi politici ed economici dominanti dovevano occuparsi di mantenere le loro strutture di potere e di dominio.

4. Dall'inizio dell'industrializzazione ad oggi, in una strana correlazione, sono stati in media consumati per ogni abitante della terra una quantità di due tonnellate Unità –Steinkohle / per annuo e non si vede nessun segno che tale tendenza, in relazione al progressivo aumento della popolazione, possa invertirsi. Le problematiche collaterali di carattere sociale , economico , climatico e sanitario sono ben conosciute e non devono essere specificamente menzionate.

~~5. Non~~ 2000 12:59:34

Italiaanstalige
D
Leer gedeelte van het stuk aan de
procurator kon ik niet openen op mijn
computer. Sorry! Ton.

**SUBJECT: *THE INTERNATIONAL CONFERENCE »THE EFFECTS OF NATO
AGGRESSION AGAINST FR YUGOSLAVIA, Belgrade, 24-27 March 2000***

Belgrade, March 2000

Dear Madam/Sir,

It is our great pleasure to invite you to take part in the international conference "The Effects of NATO Aggression against FR Yugoslavia". We are sending you the general information on the conference on the NATO aggression against Yugoslavia. It would be most appreciated if you could fill in the form and send it back at your earliest convenience.

The main topics that would be treated at the conference will be as follows: 1. Main Tendencies in International Relations after the Cold War; 2. Characteristics of the NATO Aggression against Yugoslavia; 3. Armed Attack on Yugoslavia and International Law; 4. Effects of the NATO Aggression on Global International Political Relations; 5. Damage Caused by the Armed Attack and Legal Expedients to Pay for the Damage; 6. Direct Effects of the Aggression on the International Position of FRY and Economic and Social Situation in the Country; 7. Implementation of the Resolution No. 1244 of the UN Security Council and Sovereignty of FR Yugoslavia.

Keeping in mind the importance of the topics mentioned above as well as your qualification in this matter we would be very pleased if you could participate in the work of the conference. We should appreciate to receive the title of your paper as soon as possible. The papers to be submitted at the conference will be published by our Institute in Serbian and English.

The conference will take place from 24 to 27 March 2000 at the Institute of International Politics and Economics, Belgrade.

***THE INTERNATIONAL CONFERENCE »THE EFFECTS OF NATO AGGRESSION
AGAINST FR YUGOSLAVIA, Belgrade, 24-27 March 2000***

Belgrade, 3 March 2000

INTERNATIONAL CONFERENCE

**»THE EFFECTS OF NATO AGGRESSION AGAINST FR
YUGOSLAVIA«**

Please send completed registration forms to the Institute of International Politics and Economics.
Electronic submissions are encouraged.

E-mail:
central@diplomacy.bg.ac.yu

Fax:
381-11-3224-013

Address:
IIPE, 25, Makedonska St.,
11000 Belgrade, FR Yugoslavia

NEWS

EASTERN EUROPE

NOVI SAD, YUGOSLAVIA: CONFERENCE ON NATO AGGRESSION OPENS

By Pat Chin

Novi Sad, Yugoslavia

An international conference on the United States-backed NATO war against this small Balkan country opened here Oct. 15. The International Symposium on NATO Aggression Against the Federal Republic of Yugoslavia heard testimony for two days from experts on international law.

About 60 reports were delivered at the symposium. Topics included criminal and international law, NATO crimes, court and medical proceedings, children as victims of aggression, economic and ecological aspects, responsibility and compensation for war damages.

Members of the academic community, government officials, officers from the military institute and others made presentations.

All speakers denounced the NATO bombardment of Yugoslavia, which took place March 24 to June 10.

The international team included representatives from Italy, Greece, Holland, Germany, Russia, Canada, France and Belgium.

A four-person delegation from the United States represented the International Action Center. The IAC delegation also raised the case of death-row inmate and political prisoner Mumia Abu-Jamal to the assembly.

The proceedings were hosted by the President of the Parliament of Voyvodina, an autonomous region of Yugoslavia that has Novi Sad as its capital.

Back to the top

DISSIDENCE

NEWS

EASTERN EUROPE

IS THERE NO END TO THE CRISIS IN THE BALKANS?

An International Conference in Toronto

The Lord Byron Foundation for Balkan Studies and The Centre for Peace in the Balkans invite you to find out at the forthcoming international conference

DEGRADING SERBIA: Implications for European Stability, Western Security and Canadian Sovereignty

October 30, 1999 at
The Toronto Board of Trade
1 First Canadian Place
Adelaide Street West, between Bay and York
Toronto, Ontario

Having taken part in the bombing of Serbia, contrary to law, morality, and its national interest, Canada and the rest of "the West" must not be cajoled into participation in another act of aggression. We will scrutinize the reasoning and assumptions, cultural and geopolitical, behind America's flawed strategic commitments, and relate them to European and Canadian experiences. By aiding and abetting Washington's aggressive expansionism in the Balkans, are other NATO countries undermining their own sovereignty and independence? Does the bell toll just for the Serbs? Making sense of these trends is no easy task, but it needs to be done for the sake of our civilization and our future.

Join the following speakers:

Ambassador JAMES BISSETT (former Canadian ambassador to Yugoslavia)

Professor MICHEL CHOSSUDOVSKY (Ottawa University, author)

Dr. THOMAS FLEMING (publisher, Chronicles Magazine)

Dr. RONALD HATCHETT (St. Thomas University in Houston)

Professor MICHAEL MANDEL (York University),

DAVID ORCHARD (author; runner-up in the Progressive Conservative Party's leadership contest, chair of Citizens Concerned About Free Trade)

Sir ALFRED SHERMAN (former advisor to British PM Margaret Thatcher)

SINCLAIR STEVENS (former Conservative cabinet minister)

Dr. SRDJA TRIFKOVIC (author and foreign editor of Chronicles),

and other upholders of independent thought.

Conference:

There will be four panels, each consisting of two panelists, the chairman, and one discussant. The titles of all contributions have not been finalized yet, but the first two panels (9am-10:30am and 10:45am-12:15pm) are likely to be devoted to a critical analysis of the U.S. foreign policy in the light of the changing relationship between the U.S. and its NATO allies, as exemplified by the developments in the Balkans.

The two afternoon panels (2pm-3:30pm and 3:45pm-5:15pm) will be devoted to the problems of national and cultural identity and traditional notions of sovereignty, which are threatened by the onslaught of "universal human rights," global free trade and transnational integration. At the end of each panel 20 minutes will be allowed for Q&A.

· Buffet lunch (12:30-2p.m.); speech by DAVID ORCHARD: "Free trade or a free people? From NAFTA to NATO"

· Gala Banquet on Saturday night, 7:30pm (black tie optional) with a keynote speech by Dr. THOMAS FLEMING, Editor, Chronicles : "Don't let America drag you down with it!"

Prices: Conference and lunch only	\$ 60
Banquet only	\$ 80
Conference, lunch and banquet	\$ 130

BOOKING FORM

Yes, I (we) would like to attend the conference! Enclosed is check/m.o. for \$... made payable to the Centre for Peace in the Balkans

Name _____

Address _____

City, State/Prov., Postal Code

Telephone () _____

I am unable to come, but to help I enclose a donation of to help the conference. A gift of \$50 or more entitles me to a free set of papers to be presented at the conference.

Please return to:
Centre for Peace in the Balkans
P.O. Box 1500-1292
Toronto, Ontario, M9C 4V5

Tel: 416-201-9792 Fax: 416-201-7397

*CITIZENS CONCERNED ABOUT FREE TRADE/
CAMPAIGN FOR CANADA*

P.O.Box 1983, Saskatoon, Sask., S7K 3S5

Saskatoon: (306)244-5757 Fax: (306)244-3790

Toronto: (416)922-7867 Fax: (416)922-7883

Vancouver: (604)683-3733 Fax: (604)683-3749

e-mail: ab217@sfn.saskatoon.sk.ca

website: <http://www.davidorchard.com> <http://web.idirect.com/~ccaft>

Back to the top

DISSIDENCE

29-3-2000

Kosovo hangt in het luchtledige: een deel van Servië kan het niet meer worden genoemd, maar wat dan wel? En waar blijven recht, orde en de internationale politiemacht?

Aleksandar Milosavljevic (26), Serviër, werkt als media-analist bij Kfor. Albanen die een onafhankelijk Kosovo willen, ziet hij als zijn vijand.

„Mijn familie is naar Zemun bij Belgrado gevlucht. We zijn drie appartementen kwijt in Pristina, bezet door Albanen. Ik slaap in het gebouw waar ik werk. Een paar keer in de week ga ik in een Kfor-voertuig naar een Servisch dorpje. Ik heb hier een hondenleven, maar ik heb het geld

nodig. Af en toe ga ik met een Kfor-patrouille mee om te zien hoe het buiten is. Voor de frisse lucht.

Laatst probeerde een groep Albanen me van de straat te sleuren. Gelukkig waren er soldaten in de buurt. In een restaurant waar ik was met drie Duitse soldaten, weigerden ze me te bedienen. De Duitsers, die vroegen waarom onschuldige mensen zo werden behandeld, kregen doodleuk te horen dat ik een oorlogsmisdadiger was, een bekend lid van Arkans paramilitaire Tlgers. Tijdens de oorlog zou ik regelmatig met een pistool zijn gezien in het Grand Hotel.

Met zulke stemmingmakerij proberen de Albanen de laatste Serviërs

uit Kosovo te verdrijven. Foto's van twee van mijn vrienden zijn afgedrukt in het Albanese weekblad Zeri. Ze zouden in de oorlog Albanen hebben beroofd en huizen in brand hebben gestoken. Allemaal onzin. Beiden werkten toen bij de OVSE en eentje zat nota bene in Macedonië.

Mijn Albanese vrienden zoek ik niet meer op, omdat ik ze niet in moeilijkheden wil brengen. Een van hen heb ik tijdens de oorlog geholpen toen Servische kinderen brand wilden stichten in zijn sportwinkel.

Kfor (de militaire VN-missie) zou beter kunnen. Iedere brigade doet wat de eigen leiding wil en generaal Reinhardt heeft niet zoveel macht. Maar

KOSOVO

1 JAAR NA DE OORLOG

„De Albanen hebben tien jaar moeten wachten op hun vijf minuten glorie, maar dat kunnen de Serviërs ook. Deze generatie haat de Albanen meer dan ooit. Als hun tijd daar is, zullen ze de Albanen de rekening presenteren.”
Deel acht van een serie interviews.

het is Unmik (de civiele poot) die helemaal niets doet. Veel van de decreten van Unmik-chef Kouchner zijn regelrecht in tegenspraak met de VN-resolutie. Nu is het al te laat om de toestand te verbeteren. Niemand kan meer tegen de Albanen op. Ze zijn niet meer benauwd voor Kfor of de politie, ze doen wat ze willen.

De Albanen rusten niet tot de laatste Serviër weg is. Het verhaal dat ze tien jaar onderdrukt zijn klopt niet helemaal. Ze hadden hun eigen fabrieken, scholen, en gezondheidszorg. Sommige Albanen zijn onder Milosevic steenrijk geworden. Nu zijn de Serviërs hier als Indianen in een reservaat. Ik kan m'n eigen taal niet eens

meer spreken. Met mijn drie Albanese collega's wissel ik geen woord, en zij niet met mij. We hebben elkaar niks te zeggen. Ze willen een onafhankelijk Kosovo en zijn dus mijn vijanden. Ze willen mijn land stelen.

De Serviërs in Kosovo zijn in de steek gelaten door de hele wereld, ook door het regime van Milosevic. Als Milosevic valt, zullen we zien wat het volgende excuus is om de Serviërs niet te helpen.

Als media-analist zie ik over de huidige situatie steeds meer kritische stukken in westerse kranten. In de *Sunday Telegraph*, *Sunday Times*, *New York Times*. Mijn bazen zijn daar erg bezorgd over. Zo langzamerhand be-

ginnen Kfor en Unmik een slecht imago te krijgen.

Ik denk dat het rad van fortuin wel weer 'ns gaat draaien. Serviërs en Albanen kunnen niet meer samenleven. Als de Serviërs terugkomen, moeten de Albanen vertrekken. Ze hebben tien jaar moeten wachten op hun vijf minuten glorie, maar dat kunnen de Serviërs ook. Ik zeg niet dat de Serviërs geen misdaden hebben begaan. Maar moeten daarvoor onschuldige mensen worden gestraft? Hier groeit een generatie op die de Albanen meer haat dan ooit. Als hun vijf minuten daar zijn, zullen ze de Albanen de rekening presenteren.”

Abe de Vries

Ein Tribunal klagt die NATO an

„Nach dem Krieg ist vor dem Krieg“, heißt ein geflügelte Wort. Es drückt eine Furcht aus, die auch der Jugoslawienkrieg der NATO hinterließ. Schon hört man, so würden die Kriege des nächsten Jahrhunderts aussehen. Und wer wird sie führen? Was kann man dagegen tun?

Dieser Krieg hat eine nach dem zweiten Weltkrieg mühsam errichtete Friedensarchitektur zerstört, die - ohnehin in vielen Teilen der Welt nie durchgesetzt - jetzt auch in Europa, zerbrach. Die Mär, daß Kriege nach dem Ende des Ost-West-Konflikts, zumindest in Europa nicht mehr möglich seien, weil das Feindbild fehle, zerbarst.

Vielmehr hat das Ende dieses Konflikts solche Kriege erst ermöglicht. Das UNO-Gebot des Verbots von Aggressionskriegen hat seine Gültigkeit für die mächtigen und reichen Staaten, die in der NATO agieren, nicht behaupten können. Die Sache der „Menschenrechte“ wurde in unvorstellbarer Weise entstellt und entwürdigt und entgegen dem Sinn aller gültigen Konventionen zur Speerspitze im Kampf gegen das geltende Friedensvölkerrecht geschmiedet. Daß man ein Volk seiner Existenzmittel nicht berauben darf,

steht in den großen Menschenrechtskonventionen. Gerade das aber wurde mit Jugoslawien getan. In diesem Krieg wurden dreisteste Kriegsverbrechen begangen. Es begann mit dem nach aller Kenntnis der Lage im Kosovo völlig ungeniert herbeigelagerten Kriegsgrund. Es mündete in die Ermordung, Verwundung und Traumatisierung der Bevölkerung und eine gezielte Zerstörung ziviler Objekte. Auf einer Reise durch Jugoslawien vor wenigen Wochen haben wir, eine Gruppe Friedensbewegter, bis auf das Verteidigungsministerium in Belgrad nur solche zivilen zerstörten Objekte gesehen, darunter Heizkraftwerke für die Bevölkerung. Bald beginnt der Winter!

Auch um der Erhaltung des Weltfriedens willen darf dieser Krieg nicht straflos ausgehen und sei es durch den symbolischen Akt einer öffentlichen Verurteilung. Er könnte die Grundlage späterer Strafverfolgung sein. Man denke nur an Pinochet.

Die Friedensbewegung kennt dafür das Instrumentarium des Tribunals. Eine wichtige Aufgabe ist die mit einem solch umfassenden Projekt verbundene Vernetzung, Institutionalisierung und Stärkung der Friedenskräfte. Ich erinnere an das Russel-Tribunal über den Vietnamkrieg.

Der Internationale Gerichtshof in den Haag ist für die Kriegsverbrechen aller Kriege und Seiten verantwortlich und aus dem Tribunalprojekt sollten auch Beweismittel für die Verletzungen des humanitären Völkerrechts durch die NATO hervorgehen, die einer gerichtlichen Verurteilung in den Haag dienen könnten.

Es hat sich deshalb in der Bundesrepublik Deutschland eine Ad-hoc-Arbeitsgruppe gebildet, die ein solches Tribunal vorbereitet. Um neue Kontakte wird gebeten.

Am 30. Oktober findet in der Heilig-Kreuz-Kirche in Berlin Kreuzberg das erste öffentliche Hearing des Tribunals zur Beweismittelerhebung statt, zu dem auch die Bevölkerung eingeladen ist. Eine weitere Tribunalveranstaltung folgt im Frühjahr 2000.

Auch in anderen europäischen Ländern gibt es derartige Veranstaltungen, deren Ergebnisse Bestandteil einer europäischen Anklage gegen die NATO sind.

Es ist selbstverständlich, daß sie sich als Bestandteile einer weltweiten Protestbewegung verstehen, zu der ein amerikanisches Tribunal, dessen Anklageschrift vorliegt, den Auftakt gegeben hat.

Wolfgang Richter

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: TFF PRESSINFO (<http://www.transnational.org/pressinf/pf78.html>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

Misleading UN Report on Kosovo (B)

TFF PressInfo 78

October 3, 1999

"The UN and NATO missions in Kosovo violate Security Council Resolution 1244 which clearly guarantees the sovereignty and the territorial integrity of the Federal Republic of Yugoslavia (FRY). The Security Council has just reaffirmed that Kosovo is a part of FRY. 1244 also demands the full cooperation of FRY in implementing the missions tasks. All this is pure pretence, as any visitor to Kosovo will learn - and mission members will tell you privately.

The Report of the Secretary-General (S/1999/987 of September 16) does not even bother to mention whether KFOR/UNMIK cooperates with Belgrade! It seems pretty clear, rather, that the international community has fooled Belgrade and considers it so weak that it doesn't even have to be polite or give the world the impression that it respects the country's sovereignty. This coincides with credible press analyses that the U.S. decision makers think Kosovo must become independent.

The international presence of UNMIK and NATO in Kosovo base itself on the bombing campaign the legality of which remains highly disputable. In its day-to-day operations, this presence amounts to a de facto occupation force that co-operates with Albania military and civilian leaders who have perpetrated gross human rights violations," says Jan Oberg upon his return from Pristina, Skopje and Belgrade, TFF's 37 mission to the region.

Here follow some facts:

"The missions have set up border points to Serbia but until recently not to Macedonia and Albania. Public and state property is 'taken over' by the UN and KFOR, no legal regulations done or rent or compensation paid to the Yugoslav state. Visa is not needed to enter Kosovo. The German Mark is introduced and the Yugoslav dinar disappearing. Tax and customs are now collected to the benefit of Kosovo, with no proportion going to Serbia or Yugoslavia. A new army-like "Kosovo Protection/Defence Force" is established and has the old KLA commander at its head. Should we be surprised if the mineral resources and the Trpca mining industry complex in Mitrovica is soon 'taken over' by foreign capital? Dr. Kouchner serves at the moment as a one-man legislature: he can overrule any federal law and he promulgates legally binding "regulations" by the day.

Resolution 1244 stipulates that 'after the withdrawal an agreed number of Yugoslav and Serb military and police personnel will be permitted to return to Kosovo to perform functions' such as liaising with the international civil and military missions, marking and clearing mine fields, maintaining a presence at Serb patrimonial sites and maintain a presence at key border crossings (specified in Annex 2). Reference to all this is conveniently omitted in the UN Report - that serves to evaluate the UN mission and is written, we must assume, by the UN staff in Pristina itself.

So much for the United Nations manifest, gross violation of FRY's sovereignty and territorial integrity. One understands why all this goes unmentioned in the Report. I am not a lawyer, but it looks to me as a new sort of international lawlessness and might-makes-right," says Jan Oberg.

"There are many other quite strange aspects of this Report. For instance, it conveniently avoids telling its readers that there are four government structures in Kosovo. KLA rapidly set up a government and local administration as well as other institutions before NATO got in. Naturally, it runs the place and it is not willing to hand over to the UN, as it believes it has legitimacy because of the military struggle to liberate Kosova. All personalities are appointed, nobody elected and there is, thus, no element of democracy. The earlier, elected, government and parallel society of the self-proclaimed Republic of Kosovo under the leadership of its elected president Dr. Ibrahim Rugova, constitutes another government structure but it has been systematically undermined and marginalized by leading actors of the international community as well as by KLA.

The third government structure - had it not been driven out by the UN, KFOR and KLA - was that of Yugoslavia. Had the KFOR and the UN not been so keen on getting rid of them all, there would have been more competent administrators, doctors, nurses, public utility technicians, teachers etc available today. And finally, according to resolution 1244, the UN administration of Kosovo is to become the FOURTH government with all executive powers in this tiny territory - but with little chance of implementing its authority, because:

The present situation is a farce. The total international presence encompass NATO/KFOR, the UN (UNMIK and all UN family organisation), OSCE, the European Union, over 300 NGOs, some media - perhaps as many as 70.000 foreigners! They all need interpreters, assistants, drivers, technicians and practical fixers. So, any local with some command of foreign languages and an administrative talent now seeks employment with international (better paying) organisations rather than with the local administration. The UN desperately needs experienced internationals and thousands of local staff to take over the executive power and complete administration of Kosovo as is its mandate - but a) they are not available and b) if they were available, they are likely to have to fight their way into the town halls or be polite assistants to those sitting there already appointed by KLA! UN officials catapulted into the towns as local government officials have no experience from Kosovo - one, I heard, did not know who Dr. Rugova is!

Again, such minor problems is not mentioned in the UN Report. Absent is also any assessment of the wider stability of the region post KFOR/UNMIK. There is not a word about helping Serb refugees (about 1 million) in Serbia or the increasing destabilisation of Serbia that NATO bombings and KFOR's mode of operation have contributed greatly to." Oberg summarises:

"This extremely coloured report can do nothing but disservice to the international community's decision makers. It tells us that UNMIK and KFOR make significant progress. This may be true on small issues but in vital areas for

the future, the mission is already beyond repair. If the international community gets no better evaluations of the strong and the weak sides of its missions, one wonders whether it would not be wiser to have some impartial - non-NATO and non-UN - expert group to evaluate its missions. The real situation is obviously filtered and censored up to the point when the honest and visionary Secretary-General - who has to rely in the information he gets from missions - puts his signature on what is basically a falsifying picture of reality.

This is also the moment when the media ought to keep an eye on the situation. But most left when there were no more dead bodies to film and we were told that 'peace' would be come!

Without more honest reporting and evaluation of progress, UNMIK and KFOR will rapidly disintegrate beyond repair.

And mind you, I am not saying that I think everything could or should have been done differently from some more or less idealistic peace perspective. I am saying that the mission threatens to be a disaster as judged on ITS OWN criteria, mandate and mode of operation. KFOR and UNMIK spell further disaster in the region. Members of the missions who are skeptical and deeply concerned - should be encouraged to voice that concern publicly and be rewarded, not punished, for doing so. The UNMIK and OSCE, not KFOR - Europe, not the United States - will be blamed when this goes as wrong as I fear. That must be avoided now. The missions must be fundamentally reshaped and become both lawful, morally principled and accountable which they are not today," ends Jan Oberg.

© TFF 1999

You are welcome to reprint, copy, archive, quote or re-post this item, but please retain the source.

Home

New
PressInfo
TFF
Forums
Features
Publications
Kalejdoskop
Links

The Transnational Foundation for Peace and Future Research
Vegagatan 25, S - 224 57 Lund, Sweden
Phone + 46 - 46 - 145909 Fax + 46 - 46 - 144512
<http://www.transnational.org> E-mail: tff@transnational.org

Contact the Webmaster at: comments@transnational.org
Created by Maria Näslund © 1997, 1998, 1999 TFF

Waarom zou Kosovo ongedeeld moeten blijven?

■ *Verneken alle Serviërs uit Kosovo, dan hebben we verloren, zei Bernhard Kouchner een halfjaar geleden. De hoogste internationale bestuurder van Kosovo kan nog even verder, want er zijn nog een paar duizend Serviërs over. Maar de nederlaag is niet ver weg. Alle inspanningen ten spijt zal Kosovo binnen afzienbare termijn geen multi-etnische samenleving worden.*

Het is de standaardvraag van iedere buitenlandse hulporganisatie. Hoe kunnen de verschillende bevolkingsgroepen in Kosovo en de omliggende landen met elkaar worden verzoend? Multi-etnisch is het toevanwoord.

In onze woonplaats Skopje in Macedonië verzamelen onze Macedonische en Albanese vrienden het ene na het andere project om geld van die buitenlandse organisaties los te peuteren: een multi-etnisch cultureel centrum, een multi-etnisch radiostation en zelfs een multi-etnische workshop voor kunstenaars, ergens in de bergen. Daar kunnen ze dan gesubsidieerd multi-etnisch schilderen. Laast vroeg een vriendin Violeta om subsidie voor een schilderijtentoonstelling bij de VN-vluchtelingengorganisatie UNCHR. Is de tentoonstelling multi-etnisch, vroeg het hoofd van de organisatie. 'Natuurlijk,' zei Violeta. Okay, zei de man. Zo simpel gaat dat. Met de realiteit hebben dergelijke multi-etnische projecten weinig te maken. In Kosovo is de haat tussen Albanen, Serviërs en de roma wijd verspreid. En, in tegenstelling tot wat woordvoerders van uiteenlopende instituties en organisaties willen doen geloven, is die haat niet alleen voortgehouden aan extremiten. De meeste Albanen en Serviërs kunnen elkaar niet luchten of zien.

Een jaar geleden, op 24 maart, begonnen de eerste Navo-bombardementen op het Joegoslavië van Slobodan Milosevic. Elf weken later, op 12 juni, trokken de eerste Navo-troepen Kosovo binnen. Sinds die tijd heeft de internationale gemeenschap pogingen ondernomen om de bevolkingsgroepen met elkaar te verzoenen. Dat is nog niet gelukt. Het grootste deel van de Serviërs heeft Kosovo verlaten; ze zijn hun leven niet zeker en hun bezittingen zijn niet veilig. Ze hebben geen toekomst in het nieuwe Kosovo. De romabevolking, gehaat door de Albanen vanwege haar vermeende collaboratie met de Servische onderdrukker, is massaal op de vlucht geslagen. En gematigde Albanen houden vaak hun mond. Dat is beter voor hun eigen veiligheid. 'Capcarap,' zei de stadje Prizren in het westen van Kosovo,

twee dagen na het einde van de oorlog. We vroegen hem naar de tijd onder de Servische bezetter. Hij is de opa van leerling-vepleegster Vezire. De familie was tijdens de bombardementen in Kosovo gebleven. Opa trok een lelijk gebaar: de Serviërs hadden alles gestolen, betekende dat. Driekwart jaar later zegt hij opnieuw: 'Capcarap.' Gestolen wordt er nog steeds. Alleen nu pikt de ene Albanen van de andere Albanen. In het noordelijke Mitrovica werden laast drie winkeltjes van Albanen in brand gestoken. De eigenaren hadden vorige dag bezoek gehad van Albanese 'zakelieden' die vroegen om 'beschermingsgeld'. Ze hadden gewelgd.

Veron Surroi, de Kosovo-Albanese uitgever van het dagblad *Koha Ditore* in Pristina, schreef in de *New York Review of Books* een indrukwekkende analyse van de verdriving van de Servische bevolking. Hij zegt dat hij zich diep schaamt, nu voor het eerst in de geschiedenis blijkt dat Kosovo-Albanen in dergelijk barbaars gedrag in staat zijn. Volgens Surroi, die zijn artikel twee maanden na de introcht van de Navo schreef, is er niet alleen sprake van een emotionele reactie van zijn volksgenoten, maar heeft het geweld tegen de Serviërs een weloverwogen en georganiseerd karakter. Surroi: 'De wandaden worden gepleegd vanuit de overtuiging dat iedere Servier verantwoordelijk is en gestraft moet worden voor wat in Kosovo is gebeurd. Deze manier van denken en handelen heet fascisme.'

Niet lang daarna ontving Veron Surroi de eerste bedreigingen. **J**e kunt ingewikkelde politieke, humanitaire en militaire problemen niet oplossen vanaf vijf kilometer hoogte,' wist de Britse generaal Rose, een Bosnie-veteraan, in augustus vorig jaar te vertellen. Ook hij sprak zijn woorden uit twee maanden na de beëindiging van de bommentcampagne tegen Joegoslavië. Bommen, die in één opzicht succes hadden: Slobodan Milosevic trok zijn militairen, paramilitairen en politieagenten uit Kosovo terug. Daarmee kwam een einde aan de moorden op de Albanen, de verkrachtingen en de verbranding en plundering van de bezit-

gen. Maar hoe moest het nu verder? De Navo besloot vorig jaar tot luchtaanvallen op (klein-)Joegoslavië, overigens zonder het mandaat van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Twee van de vijf permanente leden, Rusland en China, waren tegen de bombardementen. De luchtaanvallen volgden op de vastgelopen onderhandelingen in het Franse kasteeltje van Rambouillet over een 'vreedzame' oplossing van de al jaren slepende Kosovo-crisis. Alleen wapengeweld zou de Joegoslaviëse president Milosevic en zijn troepen in de Servische provincie Kosovo nog tegen kunnen houden.

Het besluit van de Navo leek in niets op een weloverwogen beslissing. Het was de uitkomst van een veldslag tussen haviken en duiven, zou de opperbevelhebber van de Navo, Wesley Clark, later zeggen. Volgens generaal Rose was het bondgenootschap de oorlog om Kosovo 'binnengesrukkeld'.

De strijd had soms iets tragisch. De aankomst van de veteraanwint Apache-helikopters in Tirana, de hoofdstad van buurland Albanië bijvoorbeeld. Het werd een heuse medagebeurtenis: de Navo stuurde een heel leger persofficieren eropaf en een tv-station huurde een kenlang voor veel geld een uitgevoerde vertolping van een koffiehuis naast het vliegveld om als eerste de opstijgende helikopters te kunnen filmen. Maar de vliegende wapenarsenalen bleven in meeste tijd aan de grond genaagd en vertrokken geen enkele gevechtshand-

ling. En de oorlog duurde en duurde. Inmiddels verlieten horden Albanen Kosovo. Zoets had Europa nog nooit gezien. In totaal kwamen meer dan achthonderduizend vluchtelingen de grenzen met Albanië en Macedonië over. Ontvluchten zij het geweld van het Joegoslavische leger, de speciale politie-eenheden en de beruchte paramilitairen? Weken zij uit voor de Navo-bommen? Was het een doelbewuste etnische zuiveringsoperatie? De meningen waren verdeeld, maar het antwoord bleef uit. Want geen enkele onafhankelijke waarnemer kwam Kosovo nog in. Milosevic stond omdat hem dat goed uitkwam alleen enkele in Belgrado gestationeerde journalisten toe door Navo-bommen afgerukte ledenaten en verminkte lijken te filmen. Sommige beelden stam, een jaar later, nog altijd op ons netvlies. De vrouw die de grens tussen Kosovo en Albanië overstak, met aan haar ene hand een peuter en in haar andere hand een dekenje. Ze bukte zich; er vielen drie luiers uit het dekentje. Ze pakte de luiers op, veegde de modder eraf en stofte verder. Of de

verslaggeverster van dat bekende Amerikaanse nieuwstation, die schamteloos liet inzoomen op de tranen van radicaal vrouwen en zich direct weer afwendde op zoek naar een volgend slachtoffer. Twintigduizend mensen kwamen die dag, begin april 1999, de grensoverste Morinë over. Ze zaten op kleine trossen, reden in rammelende Zastava's strompelden op hun sloffen door de modder. Niemand ving hen op. Twee dagen na het begin van de bombardementen werden de eerste vier tentkempementen opgezet, deelde de Catholiek Morinë opgezet, deelde de Catholiek banese Rode Kruis vijf jerrycans water aan. De vluchtelingorganisatie van de enige Naties (UNCHR) was zo optelend afwezig dat op last van de VN een onafhankelijk onderzoek werd steld. De resultaten werden de maand bekendgemaakt. De reactie de UNCHR, zo luidde de conclusie, in het begin van de crisis 'volstrekt voldoende' geweest. De organisatie oordeelde de toestand verkeerd; ze geerde afschotfiet om een 'doornsteensituatie' ging. Ze stuurde bovendien weinig mensen, en dan ook nog eens ginnelingen, ze had te weinig voorraze was te bureaucratisch en er was eens gebrek aan geld.

CHRISTIAN DELLEY/TRANSWORLD

En de oorlog duurde en duurde. Inmiddels vertielen hoorden Albanen Kosovo. Zoiets had Europa nog nooit gezien. In totaal kwamen meer dan achthonderd duizend vluchtelingen de grenzen met Albanië en Macedonië over.

moedelijk in de zon; de winkels lagen vol voedsel; de straten vol auto's en parade-rende jongeren. Nationalistische liederen galmde door enorme luidsprekers. Maar de vernislaag is dun.

De meeste internationale organisaties blijven vasthouden aan de multietnische droom. Sommige geloven oprecht, andere doen dat met de moed der wanhoop. Maar de wonden zijn diep, te diep, en het wantrouwen is groot. Een eeuwlange geschiedenis van alkeer en van superioriteitsgevoelens bepaalt de huidige verhoudingen. Het is de arrogantie van de internationale gemeenschap te denken daar met een speciale afgezant, een eigen bestuur, een vredesmacht en enkele honderden hulporganisaties een einde aan te maken.

Ligt de oplossing in zelfbestuur? En door wie? Hasim Thaci is de boerenzoon, die de gevreesde leider van het bevrijdingsleger werd en nu met een das om met wereldleiders aan tafel moet zitten. Ibrahim Rugova is de hoogleraar, die de geweldloze president van Kosovo was en toen moest toezien hoe militairen zijn land bevrijdden. Beide mannen kunnen elkaar niet uitsluiten. Tijdens de vredesonderhandelingen in Rambouillet zaten ze in dezelfde delegatie, maar regelmatig spraken ze alleen via een derde persoon tegen elkaar.

Bovendien zitten Thaci en Rugova opgescheept met de onmogelijke erfenis van de Veiligheidsraad: de ongedeeldheid van Servie. Straks, bij verkiezingen, zal een van hen tot president gekozen worden. Maar waarvan? Van de autonome provincie Kosovo, die nog altijd binnen het staatsverband Joegoslavië bestaat; een staatsverband dat, als Montenegro in een referendum voor afscheiding kiest, alleen nog uit Servie bestaat? Thaci noch Rugova zal dat accepteren.

Worcht een van hen dan president van de onafhankelijke republiek Kosovo? President Milosevic noch de huidige Servische oppositie noch het Joegoslavische leger zal dat accepteren. Of goit de internationale gemeenschap op een 'wild' onafhankelijkheidsverklaring van de Kosovaaanse regering - om die onafhankelijkheid vervolgens, vanzelfsprekend na de nodige aarzelingen, te erkennen?

Kouchner vreest een nederlaag met het vertrek van de Serviers uit Kosovo. Maar die nederlaag heeft hij al lang geleden. De internationale gemeenschap zou beter de realiteit aanvaarden en haar verzet tegen een gedeeld Kosovo opgeven. Het noorden van Kosovo, dat wordt bewoond door Serviers en romi, is voor Servie; het overige Kosovo is voor de Albanen. Het Albanese deel zal al snel bij de burenen aankloppen, voor economische samenwerking bijvoorbeeld. Dat kan het begin zijn van samenwerking in plaats van oorlog. De omwentelingen in Oost-Europa en voornamelijk Joegoslavië hebben aangetoond dat staatsgrenzen niet heilig zijn. Waarom zou Kosovo dan per se een ongedeeld moeten blijven?

S
Dit is het vijfde en laatste deel van een serie reportages over Kosovo.

25 MAART 2000 VN

27

Het kwam de Navao - in zekere zin - wel goed uit. Al die ontbrekende vormden 'een belangrijk element in de oorlogsdiplomatie', stelden de onderzoekers. Het cement in het Navao-bouwwerk was zonder hen misschien wel uiteengevallen.

Uiteindelijk waren er tachtig dagen voor nodig om Slobodan Milosevic vanuit de lucht murw te beuken. Op basis van resolutie 1244 van de Veiligheidsraad ging de stuifkoppege dictator ermee akkoord zijn troepen uit Kosovo terug te trekken. Het was een absurde resolutie: Kosovo als autonome provincie, een integraal onderdeel van Servie zijn. Op die passage moet het nieuwe Kosovo gebouwd worden.

De haat zat diep. Dat bleek al in de eerste dagen na de oorlog. De Gurkha's, Britse elietroepen uit Nepal, waren de Macedonisch-Kosovaaanse grens nog niet overgestoken of de eerste huizen van Serviers en roma gingen in brand, hun winkels werden geplunderd, hun kerken werden vernield. Bijtijdsdag in Kosovo. Uiteindelijk zouden de restanten van de Servische gemeenschap achterblijven in Mitrovica in het noorden van de Servische provincie, in Gnjilane in het oosten en in Orshavac in het zuidwesten. Overigens lieten die achtergebleven Serviers zich ook niet ontbeugigen bij de onlusten in Mitrovica de afgelo-

pen weken, werden negen Albanen vermoord.

De internationale gemeenschap stond - en staat - vaak machteloos. 'Te veel Albanen begrijpen niet dat wij hier iets nieuws proberen te doen,' zei de bevelhebber van de internationale vredesmacht Kfor, generaal Mike Jackson, in augustus vorig jaar. 'Wij doen wat binnen ons vermogen ligt, maar de soldaten kunnen het gedrag en de mentaliteit hier niet veranderen.' Hulpeloos riepen Jackson en de speciale afgevaardigde van de Veiligheidsraad, Kouchner, keer op keer op een einde te maken aan het geweld. En uiteindelijk waren er domweg niet genoeg Serviers meer om de Albanese woede op te koelen.

In een poging de werkelijkheid te verdoezelen, wijzen beschuldigende vingers steeds in de richting van extremisten van beide zijden. Zij zouden verantwoordelijk zijn voor het geweld. Zo worden de Serviers in de verdeelde stad Mitrovica opgestookt door Belgrado en gaat het voornamelijk Kosovo Bevrijdingsleger UCK schuil achter het Albanese geweld.

Dat UCK bepaalt de agenda, schreef de Nederlandse generaal-majoor bd J. Schaberg in *NRC Handelsblad*. 'Zij eisen alle macht op, zij hebben de oorlog immers gewonnen,' volgens Schaberg. 'De

Navao beheerst de provincie niet, slechts delen daarvan heeft men onder controle.'

Schabergs observaties weerspiegelen maar een deel van de werkelijkheid. Leiden van het voornamelijk bevrijdingsleger (en vooral mannen die zich als zodanig 'voordoens' spelen een belangrijke rol. Maar de haat is wijder verspreid. En de Serviers in Mitrovica, al dan niet door Belgrado gestuurde paramilitairen, zouden zonder voedingsbodembal kunnen zitteten te draaien.

De Albanese woede en hun roep om wraak is te begrijpen. Maar de schulden zijn allang weg; gevluucht naar Servie of Montenegro of omgebracht. Nu worden er vooral oude rekeningen vereffend - en op de Balkan kunnen dergelijke rekeningen heel oud zijn. De Kosovo-Albanese uitgever Veron Surroi waar schuwt in zijn artikel in de *New York Review of Books* ervoor intimideren en geweld tegen Serviers op het conto van een kleine minderheid te schrijven. 'Deze schande moeten we collectief dragen.' Dat gebeurt niet. Op een heerlijke nazomerdag probeerde een voornamelijk UCK-officier ons vorig jaar te overtuigen van het tegendeel. 'Kijk om je heen,' zei hij. 'Iedereen is vrij om te doen wat hij wil. Iedereen is gelukkig. De stad bruiset van activiteit.' En inderdaad, Pristina lag ge-

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: donderdag 6 april 2000 2:27
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 00, Letter to Tom Delay (<http://news.suc.org/press/suc220.html>)

<<http://news.suc.org/>>

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)
Serbian Unity Congress - Letter

April 4, 2000

The Honorable Tom Delay
Majority Whip
United States House of Representatives
Washington DC 20515

Dear Representative Delay:

Congratulations on your letter in the *Wall Street Journal* of April 3, 2000 about the Administration's disastrous policy in Kosovo. You are right on the money when you say that our policy does not reflect our values and does not serve our interests.

You are also right to hold President Clinton and the Democratic Administration responsible for the untenable, dangerous and enormously expensive position in which we find ourselves. At the Rambouillet conference, Secretary Albright deliberately ignored opportunities for peace and instead provoked an unnecessary war. Further, by aligning the U.S. with the Kosovo Liberation Army, the Administration has, as you point out, recklessly placed the U.S. in the same camp as those who instinctively oppose American values and ideals.

As daily independent reports from Kosovo remind us, the KLA are without doubt the leading criminal organization in Europe. Killing, kidnapping, narcotics trafficking, prostitution, ethnic-cleansing, extortion, destruction of Christian holy sites (many dating to the 13th century): all these are second nature to the KLA. I hope you will continue to expose Administration's folly in basing U.S. policy on an alliance with the KLA. Another absurdity of this policy is that, as they showed with both Soviet Russia and China, the Albanians have a pattern of abandoning their supporters once they have achieved their aims. Once they have entrenched themselves in Kosovo, the KLA will do the same to the U.S. and will throw in their lot with their natural backers among America's most sworn enemies from the drug trafficking and terrorist world. There are already media reports that our troops are vulnerable to possible terrorism from Albanian quarters in Kosovo. The end result could be to create an Afghanistan at the heart of Europe.

The second major flaw in the Administration's policy is a complete misreading of the Serbian people. Whatever one thinks of the Belgrade regime (and the Serbian Unity Congress is a long-

...ding and forthright advocate of complete democratic reform), the Serbian people have always been steadfast friends of the U.S. In two world wars, the Serbs stood shoulder to shoulder with the U.S. (including in World War II rescuing over 500 U.S. air crew shot down over Nazi occupied Yugoslavia). It makes absolutely no sense to demonize, as this Administration has done, the Serbian people as a whole.

As with so much of this Administration's foreign policy, the Administration seems to have no idea of how to dig itself out of the hole it has made for itself-and for the country. This is where the Congress can be of such great help. The key is to empower the Serbian people who support democratization. At present, they are being stifled by a harsh regime of sanctions which is completely counter-productive to U.S. interests. By keeping the opposition weak, sanctions play into the hands of anti-democratic forces and thus prolong the crisis in the Balkans. The Democratic leadership does not seem to comprehend this basic fact. We very much hope therefore that the Republican-led Congress can inject some sense into this tragic situation which is so damaging to U.S. interests.

In summary, the four steps that would be most conducive to U.S. long-term interests in the region would be:

1. Immediate lifting of sanctions against the Serbian people. This would have the effect of strengthening the democratic forces in Serbia;
2. Impartial administration of Security Council Resolution 1244. This would have the effect of re-establishing an internationally accepted framework for Kosovo in place of the present anarchy;
3. Provision of reconstruction aid to Serbian cities. Again, this would strengthen the democratic process;
4. Replacement of U.S. forces by European personnel. This would have the effect of locating responsibility close to the region.

Once again, congratulations on your fine letter.

Sincerely,

Milosh Milenkovich
President

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-2000 Serbian Unity Congress.

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: rajuthomas (<http://www.ius.bg.ac.yu/apel/materijali/rajuthomas.html>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

US/NATO VIOLATION OF INTERNATIONAL LAW - by prof. Raju G. C. Thomas

More on Violations of International Law - by Prof. Raju G. C. Thomas

NATO AND INTERNATIONAL LAW (revised) - Does NATO's attack on Serbia violate International Law? Does Humanitarian Law override the territorial integrity of states? - by Prof. Raju G. C. Thomas

US/NATO VIOLATION OF INTERNATIONAL LAW

Just for Record:

The US is violating a number of international laws in attacking Serbia over Kosovo which is part of a sovereign independent state.

(1) It is a violation of Article 2 of the UN Charter that prohibits the use of force against a sovereign state where it has not committed aggression on other states. Serbia did not attack any neighboring states outside its sovereign borders. The Security Council did not sanction the use of force here. If the issue had been submitted to the Security Council, it would certainly have been vetoed by Russia and China. NATO knows it and therefore bypassed it.

(2) It is a violation of NATO's own charter which claims it is a defensive organizations and is only committed to force if one of its members is attacked. No member of NATO was attacked.

(3) The so-called Rambouillet "Agreement" (there was no "agreement" by Serbia) is a violation of the 1980 Vienna Convention on the Law of Treaties which forbids coercion and force to compel any state to sign a treaty or agreement. Serbia is being asked to sign this "Agreement" through NATO bombs and missiles.

(4) It is a violation of the Helsinki Accords Final Act of 1975 which guarantees the territorial frontiers of the

states of Europe. What this so-called peace plan offers is (a) the severance of Kosovo through NATO bombing with immediate effect; or (b) the severance of Kosovo through NATO occupation three years later.

(5) If the sequel to the bombing is recognition of Kosovo as an independent state, this will violate international law that prohibits recognition of provinces that unilaterally declare independence against the wishes of the federal authorities.

These unlawful actions will set precedents that will undermine stability elsewhere in the world.

Raju G. C. Thomas, March 24, 1999, Milwaukee, Wisconsin

More on the Violations of International Law

Contradicting my claim that NATO had violated at least five accepted norms of international law, several respondents argued that the NATO attack on Serbia was justified under the 1948 Genocide Convention and/or other general humanitarian principles.

First, the Genocide Convention does not authorize such attacks. Only the Security Council can do so which was deliberately bypassed by NATO because it knew that Russia and China would veto such an attack.

Second, there was no genocide going on in Kosovo. Cries of Serbian aggression and genocide within its own province were being made in the US Congress in April 1998 when only 80 people had died and less than 100,000 internally displaced. At the time of the attack, 2,000 had died on all sides and 250,000 Albanians had been displaced. It was the threat of NATO attack and the subsequent terror bombing that parallels the fire bombing of Tokyo and Yokohama during the Second World War that triggered the Serbian retaliation and humanitarian catastrophe in Kosovo.

Third, there was no humanitarian intervention by the US and the West when the Nigerian authorities crushed the Biafra separatist movement between 1967 and 1970 causing the deaths of one million Ibos, when Pakistani forces

killed one million and drove out 10 million Bengalis during the East Pakistani secessionist struggle in 1971, when

the Pol Pot regime killed one million Cambodians, to name just a few cases. In the latter two cases, the US condemned India and Vietnam for their interventions and threatened military action against them.

Fourth, ethnic cleansing is not genocide. If it were, the Allied powers were guilty of genocide for the expulsion of some 12 million Germans from Poland, Czechoslovakia and elsewhere at the end of the Second World War, and

surely European Jews committed genocide when it drove out nearly a million Palestinians to carve out the state of Israel in 1948. There is now an ethnically pure Greater Croatia. There are almost 900,000 Serbian refugees

ethnically cleansed from Croatia and the federation, 300,000 in Republika Srpska and 600,000 in Serbia. This is more than any other ethnic group.

Croatia conducted the largest single ethnic cleansing of the war with American military support.

For the record, the Stockholm International Peace Research Institute determined that about 35-50,000 people died on all sides during the Bosnian civil war, not 250,000. The investigative team for the Hague Tribunal

interviewed only 223 Bosnian women claiming to be raped, and collected another 575 affidavits. Allegations of 20-60,000 rapes are guesses.

The emaciated figure of Fikret Alic in a Serbian "concentration camp" at Tronpolje has now been proved to be a fraud. There are good reasons why all the others look reasonably healthy and are laughing including Alic. The

broken down barbed wire surrounds an adjacent building compound, not Alic and the others who were in a refugee camp free to go anytime. The ITN cameraman, Jeremy Irvin zoomed his lense from inside the barbed wire compound making it appear that it surrounded the men who were in a refugee camp waiting to be moved. There are good reasons for showing only a five second clip (shown a zillion times) and not the full film. Now that it has been proven to be a fraud, it is never shown again, but there has been no retraction either.

Regarding genocide, General Satish Nambiar, the first UNPROFOR commander from 1992 to 1994 told me that he, his deputy General Lewis McKenzie and 28,000 men under their command witnessed no genocide. They checked with the UNHCR and the International Red Cross, and they did not witness any genocide either. So how did Roy Guttman and others manage to witness genocide?

Russia, China and India, representing half the human race, got it right about the Kosovo crisis. NATO, the only alliance left in this galaxy, committed aggression on Serbia.

This is all about saving NATO's face at a very heavy price for the Serbs. If NATO is above international law, so is every other state and organization. It has set a terrible precedent.

Professor Raju G. C. Thomas
Marquette University
Milwaukee, USA

NATO AND INTERNATIONAL LAW (revised)

Does NATO's attack on Serbia violate International Law?
Does Humanitarian Law override the territorial integrity of states?

Raju G. C. Thomas

[Raju Thomas is Professor of Political Science at Marquette University. He is the author of 8 books, over 50 journal articles and book chapters, and over 70 OP-ED newspaper articles. His recent books were Democracy, Security and Development in India (1996), and The Nuclear Non-Proliferation Regime (1998). He was educated at Bombay University, the London School of Economics, and the University of California at Los Angeles from where he obtained his Ph.D. He has been a visiting Fellow at Harvard, the Massachusetts Institute of Technology and the International Institute for Strategic Studies, London.]

I. NATO and International Law

The US and NATO is violating a number of international laws in attacking Serbia over Kosovo which is part of a sovereign independent state.

(1) It is a violation of Article 2 (4) of the UN Charter that prohibits the

use of force against a sovereign state where it has not committed aggression on other states. Serbia did not attack any neighboring states outside its sovereign borders. The Security Council did not sanction the use of force here. Efforts to justify these actions through earlier resolutions or Chapter 7 of the Charter are acts of distortion and convenience.

(2) It is a violation of NATO's own charter which claims it is a defensive organizations and is only committed to force if one of its members is attacked. No member of NATO was attacked.

(3) The so-called Rambouillet "Agreement" (there was no "agreement" by Serbia) is a violation of Articles 51 and 52 of the 1980 Vienna Convention on the Law of Treaties which forbids coercion and force to compel any state to sign a treaty or agreement. Serbia is being asked to sign this "Agreement" through NATO bombs and missiles, anything but persuasion.

(4) It is a violation of the Helsinki Accords Final Act of 1975 which guarantees the territorial frontiers of the states of Europe. What this so-called peace plan offers is (a) the severance of Kosovo through NATO bombing with immediate effect; or (b) the severance of Kosovo through NATO occupation three years later. The Serbs chose Option A.

(5) If the sequel to the bombing is recognition of Kosovo as an independent state, this will violate international law that prohibits recognition of provinces that unilaterally declare independence against the wishes of the federal authorities.

(6) If the bombing of Yugoslavia results in the destruction of Serbian religious and historical sites, this will be in violation of the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed

Conflict.

(7) The Geneva Conventions Act 1957 (amended 1995) of the United Kingdom

specifically states that "civilians shall not be the object of attack"

(Schedule 5, Article 52.1) and that "civilians shall enjoy protection

unless they take a direct part in hostilities" (Schedule 6, Article 13.3).

Targeting the Serbian TV station at night when it was inhabited by

civilians only constituted an intentional and premeditated attack on civilians.

(8) Beyond the above, there may be several other international regulations

about the environment that is being violated by the attacks on chemical

plants, fuel storage, and refineries. They include the Vienna Convention

for the Protection of the Ozone Layer (1985, UNEP), the Montreal Protocol

on Substances that Deplete the Ozone Layer (1987, UNEP), and the United

Nations Framework Convention on Climate Change (1992).

II. Humanitarian Law and the Territorial Integrity of States

United States and Great Britain have argued that the attack on Serbia was

justified under the 1948 Genocide Convention and/or other

general humanitarian principles. Claims have also been made that Article

2(4) of the UN Charter which upholds the territorial integrity of states

against external military attacks, is countered by Articles 1(2) and 55 of

the Charter, which speak of self-determination of peoples.

However, these articles, including Articles 73 to 91 which deal with

"Non-Self Governing Territories" and the "Trusteeship System," pertain to

decolonization and not the right to secede from existing sovereign

independent states. Article 1 of International Covenant on Civil and

Political Rights passed in 1976 referred to the rights of minorities to self-determination but did not include the right to secede. It implied the right of peoples in all states "to free, fair and open participation in the democratic process of governance freely chosen by each state." A 1990 meeting of the then Conference on Security and Cooperation in Europe in Copenhagen went far in affirming democratic rights and human rights of peoples but did not go as far as to endorse the right to secede.

In any case, the internal Yugoslav republics of Slovenia, Croatia and Bosnia declared their independence before any human rights violations or violence had occurred and were recognized. Those unilateral declarations of independence produced the subsequent violence. Before the NATO attack, the deaths of 2000 on all sides and the internal displacement of 300,000 people in Kosovo did not constitute genocide. In Kosovo, a province no different from Krajina of Croatia from where all Serbs were driven out, NATO bombing led to the human catastrophe not just for Albanians but for Serbs, Hungarians and Sandjak Muslims.

Much has been made about "Serbian genocide" in Bosnia which has become the pretext for the current NATO attack. Like the Kosovo "genocide," this was more propaganda than fact. The Stockholm International Peace Research Institute determined that between 35,000 and 50,000 people died in Bosnia on all sides. In comparison, an average of 20,000 people are victims of homicide in the US every year. The investigators for the Hague Tribunal have interviewed only 223 women claiming to be raped, and have collected 575 affidavits from women claiming to be raped. Compare this with an average of 100,000 women who file rape complaints with the police every year, and an estimated 400,000 unreported rapes annually. NATO's

unqualified and unrestrained bombing campaign that includes the infrastructure is more likely to kill millions of Yugoslav citizens in the long run, through lack of proper medical facilities, polluted water supply, atmospheric poisoning, ozone depletion, and climatic change. NATO is committing ecocide and therefore also genocide in the long run.

If NATO had the right to intervene in Kosovo, does it now have the right to intervene in Palestine, Kashmir, Tibet and "Kurdistan" where human rights violations are also taking place? Can any state now bypass the UN Security Council and attack another state by invoking humanitarian considerations?

(1) NATO cannot unilaterally invoke the 1948 Genocide Convention, the 1948 Universal Declaration of Human Rights, and other humanitarian laws, and proceed to attack independent states. Only the Security Council can do so which was deliberately bypassed by NATO because it knew that Russia and China would veto such an attack.

(2) There was no humanitarian intervention by the US and the West when the Nigerian authorities crushed the Biafra separatist movement between 1967 and 1970 causing the deaths of one million Ibos, when Pakistani forces killed one million and drove out 10 million Bengalis during the East Pakistani secessionist struggle in 1971, when the Pol Pot regime killed one million Cambodians, to name just a few cases.

In the latter two cases, the US condemned India and Vietnam for their military interventions and threatened military action against them. However, both India and Vietnam intervened after the human catastrophes had taken place. NATO's rush to bomb caused the human catastrophe in Kosovo, as did Western interventions earlier in Croatia and Bosnia by promoting and

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: UNMIK responsible for chaos in Kosovo-Metohija
(<http://www.serbia-info.com/new>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

www.serbia-info.com/news

CIVIL ISSUES

POLITICS
MILITARY
KOSOVO AND METOHIA
ECONOMY
CULTURE AND RELIGION
SPORT

"The New York Times": UNMIK responsible for chaos
in Kosovo-Metohija
November 29, 1999

Kosovo They didn't fulfill any task in

NEW YORK, Nov 28 (Tanjug) - In Kosovo and Metohija nothing is working as it should, while international organizations and the UN mission are stuck in bureaucratic wrangling and angry arguments with the head of the Civil Mission, Bernard Kouchner.

That is the picture of the situation in the southern Serbian province given on Sunday by The New York Times, which said that practically not a single task that the civilian and security missions had undertaken - UNMIK and KFOR - has been fulfilled.

The author of the article learned about the arguments, doubling of duties and foot-dragging of the mission and international organizations from a Swiss woman, Valiya Wright, who is working for UNMIK. She warned that one of the challenges and obstacles to the mission was posed by the "KLA," which she recalled should have been disbanded and disarmed by now.

Also, nothing else is functioning in Kosovo. International organizations, like UNHCR, OSCE, European Union

and others quarrel bureaucratically and grab for "glory", ironically said Civil Mission member.

The author went on to say that an organization as the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) and others, were engaged in the planning the future of Kosovo-Metohija instead, as it is said, to stop the wave of hatred, violence and killing. The targets and victims are Serbs, Gypsies and other non-Albanians, the author of the text said.

The alarming state of security is a growing obstacle for establishing a democratic, multi-ethnic Kosovo and Metohija, about what representatives of the international mission are only talking about in theory, while they are not doing anything to realize it, the New York Times warned.

L'UTILISATION DU DROIT INTERNATIONAL DANS LES CRISES
YUGOSLAVES:
DEUX DROITS, DEUX MESURES

Par Barbara Delcourt *

A première vue, la place et le rôle du droit international dans les crises yougoslaves semblent relever d'un sérieux paradoxe. D'un côté, tous les acteurs politiques concernés (autorités fédérales yougoslaves, dirigeants politiques serbes, slovènes, croates, bosniaques, kosovars, mais aussi l'U.E. et l'OTAN, par exemple ¹) font constamment appel à des règles juridiques pour légitimer leurs positions, aspirations et actions. Le droit des peuples à disposer d'eux-mêmes, le respect de la souveraineté et de l'intégrité territoriale, les droits de la personne, l'interdiction du génocide, sont autant de références au droit international que l'on a régulièrement entendues depuis une dizaine d'années ². Dans cette perspective, on aurait pu s'attendre à ce que, conformément à l'une de ses fonctions essentielles, le droit constitue un langage commun favorisant la négociation et le règlement pacifique des conflits. Pourtant, et c'est ici qu'apparaît le paradoxe, l'appel au droit n'a pas empêché que se maintienne le plus souvent un dialogue de sourds, dont les épisodes des conférences de La Haye en septembre 1991, la guerre en Bosnie en 1992-1995 ou celle du Kosovo en 1998-1999 représentent des exemples particulièrement édifiants.

L'objectif de cette contribution est d'apporter des éléments de réponse tendant à permettre d'élucider ce paradoxe apparent. La démonstration s'articulera en deux temps. D'abord, en analysant de plus près les discours politiques des acteurs politiques concernés, on montrera que la référence au

* Assistante à la Faculté de Sciences sociales, politiques et économiques, Membre du Centre de droit international et de l'Institut d'Etudes européennes, Université libre de Bruxelles.

¹ V. la brochure éditée à l'occasion 50e anniversaire; *Revue de l'OTAN*, n°2, Été 1999, éditorial de Javier Solana, p. 3 et la Déclaration de Washington du 24 avril 1991, *Votre guide complet du sommet de Washington (23-25 avril 1999)*, Bureau de l'information et de la presse, OTAN 1110-Bruxelles, Belgique. Pour l'UE, v. Traités de Maastricht et d'Amsterdam, dans lesquels la PESC est conçue comme une action collective conforme aux buts et principes de la Charte de l'ONU et autres instruments de la CSCE/OSCE; Barbara DELCOURT, "l'Etat de droit, pierre angulaire de la coexistence pacifique en Europe?", *La coexistence, enjeu européen*, Sld de Thuan CAO-HUY et Alain FENET, Paris, PUF, 1998, pp. 241-257.

² Sur ce point, voy. Barbara DELCOURT et Olivier CORTEN, (Ex-) *Yougoslavie : droit international, politique et idéologies*, Bruxelles, Bruylant, 1998, pp. 98 et ss.

"droit international" masque en réalité des conceptions antagonistes du droit tel qu'invoqué. Il ne s'agit pas seulement de se rendre compte, en particulier à partir de l'exemple du droit des peuples à l'autodétermination, que les règles sont interprétées différemment par les différents protagonistes concernés. Au delà de ces différences d'interprétation se profilent des conceptions essentiellement différentes de l'ordre juridique. On constate néanmoins que le droit auquel certains acteurs se réfèrent présente des caractéristiques particulières et s'affranchit progressivement du droit international positif tel que consacré dans les grands instruments internationaux comme la Charte des Nations Unies. Loin de représenter un langage commun, le "droit international" peut alors renvoyer soit au droit international existant, soit à un droit international "nouveau", qui intégrerait davantage certaines valeurs morales. On verra dans la seconde partie de l'étude que cette tendance à la moralisation de l'ordre juridique reflète en réalité toutes les caractéristiques d'une stratégie politique de type légitimiste, qui caractérise aujourd'hui l'action des grandes Puissances dans la société internationale. L'hypothèse qui sous-tend la démonstration peut donc être ramenée à la proposition suivante : "dis-moi quel droit tu appliques et je te dirai qui tu es".

Deux événements principaux serviront de point d'appui au raisonnement.

Il s'agit en premier lieu de la problématique de la reconnaissance des républiques yougoslaves en 1991, à l'occasion de laquelle non seulement le droit international a été invoqué -alors que la reconnaissance est un acte politique par excellence- mais, en plus, un "tiers impartial" -une commission d'arbitrage- a été mis sur pied pour vérifier que les conditions requises étaient bien respectées par les républiques.

L'opération "force alliée" contre la Yougoslavie (mars-juin 1999) viendra ensuite étayer les conclusions que l'on peut tirer du premier épisode. Il semble bien que le droit tel qu'invoqué à cette occasion s'est émancipé cette fois de tout regard extérieur aux Etats membres de l'OTAN, la procéduralisation et/ou la multilatéralisation des décisions ont été réduites au minimum tandis que la confusion entre les ordres "normatifs" (juridique, éthique et politique) a atteint son paroxysme. Il en résulte une modification de la nature du droit international auquel se réfèrent les Etats les plus puissants. D'un système cohérent de normes basées sur le consentement des Etats, l'on aboutit aujourd'hui à imbroglio normatif

composé de règles décrétées au coup par coup en fonction des rapports de forces. Cette transformation est réputée vers la part belle aux droits individuels et aux libertés fondamentales et cela, aux dépens de la souveraineté, mais elle témoigne surtout de l'approfondissement des contradictions au niveau international et de l'accroissement des inégalités entre Etats et populations.

I. L'utilisation du droit international dans la première phase du conflit

La reconnaissance des républiques yougoslaves a été justifiée en invoquant plusieurs institutions qui relèvent du droit international existant. Selon les Etats de la C.E., il s'agissait d'abord de réagir aux violations de l'interdiction du recours à la force et de l'obligation de régler pacifiquement les différends, mais aussi au mépris des règles essentielles du droit humanitaire (notamment dans le conflit qui a opposé la Serbie et la Croatie ³). La reconnaissance se fondait aussi sur le droit des peuples à disposer d'eux-mêmes qui, à la suite des référendums en Croatie et en Slovénie, légitimait l'indépendance des deux nouvelles républiques ⁴. Le caractère juridique du discours s'est ainsi imposé par le fait que, théoriquement, la reconnaissance était subordonnée au respect du droit des minorités situées sur les territoires des entités sécessionnistes ⁵ et par l'obligation de respecter les frontières existantes, en particulier celles qui séparaient les nouveaux Etats de ce qui restait de la Yougoslavie ⁶.

Si l'appréciation juridique de cet épisode peut varier selon les opinions, il ne fait certainement aucun doute que les normes concernées n'ont pas été interprétées conformément au droit positif traditionnel, auquel se sont constamment référées les autorités yougoslaves. Si l'on se limite à la doctrine juridique dominante de l'époque, il est en premier lieu indéniable que le droit à l'autodétermination, entendu comme droit à l'indépendance, ne s'appliquait pas aux tentatives de sécession, et par conséquent pas à la

³ V. not. Déclaration du 5 juillet 1991, *Bull. CE*, 7/8-1991, p. 117; Déclaration du 2 août 1991, *ibid.*, p. 122; Déclaration du 28 août 1991, *ibid.*, p. 126; pour les sanctions v. *Bull. CE*, 11-1991, pp. 74-76 et pp. 97-98.

⁴ Déclaration sur les "lignes directrices sur la reconnaissance des nouveaux Etats en Europe orientale et en Union soviétique", Bruxelles, 16 décembre 1991, *Revue générale de droit international public*, 1992/1, p. 261.

⁵ V. alinéa 2 des lignes directrices, *op. cit.*, ("la garantie des droits des groupes ethniques et nationaux et des minorités conformément aux engagements souscrits dans le cadre de la CSCE")

⁶ V. alinéa 3 des lignes directrices, *ibidem*

Slovénie ou à la Croatie⁷. Quant à l'interdiction du recours à la force (ou à l'obligation corollaire de régler pacifiquement les différends), c'est un principe qui reste limité aux relations internationales (selon le texte de l'art. 2 § 4 de la Charte), ce qui exclut *a contrario* qu'on puisse l'appliquer à des combats qui se déroulent à l'intérieur d'un Etat, comme c'était le cas à une époque où l'on se trouvait encore dans le cadre d'une guerre civile⁸. Le droit des minorités, opportunément qualifié de "norme impérative par la Commission Badinter, était à l'époque (et est au demeurant encore aujourd'hui) loin d'avoir acquis le statut d'un principe obligatoire pour tous les Etats de la planète, certains Etats européens (comme la France) se refusant d'ailleurs à s'engager en ce sens⁹. Quant à la condition de respecter la stabilité de frontières qui, à l'époque de la reconnaissance, n'étaient juridiquement que des limites administratives à l'intérieur de la Yougoslavie, il ne s'agissait certainement pas, en 1991, d'une règle de droit international reconnue¹⁰.

Seules des considérations politiques (liées à des intérêts particuliers) ou morales (liées à la violence des combats et aux nombreuses pertes civiles), c'est-à-dire extra-juridiques, expliquent les interprétations "novatrices" qui caractérisent le discours européen. Le rapport de la Commission des affaires étrangères et de la sécurité du Parlement européen sur les relations entre la CE et les républiques de l'ex-Yougoslavie, est exemplatif de ce type d'interprétation. Concernant le droit à l'autodétermination, il est précisé que :

⁷ V. la thèse de Théodore CHRISTAKIS, *Le droit à l'autodétermination en dehors des situations de décolonisation*, Paris, la Documentation française, 1999, 676 p.; et le rapport de John CRAWFORD, "La pratique des Etats et le droit international relativement à la sécession unilatérale", *Dans l'Affaire d'un renvoi par le Gouverneur en conseil au sujet de certaines questions ayant trait à la sécession du Québec du reste du Canada formulées par le décret C.P. 1996-1497 en date du 30 septembre 1996*, 19 février 1997; A. CASSESE, *Self-Determination of Peoples. A Legal Reappraisal*, A Grotius Publication, Cambridge University Press, 1995, pp. 317-334.

⁸ B. DELCOURT et O. CORTEN, *(Ex)-Yougoslavie : droit international, politique et idéologies*, *op. cit.*, p. 167; Théodore CHRISTAKIS, *L'ONU, le Chapitre VII et la crise yougoslave*, CEDIN-Paris I, Perspectives internationales, Paris, Montchrestien, 1996, p. 33; sur le problème des sanctions dans une société internationale décentralisée, voy. D. ALLAND, *Justice privée et ordre juridique international. Etude des contre-mesures en droit international public*, Paris, Pédone, 1994, not. la section 1.

⁹ E. DECAUX, "Le *jus cogens*, faiblesses d'une idée force?" *L'Observateur des Nations Unies*, n°3, Automne-hiver 1997, pp. 13-20.

¹⁰ B. DELCOURT, "L'application de l'*uti possidetis* au démembrement de la Yougoslavie : règle coutumière ou impératif politique ?", *Démembrements d'Etats et délimitations territoriales : l'uti possidetis en question(s)* Actes du colloque de Bruxelles (23 et 24 janvier 1998), Bruxelles, Bruylant, 1999, pp. 35-78.

"La volonté de sécession peut devenir une forme incontournable d'autodétermination lorsqu'un groupe de population territorialement défini est opprimé par l'Etat. Le moyen extrême qu'est la sécession doit dès lors être subordonné à certaines conditions, comme c'est le cas pour le droit classique à la révolte ou à la 'guerre juste'. Dans ces exemples classiques, les conditions requises sont les suivantes :

-existence d'un pouvoir légal ;

-existence d'une cause juste ;

-recours sans succès à tous les instruments politiques d'accord [...]"¹¹.

La référence aux concepts de "guerre juste" de "cause juste" est particulièrement symptomatique d'une conception non positiviste, voire jusnaturaliste qui a dominé la pensée juridique et politique jusqu'au XIXe siècle. Quant au prétendu "droit classique à la révolte", personne n'a jamais considéré qu'il relèvait du droit international; tout au plus en trouve-t-on la trace dans le droit constitutionnel français.

Par ailleurs, ces positions semblent manquer de la plus élémentaire cohérence propre à un discours juridique, puisque, par exemple, le droit à l'autodétermination n'a pas été reconnu dans des situations similaires, qu'il s'agisse des Serbes de Croatie ou de Bosnie-Herzégovine, des Croates bosniaques ou, dans d'autres ères géographiques, des Kurdes, des Tchétchènes, des Abkhases, ou encore des Kosovars d'origine albanaise¹².

Aussi le "droit international" auquel les Etats européens font appel n'apparaît-il plus comme un droit qui possède les caractéristiques du droit international classique. Il s'agit davantage d'un droit imbibé de valeurs et de considérations d'opportunité qui n'ont pas été formalisées selon les canaux juridiques traditionnels (par voie conventionnelle ou par formation coutumière). On pourrait aussi affirmer que ces applications novatrices du droit -en particulier à l'autodétermination- portent atteinte au caractère prétendument démocratique¹³ et "objectif"¹⁴ des pratiques en cause...

¹¹Parlement européen, *Document de séance A3-0208/92/B*, 26 mai 1992.

¹²V. la position de la Belgique et des autres Etats européens reprise dans la note de Olivier CORTEN et Barbara DELCOURT, "Les ambiguïtés de la position belge sur le droit à l'autodétermination des peuples de Croatie", *R.B.D.I.*, 1997/1, pp. 357-379.

¹³V. la déclaration de R. Dumas, *Le Monde*, 17 décembre 1991 : "[Le texte sur la doctrine de la reconnaissance] réaffirme le droit à l'autodétermination sur une base démocratique, quand les Etats se sont engagés de bonne foi dans un processus de règlement pacifique et moyennant certains engagements de leur part sur les minorités et les frontières notamment".

¹⁴*Le Monde*, 16 janvier 1992 : "Cette méthode [la reconnaissance conditionnelle] avait aux yeux de la France l'avantage de fournir un cadre de référence objectif pour tenter d'éviter que les Douze, politiquement divisés sur la reconnaissance des républiques yougoslaves, ne réagissent pas en ordre dispersé".

"Un droit démocratique ne s'applique pas par surprise. Le suspense reste le propre d'une logique de l'Etat de police... et de son 'ordre' plutôt arbitraire. L'invocation du droit des peuples à l'autodétermination fut donc, pour le moins inattendue, alors qu'elle couvrait toute une série de cas et pas seulement en Yougoslavie [...] Et, comme pour ajouter à l'ambiguïté nouvelle, lorsque ce droit paraissait insuffisant en lui-même, on cherchait à le renforcer grâce à l'appui interne du 'Droit à la sécession' -unilatérale, en donnant, brusquement, une crédibilité juridique inattendue aux constitutions socialistes [...] Ainsi, tout d'un coup, ce qui était considéré comme le cynisme du discours juridique du pouvoir marxiste, devient un droit positif crédible et légitime; au même titre que le Droit démocratique qui, lui, ne connaît cependant pas, dans son modèle fédéral, la possibilité de sécession unilatérale : Sic transit gloria memoriae, pourtant essentielle pour tout ordre juridique, stable par définition et adaptables selon des procédures préétablies seulement!"¹⁵.

La Yougoslavie a, quant à elle, défendu des positions juridiques plus traditionnelles, voire une vision positiviste et volontariste du droit international¹⁶. Elle ne pouvait par conséquent être sensible à une argumentation juridique intégrant une dimension politique évidente à ses yeux (les intérêts de l'Allemagne et celui pour la CE d'apparaître comme uni face à ce problème de démembrement d'un Etat) et morale (le respect des droits de l'homme et des minorités ne pouvant justifier à ses yeux une atteinte à son intégrité territoriale).

Pour ce qui concerne plus particulièrement les problèmes liés au démembrement de l'Etat yougoslave, la Commission Badinter aurait pu assurer cette fonction de "tiers objectif et impartial" normalement dévolue aux instances juridictionnelles¹⁷. Mais il faut bien constater que la Yougoslavie n'a pas été convaincue par les avis rendus par cette Commission d'arbitrage. Les experts désignés n'étaient pas des spécialistes du droit international¹⁸ mais des constitutionnalistes et, qui plus est, l'ordre juridique de référence n'était pas clairement identifié (droit

¹⁵ Slobodan MILACIC, "Ex-Yougoslavie : radioscopie d'un échec analytique", *L'Etat multinational et l'Europe*, Nancy, Presses universitaires de Nancy, 1997, p. 89.

¹⁶ Voy. par exemple son argumentation visant à justifier le recours à la force armée pour protéger son intégrité territoriale, lettre de protestation envoyée à la Commission, *Summary of World Broadcast*, BBC, EE/1252, 11 décembre 1991, C1/1-2; une lettre subséquente expose précisément le point de vue de la Présidence sur le problème des frontières internes, v. *SWB*, EE/1267, 1er janvier 1992, C1/1; *Review of International Affairs*, vol. XLIII, 5.II 1992, pp. 21-26.

¹⁷ En l'absence d'institutions tierces, les Etats sont juges et parties pour ce qui concerne l'interprétation et l'application des règles de droit international, voy. Denis ALLAND, *op. cit.*.

¹⁸ Le fait que les rapports aient été rédigés avec l'aide d'internationalistes renommés n'a pas pu jouer en l'occurrence puisqu'ils n'étaient pas censés intervenir officiellement.

yougoslave ou droit international ?¹⁹). L'application des règles de droit international dans la réponse à certaines questions soumises par la république de Serbie dénotait une volonté claire d'internationalisation du conflit qui correspondait à la stratégie des Etats européens dont l'Allemagne²⁰. Les Etats européens eux-mêmes ont tenu compte de ses avis de manière très sélective. Enfin, le discours juridique qu'ils ont produit émanait de surcroît de diplomates ou de ministres des Affaires étrangères qui, pas plus que les juges de la Commission Badinter, ne pouvaient apparaître comme des experts reconnus en droit international.

Il n'est donc pas étonnant que, en dépit de références partagées à certaines institutions juridiques, les Etats européens et les autorités yougoslaves aient entretenu un dialogue de sourd.

* * *

II. L'utilisation politique du droit à l'occasion de la guerre du Kosovo

Les interventions militaires unilatérales contre la souveraineté et l'intégrité territoriale des États n'ont pas cessé depuis la création des Nations Unies et la consécration du principe d'interdiction de recourir à la force entre États. Mais c'est sans doute la première fois qu'une action de ce type se présente si vigoureusement comme une "action de la communauté internationale conforme au droit et à la justice". En décidant de recourir à la force contre la Yougoslavie, les pays membres de l'Alliance atlantique ont dès lors invoqué divers principes juridiques comme bases de leur intervention. Tour à tour, le Secrétaire Général de l'OTAN, J. Solana, ou les ministres des Affaires étrangères des États membres ont fait référence à l'"esprit" des résolutions du Conseil de sécurité adoptées au sujet du Kosovo, à leur droit d'adopter des contre-mesures visant à mettre fin aux violations du droit humanitaire commises par la République fédérale de Yougoslavie, ou encore à la responsabilité qu'encourrait cette dernière pour avoir refusé de régler pacifiquement le différend en faisant échec aux négociations de Rambouillet et de Paris.

¹⁹ Barbara DELCOURT, Olivier CORTEN, *(Ex-)Yougoslavie : droit international, politique et idéologies*, op. cit.; pp. 164-167.

²⁰ *Ibid.*; pp. 158-159.

Une fois encore, ce discours en apparence "légaliste" peut difficilement s'appuyer sur une interprétation traditionnelle des règles concernées. On se trouverait plutôt ici face à une logorrhée caractérisée par une confusion des registres juridique, politique et moral, caractéristique difficilement compatible avec un droit international positif qui, par définition, tire sa légitimité de sa capacité à pouvoir se distinguer de toute considération extra-juridique, seule option permettant d'organiser la coexistence pacifique entre Etats véhiculant des idéologies différentes.

On relèvera tout d'abord que, si on applique le droit international classique, seule la légitime défense ou une autorisation sans ambiguïté du Conseil de sécurité auraient permis de légaliser la guerre. Quant à la première possibilité, elle est à écarter d'emblée, puisqu'elle suppose que l'on puisse préalablement constater une "agression", concept juridique inapplicable aux conflits armés qui se déroulent à l'intérieur d'un Etat. Le Kosovo ne représentant, selon la conception même des Etats occidentaux, qu'une partie de la Yougoslavie, celle-ci ne pouvait par définition pas être qualifiée d'"agresseur", en tous cas pour ce qui concerne les actions militaires menées contre l'A.L.K. La deuxième exception suppose que le Conseil de sécurité ait constaté une menace pour la paix et la sécurité internationales, mais aussi qu'il ait autorisé très clairement certains Etats ou organisations à utiliser "tous les moyens nécessaires" pour régler le conflit, dans le cadre d'un mandat défini et sous sa surveillance ²¹. Or, si les trois résolutions adoptées en 1998 qualifiaient bien la situation de menace contre la paix, aucune autorisation n'avait été donnée d'intervenir militairement. Par conséquent, si on applique le droit international classique, les frappes aériennes constituent bel et bien une violation flagrante de la Charte des Nations Unies ²².

Le Secrétaire Général de l'OTAN et certains responsables politiques, comme le Premier Ministre français Lionel Jospin ou le représentant des Pays-Bas à l'ONU, ont laissé entendre que le recours à la force était conforme à l'"esprit" des résolutions 1160, 1199 et 1203 concernant la situation au Kosovo. Belgrade ne les ayant pas respectées, il était légitime de recourir à la

²¹ V. l'ouvrage de Olivier CORTEN et Pierre KLEIN, *Droit d'ingérence ou obligation de réaction ?* 2ème édition augmentée. Bruxelles. Bruylant, 1996. 309 p.

²² Marcelo KOHEN, "L'emploi de la force et la crise du Kosovo : vers un nouveau désordre international", *Revue belge de droit international*, 1999/1, sous presse; Bruno SIMMA, "NATO, the UN and the Use of Force", *European Journal of International Law*, 1999, pp. 1-22.

force pour imposer au régime le respect des dispositions pertinentes. Ces résolutions contiennent à la fois des exigences destinées aux deux parties au conflit (essentiellement mettre fin aux hostilités, respecter les règles du droit humanitaire et engager un dialogue constructif) mais aussi des mesures visant à interdire la vente de matériel militaire, à permettre l'accès aux organisations humanitaires et surtout à la mission de vérification de l'OSCE. Rien ne permet de penser que le Conseil a implicitement autorisé une quelconque action militaire pour la mise en œuvre de ses résolutions. Au contraire, il réaffirme à chaque fois, qu'en l'absence de progrès significatifs, il examinera la possibilité de prendre d'autres mesures et décide, en conséquence de "demeurer saisi de la question". Il n'abandonne donc pas son monopole en matière de maintien de la paix et de la sécurité internationales.

Relevons encore que, toujours si on s'en tient à l'interprétation traditionnelle du droit international, la paralysie du Conseil de sécurité (invoquée comme un autre motif d'intervention) n'est pas un motif suffisant permettant de fournir une base légale au recours à la force. La Cour internationale de justice l'a rappelé à plusieurs reprises : l'imperfection du système international ne constitue pas une excuse valable permettant d'outrepasser des règles aussi fondamentales des relations internationales²³.

Cette conception traditionnelle n'a pas seulement été défendue par la Yougoslavie, mais aussi par des Etats comme l'Inde, la Chine, ou encore la Russie. Le discours légaliste du représentant de la fédération de Russie au Conseil de sécurité est très clair sur ce point :

"Les affirmations selon lesquelles la Charte des Nations Unies contiendrait des dispositions autorisant le recours à la force ne peuvent être prises au sérieux ... Le groupe de contact, en tant que tel, n'a jamais envisagé d'aborder la question d'une action militaire ... Il n'est pas acceptable de dire que la Fédération de Russie est l'auteur de tout ce qui est contenu dans l'accord présenté à Rambouillet. Il n'est pas vrai non plus de dire que l'action militaire était devenue inévitable du fait qu'un ou deux membres du Conseil de sécurité

²³ V. l'article de Marcelo KOHEN, *loc. cit.*; de plus, si véritablement aucun accord n'avait pu se dégager concernant une intervention en Yougoslavie pour mettre un terme aux massacres de populations civiles, la question aurait pu être portée devant l'Assemblée générale comme cela a été le cas au moment de la guerre de Corée (Rés. Acheson), qui est le seul organe pouvant réellement prétendre à une certaine universalité, à représenter les "intérêts de la communauté internationale".

auraient empêché celui-ci d'agir. La vérité est qu'aucune mesure ne lui a été proposée" ²⁴.

Le cas de figure est donc bien celui d'une action militaire sciemment décidée et mise en œuvre en dehors des institutions compétentes, une action qui visait à faire avaliser le nouveau concept stratégique de l'OTAN concocté par Washington dont l'intention était de faire de cette organisation l'égale de l'ONU alors que, en tant qu'organisation régionale, elle lui est actuellement soumise ²⁵.

C'est pourquoi on peut, comme dans le cas de la reconnaissance de la Slovénie et de la Croatie, considérer que ce sont des justifications "para-juridiques" qui ont été avancées. On pense en particulier à l'argument, développé notamment par les responsables politiques de l'OTAN, selon lequel il n'existait d'autres choix que d'engager une action militaire pour éviter une véritable catastrophe humanitaire ²⁶. Cette justification renvoie en effet à ce que l'on appelle communément "le droit d'ingérence humanitaire", c'est-à-dire à la possibilité d'intervenir par la force pour imposer le respect des droits de l'homme et éventuellement la démocratie.

Est-ce que ce droit est véritablement reconnu par les États au niveau international ? Cette question est relativement complexe mais l'on peut constater que jamais, dans les instances où se discute ce type de problème, les États n'ont entendu formellement changer le droit existant qui prohibe les interventions militaires unilatérales même motivées par des considérations humanitaires ²⁷. La référence à un "droit d'ingérence humanitaire" relève donc certainement plus d'une articulation relativement floue entre droit et morale, que d'un discours légaliste au sens traditionnel du terme.

On constate avec ce dernier épisode des crises yougoslaves que la confusion entre ordres normatifs qui s'est ébauchée à l'occasion de la première phase du conflit s'est encore accentuée. Les actions de la "communauté internationale" ne peuvent se fonder sur les principes de base de l'ordre

²⁴ P.V. de la réunion du 24 mars 1991.

²⁵ V. par ex. l'interview de Javier Solana, *Le Monde*, 8 octobre 1999.

²⁶ V. les déclarations des représentants britannique, américain et allemand (pour l'UE) au Conseil de sécurité, réunion du 24 mars 1999.

²⁷ Olivier CORTEN, *Human Rights and Collective Security : Is There an Emerging Right of Humanitarian Intervention ?* Collected Courses of the Academy of European Law, vol. 99, à paraître.

juridique international, et il est caractéristique de mentionner à cet égard que les Etats attraités devant la Cour internationale de Justice par la RFY ont tous plaidé l'incompétence de la Cour pour statuer sur la licéité de l'opération. Cet épisode montre on ne peut mieux que l'on préfère renvoyer à des valeurs morales ou politiques qu'au droit international existant. L'usage constant du concept de "communauté internationale" est à cet égard tout à fait symptomatique de cette dérive jusnaturaliste, qui tend en l'occurrence à occulter le fait que les institutions qui caractérisent la société internationale (on pense en particulier à l'ONU) ont été entièrement écartées du débat ²⁸.

Selon le modèle sociologique élaboré par Max Weber au début du siècle, le pouvoir politique utilise en vue de se légitimer un droit positiviste, à la fois formel (qui se présente comme distinct des considérations morales et politiques) et rationnel (car interprété et appliqué par des experts professionnels impartiaux). Dans le cas de la guerre du Kosovo, la "déformalisation" du droit ²⁹, qui s'est traduite par une confusion des ordres normatifs dans le discours justificatif, a conduit à une forme de domination qui n'est plus ni tout à fait rationnelle ni tout à fait légale ³⁰. Dans ces circonstances, on serait tenté d'affirmer que les pratiques de la "communauté internationale" relèvent davantage du légitimisme datant de l'époque de la Sainte Alliance ³¹. En effet, ce glissement d'un "droit de la coexistence" entre sujets égaux à un "droit de coopération" dont le contenu est essentiellement déterminé en fonction des rapports de forces, mais légitimé par référence aux intérêts de la communauté internationale dans son ensemble ³², rend possible les pratiques unilatérales d'imposition d'un

²⁸ Olivier CORTEN, "Il était une fois la communauté internationale", *Que nos valeurs sont universelles et que la guerre est jolie*, Ed. par Yannick BOVY et Barbara DELCOURT, Ed. du Cerisier, Cuesmes, 1999, pp. 137-147.

²⁹ Pour André-Jean Arnaud, les interactions du "global" et du "local" produisent à la fois un affaiblissement de l'Etat mais aussi une "segmentation de la raison juridique jusque là normalisée et normativisée autour de la souveraineté nationale", *Entre modernité et mondialisation. Cinq leçons d'histoire et de philosophie du droit et de l'Etat*, Droit et Société, vol. 20, Paris, L.G.D.J., 1998, p. 31.

³⁰ Pour Serge SUR, le fait de se référer à un droit transcendant, absolu ne peut produire qu'un "droit mou et conjoncturel", "Système juridique et utopie", *Archives de Philosophie du Droit*, Sirey, tome 32, 1987, p. 45.

³¹ Joe VERHOEVEN, "La reconnaissance internationale : déclin ou renouveau ?", *Annuaire français de droit international*, 1993, p. 12; Jean SALMON, "Reconnaissance d'Etat", *Revue belge de droit international*, 1992/1, p. 201.

³² V. les considérations de Pierre-Marie DUPUY sur la nouvelle jeunesse de la théorie du dédoublement fonctionnel de Georges Scelle, "Humanité, Communauté, et efficacité du droit", *Mélanges René-Jean Dupuy, op. cit.*, p. 143-145; Georges ABI-SAAB, "Whither the

certaine modèlle et renforce davantage le mouvement de déliquescence de la souveraineté des "Etats faibles".

Les prétendues "avancées" du droit international (dans la mesure où l'on se dirigerait vers une interdiction de recours à la force au sein d'un Etat, une extension du droit à l'autodétermination et une reconnaissance du droit d'ingérence humanitaire) semblent effectivement remettre en question les fondements même du système international. C'est pour assurer leur sécurité physique (intégrité territoriale et souveraineté) que les Etats ont progressivement renoncé à recourir à la force. Certains Etats s'engagent aujourd'hui dans un système de légitimité démocratique; il y eut dans les années 70 des tentatives pour assurer le développement et le bien-être économique des pays du tiers-monde. Ne plus assurer la première étape du "contrat social international" (c'est-à-dire le principe de la souveraineté) revient à mettre en péril la sécurité physique des Etats qui est le socle sur lequel repose tout le système. D'aucuns y verront peut-être les signes prémonitoires du droit futur, d'un droit international postmoderne intégrant les leçons du relativisme et du pluralisme découlant de la fragmentation de la souveraineté et de la prépondérance des droits de l'homme³³. Mais, pas plus que le droit international classique, ce nouveau droit n'a fait la preuve de sa capacité à assurer la paix et la sécurité internationales en Yougoslavie.

International Community", *European Journal of International Law*, vol. 9, n° 2, 1998, pp. 248-265.

³³ Anne-Marie SLAUGHTER, "International Law in a World of Liberal States", *European Journal of International Law*, vol. 6, n° 4, 1995, pp. 537-538.

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: TFF PRESSINFO (<http://www.transnational.org/pressinf/pf77.html>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

Misleading UN Report on Kosovo (A)

TFF PressInfo 77

October 3, 1999

"Those who wrote the Report of the UN Secretary-General on the UN Mission in Kosovo (UNMIK) must have had other aims than accurate reporting. The report is biased, embellished, slanted. It omits important aspects which point toward the fact that this mission ignores Security Council Resolution 1244 on which it is based and is a failure in-the-making on its own criteria," says TFF director Jan Oberg upon his return from TFF's 37th mission to the region and his visit to Pristina, Skopje and Belgrade.

"The report (S/1999/987 of September 16) covers the period in which at least 150.000 legitimate non-Albanian (Serbs, Roma, etc) citizens were driven out of the province. Normally this would be called ethnic cleansing. It has happened under the very eyes of 45.000 NATO soldiers, 1.100 UN civilian police and thousands of other internationals, including the OSCE and EU. The report does NOT state that this is a fatal blow to both NATO and the UN. Res. 1244 states that the mission is to 'ensure conditions for a peaceful and normal life for all inhabitants of Kosovo' as well as, among many other things, maintain law and order, protect and promote human rights and ensure public safety. The report states that 'KFOR deserves great credit for its efforts...'

I do not think it does," says Oberg. "The international community condemned Yugoslavia for having, at the height of the war and bombing, about 40.000 soldiers and police in the province to maintain law and order and - as they saw it - to protect the Serb and other minorities. Now the total international presence is almost twice as big and IT has not been able to fulfil the centre-piece of the UN mandate: to preserve a multiethnic Kosovo in safety for everybody.

For all practical purposes, Kosovo has been ethnically cleansed by the KLA and other Albanians AFTER the international community arrived. This is neither regretted nor condemned in the report. Rather, the report states that 'senior Kosovo Albanian personalities, including the leadership of the Kosovo Liberation Army (KLA), have voiced increasingly forthright public positions on tolerance and security for minorities. Senior KLA figures have denied KLA involvement in attacks and called for non-Albanians to remain in Kosovo and repeatedly affirmed their commitment to human rights, tolerance and diversity.'

The report, issued in the name of the UN Secretary-General, does NOT mention that KLA set up a self-appointed government, installed local leaders in

virtually all municipalities and, thus, see themselves as the legitimate authority of Kosovo. In short, the report omits any mention of who is or must be made responsible for the recent ethnic cleansing of Kosovo. Could the reason be that the KLA and the political Kosovo Albanian leadership was NATO's ally during the war and the international community's partner now? That its prime minister, Hacim Thaci, is the favoured leader - for the time being at least - by the United States and other leading actors? In short, that the West's partner is doing what we accused Milosevic of doing?

The Yugoslav government was always pointed out as the culprit of ethnic cleansing of Albanians. Fantastic stories circulated without evidence about Serb plans to drive out all Albanians from the region during NATO's bombing campaign. With perhaps 90% of all non-Albanians now driven out, the Kosovo-Albanian leadership is responsible for the proportionately largest ethnic cleansing in the Balkans since the wars started in 1991.

But those who wrote the text of this report - presumably UNMIK staff and the office of UNMIK head, Dr. Bernhard Kouchner in Pristina - see no reason to condemn this! The formulation of the report is: 'In the period since mid-June 1999, non-Albanians, primarily Serbs and Roma, have been the target for harassment, intimidation and attacks. As a result, many have left Kosovo.' And then it mentions that the Yugoslav Red Cross estimates that 150,000 have gone to Serbia and Montenegro.

They have been the target - by whom? If Belgrade or Serb paramilitaries had ethnically cleansed 150,000 Albanians or more from their province, you may wonder how the international community - the UN, U.S. State Department, the media - would have formulated it. At no point does the report state who should be made responsible for this latest ethnic cleansing campaign, there is not a word about Albanian atrocities, war criminals or any hesitation on the part of the West to co-operate with individuals, groups and institutions who is likely to have caused this exodus. Neither does it regret that Albanians are intimidated by KLA and forced out of their temporary houses upon return, or punished for not wanting to join KLA.

The bias is put in perspective when the report immediately after states that: 'Hardening Serb attitudes towards Kosovo Albanians, driven in part by outside extremists, are helping to radicalise Albanians in Mitrovica.' The authors of the report has evidently never noticed any outside extremists on the Albanian side, now or earlier. Neither have they observed hardening Albanian attitudes. The formulation also makes the few remaining Serbs the causal factor and the Albanians innocent, non-guilty of their own radicalisation.

If the basic character of Western policy and its UNMIK/KFOR mission had been genuinely humanitarian, this would have been dealt with in different terms. Human rights violations play a conspicuously modest role in this report!

Secondly, the report argues that demobilised KLA soldiers can be a source of instability in the future which may be true," says Jan Oberg. "However, the report enigmatically argues that there is not enough civil employment opportunities for these 10.000 fighters. One would otherwise believe there was enough to do in a war-torn society such as Kosovo! So KFOR and the UN Special Representative, Dr. Bernhard Kouchner, are thus 'developing a concept for demobilisation of the KLA, offering individual members an opportunity to participate in a disciplined, professional, multi-ethnic civilian emergency corps' of which KFOR will provide day-to-day direction. This is what a few days later was established formally as the Kosovo Protection Force, KPF.

The report conveniently omits reference to the fact that such a force is not even mentioned in SC Resolution 1244 which talks only about

demilitarisation. We see here why the Rambouillet document stipulated neither a time table nor the modalities of demilitarisation of the Albanian side as it did for the Yugoslav side: 1244 says that KLA and other armed Kosovo Albanian groups shall 'comply with the requirements for demilitarisation as laid down' by the heads of KFOR and UNMIK. The fact that KPF is hardly distinguishable from, but indeed looks like the embryo of, a new Kosovo Army shall be dealt with in a forthcoming TFF PressInfo.

© TFF 1999

You are welcome to reprint, copy, archive, quote or re-post this item, but please retain the source.

Home

New
PressInfo
TFF
Forums
Features
Publications
Kalejdoskop
Links

The Transnational Foundation for Peace and Future Research
Vegagatan 25, S - 224 57 Lund, Sweden
Phone + 46 - 46 - 145909 Fax + 46 - 46 - 144512
<http://www.transnational.org> E-mail: tff@transnational.org

Contact the Webmaster at: comments@transnational.org
Created by Maria Näslund © 1997, 1998, 1999 TFF

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: Kosovo Battles Resurgence of Organized Crime
(<http://www.serbia-info.com/news/>)
Aan: Ksenija Sigulinski; Dusanka Isakovic; Erwin Steijnen
CC:
Datum:

www.serbia-info.com/news

CIVIL ISSUES

POLITICS
MILITARY
KOSOVO AND METOHIA
ECONOMY
CULTURE AND RELIGION
SPORT

Kosovo Battles Resurgence of Organized Crime
December 03, 1999

Criminal is a part of "mutual operations" as well

Saturday, November 27, 1999

By David Holley

The brown Mercedes without license plates slowed on a downtown street, and the driver called out to a teenage girl. "He pointed at me and said, 'You, come closer,' " recalled the 13-year-old ethnic Albanian. "I didn't go near but said, 'What do you want?' He said, 'Don't be a bad girl.' I said, 'What?' Then he rolled up the window and left." The incident here in Kosovo's capital lasted only a moment. But it was one that could strike fear into any parent's heart. "I'm afraid even for myself, not to speak of my daughter," said Mevlyde, the girl's mother, who asked that only her first name be published. Her greatest crime worry, Mevlyde said, is the kidnapping of children who are then sexually abused or sold into prostitution. "I think the ones involved in this are mostly Albanians from Albania," she added.

The spillover into Kosovo of well-organized criminal gangs from neighboring Albania is a growing concern here for international authorities and ordinary people alike.

Meanwhile, prominent local criminals have reemerged after largely disappearing from the scene during the North Atlantic Treaty Organization's 78-day bombing campaign this spring and the initial deployment of international peacekeepers this summer.

Though peacekeepers have focused their efforts on reining in ethnic violence, more traditional forms of organized crime increasingly worry residents here. Many fear that Kosovo may resume its old role as a major transit point in the heroin-smuggling route from Afghanistan and Turkey to Western Europe and the United States. Car theft is rampant, and smugglers dominate much of the trade in cigarettes and gasoline.

Former leaders of the recently disbanded Kosovo Liberation Army say their unofficial "provisional government"--if only unleashed to take action--could crack down on much of this crime. But some foreign officials here say that people linked to the former guerrilla force--ranging from prominent figures to ordinary soldiers, plus toughs who are falsely claiming KLA connections--are part of the problem.

"This is a region that has a history of a lot of smuggling and organized crime," said Larry Rossin, chief of the U.S. government office in Pristina. "It's reasonable to see a resurgence and expansion of that. What's important is to repress it to the extent possible at its early stages so it doesn't result in a criminalization of Kosovo's political culture and of Kosovo's society, which I would not say is criminalized at this stage."

The local officers are expected to play a critical role. Given the barriers of language and custom, some foreigners say that without the officers' assistance, U.N. police will never be able to make a major dent in organized crime.

The U.N. police "don't know the Kosovo scene," a Western diplomat said. "The only people who are going to be able to catch and deal with organized crime here are Kosovars."

Many well-connected people--foreigners as well as locals--are aware of the basic outlines of organized crime and even know who some of the suspects are. Doing anything decisive about it, however, is difficult, dangerous--and generally not yet a top priority.

In the five months since international peacekeepers entered Kosovo--which is under United Nations administration but technically remains a part of Serbia, Yugoslavia's dominant republic--soldiers and U.N. police have struggled primarily to suppress crimes tinged with ethnic hate: revenge killings and kidnappings, and the looting or burning of homes.

Since early summer, there has been a dramatic drop in the rate of crimes in those four major categories, which international peacekeepers say represent the main threats to physical safety in Kosovo.

Anger against Serbs runs high among Kosovo's majority ethnic Albanians, about 1 million of whom were driven from their homes in spring by Yugoslav forces and returned only under the protection of peacekeepers.

"We are mostly soldiers, not policemen," said KFOR spokesman Ole Irgens. "We will start to deal with the drug smuggling, with the organized crime, but those are tasks that require more skilled policemen."

Another issue of growing concern is criminal acts linked to former KLA members, a politically sensitive subject here.

Michael Schulte Schrepping, head of U.N. police investigations in Pristina, said that, of 750 arrests made by soldiers and police in the area since peacekeeping forces entered Kosovo, only 16 detainees were carrying KLA membership cards.

"We can only verify these guys are UCK [the Albanian acronym for KLA] when they are carrying membership cards," Schrepping added. "I'm sure a high percentage of the guys we have arrested are UCK. Most of these UCK are involved in weapons violations, house occupations, intimidation and threats."

Another foreign official who requested anonymity said a fairly prominent former KLA figure "is linked to some of the worst--kidnapping, forced prostitution and other nasty stuff that he and others are alleged to be involved in. . . . He's an extremely dangerous guy. You don't want to go asking questions about him on the street. You'll get yourself killed."

Even some police officers fear assassination by former KLA members.

"What really worries me is they're everywhere," said a U.N. officer who requested anonymity. "They have their infiltrators. There's somebody at the U.N. [mission in Pristina] working with them and giving them all the information on us. They know where we live. When they threaten you, you've got to take it seriously. Although no attacks have occurred on us yet, I think it's just a matter of time."

The U.N. administration's first big step to address organized crime issues is the planned launch of a vehicle registration program.

According to ethnic Albanians, foreigners and reports in Kosovo's Albanian-language media, the provisional government collects money by imposing taxes on gasoline and informal customs duties on trucks that have crossed into Kosovo and passed the U.N.-administered customs, and demanding flat monthly fees or percentages of profits from bar and restaurant owners.

Lt. Col. Rick Swengros, the commander of U.S. military police in Kosovo, said that it is clear some former KLA members are involved in criminal activities but that he has seen no proof that the former KLA as an organization or its former leaders are involved in crimes.

"There are a lot of allegations that the [former] KLA are doing stuff . . . [but] I haven't arrested folks because I don't have the evidence to support it," Swengros said. "I have nothing at this point that says I have to arrest some KLA bigwig because of links to organized crime. Show me the evidence, and I'll go arrest them."

From: "Despotovic Ruza" <despot@wishmail.net>
To: "Christina Th Tijsterman" <c_tijsterman@hotmail.com>,
"Marrie" <mkardol@mac.com>, "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>,
"Herman Tl" <hermantl@stad.dsl.nl>,
"Globalreflexion" <office@globalreflexion.org>,
"Erwin Steijnen" <Erwinsteijnen@zonnet.nl>,
"Dolf Loth" <loh@hesasd.nl>, "Annamiëk Vermeulen"
<Speerpunt@wxs.nl>
Subject: Fw: PEACE IN THE BALKANS UPDATE No 5
Date sent: Tue, 4 Apr 2000 23:47:44 +0200

^N

-----Oorspronkelijk bericht-----^O

Van: Committee for Peace in the Balkans <href="mailto:committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk"committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk>^O

Aan: Undisclosed Recipients <Undisclosed Recipients>^O

Datum: maandag 03, april 2000 17:46°

Onderwerp: PEACE IN THE BALKANS UPDATE No 5°

^O

Apologies if you receive this twice. Please let us know as we are in process of amending our our lists.

^O

Committee for Peace in the Balkans 1 Update No5 1 April 2000

CONTENTS m Mark Littman QC public seminar m Building Bridges Conference, 10 June m^N Target magazine

^N

1 PUBLIC SEMINAR WITH MARK LITTMAN QC

^N

Law and Diplomacy -

How NATO's War Against Yugoslavia Breached International Law

^N

Tuesday 4th April^N m^N 7pm

Committee Room 14, House of Commons, London SW1

^N

The next in a series of public seminars on the background issues involved in NATO bombing of Yugoslavia.

Mark Littman, author of the Centre for Policy Studies pamphlet, Kosovo: Law and Diplomacy, joins Alice

Mahon MP to argue that the package of non-negotiable demands presented at Rambouillet was used as a

pretext for NATO's bombardment of Yugoslavia, in grave breach of international law.

^N

1 PEACE IN THE BALKANS CONFERENCE, 10 JUNE

^N

One year after NATO bombing

Building Bridges to the People of Yugoslavia

^N

Saturday 10th June^N^N^N 10.30am to 5pm

Conway Hall, Red Lion Square, London WC2

^N

A year ago, by bombing Yugoslavia for 78 days, NATO both committed a colossal crime against the civilian population of that country, and dealt a major blow to international law and the United Nations. The United States used NATO's war to shatter the international order created after the Second World War. The bombing of the people of Yugoslavia by a military alliance of some of the richest states in the world was deliberately used to assert that henceforth the US has taken upon itself the right to use military force when and where it pleased.

^N

For that very reason the bombing of Yugoslavia was seen as threatening by states representing the majority of the peoples of the planet. In Kosovo, NATO intervention has produced a criminalized colony from which every ethnic minority is being systematically cleansed in Yugoslavia, NATO continues its efforts to bludgeon the civilian population into submission by a strict regime of sanctions against the state with the largest refugee numbers in Europe. In the Balkans, NATO intervention has exacerbated virtually every national conflict and transformed the region into a poverty stricken armed camp. In the world, NATO's attack on Yugoslavia threatens any and every state which might come into conflict with Washington's desire for global dominance.

^N

Twelve months on, this conference will consider all of the consequences and implications of NATO's attack on Yugoslavia for the peoples of the Balkans and the world.

^N

For details of registration email the Committee at href="mailto:committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk"committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk or contact us by phone or post, details below.

^N

^N

1 TARGET - March/April issue out now

^N

The new issue of Target, the newsletter of the Committee for Peace in the Balkans is out now, including a preliminary report of the March delegation to Yugoslavia by Alice Mahon MP and Bob Marshall-Andrews QC MP. Other subjects covered include 'Tragedy unfolds in Mitrovica' and a list of activities by local groups to commemorate NATO bombing.

^N

To receive your copy regularly, and to keep in touch with Committee activities, make sure you're on our postal mailing list by contacting the committee (details below).

^N

^N

1 FIRST ANNIVERSARY OF NATO BOMBING OF YUGOSLAVIA

^N

Report of events that marked the first day NATO bombing began

^N

The Commemorative rally on 24th March at Friends House in London drew 400 or more people to hear speakers mark NATO war crimes in Yugoslavia. These included Alice Mahon MP (who reported back from a recent delegation to Yugoslavia), Tariq Ali (author and broadcaster), Michael Gavrilovic (British-Serbian Alliance for Peace), Philip Hammond (media analyst), Dave Knight (Chair of CND), and Mark Steel (writer).

Many of those present later attended the Candle-lit Vigil at Downing Street, swelling the numbers already there. Vigils and other commemorative events were also held across the country by local Peace in the Balkans groups, including Birmingham, Cardiff, West Yorkshire, Manchester, Oxford, and Sheffield. Other activities continue. West Yorkshire CfPiB participated in a conference at Bradford University on the weekend of 25th and 26th March. Oxford CfPiB organised The Politics of Sanctions on 31st March and 1st April.

The first anniversary also sees the launch of a new group, Staffordshire Committee for Peace in the Balkans. Its inaugural meeting takes place on Friday 12th May. Speakers are Bob Oram, CfPiB and Melissa Geddes of Anglo-Yugoslav Medical Aid. Details from John Sloboda at [href="mailto:john@sloboda.fsnet.co.uk"](mailto:john@sloboda.fsnet.co.uk) john@sloboda.fsnet.co.uk

Contact the Committee for Peace in the Balkans
c/o Alice Mahon MP, House of Commons, London SW1A 0AA
tel 0171 275 0164
email [href="mailto:committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk"](mailto:committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk) committee@peaceinbalkans.freeseerve.co.uk
web sit [href="http://www.peaceinbalkans.freeseerve.co.uk"](http://www.peaceinbalkans.freeseerve.co.uk) www.peaceinbalkans.freeseerve.co.uk

Your financial support is essential to enable us to continue with our activities, Please send a donation, or if you can, make a regular contribution by completing the standing order form below and returning it to the CfPiB.

STANDING ORDER AUTHORITY

To The Manager _____
_____ ^N Bank

Address of Bank _____

Please pay by credit transfer from my account no _____

the sum of £ _____ monthly / weekly on
the _____ day of each month /
week

starting (date) _____ to the account below and
debit my account accordingly until cancelled by me in writing.

Payee Committee for Peace in the
Balkans Bank: Girobank PLC
Account no 46 225 7088
Branch: Bootle, Merseyside
Sort code 72 - 00 - 00
G1R 0AA

Signed: _____
Date _____

Name _____

Address _____

please complete, including signature, and post to:
Committee for Peace in the Balkans, c/o Alice Mahon MP, House
of Commons, London SW1A 0AA

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: Fw: European hearings on U.S. NATO war crimes
against Yugoslavia (<http://iacenter.o>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Despotovic Ruza <despot@wishmail.net>
Aan: Hans Hupkes <hupkel@gironet.nl>
Datum: zaterdag 13, november 1999 0:05
Onderwerp: European hearings on U.S. NATO war crimes against
Yugoslavia (<http://iacenter.o>)

European hearings on U.S. NATO war crimes against Yugoslavia:
Reports from Berlin, Rome, Paris, and Amsterdam

Speaking before 650 anti-war activists from 11 countries in
Berlins-Holy-Cross-Church-Oct.-30, former-U.S.-Attorney
General-Ramsey-Clark-said, "There-is-no-alternative-NATO
must-be-abolished."

The-Berlin-meeting-was-the-eighth-of-nine-hearings-and-dis-
cussions-held-since-mid-October-in-the-United-States-and
Europe-to-condemn-U.S.-and-other-NATO-country-officials-and
military-leaders-for-war-crimes-in-carrying-out-an-aggressive
war-against-Yugoslavia-last-spring.

While-these-meeting-were-all-organized-locally, many-were
inspired-by-the-July-31-Aug.-1-hearing-in-New-York-of-the
Independent-Commission-of-Inquiry-to-Investigate-U.S./NATO
War-Crimes-Against-the-People-of-Yugoslavia, initiated-by-the
International-Action-Center.-At-that-hearing-Clark-charged
Bill-Clinton, British-Primer-Minister-Tony-Blair, German
Chancellor-Gerhard-Schroeder-and-other-NATO-country-and
military-leaders-with-19-counts-of-war-crimes-and-crimes
against-peace-and-against-humanity.

A-major-goal-of-these-hearings-is-to-clarify-that-the-U.S.--
NATO-forces-were-responsible-for-starting-the-war-and-for-all
the-hardships-and-damage-it-created.-In-Europe, is-has-the
additional-task-of-exposing-the-social-democratic-forces-who
led-most-of-the-governments-waging-war-against-Yugoslavia.

These-governments-include-Schroeders-Social-Democratic/Greens
government-in-Germany, the-Socialist-Party-led-government-of
Premier-Lionel-Jospin-in-France, Premier-Massimo-D'Alema's
"Olive"-government-in-Italy-led-by-the-Party-of-the-Democra-
tic-Left, and-Blairs-Labor-Party-in-Britain.

That phony "leftists" led the aggression made it harder for anti-war activists to mobilize the movement and clearly target the U.S.-NATO war criminals, especially to combat the ruling parties in their countries.--

The International Action Center aims to mobilize the anti-war movement to prevent future U.S./NATO-led wars, to stop all sanctions against the people of Yugoslavia and pay reparations for damages, and to condemn publicly those responsible for the war. The meetings also target those in the big business-media who issued shameless war propaganda against Serbia.--

There have been hearings in Oslo, Norway and Amsterdam, Netherlands on Oct. 23 and in Novi Sad, Yugoslavia Oct. 25-26, Berlin, Germany on Oct. 30 and Rome, Italy on Nov. 1. Clark and the IAC plan to participate in a tribunal hearing set for Vienna, Austria on Dec. 4 and at the Kassel Peace Council in Kassel, Germany on Dec. 5. Other hearings are under discussion for London, Prague, Athens, Brussels and other NATO capitals.--

Hearings are also set for Nov. 13 in Detroit and San Francisco, on Nov. 14 in Los Angeles and Ann Arbor, Mich., and on Nov. 20 in Washington.--

Included below are reports from the Berlin, Rome, Paris and Amsterdam meetings based on releases from the local organizers or by participants.--

For more information, write email: iaacenter@iaacenter.org or call 212-633-6646.--

INTERNATIONAL TRIBUNAL TO BE CONVENED NEXT YEAR--

BERLIN HEARING OF PEACE ACTIVISTS--

More than 650 participants from peace and human rights movements convened Oct. 30 in the Church of the Holy Cross in Berlin, Germany, to listen with great interest to prominent representatives of the peace movements and research organizations on questions concerning NATO's war against Yugoslavia.--

Speakers covered a wide range of topics, including the causes of the war, and its short and long-term consequences, both locally and internationally. Also the role and responsibility of the media in the wars preparation and execution, legal questions concerned with the initiation of military hostilities, the way the war was carried out, the current continuation of hostilities with non-military means as well as the subsequent effects of the war.--

Prof. Dr. Wolfgang Richter, coordinator of the Association for the Protection of Civil Rights and Human Dignity (GBM), and Laura von Wimmersperg, coordinator of the Peace Coordination of Berlin (FriKo), co-chaired the hearing. Adding to the gatherings significance was the participation of activists from Bulgaria, France, the Netherlands, Austria, Poland, Russia, the United States, Switzerland, Spain and Yugoslavia.

Mr. Gennadi I. Raikov, president of the Parliamentary Commission of Inquiry into NATO's Crimes against Yugoslavia reported as an official delegate of the Russian Duma on the military targeting of civilian targets.

The participation of the former Attorney General Ramsey Clark and a delegation of the International Action Center from New York, that is also organizing a NATO War Crimes Tribunal, gave the meeting in Berlin an added dimension reaching beyond Europe.

Among the German participants were Ret. Admiral Elmar Schmahling, former director of the military counter-intelligence service (MAD) of the Federal Republic of Germany and Dr. Ralph Hartmann, former Ambassador to Yugoslavia for the German Democratic Republic.

All speakers agreed that this war constituted a premeditated war of aggression and was in violation of international law. All spoke of the terrible consequences for the economic, political and cultural life in Yugoslavia. The participants shared the determination that opposition has to continue and grow.

Sara Flounders, of the International Action Center in New York, was given a hearty round of applause when she declared "This meeting is proof that not only the victors of this war will write its history."

Teams of experts coordinated by a board of trustees plan further investigative inquiries into the crimes committed through and during this aggression and hope to be able to publish their findings by May 2000. Interviewed in the Nov. 11 *Junge Welt*, Von Wimmersperg said that the organizers will publish a book about the hearing before the winter holiday season.

For more information, write to the GBM at e-mail: gbmev@t-online.de

MEETING ESTABLISHES ITALIAN TRIBUNAL

Anti-war activists meeting in Rome Nov. 11 established the Italian Section of the Independent War Crimes Tribunal promo-

ted-by-former-U.S.-attorney-general-Ramsey-Clark-and-the-New
York-based-International-Action-Center.--

Opening-the-meeting,Paolo-Pioppi-of-the-International-Nine
Pasti-Foundation-said:--"We-are-here-to-demand-that-the-Itali-
an-government-and-all-the-other-governments-of-NATO-countries
answer-for-the-crimes-already-committed-and-still-being
committed-by-NATO-against-Yugoslavia,against-international
law-and-against-peace."--

At-the-hearing-were-200-activists-and-representatives-of
peace-organizations-ready-to-continue-the-work-started-by
Clark-and-his-International-Action-Center-in-a-July-31-Aug.-1
hearing-held-in-New-York.-Clark-attended-the-conference-in
Rome-together-with-IAE-co-coordinator-Sara-Flounders-and
U.S.-peace-activist-Lenora-Foerstel.--

Clark-received-a-unanimous-standing-ovation-when-he-said,--"To
be-realistic-we-have-to-demand-that-NATO-be-abolished".-Two
days-earlier-Clark-had-attended-a-large-meeting-in-Berlin
where-peace-activists-established-a-Tribunal.--

The-Federal-Republic-of-Yugoslavia-was-represented-at-the
Rome-meeting-by-Slavko-Njegomir,charge-daffaires-of-the-FRY
in-Rome-and-by-Slavica-Slatinae.--

Support-for-the-decision-to-establish-the-Italian-section-was
promised-by-Lucio-Manisco-and-Luisa-Morganitini,both-members
of-the-European-Parliament,by-Italian-Senator-Giovanni-Russe
Spena-(Communist-Refoundation-Party),by-former-senator
Raniero-La-Valle,thefounder-of-the-Committees-for-Interna-
tional-Democracy.--

Other-supporters-included-lawyers-and-magistratesGiuseppe
Mattina,Gabriele-Cerminara,Fabio-Marcellii-among-otherswho
recently-filed-indictments-charging-the-Italian-government
with-violations-of-international-and-domestic-law.-At-least
15-such-indictments-have-been-filed-against-the-Italian
government.-Also-intellectuals,journalists,filmmakers-Piero
Vivarelli,Salvatore-DAlbergo,Fulvio-Grimaldi-and-others,
plus-scores-of-anti-war-organizations-and-committees-backed
the-tribunal.--

Participants-saw-three-much-appreciated-videos-on-Yugoslavia
during-the-meeting.-These-videos-are-being-used-widely-to
promote-anti-war-activities-in-Italy.-Two-of-them-were-produ-
ced-by-former-RAI-(public-television-company)-journalist
Fulvio-Grimaldi.-The-third-was-produced-by-retired-RAI-engi-
neer-Enrico-Giardino.--

For-more-information-and-contact:-Paolo-Pioppi,e-mail:-
pasti@mclink.it,--

fax-number-+39-06-8174010-postal-address:-e/o-MPS,-C.P.-7210,
Roma-Nomentano7-00100-Roma--

REPORT-ON-THE-25-OCTOBER-1999-PARIS-CONFERENCE-ON-JUSTICE-AND
WAR--

A-dozen-speakers-from-seven-countries-presented-a-devastating
case-against-NATOs-illegal-war-against-Yugoslavia-at-the
international-conference-on-"Justice-and-War"-held-in-Paris
Oct.-25.--

Speakers-included-jurists,-experts-and-activists-who-have
closely-studied-the-background-of-the-Yugoslav-conflict-and
NATO-intervention.--

Alternatives-to-War--

Jan-Oberg,-director-of-the-Transnational-Foundation-for
Future-and-Peace-Research-based-in-Lund,-Sweden,-attacked
"the-one-biggest-myth-of-the-war":-that-there-was-"nothing
else-to-do"-about-the-Kosovo-problem.-Before-the-NATO-bombing
had-carried-out,-Oberg-had-carried-out-some-three-dozen-peace
missions-to-Kosovo-and-acted-as-advisor-to-the-Kosovo-Albani-
an-leader-Ibrahim-Rugova.-He-presented-a-long-list-of-sensi-
ble,-practical-things-that-could-have-been-done-to-help-soive
the-Kosovo-problem-in-a-peaceful-way.--

None-had-been-tried-by-the-Western-powers.-Instead,-the
United-States-chose-war-and-backed-Kosovo-Liberation-Army
(KLA)-chieftain-Hashim-Thaqi,-said-Oberg.--

Paris-based-U.S.-journalist-Diana-Johnstone,-who-co-chaired
the-conference,-accused-the-Clinton-administration-of-aggra-
vating-and-exploiting-the-Kosovo-problem-in-order-to-inaug-
urate-NATOs-new-mission-of-"humanitarian-intervention".-The
"humanitarian"-pretense-is-the-public-relations-cover-for
NATO-expansion-eastwards-for-economic-and-strategic-reasons.-

Professor-Raju-George-Thomas-of-Marquette-University-in
Wisconsin-warned-of-the-extremely-negative-impact-on-interna-
tional-relations-of-NATOs-illegal-attack-on-a-sovereign
nation-that-had-not-committed-any-act-of-aggression.-Other
powers-will-be-encouraged-to-emulate-NATOs-aggressive-behavi-
or-in-defense-of-their-own-national-interests,-while-fear-of
NATOs-unpredictable-expansion-is-certain-to-trigger-a-new
worldwide-arms-race.--

International-Law-and-NATO-Aggression--

Roland-Weyl,-speaking-on-behalf-of-the-International-Assoeia-
tion-of-Democratic-Jurists,-denounced-NATOs-"open-contempt"
for-the-United-Nations-and-the-post-World-War-II-system-of

international-law-aimed-at-banning-war--The-bombing-had-no-legal-basis-and-would-be-unjustifiable-even-if-the-United-States-succeeded-in-turning-the-United-Nations-Security-Council-into-a-pliant-rubber-stamp-to-approve-NATO-military-operations.--

Two-contrasting-views-of-the-ambiguous-concept-of-"self-determination"-in-relation-to-Kosovo-were-presented-by-Catherine-Samary-of-the-University-of-Paris-and-Barbara-Delecourt-who-teaches-international-law-at-the-Free-University-of-Brussels-While-Samary-tended-to-favor-self-determination-for-Kosovo-Albanians-Delecourt-pointed-out-that-under-existing-international-law-self-determination-did-not-imply-secession-except-in-regard-to-decolonization.--

If-the-right-of-self-determination-is-to-be-broadened-this-should-be-done-systematically-by-international-convention-rather-than-ad-hoc-Delecourt-argued--Today-we-are-no-longer-in-the-period-of-decolonization-but-in-a-recolonization-period-where-the-"right-to-self-determination"-mainly-favors-nationalists-and-great-power-manipulations.--

On-the-subject-of-a-hypothetical-"law-of-humanitarian-intervention"-Olivier-Corten-professor-of-international-law-at-the-Free-University-of-Brussels-noted-that-any-such-law-is-open-to-differing-interpretations-as-to-when-it-is-applicable--The-purpose-of-a-legal-system-is-to-provide-procedures-to-mediate-between-differing-evaluations.--

There-is-no-law-without-procedure-Corten-stressed--We-are-in-danger-of-reverting-to-the-19th-Century-practice-of-Great-Powers-which-regularly-invoked-"natural-rights"-to-justify-use-of-military-force.--

Toronto-lawyer-Christopher-Black-explained-that-the-ad-hoc-"International-Criminal-Tribunal-for-former-Yugoslavia-(ICTY)"-in-The-Hague-is-not-a-step-toward-a-real-international-criminal-tribunal-a-project-that-has-encountered-U.S.-opposition--It-is-instead-something-quite-the-contrary-a-political-tribunal-instigated-by-the-United-States-for-political-purposes.--

The-ICTY-receives-funding-and-personnel-from-the-United-States-government-and-private-corporations--Its-chief-justice-describes-U.S.-Secretary-of-State-Madeleine-Albright-as-"the-mother-of-the-tribunal"--It-ignored-a-brief-presented-by-an-international-group-of-lawyers-calling-for-indictment-of-NATO-leaders-for-war-crimes-which-were-based-on-more-solid-evidence-than-the-subsequent-indictment-of-Yugoslav-leaders--Its-procedures-are-contrary-to-all-the-guarantees-of-the-defense-written-into-democratic-legal-systems-Black-said.--

Other speakers were Roman judge Domenico Gallo, who concluded that the circumstances did not justify NATO intervention; Zeljan Schuster, of the University of New Haven, who described various scenarios of economic and political effects on Yugoslavia of NATO bombing; and University of Paris historian Annie Lacroix-Riz, who drew from her vast knowledge of diplomatic archives to describe the extraordinary degree of continuity between present and past Great Power intervention in Yugoslavia.--

Tentative Conclusions--

Brian Becker of the International Action Center in New York represented an activist approach to the war strikingly absent in today's France. Beckers description of the IAC plans to hold hearings in various cities on the indictment against NATO leaders drafted by Ramsey Clark, former U.S. Attorney General, aroused considerable enthusiasm among the people attending the conference, who were eager to offer support.--

Becker explained that the campaign will culminate in a peoples tribunal in New York on next March 24, anniversary of the start of the NATO bombing.--

Ramsey Clark sent a message of greeting to the conference.--

Participants in the conference intend to get together to plan further action. In addition to support to the Ramsey Clark initiative, the conference strongly condemned economic sanctions as an unjustifiable continuation of war against the people of Yugoslavia.--

It was generally agreed that:--

----a.-- Economic sanctions are a warlike, not a peaceful measure; a means of continuing the bombing destruction by other means, in a "bomb now, die later" strategy already employed against the people of Iraq.--

----b.-- Such methods as economic sanctions, "selective sanctions" and other encouragements to further secession and civil war in Yugoslavia are totally inappropriate means to produce "democratic change"--

----c.-- Such deliberately divisive measures seem designed to preclude peaceful democratic change and instead provide NATO with a pretext for further armed intervention.--

----d.-- A truly neutral tribunal should determine legal responsibilities for the 1999 war and assess damages and liability for reparations.--

----e.-- Governments should provide humanitarian and reconstruction aid to all parts of the Federal Republic of Yugoslavia, without ethnic or political discrimination.--

The conference also adopted by acclamation a proposal from the floor to protest against the exclusion by the humanitari-

an-organization-"Doctors-Without-Frontiers",-on-the-day-after
it-was-awarded-the-Nobel-Peace-Prize,-of-its-Greek-chapter
for-having-treated-Serbian-victims-of-the-NATO-bombing.--

-
A-message-of-personal-testimony-from-Cedomir-Princevic,
former-archivist-and-head-of-the-Jewish-community-in-Pristi-
na,-was-read-to-the-conference.-Princevic,-who-was-driven
from-his-home-by-Albanian-gangsters,-accused-NATO-and-KFOR-of
allowing-KLA-thugs-to-threaten,-kill-and-drive-out-members-of
non-Albanian-ethnic-groups-and-steal-their-property.-With
NATO/KFOR-support,-the-KLA-had-installed-a-reign-of-terror,
he-said.--

-
The-papers-and-proceedings-will-be-published-by-the-Paris-ba-
sed-review-"Dialogue".-If-you-wish-to-obtain-copies,-or
distribute-copies,-of-the-special-"Justice-and-War"-conferen-
ce-issue-of-"Dialogue",-please-contact-(by-e-mail):-dialo-
gos@club-internet.fr.--

-
AMSTERDAM-MEETING--

-
Dutch-troops-jail-Serbs-in-Kosovo-(Abridged-report-from-Jared
Israel)-I-am-writing-you-from-the-offices-of-Global-Reflexion
in-Amsterdam.-In-the-Netherlands-there-is-great-and-growing
concern-over-the-involvement-of-Dutch-KFOR-troops-in-the
imprisonment-of-a-large-number-of-Serbian-residents-in-the
Kosovo-town-of-Grahovac.--

-
On-Oct.-23,-Cedda-Princevic,-the-leader-of-Pristinas-Jewish
community,-who-were-driven-from-Kosovo-by-the-KLA-(UCK),-and
I-were-among-the-speakers-who-addressed-a-large-meeting
opposing-the-on-going-attack-on-Kosovo-Serbs.-I-cannot-tell
you-how-encouraged-I-am-by-the-passion-of-the-reserved-Dutch
when-they-learn-the-facts-about-what-Dutch-troops-have-been
doing-in-Kosovo.--

-
Cedda-spoke-before-me.-Nico-Varkevisser-from-Global-Reflexi-
on,-which-sponsored-Cedda-and-my-trip-to-the-Netherlands,-had
pressed-Cedda-to-talk-specifically-about-how-KFORs-presence
has-affected-ordinary-Serbs.-And-he-tried,-but-as-he-spoke,
the-pain-of-what-has-been-done-to-the-citizens-of-Serbia,-of
all-nationalities,-overwhelmed-him,-and-he-broke-down-on-the
stage.-He-was-given-a-standing-ovation.--

-
I-spoke-next,-about-Ceddas-experiences-and-those-of-the-women
from-Grahovac,-who-have-been-interviewed-by-Emperors-Clothes.-
We-are-currently-transcribing-those-interviews.-The-story-of
their-suffering,-of-the-literal-imprisonment-of-the-Serbian
population-of-Grahovac,-tremendously-affected-the-hundreds-of
people-at-the-meeting,-and-people-are-taking-action.-There-is
tremendous-energy-here.-We-have-scheduled-already-five-or-six
radio,-newspaper-and-TV-interviews.--

Vetorecht in Veiligheidsraad bedreigt vrede

J.H. Sampiemon

Ruwweg valt de internationale gemeenschap uiteen in twee kampen: het kamp dat handhaving van de mensenrechten plaatst vóór de soevereiniteit der staten en het kamp dat die soevereiniteit onvoorwaardelijk en onschendbaar acht. De tweede-ling bleek nog eens overduidelijk tijdens de zitting van de Algemene Vergadering van de VN. Sprekers als president Clinton, minister Van Aartsen en secretaris-generaal Kofi Annan bekenden zich tot het eerste kamp, de verlegenwoordigers van Rusland en China verzetten zich, onder verwijzing naar het NAVO-optreden tegen Joegoslavië dit voorjaar, heftig tegen de notie dat schending van de mensenrechten gewapende interventie in een soevereine staat zonder meer zou rechtvaardigen.

Dat het niet slechts om een theoretisch debat gaat, bewees de interventie in Kosovo zelf. Toen in maart duidelijk werd dat over zo'n ingreep de permanente leden van de Veiligheidsraad niet de noodzakelijke eensgezindheid zouden bereiken, besloot de NAVO het karwei zonder VN-mandaat op te knappen. Dit eigenmachtig optreden van het bondgenootschap leidde tot heftige kritiek van Moskou en Peking. De Russen verbraken hun betrekkingen met het NAVO-hoofdkwartier en onttrokken hun troepen in Bosnië aan het gezamenlijk operbevel van SFOR. Een Russische SFOR-eenheid werd later ingezet om het vliegveld van Pristina te bezetten nog voordat de NAVO Kosovo van het Servische leger overnam. Het was het moment waarop de Britse commandant van KFOR een bevel van zijn Amerikaanse baas om de Russische overval te verijdelen naast zich neerlegde met de aan hem toegeschreven opmerking dat hij niet verantwoordelijk wilde zijn voor het uitbreken van de Derde Wereldoorlog.

In Oost-Timor lijken de rijen zich weer te hebben gesloten. De Australisch-Aziatische vredesmacht opereert er onder een VN-mandaat dat mogelijk werd nadat de regering-Habibie haar verzet tegen een internationale interventie had opgegeven. Maar de werkelijkheid wordt hier vertekend. De verdedigers van het concept van absolute soevereiniteit zullen toch moeten erkennen dat de aanvaarding door Jakarta van INTERFET slechts in formele zin vrijwillig is geweest.

De inmiddels scherp aan het licht getreden tegenstelling zou ook omschreven kunnen worden als een botsing tussen preciezen en rekkelijken, tussen traditionalisten en opportunisten. Het VN-Handvest is vele jaren lang uitgelegd als een dam tegen de aantasting van de soevereiniteit, van de integriteit en dus van de grenzen van de lidstaten. Dat was een logisch gevolg van de Tweede Wereldoorlog, die had laten zien waar een gebrek aan respect voor internationale grenzen toe kon leiden. Uitbanning van oorlog werd onlosmakelijk verbonden geacht met de verzekering van de nationale soevereiniteit. Vele jaren lang is aan dit concept, althans in volkenrechtelijke zin, niet getornd. Pas sinds zich na de val van de Muur tal van gewelddadige uitbarstingen binnen staten

maar met grensoverschrijdende gevolgen hebben voorgedaan, is internationaal de prikkel ontstaan om via gewapende interventies, zo nodig ingaand tegen de wil van betrokken regeringen, daaraan een eind te maken – ter handhaving van de vrede en ter bescherming van de mensenrechten.

Nieuwe problemen vragen om nieuwe oplossingen, is het motto van de volkenrechtelijke vernieuwers. Maar die oplossingen worden geblokkeerd doordat het nu juist niet de minste staten zijn waar problemen zich voordoen. Rusland en China beide zijn staten met een erfenis van tot afscheiding genigde etnische, religieuze en politiek gedelineerde minderheden in geografisch omliggende gebieden. De tweede Tsjetsjeense oorlog die op uitbreken staat en de onstreden status van Tibet en Taiwan dragen bovendien de kiem van een groot internationaal conflict in zich. Het is niet verrassend dat Moskou en Peking, met een beroep op het beginsel van de soevereiniteit, opgelegde internationale bemoeien met nationale gevoeligheden afwijzen. Zij vrezen het precedent.

Twee suggesties zijn in de zitting van de Algemene Vergadering gedaan om de impasse te doorbreken. Minister Van Aartsen vroeg om opheffing van het vetorecht van de vijf permanente leden van de Veiligheidsraad, onder meer Rusland en China. Zijn Duits ambtgenoot, Fischer, ging minder ver. Hij stelde voor dat het land da een veto uitsprekt dat veto met argumenten moet komen verdediger in de Algemene Vergadering, het forum van alle lidstaten van de VN tezamen. Er kwamen weinig handden voor op elkaar. De toelating tot de Veiligheidsraad van nieuwe permanente leden zonder vetorecht lijkt op den duur wel mogelijk. Maar het opgeven van dat recht door de huidige vijf is uitgesloten en zelfs Fischers idee is te mooi om werkelijkheid te worden.

Historisch gezien zijn dit soort benaderingen overigens niet uitzonderlijk: het vetorecht was aanvankelijk minder vanzelfsprekend dan nu wordt aangenomen. Het recht op veto werd bij de oprichting van de Sovjet-Unie. Uiteindelijk is als compromis het vetorecht voor alle vijf permanente leden uit de bus gekomen, maar het stond eigenlijk haaks op de bedoeling die Franklin Delano Roosevelt met de volkerenorganisatie had. Roosevelt velte meende dat het geallieerde bondgenootschap uit de Tweede Wereldoorlog ook na 1945 nog een lang leven beschoren zou zijn als handhaving van de zo duur gekochte vrede. De Koude Oorlog maakte binnen enkele jaren een einde aan die illusie. De roep om het vetorecht kan achteraf worden beschouwd als het begin van het einde van de zegevierende alliantie.

Na de val van de Muur begon een periode die herinneringen oproept aan het einde van de Tweede Wereldoorlog. De belofte van een alliantie der grote mogendheden voor duurzame vrede leek even reëel. Maar tien jaar later heeft de staatsraison haar plaats weer ingenomen. Regimes beroepen zich op het VN-Handvest wanneer zij meer rust willen worden gelaten bij het vermoorden, martelen en verjagen van hun eigen burgers. De ideologische tegenstellingen die veertig jaar lang de wereld verdeeld hielden zijn verdwenen. Een andere tegenstelling is daarvoor in de plaats gekomen: een tegenstelling over wat wel en niet is geoorloofd en over de rol van de internationale gemeenschap bij de beoordeling daarvan. Die tegenstelling zal niet zomaar worden opgeheven.

J.H. Sampiemon is commentator voor NRC Handelsblad.

Praktijk

Oorlog en recht

In Amsterdam werd onlangs de bemoeienis besproken van het recht met internationale conflicten. Onder de vlag 'Legal Principles of an International Conflict Situation' stond de zestigjarige Amsterdamse Jonge Balie stil bij het kader waarin bijvoorbeeld de oorlog in Kosovo juridisch kan worden beoordeeld. De aanloop naar de oprichting van internationale tribunalen maar ook ervaringen met het pleiten voor dergelijke gerechten, werden uit de doeken gedaan. Ook kunst en civiel recht werden niet vergeten, maar de actuele situatie in Kosovo en het NAVO-optreden aldaar, kwamen er wat bekaaid af.

mr T. Barkhuysen en
mr C.N.J. Kortmann
Beiden advocaat te Amsterdam

Over een aantal maanden zal de conclusie moeten worden getrokken dat de voorbije eeuw de gewelddadigste van de afgelopen twintig was. Zou het zonder het recht nog veel erger zijn geweest? Tijdens het seminar ter viering van het twaalfde lustrum van de Amsterdamse Jonge Balie wierpen vier sprekers hun licht op deze vraag. De ontwikkeling van normen voor internationale conflicten en de bescherming van de daarbij betrokken individuen wordt gekenmerkt door een voortdurende strijd tegen de staatssoevereiniteit. Mr A. Bos, juridisch medewerker van het ministerie van Buitenlandse Zaken, liet zien dat de normering van internationale conflicten tot aan de Tweede Wereldoorlog beperkt bleef tot de vraag wanneer een 'rechtmatige' oorlog kon worden gevoerd, en tot het vastleggen van regels waaraan staten zich moesten houden tijdens gewapende conflicten (het humanitaire oorlogsrecht). Daarbij werd de werkingssfeer van de normen in eerste instantie beperkt tot het traditionele, interstatelijke conflict.

De verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog legden de zwakte van de tot dan toe geldende normen bloot. Deze normen golden immers niet rechtstreeks voor de betrokkenen op het slagveld zelf, maar slechts tussen staten onderling. Bovendien waren het alleen staten die elkaar onderling op schending van deze normen konden aanspreken, terwijl deze staten over weinig geschikte middelen beschikten om naleving van deze normen af te dwingen. De 'moderne' wijze van oorlogvoeren in de periode 1939-1945 maakte ten slotte duidelijk dat ook de burgerbevolking meer bescherming behoeft van het recht.

Normering van internationale conflicten na WO II

Het besef ontstond dat de soevereiniteit van staten verder moest worden beperkt om de individuele burgers beter te beschermen tegen uitoefening van de overheidsmacht. Deze

bescherming mocht niet beperkt blijven tot machtsuitoefening van vijandelijke staten, maar moest tevens kunnen worden ingeroepen tegen de staat waarvan men onderdaan was. De reeds bestaande nationale codificaties van grondrechten waren daartoe onvoldoende gebleken.

Met de naoorlogse mensenrechtenverdragen (IVBPR en EVRM) werden staten ook aan internationale regels gebonden in de verhouding tot hun eigen onderdanen. In Europees verband ging men nog een stap verder dan in VN-verband. De oprichting van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat de bevoegdheid kreeg voor verdragsstaten bindende uitspraken te doen naar aanleiding van individuele en statenkachten, impliceerde een forse inbreuk op de soevereiniteit van de verdragsstaten. Aldus werden de individuele burgers een zelfstandig subject van internationaal recht.

De Tweede Wereldoorlog had bovendien de zwakte van de Volkenbond blootgelegd, hetgeen leidde tot oprichting van de VN. In het Handvest van de VN is het verbod op

**Tot het eind van
de Koude Oorlog
verhinderden de
permanente leden
dat de
Veiligheidsraad
zijn bevoegdheden
effectief gebruikte**

gebruik van geweld vastgelegd (art. 2 lid 4 Handvest). Formeel heeft men daarmee de idee van de rechtmatige oorlog verlaten. Het verbod tot gebruik van geweld geldt alleen niet in geval van zelfverdediging (art. 51 Handvest) en in het geval waarin de VN-veiligheidsraad (staten) tot geweldgebruik heeft gemachtigd op grond van hoofdstuk VII van het Handvest. Tevens is een verbod van inmenging – zowel met als zonder geweld – in binnenlandse aangelegenheden opgenomen (art. 2 lid 7 Handvest). Op grond van het systeem van het Handvest en de – ruime – uitleg daarvan heeft de Veiligheidsraad vergaande bevoegdheden om op te treden bij 'bedreiging van de internationale vrede en veiligheid'. Anders dan deze omschrijving suggereert, acht de Veiligheidsraad zich ook bevoegd op te treden in geval van intrastatische conflicten, mits deze maar aan dat criterium voldoen.

De interpretatie van het begrip 'internationaal conflict' leidde volgens mr Bos tot hevige discussie – en doet dat nog steeds: niet voor niets klaagt Joegoslavië bij het Internationaal Gerechtshof over inmenging van de NAVO in haar binnenlandse aangelegenheden en overtreding van het geweldverbod vanwege het ontbreken van een mandaat van de Veiligheidsraad.

Her aldus geconstrueerde systeem van collectieve veiligheid werd in zijn functioneren echter verlamd door de tegenstellingen van de Koude Oorlog. Met name het vetorecht van de permanente leden van de Veiligheidsraad had tot gevolg dat deze – ondanks de vele conflicten met een internationaal karakter in die periode – nauwelijks van zijn bevoegdheden gebruik heeft gemaakt.

Internationale strafrechters

Het einde van de Koude Oorlog maakte nieuwe ontwikkelingen mogelijk. De oprichting van de ad-hoc tribunaal voor Rwanda en Joegoslavië maakte duidelijk dat het mogelijk was om met internationale consensus individuele burgers niet alleen te beschermen tegen staatsgeweld, maar om hen ook persoonlijk verantwoordelijk te stellen voor schendingen van mensenrechten, begaan in conflictsituaties. Weliswaar hadden de Tribunaal van Neurenberg en Tokio een vergelijkbaar karakter, maar een groot

verschil was dat deze eenzijdig waren ingesteld door de geallieerden en 'overwinnaarsrecht' toepasten. Daarmee laadden zij de verdenking op zich van gebrek aan onpartijdigheid en onafhankelijkheid.

De ervaringen met de eerstgenoemde ad-hoc tribunaal deden het besef ontstaan dat ook de oprichting van een Permanent Internationaal Strafhof mogelijk moest zijn. In de maanden juni en juli 1998 hebben 166 staten, 33 gouvernementele en 36 non-gouvernementele organisaties in Rome gewerkt aan het opstellen van het Statuut voor dit Strafhof, waarvan de zetel zich in Den Haag zal bevinden.¹ Op basis van dit Statuut kunnen individuen persoonlijk strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor

Individen kunnen zich niet langer verschuilen achter het masker van de staat

misdrijven tegen het volkenrecht, te weten genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven. Daarbij maakt het niet uit of men ten tijde van het misdrijf ambtsdrager was en evenmin kan de verdachte zich verschuilen achter ambtsbevelen of wettelijke voorschriften als rechtvaardigings- of schuld-uitsluitingsgronden. De delictomschrijvingen zijn zo gekozen, dat ook bepaalde misdrijven begaan in een intern conflict op grond van het Statuut strafbaar zijn.

Positief voor de effectiviteit van het op te richten hof is dat staten die partij worden bij het Statuut daarmee automatisch de rechtsmacht van het hof erkennen. Het hof heeft in een concreet geval rechtsmacht als de verdachte onderdaan is van een staat die partij is bij het Statuut of als het misdrijf heeft plaatsgevonden op het grondgebied van een aange-

sloten staat. Het Statuut kent het beginsel van complementariteit. Dit betekent dat het hof pas dan tot daden van vervolging en strafoplegging mag overgaan als gebleken is dat de nationale rechtsorde onvoldoende effectief is in het optreden tegen personen die worden verdacht van het begaan van de in het Statuut genoemde misdrijven. Van belang is, dat het uiteindelijke oordeel over de effectiviteit van de nationale rechtsorde bij het hof ligt. De Veiligheidsraad, de aangesloten staten en de onafhankelijke aanklager zijn bevoegd een *situation* aan het hof voor te leggen. Met name de positie van de onafhankelijke aanklager is een grote stap voorwaarts. Het entameren van een procedure voor het hof wordt daarmee 'gedepolitiseerd'.

Mr Bos concludeerde dat het Statuut een belangrijke bijdrage kan leveren aan de internationale rechtsorde, waar het een preventieve werking heeft door staten te stimuleren zelf over te gaan tot vervolging van in het Statuut omschreven delicten (vanwege het complementariteitsbeginsel) en door individuen van het besef te doordringen dat zij zich niet langer kunnen verschuilen achter het masker van de staat. Voorts levert het een bijdrage aan de harmonisatie van internationaal materieel strafrecht.

Mocht het Statuut uiteindelijk in werking treden – hetgeen algemeen wordt aangenomen – dan betekent dit een verdere stap in het proces van beperking van de staatssoevereiniteit ten gunste van de bescherming van de rechten van de mens. Staten moeten dan accepteren dat een internationaal orgaan hun onderdanen kan vervolgen en berechten.

Voor de Verenigde Staten is dit vooralsnog een brug te ver. Zij onthielden zich in Rome van ondertekening van het Statuut, ondanks aanzienlijke tegemoetkomingen aan hun wensen, zoals de mogelijkheid van de Veiligheidsraad om een strafprocedure bij het

¹ Zie over de onderhandelingen die tot het Statuut hebben geleid en dat Statuut zelf onder meer: Th. C. Van Boven & H. von Hebel, 'De oprichting van een internationaal strafhof – Een echte stap voorwaarts?', *NJB* 1999, p. 759-764; G.A.M. Strijds, 'De weergalm van een Romeins applaus. De totstandkoming van een internationaal strafhof', *NJB* 1999, p. 765-771; H. van der Wilt, 'De oprichting van een Permanent Internationaal Strafhof', *NJCM-Bulletin* 1999, p. 187-204.

Praktijk

hof voor een periode van 12 maanden op te schorten. Zelfs in de periode voorafgaand aan inwerkingtreding werpt het Statuut volgens mr Bos desondanks zijn schaduw al vooruit.

Internationaal strafprocesrecht

De beoogde oprichting van een Permanent Internationaal Strafhof noodzaakt tot het opstellen van regels van procesrecht. Dat dit geen gemakkelijke opgave is, bleek reeds bij de twee ad-hoc tribunalen inzake Rwanda en

tussen het opsporings- en vervolgingsbelang en de bescherming van de rechten van de verdachte, komt deze tegenstelling in internationaal verband nog veel scherper aan het licht. In de praktijk blijkt het vaak buitengewoon moeilijk om adequaat gerechtelijk vooronderzoek te doen. Belemmeringen daarbij zijn grote afstanden, een beperkt instrumentarium, belemmeringen van de zijde van staten waar het onderzoek plaatsvindt (bijvoorbeeld van een *descente*) en het ontbreken van een stabiele

tionaal strafrecht te worden gevonden, die erkenning vindt in zowel op *civil law* als op *common law* geïntendeerde rechtsorden. Dit is alleen mogelijk als de achterliggende principes van het recht worden blootgelegd.

Kunstroof in en buiten conflict

In conflictsituaties is naast schending van de persoonlijke integriteit gewoonlijk ook sprake van schending van eigendomsrechten, zowel van individuele burgers als van staten. Roof van kunst, illegale export en aansluitende verhandeling leiden tot een situatie waarin de bestolene zich na afloop van het conflict geconfronteerd ziet met een nieuwe bezitter, die zich beroept op verkrijging te goeder trouw van het ontvreemde object en weigert tot teruggave, compensatie of zelfs terugverkoop over te gaan. De praktijk heeft laten zien, dat de handel in dergelijke objecten zich concentreert in landen, waar de bescherming van de verkrijger relatief groot is, en de bescherming van de oorspronkelijke eigenaar navenant klein. 'De gestolen kunst verdwijnt in Samsonite-size naar het wildste land,' aldus dr mr Raschèr, docent cultureel erfrecht aan de Universiteit van Bern. Hij wijdde zijn lezing aan de vermogensrechtelijke bescherming van staten en individuen tegen een materiële inbreuk op hun rechten. Hij concentreerde zich daarbij op roof en illegale handel in kunst aan de hand van de 'UNIDROIT Convention on Stolen or Illegally Exported Cultural Objects', die overigens ook buiten conflictsituaties gelding heeft.

De UNIDROIT-conventie beoogt aan deze praktijken een einde te maken. Uitgangspunt van de conventie is teruggave van het kunstobject. Wanneer de bezitter ('possessor') te goeder trouw is onder vigour van de conventie, dient aan hem bij gedwongen teruggave compensatie te worden betaald. Onder de conventie kan de oorspronkelijke eigenaar binnen drie jaar na lokalisering van het object en identificatie van de bezitter zijn claim tot teruggave geldend maken, mits er na de diefstal niet meer dan vijftig jaar zijn verstreken. Het kunstobject zelf is moeilijk te beschermen, zodat strafrechtelijke vervolging weinig effectief is. Daarom rest er – evenals bij de handel in ivoor – weinig anders dan de marktomstan-

Foto: ANP foto

Vluchtelingen uit Kosovo

Joegoslavië. Prof. mr Wladimiroff, advocaat internationaal strafrecht, heeft verdachten bijgestaan in procedures voor beide tribunalen en sprak over zijn ervaringen als raadsman.

In de procedures voor de internationale strafhoven is de kloof tussen theorie en praktijk van de internationale strafrechtspleging schrijnend voelbaar. Waar de nationale magistraturen vaak al kampen met het conflict

rechtsorde ter plaatse. Ook het onderzoek ter zitting levert veelal grote problemen op. Daarbij speelt de spanning tussen de bescherming van getuigen – ten behoeve waarvan soms hun anonimiteit gewaarborgd moet zijn – en het recht van de verdachte op confrontatie met diezelfde getuigen, een belangrijke rol.

Interpretatieproblemen doen zich onder meer voor bij de formulering en uitleg van het materiële internationale strafrecht (de delictomschrijvingen, rechtvaardigings- en schulduitsluitingsgronden). Juist dit maakt het procederen voor internationale strafhoven volgens prof. Wladimiroff zo interessant. Door nauwe samenwerking van de betrokken partijen dient een toepassing van het interna-

2. Zie over deze problematiek ook *Advocaatenblad* 1998-23, 11 december 1998, p. 1307-1313.

3. Nog in deze eeuw kwalificerende de hoogleraar burgerlijk recht Paul Scholten het BW als een 'bruikbare kopie' van de *Code Civil*.

digheden voor handel in illegale kunst zo ongunstig mogelijk te maken. In dat kader worden zware eisen gesteld aan de goede trouw van de verkrijger.²

Door teruggave als uitgangspunt op te nemen, is de positie van de oorspronkelijke eigenaar ten opzichte van vele nationale rechtssystemen aanzienlijk versterkt. Landen die een groot deel van het nationaal erfgoed in andere handen hebben zien overgaan, achten de bescherming van de oorspronkelijke eigenaar nog te gering. Daartegenover stonden landen met een florerende kunsthandel, die meenden dat de conventie een veel te vergaande beperking van de vrije kunstmarkt met zich bracht. Volgens dr. mr Raschèr is deze controverse juist een goed teken: dat niemand er gelukkig mee is, betekent dat er een evenwichtig compromis tot stand is gekomen. Bovendien gaat de conventie aanzienlijk verder dan, bijvoorbeeld, de 'Washington Principles on Nazi Confiscated Art', die slechts voorzien in bemiddeling tussen verkrijger en bestolene in plaats van civielrechtelijke bescherming. De feiten leren overigens dat de Nazi-slachtoffers desondanks de civiele weg hebben ontdekt en bewandelen ter compensatie van de door hen geleden schade.

Kosovo is een lakmoesproef voor de internationale rechtsorde van na de Koude Oorlog

Vragen vermeden

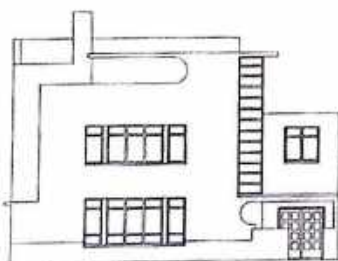
Prof. mr J. Lokin, hoogleraar rechtsgeschiedenis aan de Rijksuniversiteit Groningen, wijdde zijn beschouwing niet zozeer aan het internationale recht dat conflictsituaties normeert, als wel aan het recht als 'wapen' in dat conflict. Is het recht immers niet bij uitstek een geschikt middel om de eigen normen en waarden aan de overwonnen staat op te leggen? Prof. Lokin behandelde deze vraag aan de hand van een analyse van de receptie van Frans recht binnen het huidige Nederlandse grondgebied gedurende de

Napolcontische overheersing. Hij besloot met de paradoxale conclusie dat de door Frankrijk opgelegde wetgeving – ondanks de onvrijwillige invoering – goed is ontvangen³ en de ontwikkeling van het Nederlandse burgerlijk recht vergaand heeft beïnvloed. Dat is de 'bright and shining colour of an international conflict situation'; wil men daadwerkelijk een blijvend stempel drukken op een andere staat, dan kan dat door invoering van het eigen burgerlijkrechtstelsel, aldus prof. Lokin.

Tijdens het seminar ging de diversiteit aan invalshoeken soms wat ten koste van de samenhang, al gaf het tegelijkertijd inzicht in de enorme reikwijdte van de vragen die het thema 'rechtbeginselen van internationale conflictsituaties' oproept. Opvallend was dat de sprekers de zeer actuele situatie in Kosovo en de vragen die het NAVO-optreden tegen Joegoslavië oproept, wat leken te vermijden. De vragen uit de zaal nodigden evenmin uit tot een gedachtenwisseling dienaangaande. Juist die situatie echter, kan als lakmoesproef dienen voor het functioneren van de nieuwe, internationale rechtsorde van na de Koude Oorlog. Wel verschaftte het seminar een goed kader voor de beoordeling van de actuele problematiek in Joegoslavië en Kosovo. ■

(advertentie)

DAEMEN • GERAEDTS
ADVOCATEN

Daemen Geraedts Advocaten is het oudste advocatenkantoor van Brunssum - gelegen in de Oostelijke Mijnstreek tussen Heerlen en Sittard - en richt zich op bedrijven uit het midden- en kleinbedrijf en op particulieren. Er zijn zes advocaten op het kantoor werkzaam. Het kantoor heeft in 1996 een volledig gerenoveerd monumentaal pand, gelegen binnen het centrum van Brunssum, betrokken. In verband met vertrek van één van de advocaten zoeken wij op korte termijn een

(gevorderde) **stagiaire** of **medewerker** m/v

Geïnteresseerden verzoeken wij uiterlijk 25 juni a.s. een sollicitatiebrief met curriculum vitae te sturen aan:
Daemen Geraedts Advocaten, Postbus 48, 6440 AA Brunssum
Informatie kunt u inwinnen bij: Mr. Daemen,
telefoon 045 5257300

De valstrik van het universalisme

DEZER DAGEN

J.L. Heldring

Nu heeft Chevènement zich in 1991, toen hij minister van Defensie was, al tegen de Golfoorlog verzet en is hij om die reden zelfs afgetreden. Hij kan dus geacht worden deze woorden te gebruiken om tegen de actie tegen Servië te protesteren. Maar het gaat niet om Chevènements motieven, maar om de waarheid (of onwaarheid) van die woorden. Het is onbetwistbaar dat de politicus die verantwoordelijkheid draagt, daarin uitgedaagd wordt na te denken over de grenzen van wat hij, in elk gegeven geval, kan verantwoordelijk maken. Hij kan niet volstaan met het uiten van mooie gevoelens. Wat betekent dit in de concrete situa-

consequenties van dit dilemma te bedenken, maar Jean-Pierre Chevènement, de Franse minister van Binnenlandse Zaken, die zich op de linkervleugel van de op zichzelf al linkse regering-Jospin bevindt, is er een van. Vorige week legde hij zijn collega's enkele gedachten voor.

Het zijn gedachten die hij ontleend had aan een boek van de Duitse schrijver Hans Magnus Enzensberger waarvan de titel luidt: *Aussichten auf den Bürgerkrieg* (1994). De tekst luidt (uit het Frans vertaald):

„De universalistische retoriek maakt geen onderscheid tussen wat dichtbij en wat ver ligt. De idee van de mensenrechten legt aan eenieder principieel een onbepaalde verplichting op. Daardoor onthult zij haar theologische kern, die alle secularisering heeft overleefd. Iedereen is geacht verantwoordelijk te zijn voor allen. Deze wens houdt de plicht in gelijk te worden aan God, want het is een wens die alomtegenwoordigheid, zelfs almacht veronderstelt.

„Maar aangezien al onze mogelijkheden hun grenzen hebben, wordt de spagaat tussen noodzaak en werkelijkheid alleen maar groter. Spoedig vervalt men, objectief gesproken, tot farizeïsme en blijft het universalisme, moreel gesproken, een valstrik te zijn. [...] Het is tijd afstand te doen van hersenschimmen van een morele almacht – geen gemeenschap en geen individu – kan zich er blijvend aan onttrekken de verschillende graden van verantwoordelijkheid te onderzoeken en prioriteiten vast te stellen. Gradualisme en vaststellen van prioriteiten zijn slechts het minste kwaad.”

Hoe verenigen we vrede met het opkomen voor mensenrechten? Of legitiem geweld met het leed dat het onschuldigen onvermijdelijk toebrengt? Dit dilemma staat weer levensgroot voor ons, en vooral voor degenen die, meer nog dan anderen, geweld in beginsel afwijzen. Den Uyl sprak van een 'nederlaag' wanneer hij als minister-president een beroep op geweld had moeten doen, zoals bij de Ambonese treinkaping.

Hoewel iemand niet links hoeft te zijn om gevoelig te zijn voor dit dilemma, is het waar dat links over het algemeen meer bezwaren heeft tegen het gebruik van geweld dan rechts. Daarom kan het de ironie van de geschiedenis genoemd worden dat het nu grotendeels politici aan de linkerkant van het politieke spectrum zijn die verantwoordelijk zijn voor het geweld dat tegen Servië wordt gebruikt: Clinton, Blair, Jospin, Schröder, Fischer, Kok.

Van hen heeft Clinton zich in zijn jonge jaren onttrokken aan militaire dienst in Vietnam en hebben Schröder en Fischer op de barricaden gestaan tegen de kruisraketten (waar Kok destijds ook tegen geïntereesterd heeft). Nu nemen ze een soortgelijk standpunt in als de leiders die ze toen bestreden.

Het dilemma zou niet zo groot hoeven te zijn als er niet bij links, zoals Niall Ferguson in de *Financial Times* van 3 april schrijft, de 'fatale combinatie' bestond van verheven doeleinden en onvoldoende middelen, met het gevolg dat links er „constant een potje van maakt wanneer het overgaat tot geweld in zijn buitenlandse politiek”. De rechtse Bush zorgde er tenminste voor dat hij bij zijn luchtacties tegen Irak een formidabel leger bij de hand had.

Er zijn weinig politici die bereid zijn de

tie van vandaag? In hetzelfde nummer van *Le Monde* (3 april) waarin de door Chevènement geciteerde woorden stonden, schrijft Pascal Boniface, directeur van het Instituut de relations internationales et stratégiques, dat we in Kosovo de keus hebben tussen twee houdingen.

„De ene is de morele houding. Die komt er op neer ideale oplossingen op papier te zetten. Deze leiden in feite tot een verergering van de toestand wegens hun toepasselijkheid. Zo kunnen we vasthouden aan principiële standpunten tot de laatste Kosovaar dood is. Men kan echter ook voldoende realistisch zijn om te begrijpen dat er op korte termijn geen massale interventie van grondtroepen zal zijn – of men dat nu toejuicht dan wel betreurt – en dat zo'n interventie op middellange termijn erg onzeker blijft.”

Wat zijn de kansen op een interventie van grondtroepen? Rationeel gesproken (dit voorbehoud is nodig): heel klein. Geïntervenieerd zou moeten worden het zij uit Albanië, dat de nodige infrastructuur voor een grootscheepse operatie mist, hetzij uit Macedonië, dat van zee afgesloten is (en er trouwens waarschijnlijk niet voor zou voelen als basis te dienen). Bovendien zou zo'n operatie voorbereid moeten worden terwijl in hetzelfde gebied tegelijkertijd een andere grootscheepse operatie aan de gang is: het verzorgen en evacueren van honderdduizenden vluchtelingen.

Blijft dus over – tenzij Milošević zou capituleren – het ook door Boniface bepleitte alternatief: voortzetting van de luchtoperaties, ook als dat de Kosovaren, om wie het allemaal is begonnen,

niet veel zal helpen. Het doel van de luchtoperaties is dan stilzwijgend verschoven van hulp aan Kosovaren naar strafing van Milošević – op zo'n manier dat andere gangsters zich wel tweemaal zullen bedenken alvorens een voorbeeld aan hem te nemen.

Maar ook dit, enige, alternatief zal geen panacee zijn. Servië heeft deze eeuw al vaker zijn centrale gezag vernietigd gezien, laatstelijk in 1941, toen de Duitsers het Joegoslavische leger van de kaart veegden en intussen ook Belgrado zwaar bombardeerden. De Serviërs trokken toen de bergen in, waar zij vier jaar lang enkele divisies bonden, die de Duitsers elders goed hadden kunnen gebruiken (bijvoorbeeld aan het invasiëfront in Normandië). Zoiets kan weer gebeuren.

Daarnaast is er de mogelijkheid dat in het Westen grote delen van het publiek niet bestand blijven tegen de aanblik, avond aan avond, van brandende Servische steden. Er zou op den duur zelfs sympathie voor de *underdog* kunnen ontstaan, terwijl de eigenlijke *underdogs* de Kosovaren zijn. Maar hun ellende wordt nu al vaak toegeschreven aan de bombardementen op Servië. Een verwisseling van oorzaak en gevolg, maar het publieke geheugen is nu eenmaal kort.

Als dit zou doorzetten – en de eerste verschijnselen van deze twijfel zijn al zichtbaar – dan zou dit wel eens het begin van het einde van de NAVO kunnen inluiden. Het is bijna zeker dat de NAVO, door de operatie tegen Servië te ondernemen, zichzelf heeft overschat, dus de grenzen van wat zij verantwoordelijk kan niet in acht heeft genomen, maar welke verantwoordelijke politicus zou om die reden de desintegratie durven riskeren van de enige internationale organisatie die tanden heeft?

VERANTWOORDELIJKHEID

MARGRETH VAN DAM

dan vervolgens de hel losbreekt kan je je er niet van onttrekken door te zeggen dat is de verantwoordelijkheid van Milošević.

Dat deed Aniel Bleich wel toen ze gisteren in deze krant schreef: 'Ten slotte iets over de moraliteit. Is de NAVO moreel medeverantwoordelijk voor de catastrofe in Kosovo? Ik betwijfel het niet. De NAVO heeft - wettelijk - een ernstige politieke fout gemaakt. Maar de geplande missies konden volledig voor rekening van Milošević zijn gemaakt en parafrazeer ik de Servische engelen is de Joegoslavische regering verantwoordelijk. Maar de NAVO is verant-

woordelijk voor de omstandigheden die door de bombardementen zijn gecreëerd en die aanleiding zijn geweest tot die explosie van onmenselijkheid.

De discussie over de mate van morele en politieke medeverantwoordelijkheid is belangrijk omdat het gevolgen moet hebben voor de politieke opstelling van nu. Daarbij moet de NAVO in de eerste plaats het belang van de Kosovaren in het oog houden, en eigen prestige en geloofwaardigheid maar even op een laag pitje zetten. In ieder geval niet willen vechten tot de laatste Kosovenaar.

De rekening voor de 'inschattingsfout' van de NAVO begint wel op te lopen. In de eerste plaats natuurlijk de enorme menselijke ellende die is en nog steeds wordt aangegrift. In de tweede plaats de destabilisering van de regio. De gevolgen daarvan zijn nog niet te overzien. In de derde plaats de grondig verstoorde verhouding met Rusland. De schade daarvan is pas definitief vast te stellen als de verkiezingen voor parlement en president achter de rug zijn. In de vierde plaats de schade die is gedaan aan het wereldvredeverhoudingssysteem. Rusland en China voelen zich van hun veto-recht in de Ve-

woordelijk voor de omstandigheden die door de bombardementen zijn gecreëerd en die aanleiding zijn geweest tot die explosie van onmenselijkheid.

ligheidsraad beroofd. De NAVO zal in het vervolg niet meer worden gezien als een verdedigingsorganisatie.

In de vijfde plaats de enorme kosten. Tot gisteren heeft de militaire actie de VS al tussen de drie en vier miljard dollar gekost. Dat wil zeggen dat de totale militaire operatie al zeker meer dan 15 miljard gulden moet hebben gekost. Hoe ver de militaire kosten zullen oplopen weten we nog niet. Daar komen de kosten voor de vluchtelingen, de opbouw van Kosovo en de waarschijnlijk langdurige militaire aanwezigheid nog bij. Zalm kan rustig het bedrag dat hij op de EU-uitgaven meende te hebben bespaard, reserveren voor de Kosovo-politiek van de NAVO.

Zouden Van Aartsen en De Grave door onze volksvertegenwoordiging verantwoordelijk worden gesteld voor de gevolgen van dit rampzalige beleid? Natuurlijk niet. Dan zou de Kamer moeten toegeven dat ze ten onrechte het kabinet heeft gesteund. Daarom gaan we ons straks druk maken over de Bijlmer-enquête en over de vraag welke ministers er moeten aftreden omdat ze ergens te laat mee waren of omdat een paar ambtenaren disfunctioneerden.

EEN NIEUW VOLKENRECHT

FRITS BOLKHESTEIN

17-4-94

lectieve recht op zelfbeschikking zijn de feitelijke waarborgen van de individuele mensenrechten vaak uit het oog verloren.

Ook het onafhankelijkheidsproces van Nieuw-Guinea heeft aangetoond dat, welke waarborgen vooraf ook voor de mensenrechten worden geformuleerd, de internationale gemeenschap niet bij machte is nakoming van die afspraken af te dwingen.

Uit bezorgdheid daarover gaf minister Marga Klompé te kennen dat het zelfbeschikkingsrecht samenhangt met de waardigheid van de menselijke persoon. Zij vroeg zich af of Nederland een volk mocht verkwanselen aan een ander land. Die bezorgdheid ontbrak bij de verantwoordelijke minister toen Suriname onafhankelijk werd verklaard.

De collectiviteit is er dus voor het individu en niet omgekeerd. Wat baat de onderdrukte boer en de politieke gevangene de soevereiniteit van zijn staat? Sterker: waar zij op hopen, is inmenging van buitenaf.

De grenzen van staten worden

Maar de humanitaire interventie als zodanig is in de internationale gemeenschap nooit officieel aan de orde gesteld. Hier ligt een belangrijk terrein braak.

De Nederlandse kenner van het volkenrecht J.P.A. François vreesde dat een 'vaag interventierecht' de deur zou openen voor de 'wildste pretenties en een bron van onrust en wrijving (zou doen) ontstaan ten gevolge van ongemotiveerde klachten en propagandistische drijven'.

Het risico van avonturisme ligt

hier inderdaad op de loer. Niemand heeft behoefte aan een kanoneerbootpolitiek van de 21ste eeuw. Een begripsbepaling is dringend geboden.

Een paar elementen liggen voor de hand. Het moet gaan om een uitzonderlijke en hoogst ernstige humanitaire noodtoestand. Het moet bovendien duidelijk zijn dat gewapende interventie de enige remedie is en dat zij ook kans van slagen heeft. Tenslotte moet die interventie plaatshebben onder de

aegis van de Verenigde Naties of althans in samenwerking met een voldoende aantal gelijkgestemde landen.

De vraag rijst vervolgens wie tot interventie moet overgaan. Wat betreft Europa kan het antwoord uitsluitend luiden: de NAVO. Die is als enige geïntegreerde internationale vechtmachine in staat om met succes een gewapende interventie uit te voeren.

En elders ter wereld? De Amerikaanse onderminister van Buitenlandse Zaken Stroboe Talbott was onlangs in Den Haag. Hij wilde geen 'kunstmatige beperkingen' opleggen aan de actieradius van de NAVO.

Maar dat zou de NAVO bombardieren tot een soort *globocop*. Daar is geen meerderheid van lidstaten voor. Het is moeilijk voorstelbaar dat de NAVO in actie komt bij strijd tussen Noord- en Zuid-Korea, tussen India en Pakistan of China en Taiwan.

De VS zullen daar alleen of met een *ad hoc* coalitie moeten optreden, zo zij al tussenbeide willen komen. De VS is een wereld-

macht, de Europese Unie een regionale macht. Er moeten dus grenzen gesteld worden aan NAVO-operaties.

Die grenzen zouden kunnen omvatten: Europa plus de omliggende gebieden die voor de Europese Unie van belang zijn, zoals Oost-Europa (daarbij inbegrepen Rusland en de Balkan), Noord-Afrika en het Midden-Oosten inclusief de olievelden daar.

De NAVO moet haar humanitaire interventies in ieder geval beperken tot dat gebied. Maar ook daarbinnen moet elk conflict grondig en op eigen merites worden beoordeeld. Vooral het criterium dat gewapende interventie kans van slagen moet hebben, zal daarbij zwaar wegen. Kosovo voldoet daaraan. Een interventie in Tsjetjenije niet. Toch gebeurden ook daar afgrijselijke dingen.

Het volkenrecht moet worden aangepast aan de porositeit van de moderne grenzen. Geen staat mag in de veronderstelling verkeren dat de wijze waarop hij zijn burgers behandelt een zuiver binnenlandse aangelegenheid is.

CRIMINAL CHARGES AGAINST PRESIDENT
WILLIAM JEFFERSON CLINTON INDIVIDUALLY,
AND AS PRESIDENT OF THE UNITED STATES
OF AMERICA, FOR PARTICIPATING IN THE
AGGRESSION AGAINST AND BOMBING OF
THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA BY
THE NORTH ATLANTIC TREATY
ORGANIZATION

1. Given that The United States of America, (hereinafter "USA") within The North American Treaty Organization (hereinafter "NATO") is using illegal military force against The Federal Republic of Yugoslavia (hereinafter "FRY");
2. Given that each Member State of NATO remains individually responsible for its actions;
3. Given that each Member State of NATO has it's own responsibility for every intervention of NATO;
4. Given that USA is leading NATO's aggression against sovereign FRY, committing acts in violation of International Law;
5. Given that President William Jefferson Clinton as the President of the United States of America remains individually responsible under the norms of International Law foe action taken by the USA of which he is Commander in Chief;
6. Given that Article 2, Section 4 of the Chapter of United Nation (hereinafter "UN") states: "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations";
7. Given that both the treat of force against sovereign nations are prohibited by International Law;
8. Given the fact that the Charter of the United Nations allows for only two exceptions to the general ban against the use of force:
 - a) Use of force in cases of self defense based on Article 51; and
 - b) Use of force subsequent to resolution by the Security Council have exclusive right to consider whether the exist a threat to peace and aggression. In such cases the Security Council has the sole right to give a recommendation or to decide what measures are to be taken in accordance to with Articles 41 and 42 of the UN Charter.

9. Considering the fact that the USA is illegally using military force against FRY, outside the purview of the UN Security Council and against the basic

<http://www.yu/ana/legal/htmls/Clinton-Charges.htm>

12.6.99

kr1

pagina 2 van 2

principals of the UN;

10. Considering the fact that the USA is not using military force in defensive actions, but rather, is using said force offensively;

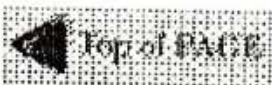
11. Given that an offensive use of force jeopardizes international relations, peace, and world security ;

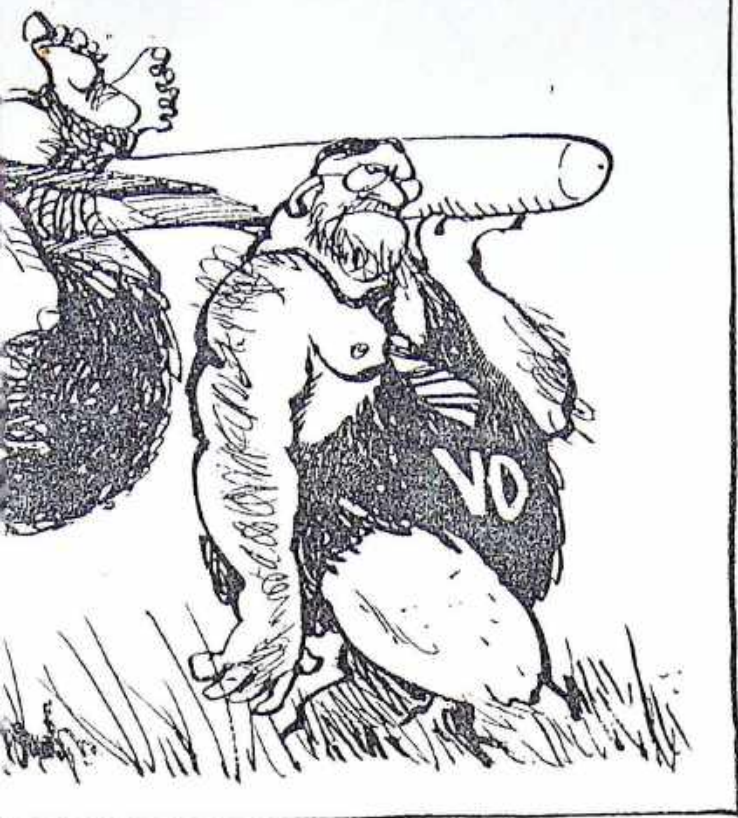
12. According to the UN Charter and Nuremberg trials the charge of committing Crimes Against Peace may be leveled when one State in individually, or in alliance with other Member States.

13. Given that the USA is committing illegal, military aggression against FRY, the USA is therefore committing Crimes against Peace.

14. Considering that Crimes Against Peace are serious International Crimes;

15. According to the UN Charter and Nuremberg Trails, the charge of committing Crimes against Peace maybe leveled against all official of American Government individually, meaning that members of the US House of Representatives and US Senate remain individually responsible for

Als Servië onder druk van bombardementen door de NAVO het in Frankrijk opgestelde akkoord alsnog zou ondertekenen, dan is die handtekening onder internationaal recht niet rechtsgeldig. Volgens Guido den Dekker hebben de Serviërs deze keer een punt.

NA lang aarzelen heeft de NAVO het sein gegeven voor bombardementen op Servische doelen, verspreid over het gehele Servische grondgebied. Officieel is het doel van de bombardementen om Milosevic zover te krijgen dat hij een handtekening zet onder het vredesakkoord (het Interim Agreement for Peace and Self-government in Kosovo) dat de internationale bemiddelaars te Parijs hebben opgesteld voor Serviërs en Kosovaren.

Vertegenwoordigers van de Albanese gemeenschap in Kosovo hebben het vredesakkoord op 18 maart ondertekend, na uitputtende onderhandelingen die eerst in Rambouillet en vervolgens in Parijs zijn gevoerd. De juridische betekenis van de deelname van de Albanen aan de onderhandelingen als zelfstandige partij moet niet worden onderschat. Stilzwijgend is aangenomen dat de Kosovo Albanen een entiteit vormen, die rechten en plichten onder internationaal recht kan verwerven en internationale betrekkingen kan aanknopen.

De Kosovo Albanen zijn aldus beschouwd als subject van volkenrecht. Dit komt ook naar voren in het vredesakkoord zelf: met het ondertekenen ervan gaan de Kosovaren als zelfstandige entiteit akkoord met autonomie, waarna na drie jaar de kwestie van eventuele onafhankelijkheid zal worden besproken. Wat betekent dit nu voor de positie van Servië?

Ten eerste is Servië stilzwijgend als de agressor in het conflict in Kosovo aangemerkt (althans door de NAVO-leden). Het zijn de Serviërs die concessies zouden moeten doen onder dreiging van NAVO-acties. Ten tweede wordt Servië binnen zijn staatsgrenzen geconfronteerd met een nieuwe entiteit, de Kosovo Albanen, die internationaal *de facto* erkenning geniet, en die bovendien plotseling recht schijnt te hebben op zowel zelfbeschikking als (op termijn) mogelijke onafhankelijkheid van het moederland.

Tenslotte is een akkoord dat onder dreiging met of het gebruik van militair geweld tot stand komt, niet rechtsgeldig (vergelijk art. 51 van de Weense Conventie inzake het Verdragenrecht); een door (vertegenwoordigers van)

Milosevic alsnog geplaatste handtekening onder het Parijse vredesakkoord onder dreiging van hernieuwde acties zou Servië derhalve niet in rechte binden.

De Serviërs hebben dus voor één keer gelijk, in de zin dat zij in rechte niet gedwongen kunnen worden om in te stemmen met het vredesakkoord. Het gebruik van bombardementen om die instemming af te dwingen is dan ook onrechtmatig.

Helaas heeft de internationale gemeenschap humanitaire en politieke kwesties in Kosovo niet zorgvuldig gescheiden gehouden. Het NAVO ingrijpen in Servië is in gang gezet door de humanitaire ramp die zich al sinds juni 1998 in Kosovo voltrekt. Een humanitair ingrijpen door de NAVO om de acute humanitaire nood van de bevolking ter plaatse te lenigen, was indertijd evenzeer op zijn plaats geweest als nu.

Nu is de inzet echter oneindig veel hoger geworden: NAVO-bombardementen betekenen steun voor de zelfstandigheid van Kosovo en voor mogelijke onafhankelijkheid-op-termijn. Het zijn evenwel niet de Albanese burgers, maar de strijders van het Kosovo Bevrijdingsleger (UCK) die voor onafhankelijkheid vechten. Ook de UCK-strijders hebben zich aan agressie en grove mensenrechtenschendingen schuldig gemaakt tegen (Servische) burgers.

Terwijl de NAVO een politieke strijd tracht te beslechten die grotendeels over de hoofden van de Albanen en Servische burgers wordt gevoerd, vormen het geweld tegen diezelfde burgers en de daarmee gepaard gaande vluchtelingenstromen de eigenlijke, directe bedreiging voor de stabiliteit op de Balkan.

Samengevat lijkt het NAVO besluit om militair in te grijpen ingegeven door doelstellingen die door dit militair ingrijpen uiteindelijk ver overschreden worden.

Een laatste punt van aandacht betreft de rechtsbasis voor het militair ingrijpen door de NAVO. Er schijnt in Europa een toenemende bereidheid te bestaan om voor conflicten een militaire oplossing te zoeken buiten de VN-Veilighedsraad om, hoewel het Handvest van de VN hiervoor geen aanknopingspunten biedt. De vraag naar de rechtmatigheid van een militaire actie wordt niet eens meer gesteld: de NAVO 'moet' wel ingrijpen 'want zijn geloofwaardigheid staat op het spel'. Echter, aangezien de NAVO zichzelf in deze ongelukkige positie gemanoeuvreed heeft, kan een dergelijke overweging hoogstens een plausible verklaring voor het gewapend ingrijpen bieden, maar geenszins de onrechtmatigheid van dit ingrijpen wegnemen.

Guido den Dekker is verbonden aan de Leerstoelgroep Volkenrecht van de Universiteit van Amsterdam.

UCK steunen zijdig blijven

betrouwbare informatie over het UCK.

Niettemin overwegen de Verenigde Staten het Albanese guerrillaleger te bewapenen en te trainen. Gegeven de weinige opties die openstaan, is dit misschien wel de enige mogelijkheid die overblijft. Het is in elk geval beter dan een invasie van Servië.

Voor de onafhankelijkheid van Kosovo zijn solide argumenten aan te voeren. De Joegoslavische federatie waar Milosevic over regeert, wordt internationaal niet erkend als de opvolgerstaat van het oude Joegoslavië waarvan Kosovo deel uitmaakte. Van de acht delen waaruit het voormalige Joe-

men kan met recht aanspraak maken op internationale erkenning.

De westerse mogendheden hebben ervoor gekozen dit te negeren uit vrees dat erkenning niet alleen zou worden aangevochten door de Serviërs, maar ook een destabiliserend effect op de regio zou hebben. Dat is niet langer een aanvaardbaar beleid.

Het destabiliserend effect van Kosovo's onafhankelijkheid kan onmogelijk groter zijn dan dat van de gebeurtenissen die vooraf zijn gegaan aan het besluit van de NAVO Servië aan te vallen. Washington, de Europese landen en de NAVO wisselden loze dreigementen af met onhaalbare plannen om Kosovo tegelijkertijd binnen Servië te houden (om de Serviërs te kalmeren en een Groot-Albanie te voorkomen) en er toch ook weer buiten (om de Albanese Kosovaren gerust te stellen).

In Kosovo is een onafhankelijkheidsoorlog gaande. De NAVO had twee keuzen: het steunen van dit onafhankelijkheidsstreven - door inderdaad de luchtmacht van het UCK te worden en de beweging te trainen en te bewapenen en zo invloed uit te oefenen op zijn politiek en rol in de regio - of afzijdig te blijven en de oorlog laten uitwoeden, en hooguit wat humanitaire hulp verlenen om de

elijkheid van de regio moeilijk te stabiliseren

goslavië was samengesteld, hebben er zich inmiddels vier onafhankelijk verklaard, bekrachtigd door een referendum, en internationale erkenning verworven.

- Beijing, April 10 (Tanjug) - The NATO military intervention in Yugoslavia surpasses by far the region of Europe, seriously imperilling the present world mechanism of security and the norms of international relations, the leading Chinese daily "Renmin Ribao" warns, today. The editorial of the newspaper states that this "dangerous international event" at the end of the century, has caused "great concern and consideration among all peace-loving countries and peoples throughout the world" and emphasizes that the NATO aggressions against Yugoslavia "directly concerns the issues of great importance" - what will the world embarking upon the 21st century be like. The NATO aggression against Yugoslavia is a proof of the fact that "the political gunboat from the period of colonialism has revamped and that the "law of the jungle" is back on the global scene". What is concerned here, as the newspaper explains is "the politics of heavy pressure (by America) which has extorted the employment of military force without much restraint, the imposition of a "consensus" on the intervention in a sovereign country or on the destruction of that country by military attacks". The most influential Chinese newspaper, however, considers that things will not develop in accordance with such "futile expectations by NATO and America". "NATO has morally lost in the issue of Kosovo"; its aggression against Yugoslavia will not be a positive circumstance for the NATO's "new strategic concept", and this concept "will never be able to change the main tendency of the modern world, which is characterized by peace and development", estimates the Chinese daily, suggesting that the countries supporting this tendency, must confront the NATO domination. The newspaper emphasizes that there is no way that the NATO's military intervention in the internal affairs of Yugoslavia can be justified under the pretext of "preventing a humanitarian plight". Explaining that there are deeper reasons for such aggressive behaviour by NATO, the newspaper cites that it centres around the effort of America to find its reasons for the existence of this military organization. "By losing NATO, the USA would lose their dominant position in the Euro-Atlantic strategy, whereby they would lose, to a great extent, their dominant position within the framework of security in Europe and the whole world". The USA tries to complete their spreading of NATO towards the East, before Russia recovers, the newspaper estimates. The so called "humanitarian intervention" by the USA and NATO in Kosovo is an evident expression of the "cold war mentality", the daily warns, which "draws a line in accordance with the system of Western values and strategic interests. "The supposed American strategic opponents and potential enemies, are the target of the attack and blocking", emphasizes the newspaper, in the context of which one can also discern the American behaviour in relation to China. Those who surrender are "good", and those who offer resistance "will be destroyed", the newspaper goes on to say, defining the essence of the American NATO violence and their attempt to introduce "the law of the jungle" in the international relations. At issue is America's "new interventionism", or the so called "globalization" on the tide of the cold war. "NATO insists on materializing its military presence in Yugoslavia, including its strategic objective to remove the obstacle to its breaking through towards the East which is aimed at reducing Russia's strategic space and getting a firm hold of a dominant position in the matters of European and world security", states the Chinese daily in explaining the real intentions of the planners of the criminal aggression against Yugoslavia. The comprehensive unification of the military and political function of NATO, actually means pushing the UN aside. The security system created after World War II has thereby been "seriously impaired", NATO has become "the instrument of a super power the aim of which is domination of the world", while the international community does not have an efficient mechanism of stopping this, warns the newspaper. The newspaper points to the fact that "NATO has launched the aggression under the pretext of protection of human rights, whereby the holy principle of inviolability of state sovereignty and territorial integrity has been violated". "The recognized standards of the international law have been trampled, and the cornerstone of the relations between the states has been shaken", assesses Renmin Ribao.

Zwolle, 6 mei 1999.

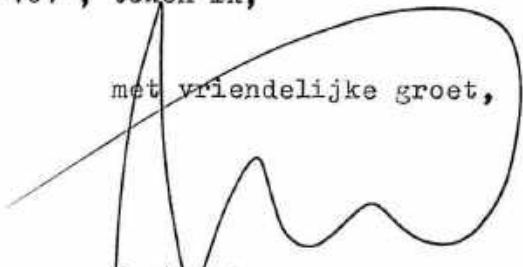
Mr. N.M.P. Steijnen,
Vereniging van Juristen voor de Vrede,
Couwenhoven 52-05,
3703 ER Zeist.

Geachte heer Steijnen,

Als bijdrage aan de discussie of de NAVO-bombardementen gerechtvaardigd zijn en zij hun ideële doel - naleving van de mensenrechten afdwingen - niet voorbij-schieten, stuur ik u ingesloten opinie toe.

In de hoop dat mijn visie u aanspreekt en u het stuk als 'discussiestuk' geschikt vindt voor verspreiding onder de leden van de 'VJV', teken ik,

met vriendelijke groet,

Wouter ter Heide,
Bekwal 25,
8011 LB Zwolle,
Tel.: 038 4214 125.

NAVO schiet vredesideaal aan flarden.

Met veel vlagvertoon heeft de NAVO haar vijftigjarig bestaan gevierd. Het militair bondgenootschap, dat zich enerzijds opzichtig laat voorstaan op zijn ongeëvenaarde slagkracht (getuige de dagelijkse 'briefings' en tv-beelden van precisie-bombardementen), maar zich anderzijds nooit zal afvragen of het respecteren van mensenrechten is af te dwingen met bruut oorlogsgeweld.

Desondanks is deze alleszins relevante vraag op eenvoudige wijze afdoende te beantwoorden, via een adequaat opinie-onderzoek. Daarmee bedoel ik een onderzoek dat zich niet (zoals dat van Trouw en de Stichting Maatschappij & Krijgsmacht) specifiek richt op de schendingen van de mensenrechten in Kosovo, hoe ten hemel schreiend de etnische zuiveringen ook zijn.

Een dergelijk onderzoek dat zich beperkt tot een bepaalde regio, leidt door te kortschietende vraagstelling (mensenrechten worden overal ter wereld geschonden) automatisch tot massale steun (71 procent volgens de NIPO-enquête) voor het nageoeg kamerbreed gesteunde parse oorlogsbeleid. De politiek die ons - het Nederlandse volk - ongevraagd medeplichtig heeft gemaakt aan de rauwe ontmenselijkende Balkan-oorlog, die eufemistisch een 'militaire campagne' wordt genoemd, met de daarbij horende 'bijkomstige schade' aan onschuldige burgerslachtoffers en grondig vernielde infrastructuur, waardoor het openbare leven (dat juist ontzien zou worden) volledig wordt ontwricht.

Mede door dit verhullend taalgebruik gaan de NAVO-bombardementen ongemerkt met het universele - niet aan plaats en tijd gebonden en daardoor het Kosovo-drama overstijgende - mensenrechten- of vredesideaal aan de haal. Zodoende wordt de alom beoogde vredelievende mondiale samenleving, ofwel de wereld die komende geslachten moet behoeden voor de gesel van de oorlog (Preambule VN-Handvest), door onze F-16's dagelijks verder aan flarden geschoten.

Begrijpelijkerwijs gaat daarmee tevens het geloof (voor zover nog aanwezig) in zowel de 'nieuwe hemel en nieuwe aarde' als de 'socialistische heilstaat' in rook op, met alle negatief maatschappelijke consequenties van dien. Zonder hoop of toekomstverwachting heeft het immers geen enkele zin zich voor een betere, een meer mens vriendelijke samenleving in te zetten! Het daaruit voortvloeiend cynisme en defaitisme, zich uitend in steeds grover zinloos geweld, zal het bevoegd gezag zichzelf uiteraard nooit aanrekenen.

Wouter ter Heide.

Wimmer says NATO bombs U.N. Charter by bombing Yugoslavia

April 24, 1999

Bonn, April 24 (Tanjung) - With its aggression on Yugoslavia without a legal international mandate, NATO has in fact attacked the U.N. Charter, a document tantamount to a global constitution, according to German politician Willy Wimmer on Saturday.

Wimmer: UN Charter bombed

The U.N. Charter is a kind of legal roof beneath which are housed the European Union, the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) and even NATO itself, which is now bombing this roof, said Wimmer, vice president of the OSCE Parliamentary Assembly.

Speaking for the Munich Sueddeutsche Zeitung newspaper, Wimmer supported the statement by Germany's former social democratic chancellor Helmut Schmidt that Germany, France, Italy and the other European NATO states allowed the United States to lead them by the nose when they agreed to take part in the aggression on Yugoslavia.

The Americans are promoting their own national interests, he said, adding that the country that does not care for Europe playing any significant role in the world is first trying to destroy the United Nations.

The Americans care nothing for the United Nations, which is why they are not paying their dues to the world organization, he explained.

Wimmer, the conservative CDU's deputy to parliament, explained that the so-called diplomatic efforts to settle the crisis in the Yugoslav republic of Serbia's Kosovo-Metohija province made before the aggression had not been serious at all.

There were no negotiations at Rambouillet, he stressed, agreeing with Sueddeutsche Zeitung reporter's conclusion that the Rambouillet conference was in fact a dictate.

Brief aan de leden van de
Nederlandse Vereniging voor de Verenigde Naties

datum

kenmerk

Den Haag, april 1999

Geachte dames en heren,

De door de NAVO gestarte bombardementen op Joegoslavië en Kosovo hebben in VN-kringen, en ook binnen de NVVN, een schok teweeggebracht. Vragen worden gesteld over de (inter-)nationale mogelijkheden voor een vreedzame oplossing van conflicten en de internationale rechtsorde.

In een schriftelijke reactie aan de Minister-President heeft ook de NVVN zorg uitgesproken over het conflict in Kosovo. De tekst luidde:

' Het Algemeen Bestuur van de Nederlandse Vereniging voor de Verenigde Naties verzoekt met de grootst mogelijke klem de Nederlandse regering om op grond van het Handvest van de Verenigde Naties en de bijzondere verantwoordelijkheid, welke Nederland als lid van de Veiligheidsraad thans draagt, een maximale bijdrage te geven aan een onpartijdige bemiddeling in de Kosovo-crisis onder auspiciën van de Verenigde Naties.'

De NVVN heeft hierop nog geen reactie ontvangen.

Aan professor Paul de Waart, lid en oud-voorzitter van onze vereniging, hebben wij gevraagd een korte notitie ter zake te schrijven die u hierbij aantreft onder de titel 'Kosovo, Nederland en de VN'.

Hieronder volgt de eerste aanzet van de ledenbrief zoals Geb Ringnalda die kort voor zijn plotselinge overlijden op papier zette. Het leek ons, het Dagelijks Bestuur, goed om toch hiermee dan ook de ledenbrief te beginnen. Het geeft de essentie weer over het denken van velen over de VN op dit moment en, met het Millennium-project, in de directe toekomst, zoals Geb dit aanvoelde.

'De Verenigde Naties hebben een moeizaam jaar achter de rug. Het meest teleurstellende was wel, dat de aanvankelijk zo succesvolle bemiddeling van de Secretaris-Generaal in het Irak conflict geen stand hield. De gebeurtenissen zijn bekend. De VS en het VK besloten tot raketaanvallen op Irak, zonder daartoe de steun van de Veiligheidsraad te vragen, omdat zij meenden dat zij nog steeds binnen het VR-mandaat handelden. De Veiligheidsraad is op dit moment nog verdeeld over de vraag: hoe nu verder.

Naar aanleiding van het Irak débâcle zette Kofi Annan, in een artikel in de International Herald Tribune van 21 januari 1999 uiteen, hoe hij zijn positie ziet als Secretaris-Generaal van de VN. Hij kon niet anders handelen dan hij deed. Thans, zo schrijft hij even verder, staan wij op een kritisch kruispunt 'Ik heb altijd geprobeerd een middenweg te vinden tussen het ontwapenen van Irak om zodoende de bedreiging voor de regio weg te nemen en een toekomst te creëren voor het zo geteisterde volk van Irak waarin zij vrij en ongehinderd kunnen leven.

Wat voorspeld werd tijdens de briefing die wij kregen over de instructie voor de delegatie naar de algemene vergadering, is uitgekomen. Het onderwerp 'hervormingen binnen de VN' heeft in 1998 weinig belangstelling gekregen. Volgend jaar moeten beslissingen worden genomen over de vraag, hoe de wereldgemeenschap de VN wil uitrusten om de uitdaging van de toekomst aan te kunnen.

Het is met groot genoegen, dat ik u kan mededelen, dat de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling (NCDO) wil samenwerken met de NVVN bij het voorbereiden van het Millennium NGO Forum dat in het jaar 2000 in New York bijeen zal komen. De bedoeling is om

./ . 2

Nederlandse NGO's bij elkaar te halen om na te gaan wat de Nederlandse inbreng in dit forum zou kunnen zijn. Een projectvoorstel is in voorbereiding, dat tevens zal dienen om subsidie aan te vragen bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. U wordt op de hoogte gehouden van de voortgang van dit project'. Tot zover de tekst van Geb Ringnalda.

Hij kwam helaas niet meer toe aan het onderwerp dat hem zeer aan het hart lag, te weten de mensenrechten. In 1998 werd hieraan breed aandacht besteed ter gelegenheid van de herdenking van 50 jaar Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Ook de NVVN ontplooidde in dit kader activiteiten: zij nam deel aan het landelijke Platform van 72 NGO's, manifesteerde zich op zoveel mogelijk bijeenkomsten die werden georganiseerd, en besteedde in een special van VN Forum ruim aandacht aan de verschillende mensenrechten.

Hieronder geven wij u informatie over de stand van zaken betreffende de vereniging.

Het Algemeen Bestuur heeft in haar vergadering van maart jl. besloten eerst een herzien beleidsplan te formuleren om de mogelijkheden voor intensieve samenwerking met andere vereniging met verwante doelstelling te onderzoeken. Sporend met dit proces zal gezocht worden naar een nieuwe voorzitter: in het profiel worden een goede kennis van de VN, betrokkenheid bij het werk van de NVVN en een goed netwerk essentieel geacht.

In dit kader werd ook besloten tot een brede taakverdeling over de leden van het Algemeen Bestuur. Dit betekent in eerste instantie dat er, naast Babs de Klerk, nog twee vice-voorzitters zijn gekozen, te weten Yvonne Donders en Herman Rolfes. De werkzaamheden van het secretariaat zijn nu verdeeld over de twee vrouwelijke vice-voorzitters. Alle betrokkenen kunnen worden bereikt via het postadres van de vereniging of via fax en het antwoordapparaat onder nummer 070 - 387 18 65.

Statutair is het bestuur gehouden binnen vier maanden na afloop van het boekjaar een Algemene Ledenvergadering te houden. Door de hierboven geschetste omstandigheden zal deze in dit jaar later plaatsvinden, te weten op 29 mei om 10.30 uur om u zodoende beter te informeren over de stand van zaken. Mocht u aan de vergadering willen deelnemen wilt u ons dat dan opgeven via bovengenoemd nummer.

Ook zal intensiever een beroep worden gedaan op leden die in een regio wonen waar zich een bepaalde activiteit van de vereniging zich afspeelt: dit geldt voor de cursus over de VN die ook in 1999 zal worden georganiseerd.

Met leden in het zuiden des lands zal contact worden gezocht in verband met de viering van de Dag van de VN op zaterdag 23 oktober. Deze dag zal worden georganiseerd samen met de Belgische zustervereniging waarmee terzake al contacten lopen via vice-voorzitter Yvonne Donders.

De NVVN neemt middels haar lidmaatschap van de WFUNA deel in het Platform Haagsche Vredesconferentie 1999, die van 11-15 mei in Den Haag zal plaatsvinden.

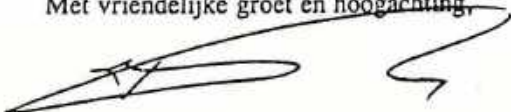
Met de zetel die Nederland sinds 1 januari 1999 voor twee jaar in de Veiligheidsraad inneemt wordt Nederland de kans gegeven bij te dragen aan de totstandkoming en handhaving van de internationale vrede en veiligheid. De NVVN zal in VN Forum hier regelmatig aandacht aan besteden in een speciale rubriek. Tevens zal de vereniging trachten door een of meer speciale bijeenkomsten hieraan aandacht te geven.

Over verdere activiteiten, waaronder de briefing over de algemene vergadering van de VN, zal u in een later stadium worden geïnformeerd.

Wij doen een beroep op u om zo spoedig mogelijk uw contributie voor het jaar 1999 over te maken op girorekening 585 6703 of bankrekening ABN AMRO 51.80.42.030, ten bedrage van f. 60, = voor leden en abbonementhouders.

De institutionele leden krijgen nog een rekening toegezonden.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

namens de vice-voorzitters
Babs de Klerk

KOSOVO, NEDERLAND EN DE VN

De promptte instemming met en deelname aan de NAVO bombardementen op Joegoslavië wekt - bevestigt? - de indruk dat het Nederlandse oog niet op de eerste plaats is gericht op het optimaal benutten van de mogelijkheden voor een vreedzame oplossing van conflicten. Het volkenrecht en de VN hebben die in de aanbieding zeker voor een land, dat de bevordering van de internationale rechtsorde tot een grondwettelijke taak van de regering heeft verheven.

Kosovaren en Serviërs zijn nu voor wat de humanitaire bescherming betreft van de regen in de drup geraakt. Nederlanders misten een serieuze kans om de wereld duidelijk te maken dat hun nadruk op de internationale rechtsorde het niet bij woorden alleen laat, ook als hun dat niet in dank wordt afgenomen. Nederland had gebruik moeten maken van het Internationaal Gerechtshof, de Veiligheidsraad en de Algemene Vergadering.

Tussen Nederland en Joegoslavië is sinds 1932 een verdrag voor de vreedzame beslechting van geschillen van kracht. Op grond daarvan kan elke partij een rechtsgeschil aanhangig maken bij het Internationaal Gerechtshof (destijds het Permanente Hof van internationale Justitie), wanneer dat niet door verzoening of arbitrage kon worden opgelost. Nederland had een zaak tegen Joegoslavië kunnen aanspannen wegens de Joegoslavische massale schending van mensenrechten in Kosovo in de afgelopen jaren.

Men kan tegenwerpen dat het Internationaal Gerechtshof in de jaren zestig een *actio popularis* heeft afgewezen. Anders gezegd, een staat moet een duidelijk eigen belang hebben, bijvoorbeeld omdat zijn eigen onderdanen zijn gemolesteerd. Dertig jaar later had het Hof zijn mening echter kunnen herzien, indien het daartoe zou zijn uitgedaagd.

Nederland had in de Veiligheidsraad er op kunnen wijzen dat resolutie 1199 (1998) van 23 september 1998 geen rechtsgrond biedt voor bombardementen op Joegoslavië en Kosovo. Het had in de Algemene Vergadering kunnen wijzen op de noodzaak een speciale spoedzitting te beleggen om bombardementen te voorkomen. De resolutie 'Uniting for Peace' uit 1950 geeft de Algemene Vergadering immers de bevoegdheid om op zeer korte termijn - binnen 24 uur - bijeen te komen, wanneer de Veiligheidsraad door gebrek aan eensgezindheid onder de permanente leden niet in staat is om zijn eerste verantwoordelijkheid voor de handhaving van internationale vrede en veiligheid waar te maken. De NAVO bombardementen waren bepaald niet het resultaat van eensgezindheid van de permanente leden. Zij voldeden niet aan de voorwaarden van proportionaliteit en effectiviteit.

De Algemene Vergadering had in zo'n spoedzitting de lidstaten kunnen aanbevelen om maatregelen te nemen voor het herstel van de vrede. Zij zou met name de regering van Joegoslavië, het Kosovaanse bevrijdingsleger en de NAVO hebben kunnen oproepen om met onmiddellijke ingang alle gevechtshandelingen te staken. Dit om de weg vrij te maken voor een werkelijke dialoog over een vreedzame oplossing van de kwestie Kosovo.

De voorwaarden voor zo'n dialoog had moeten zijn de bereidheid tot een objectieve vaststelling van feiten met betrekking tot beschuldigingen van genocide, etnische zuivering en andere massale schendingen van mensenrechten - met inbegrip van het recht van volken op zelfbeschikking - en van schendingen van het geweldverbod.

De Algemene Vergadering zou over de daaraan verbonden juridische kwesties advies hebben kunnen vragen aan het Internationaal Gerechtshof in den Haag, dat immers nog steeds het voornaamste gerechtelijke orgaan van de volkenorganisatie is.

Men kan tegenwerpen dat de resoluties van de Algemene Vergadering, die Joegoslavië hebben opgeroepen tot onmiddellijke staking van de schendingen van de mensenrechten van de Kosovaren in de wind zijn geslagen. Een speciale spoedzitting had echter kunnen onderstrepen dat het de Algemene vergadering ernst was. Zij had bijvoorbeeld met grote meerderheid de lidstaten kunnen oproepen effectieve humanitaire bescherming te bieden door het sturen van grondtroepen.

Niets van dat alles is de revue gepasseerd. Het resultaat is dat de VN buiten spel zijn gezet ten aanzien van het voorkomen van en het optreden tegen schendingen van de internationale vrede en veiligheid. Het einde van deze eeuw kan daarmee niet tippen aan dat van de vorige eeuw, toen de Haagse vredesconferentie de noodzaak van vreedzame geschillenbeslechting centraal stelde. Idealisme? Kom nou, de VN waren toch opgericht om komende geslachten te behoeden voor de gesel van de oorlog, niet om ze er aan bloot te stellen!

Paul de Waart, emeritus hoogleraar volkenrecht